

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ḥamišša ḥōmšē tōrā

[Genf, ca. 1580]

Zweiter Textteil

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71733)

נביאים ראשונים

והם יהושע שופטים שמואל מלכים

מונחים בתכלית העיון ביד

יהוה הטובה עלינו

גרפס שנת שעה פרה

גנוז

finis perfectio
etiam in fine
speculatur

correctio in profano
liber

בבית הארון אילן כאפא

SEMPER PARATI

IN OMNIBUS REBUS

SEMPER PARATI

SEMPER PARATI

SEMPER PARATI

1689

cum ja. Generali ultima cum - a. p. d. - 1689

SEMPER PARATI

Janine

אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר
 יהוה אל יהושע בן נון משרה משה
 לאמר: משה עבדי מת ועתה
 קום עבוד את הירדן הזה אתה וכל-
 העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן
 להם לבני ישראל: כל מקום
 אשר תרוך כף רגלכם בו לכם
 נתתיו כאשר דברתי אל משה:

תשכיל בכל אשר תלך: לא
 ימוש ספר התורה הזה מפניך והגדת
 בו יומם ולילה למען תשמר לעשות
 בכל הכתוב בו כי אז תצליח את-
 דרכך ואז תשכיל: הלו
 צויתך חוק ואמץ אל הערץ ואל-
 תחת כיעסך יהוה אלהיך בכל
 אשר תלך:

*f. Kal
1. 1848*

ויוצו יהושע את שטרי העם
 לאמר: עברו בקרב המחנה
 וצוו את העם לאמר הכינו לכם
 צרה כי בעוד שלשת ימים אתם
 עברים את הירדן הזה לבוא לרשת
 את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
 לכם לרשתה: ולראובני ולגדי
 ולחצי שבט המנשה אמר יהושע
 לאמר: וכור ארץ הדבר אשר
 צוה אתכם משר עבד יהוה
 לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם
 ונתן לכם את הארץ הזאת:

ויוצו יהושע את שטרי העם
 לאמר: עברו בקרב המחנה
 וצוו את העם לאמר הכינו לכם
 צרה כי בעוד שלשת ימים אתם
 עברים את הירדן הזה לבוא לרשת
 את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
 לכם לרשתה: ולראובני ולגדי
 ולחצי שבט המנשה אמר יהושע
 לאמר: וכור ארץ הדבר אשר
 צוה אתכם משר עבד יהוה
 לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם
 ונתן לכם את הארץ הזאת:

Per med. ca.

*Esquisse de la
20. 11. 1848*

*Expt
tem*

נשיכם שפכם ומקניכם ישבו בארץ
 אשר נתן לכם משה בעבר הירדן
 ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם
 כל גבורי החיל ועודתם אותם:
 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם
 וירשו גם המה את הארץ אשר
 יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם
 לארץ ירשתכם וירשתם אותה
 אשר נתן לכם משה עבד יהוה
 בעבר הירדן מזרח השמש: ויענו
 את יחושע לאמר כל אשר צויתנו
 נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך:
 ככל אשר שמענו אל משה בן
 נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך
 עמך כאשר היה עם משה: כל איש
 אשר ימרה את פיק ולא ישמע את
 דבריך לכל אשר תצונו יומת רק
 חוק ואמץ:
 ב

וישלח יחושע בן נון מן השטים
 שנים אנשים מרגלים חרש לאמר
 לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו
 ויבאו בית אשה זונרה ושמה רחב
 וישכבו שמה: ויאמר למלך יריחו
 לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה
 מבני ישראל לחפר את הארץ:
 וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר
 הוציאי חמשים זבאים אליך אשר
 באו לביתך כי לחפר את כל הארץ
 באו: ותקח האשה את שני
 החמשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי

*Armas. la
quomo ordone
quomuliam.*

*Kal. chom. po
p. 10. 10. 10.*

*Cor. h. ad. rom. 1
177*

*Setim
in silentio
Deen 3. 10. 10.*

*Godit. 17
10. 10. 10.*

*abscondit. cor
abscondit. cor*

האנשים ולא ידעתו מאין חמה:
 ויהי השער לסנוד בהשד והאנשים ח
 יצאו לא ידעתו אנה הלכו האנשים
 רדפו מחר אחריהם כי תשיגום:
 והיא העלתם חננה ותטמנם בפשתי
 תעץ הערכות לה על חננ:
 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
 על המעברות והשער סגרו אחרי
 כאשר יצאו הרודפים אחריהם:
 והמה טרם ישכנו והיא עלתה
 עליהם על חננ: ותאמר אל
 האנשים ידעתו כי נתן יהוה לכם
 את הארץ וכי נפלה אימתכם
 עלינו וכי נמנו כל ישיבי הארץ מ
 מפניכם: כי שמענו את אשר
 הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם
 בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם
 לשני מלכי האמרי אשר בעבר
 הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם
 אתם: ונשמע וימס לבבנו ולא
 קמה עוד רוח באיש מפניכם כי
 יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה
 השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי
 עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם
 בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת:
 והחיתם את אבי ואת אמני
 ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר
 לחם וחצלתם את נפשתינו ממות:
 ויאמרו לה האנשים נפשנו
 תחתיכם

*Angela
10. 10. 10.*

veda

*Abel. 6
10. 10. 10.*

אחיו

ק

תחתיכם למות אם לא תזירו את דברנו זה יהיה ברת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמרת: ותזררם בחבל בער החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא וישברת: ותאמר לחם ההרר לכו פד יפגעו בכס הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים ער שב הרדפים ואחר תלכו לדרבכם: ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו מ משבעתך חות אשר השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמוך ואת אחיך ואת כל בית אביך האספי אליך חביתיה: ויהיה כל אשר יצא מרלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: ואם תנידי את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: ותאמר בדבריכם בן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון: וילכו ויבאו ההרר וישבו שם שלשת ימים ער שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: וישבו שני האנשים וירדו מהר ועברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ויאמרו אל-

יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמנו כל ישיבי הארץ מפנינו: יהושע בנקר ויסעו מהשטים ויבאו ער הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה: ויצו את העם לאמר בראותכם ארון ברית יהוה אלהיכם ותכחנים הליום נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם ו תלכתם אחריו: אך רחוק יהיה כיניכם ובינו כאלפים אמה במדבר אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשם: ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי סחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכחנים למאר שאו את ארון הכרית ועברו לפני העם וישאו את ארון הכרית וילכו לפני העם: ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי באשר היותי עם משה אהיה עמך: ואתח תצוה ארת הכחנים נשאי ארון הכרית לאמר כבאכם ער קצה מי הירדן בדרך תעמדו: ויאמר יהושע

ni
VI. cent.
q
incipiam
הח

med. d. caxhi. si. f. t. am. am.
10
Latwisi
חכ
נחכ
נחכ
מ
ab. ment.
ab. (sup.) d. caxhi.
in max.
f. p. d. caxhi.
f. p. d. caxhi.

clate pe
schon

כבש

appropinquavit
imp. ca. Chute
כבש

אל בני ישראל נשו הנה ושמעו את
 דברי יהוה אלהיכם : ויאמר
 יהושע בואת תרעון כי אל חי
 בקרבכם והורש יורש מפניכם את
 חפנעני ואת החתי ואת החוי ואת
 הפרזי ואת הגרגשי והאמרי
 והיבוי : הנה ארון הכרית ארון
 כל הארץ עבר לפניכם בירדן :
 ועתה קחו לכם שני עשר איש
 משבטי ישראל איש אחד איש אחד
 לשבט : והיה כנזח כפור רגלי
 הכהנים נשאו ארון יהוה ארון כל
 הארץ כמי הירדן מי חירדן וכתתון
 המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד
 אחר : והיו כנסע העם מאהליהם
 לעבר את הירדן והכהנים נשאו
 הארון הכרית לפני העם : וכבוא
 נשאי הארון עד חירדן ורגלי
 הכהנים נשאו הארון נטבלו בקצרה
 המים והירדן מלא על כל גדותיו
 כל ימי קצור : ויעמדו
 המים הירדים מלמעלה קמו נד
 מאדם אחד הרחק מאד באדם העיר אשר
 מצד צרתן והירדים על ים הערבה
 ים המלח תמו נכרחו והעם עברו
 נגד ירחו : ויעמדו הכהנים
 נשאו הארון ברית יהוה בחרבה
 בתוך הירדן חכן וכל ישראל עברים
 בחרבה עד אשר תמו כל הנזו
 לעבור את הירדן : ד

accruius a
Vigen. 777

ירדן

maas

q. elatim
aquar. d. fontan.
h. d. d. d. l. f. an.
or.
defecant. u.
ab. t. f. f. l. an. q. d.

accinchi ad

nit. et. 177
firme a. 177
ut sic. v. l. n. l.
M. l. d. d. d. d. d.

ap. h. d. d. d. d. d.
ut imp. 177

ויהי כאשר תמו כל הנזו לעבר את
 חירדן ויאמר יהוה אל
 יהושע לאמר : קחו לכם מן העם
 שנים עשר אנשים איש אחד איש
 אחד משבט : וצוו אותם לאמר
 שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב
 רגלי הכהנים חכן שתים עשרה
 אבנים והעברתם אותם עמכם
 והנחתם אותם במלון אשר תלינו
 בו הלילה : ויקרא יהושע אל שנים
 עשר איש אשר חכן מכני ישראל
 איש אחד איש אחד משבט : ויאמר
 להם יהושע עברו לפני ארון יהוה
 אלהיכם אל תוך הירדן וחרימו לכם
 איש אבן אחת על שכמו למספר
 שבטי בני ישראל : למען תהיה זאת
 אות בקרבכם כי ישאלון בנוכם מחר
 לאמר מה האבנים האלה לכם :
 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי
 חירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו
 בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים
 האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם
 : ויעשו כן בני ישראל באשר צוה
 יהושע וישאו שתי עשרה אבנים
 מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל
 יהושע למספר שבטי בני ישראל
 ויעכרום עמם אל המלון וינחום
 שם : ושתים עשרה אבנים
 הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב
 רגלי הכהנים נשאו ארון הכרית
 והיו

לכ

כע

ויהיו שם ער היום הזה :
 והכחנים נשאי הארון עמדים בתוך
 הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה
 יהוה את יהושע לדבר אל העם
 ככל אשר צוה משה את יהושע
 וימהרו העם ויעברו : ויהי כאשר
 תם כל העם לעבור ויעבר ארון
 יהוה והכחנים לפני העם : ויעברו
 בני ראובן ובני גד וחצי שבט ה
 המנשה חמשו לפני בני ישראל
 כאשר דבר אליהם משה :
 בארבעים אלף חלוצי הצבא עברו
 לפני יהוה למלחמה אל ערכור
 יריחו : ביום ההוא גדל יהוה את
 יהושע בעיני כל ישראל ויראו אותו
 כאשר יראו את משה בל ימי חייו :
 ויאמר יהוה אל יהושע
 לאמר : צוה את הכהנים נשאי
 ארון העדות ויעלו מן הירדן : ויצו
 יהושע את הכהנים לאמר עלו מן
 כעלות הירדן : ויהי בעלות הכהנים נשאי
 ארון ברית יהוה מהוך הירדן נתקו
 בפות רגלי הכהנים אל התרבה
 וישבו מן הירדן למקומם וילכו
 כתמול שלשם על כל גדותיו :
 כ והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש
 הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח
 יריחו : ואת שתי עשרה האבנים
 האלה אשר לקחו מן הירדן הקים
 יהושע בגלגל : ויאמר אל בני

ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם
 מה את אבותם לאמר מה האבנים
 האלה : ותודעתם את בניכם לאמר
 כי בשה עבר ישראל את הירדן הנהו
 אשר חובש יהוה אליכם את מי
 הירדן מפניכם עד עברכם כאשר
 עשה יהוה אליכם לים סוף אשר
 חובש מפנינו עד עברנו : למען
 דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי
 חזקה היא למען יראתם את יהוה
 אליהם כל הימים :
 והי כשמע כל מלכי האמרו אשר
 בעבר הירדן ומה וכל מלכי הנענו
 אשר על חים את אשר חובש
 יהוה ארץ מי הירדן מפני בני
 ישראל עד עברנו וימס לבכם ולא
 היה בם עוד רוח מפני בני ישראל :
 בעת ההיא אמר יהוה
 אל יהושע עשה לך חרבות צרים
 ושוב מל את בני ישראל שנית :
 ויעש לו יהושע חרבות צרים
 וימל את בני ישראל אל גבעת
 הערלות : וזה הדבר אשר מל
 יהושע כל העם היצא ממצרים
 הזכרים כל אנשי המלחמה מתו
 במדבר בדרך בצאתם ממצרים :
 כי מלים היו בל העם היצאים
 וכל העם הילדים במדבר בדרך
 בצאתם ממצרים לא מלו :
 כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל

*stimulatus pro
ירא את מל*

*ad occidentem
ad mare*

masculi

hagy rih

כמדבר עד תם כל הנזי אנשי
 המלחמה היצאים ממצרים אשר
 לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע
 יהוה להם לבלתי הראותם את
 הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם
 לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש
 ואת בנייהם הקים תחתם אתם מל
 יחושע כי ערלים היו כי לא מלו
 אותם בדרך: ויהי כאשר תמו
 כל הנזי להפול וישבו תחתם
 במחנה עד היותם: *deudae*
 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי
 את חרפת מצרים מעליכם ויקרא
 שם המקום ההוא גלגל עד היום
 הזה: ויחנו בני ישראל בגלגל
 ויעשו את הפסח בארבעת עשר יום
 לחדש בערב בערבורת יריחו:
 ויאכלו מעבור הארץ ממחרת
 הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:
 וישבת חמן ממחרת באכלם
 מעבור הארץ ולא הירי עוד לבני
 ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ
 כנען בשנה החייה:
 ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו
 וירא וחנה איש עמד לנגדו וחרבו
 שלופה בידו וילך יחושע אליו
 ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו:
 ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה
 עתה באתי ויפל יהושע אל פניו
 ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני

מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא
 יהוה אל יהושע של נעלך מעל
 רגלך ביהמקום אשר אתה עמד
 עליו קדש הוא ויעש יהושע כן:
 ויריחו סגרת ומסגרת מפני
 בני ישראל אין יוצא ואין בא:
 ויאמר יהוה אל יהושע ראה
 נתתי בידך את יריחו ואת מלכה
 גבורי החיל: וסבתם את העיר
 כל אנשי המלחמה הקיף את העיר
 פעם אחת כח תעשה ששת ימים:
 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
 היובלים לפני הארון וביום השביעי
 תסבו את העיר שבע פעמים
 והכהנים יתקעו בשופרות:
 והיה כמשודי בקרן היובל בשמעכם
 את קול השופר יריעו כל העם
 תרועה גדולה ונפלה חומת העיר
 החתיה ועלו העם איש נגדו:
 ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים
 ויאמר אליהם ישאו את ארון הברית
 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
 יובלים לפני ארון יהוה: ויאמרו ויאמר
 אל העם עברו וסבו את העיר
 ותחלוץ יעבר לפני ארון יהוה:
 ויהי כאשר יהושע אל העם ושבעה
 הכהנים נשאים שבעה שופרות
 היובלים לפני יהוה עברו ותקעו
 בשופרות וארון ברית יהוה הלך
 אחריהם:
 ותחלוץ

אמר
 ויהי
 ויאמר

*am. p. 112
 de fragily, p. 112
 totis, p. 112
 m. p. 112*

מִן־הַחֵרֶם פֶּן תַּחְרִימוּ וּלְקַחְתֶּם מִן־
הַחֵרֶם וּשְׂמַתֶּם אֶת־מְהַנֵּה יִשְׂרָאֵל
לַחֵרֶם וְעִבְרַתֶּם אוֹתוֹ: וְכֹל־בֶּסֶף
וְזָהָב וְכֹל־נְחֹשֶׁת וְכִרְזֵל קִישׁ הוּא
לַיהוָה אֹצֵר יְהוָה יִכָּוֶה: וְיָרַע
הָעָם וַיִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וַיְהִי כְשָׁמוֹעַ
הָעָם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיִּרְעוּ הָעָם
תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחֹמֶר
הַחֲתִיתִּים וְעַל הָעָם הָעִירָה אִישׁ
נֶגְדוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הָעִיר: וַיַּחְרִימוּ
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּעִיר מֵאִישׁ וְעַד־
אִשָּׁה מִנְּעִר וְעַד־זָקֵן וְעַד־שׂוֹר וְשָׂה
וַחֲמֹר לְפַי־חֵרֶב: וְלִשְׁנֵי
הָאֲנָשִׁים הַמְּרַגְלִים אֶת־הָאָרֶץ
אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בֹּאוּ בֵּית־הָאִשָּׁה הַזֹּנֶה
וְחֹצְאוּ מִשֶּׁם אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לָהּ כִּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּם לָהּ:
וַיָּבֹאוּ חֲנָנְרִים הַמְּרַגְלִים וַיּוֹצִיאוּ
אֶת־רַחֵב וְאֶת־אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ
וְאֶת־אֲחִיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֶת־
כָּל־מִשְׁפַּחֹתֶיהָ הוֹצִיאוּ וַיְנַחֲמוּ
מֵחוּץ לַמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל: וְהָעִיר
שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ רַק־הַכֶּסֶף
וְהַזָּהָב וְכֹל־הַנְּחֹשֶׁת וְהַכִּרְזֵל נָתְנוּ
אֹצֵר בֵּית־יְהוָה: וְאֶת־רַחֵב כַּת־
הַזֹּנֶה וְאֶת־בֵּית־אֲבִיהָ וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לָהּ חֲחִיתִּים יְהוֹשֻׁעַ וְהַשֶּׁבַע בְּקָרֶב
יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי חָבְיָהּ
אֶת־הַמִּלְאָכִים אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
לְרַגֵּל אֶת־יְרִיחוֹ:

de solibis
 gund redibunt
 2m 2p
 2m 2p
 2m 2p

contra

תַּקְעוּ וַתְּחַלְּצֶנּוּ הָלֶךְ לִפְנֵי הַכְּהֵנִים וַיִּתְקַעוּ
הַשּׁוֹפְרוֹת וַחֲמַסְפֵּי הָלֶךְ אַחֲרָיו
הָאָרוֹן הָלוֹךְ וַיִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת:
וְאֶת־הָעָם צוּחַ יְהוֹשֻׁעַ לֹא־אָמַר לֹא
תָרִיעוּ וְלֹא־תִשְׁמְעוּ אֶת־קוֹלְכֶם
וְלֹא־יָצָא מִפִּיכֶם דְּבַר עַד יוֹם אֲמָרוּ
אֵלֶיכֶם הָרִיעוּ וְהָרִיעֹתֶם: וַיִּסַּב
אָרוֹן יְהוָה אֶת־הָעִיר חֲקֹף פָּעַם
אַחַת וַיָּבֹאוּ הַמַּחֲנֶה וַיִּלְינוּ בַּמַּחֲנֶה:
וַיִּשְׁכְּבוּ יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּשְׁאֹן
הַכְּהֵנִים אֶת־אָרוֹן יְהוָה: וְשָׁמַעַתְּ
הַכְּהֵנִים נְשֵׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת
הַיִּבְלִים לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה הַלְכִים
הָלוֹךְ וַתִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וַתְּחַלְּצֶנּוּ
הָלֶךְ לִפְנֵיהֶם וַחֲמַסְפֵּי הָלֶךְ אַחֲרָיו
הָלוֹךְ אָרוֹן יְהוָה הָלוֹךְ וַתִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת:
וַיִּסְכְּבוּ אֶת־הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁנִי
פָּעַם אַחֲרַיִת וַיִּשְׁבּוּ הַמַּחֲנֶה כֹּה עָשׂוּ
שֵׁשֶׁת יָמִים: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיִּשְׁלְמוּ בְּעֶלְזוֹת הַשָּׁחַר וַיִּסְכְּבוּ אֶת־
הָעִיר כִּמְשַׁשֵּׁשׁ הִיא שִׁבְעַת פְּעָמִים רַק
בַּיּוֹם הַהוּא סָבְבוּ אֶת־הָעִיר שִׁבְעַת
פְּעָמִים: וַיְהִי בְּפַעֲם הַשְּׁבִיעִית
תִּתְקַעוּ הַכְּהֵנִים בְּשׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמְרוּ
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הָרִיעוּ כִּי־נָתַן יְהוָה
לְכֶם אֶת־הָעִיר: וְחִיתָה הָעִיר חֵרֶם
הִיא וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ לַיהוָה רַק רַחֵב
הַזֹּנֶה תַּחֲיֶה הִיא וְכָל־אֲשֶׁר־אִתָּהּ
בְּבַית כִּי חֲחַכְתֶּה אֶת־לְחַמְאָכִים
אֲשֶׁר־שָׁלַחְנוּ: וְרַק אֲתֶם שִׁמְרוּ
הַחֲבָיָה
 from the d. copy signum
 fol. 123 Co. d. d. 2 m. 2 p. 2
 מן

החנני
 נ
 om
 הלז
 הזננה

ל' ד' יל
vultum vultu perderit ad Enorel manus

כוד האמרו להאבידנו ולו הוואלנו
ונשכ בעבר הירדן
אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף
לפני איכיו
וישמעו הכנעני וכל
ישבי הארץ ונספו עלינו והכריתו
אח שמנו מן הארץ ומה תעשה
לשמך הנדור

ויאמר יהוה אל יהושע קם לך לפה
זה את נפל על פניך
חטא
ישראל וגם עברו את בריתי אשר
צויתי אותם וגם לקחו מן החרם
וגם נגבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם
ולא יכלו בני ישראל לקום
לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם
כי חיו לחרם לא אוסיף להיות עמכם
אם לא תשמדו חרם מקרבכם

קם קדש את העם ואמרת
חתקדשו למחר כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל
לא תוכל לקום לפני איביך ער
חסידכם חרם מקרבכם

ונקרבתם בכקר לשבטיכם
ותורה חשבט אשר ילכדנו יחור
יקרב למשפחות והמשפחה אשר
ילכדנה יהוה תקרב לפתים וחבית
אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים

והיה הנלכד כחרם שרף כאש אתו
וארץ כל אשר לו כי עבר את
ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל
וישבם יהושע בכקר ויקרב את
ישראל

וישב יהושע בעת ההיא לאמר
ארור האיש לפני יהוה אשר יקום
וכבר את העיר הזאת את יריחו
כבכרו ויסרנו ובצעירו יצב ד
הלתיח
יהושע ויהי שמעו בכל הארץ
וימעלו בני ישראל מעל

בחרם ויקח עכן בן פרמי בן זבדי בן
זרח למטה יהודה מן החרם ויחר
אף יהוה בבני ישראל

וישלח יהושע אנשים מיריחו העי
אשר עם בית און מקדס לבית אל
ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את
הארץ ויעלו האנשים וירגלו את
העי וישבו אל יהושע ויאמרו
אליו אל יעל כל העם כאלפים איש
או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו

את חעי אל תיגע שמה את כל
העם כי מעט המה ויעלו מן העם
שמה כשלשת אלפים איש וינסו
ה לפני אנשי העי ויכו מהם אנשי

העי כשלשים וששה איש וירדפום
לפני השער ער השכרים ויכום
במורד וימס לבכ העם ויהי למים

ויקרע יהושע שמלותיו ויפל על
פניו ארצה לפני ארון יהוה ער
הערב תוא חקני ישראל ויעלו עפר

על ראשם ויאמר יהושע אהה
ארני יהוה למר תעברת העביר
את העם הזה את הירדן לתת אתנו

in primis
fundamentis
parua et in
novissimo libe
רעף
parua
mimim

vergete laborat
y. 2. 7. 11

Schebam
in defensa

facti
facti
facti

ad p. 2. 7. 11

וישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה:
 ויקרב את משפחת יהודה
 וילכד את משפחת הורחי וילכד
 את משפחת הורחי לנכרים וילכד
 זכרי: ויקרב את ביתו לנכרים
 וילכד עכן בן פרמי בן זכרי בן
 זרח למטה יהודה: ויאמר
 יחושע אל עכן בני שים נא כבוד
 ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה
 והנר נא לו מח עשית אל תבחד
 כ ממני: ויען עכן את יחושע ויאמר
 אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי
 ישראל וכזאת וכזאת עשיתי:
 ואראה בשלל ארצות שנער
 אחת טובה ומאתים שקלים כסף
 ולשון זהב אחד חמשים שקלים
 משקלו ואחמדם ואקחם והנם
 שמונים בארץ בתוך האהלי ותכסף
 תחתיה: וישלח יחושע מלאכים
 וירצו האהלה והנה שמונה באהלו
 ותכסף תחתיה: ונקחום מתוך
 האהל ויבאום אל יחושע ואל כל
 בני ישראל ויצקם לפני יהוה:
 ויקח יחושע את עכן בן זרח ואת
 הכסף ואת האררת ואת לשון
 תהוב ואת בניו ואת בנותיו ואת
 שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת
 אהלו ואת כל אשר לו וכל
 ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור:
 ויאמר יחושע מה

וארא

ק

כה

עברתנו ועברך יהוה ביום הזה
 וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו
 אתם באש ויסקלו אתם באבנים:
 ויקימו עליו גל אבנים גדול עד
 היום הזה וישב יהוה מחרון אפו
 על כן קרא שם המקום ההוא עמק
 עכור עד היום הזה:
 ויאמר יהוה אל יחושע
 אל תירא ואל תחת קח עמך את
 כל עם המלחמה וקום עלה העי
 ראה נתתי בידך את מלך העי
 ואת עמו ואת עירו ואת ארצו:
 ועשית לעי ולמלכה כאשר
 עשית ליריחו ולמלכה רק שללה
 ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב
 לעיר מאחריה: ויקם יחושע
 וכל עם המלחמה לעלות העי
 ויבחר יחושע שלשים אלף איש
 נבזרי החיל וישלחם לילך:
 ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים
 לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן
 העיר מאד והייתם בלכם נכנים:
 ואני וכל העם אשר אתי נקרב ה
 אל העיר והיה כיר יצאו לקראתנו
 כאשר בראשונה ונסנו לפניהם:
 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם
 מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו
 כאשר בראשנה ונסנו לפניהם:
 ואתם תקמו מהאורכ והורשתם
 את העיר ונתנה יהוה אלהיכם

*המעו פתח להם
 נוס' בת' 216
 אבולגו 121*

clysium

יהושע נטה בכירון אשר כירד אל
 העי כי בירד אתננר ויט יהושע
 בכירון אשר כירד אל העיר :
 והארב קם מהרה ממקומו וירוצו
 כנסורת ירו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש :
 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה כ
 עלה עשן העיר השמימה ולא היה
 בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס
 המדבר נחפז אל הרודף :
 ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד
 הארב את העיר וכו עלה עשן העיר
 וישבו ויכו את אנשי העי : ואלה
 יצאו מן העיר לקראתם ויהיו ל
 לישראל בתוך אלה מזה ואלה
 מזה ויכו אותם עד בלתו השאר
 להם שריד ופליט : ואת מלך העי
 תפשו חיויקרכו אתו אל יהושע :
 ויהי ככלות ישראל להרג את כל
 ישיבי העי בשדרה במדבר אשר
 רדפום כו ויפלו כלם לפי חרב עד
 המם וישבו כר ישראל העי ויכו
 אתה לפי חרב : ויהי כל הנפלים כה
 ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים
 עשר אלף כל אנשי העי :
 ויהושע לא השיב ירו אשר נטה
 בכירון עד אשר תחרים את כל
 ישיבי העי : רק הבחמו ושלל
 העיר ההיא כזוו לחם ישראל כירד
 יהיה אשר צוה את יהושע :
 וישרף

בירכם : והיה כתפושכם את העיר
 הציתו את העיר באש כירד יהיה
 העשו ראו צויתי אחכם : וישלחם
 יהושע וילכו אל המארב וישבו בין
 פיה אל ובין העי מיס לעי ויהושע
 בלילה ההוא בתוך העם וישכם
 יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל
 הוא וקני ישראל לפני העם העי :
 וכל העם המלחמה אשר אתו עלו
 וישבו ויבאו כנגד העיר ויחנו מצפון
 לעי והני בניו ובין העי ויקח
 כחמשת אלפים איש וישם אתם
 אורב בין בית אל ובין העי מיס
 לעיר : וישמו העם את כל המחנה
 אשר מצפון לעיר ואת עקבו מיס
 לעיר וילך יהושע בלילה ההוא
 בתוך העמק : ויהי בראות מלך
 העי וימתרו וישכימו ויצאו אנשי
 העיר לקראת ישראל למלחמה
 היא וכל עמו למועד לפני הערבה
 והוא לא ידע כי אורב לו מאחרי
 העיר : וינגעו יהושע וכל ישראל
 לפניהם וינסו דרך המדבר :
 ויועקו כל העם אשר בעיר
 לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע
 וינתקו מן העיר : ולא נשאר
 איש בעי ובירת אל אשר לא יצאו
 אחרי ישראל ויעזבו את העיר
 פתוחה וירדפו אחרי ישראל :
 ויאמר יהוה אל

לעת 878

שורא

שורא

בניו

לעי ק

10 פיראנט
10 פיראנט
שפח 73

בעי ק

אחרי

וְיִשְׂרָאֵל יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָעַי וַיְשִׂימָהּ תַּלְעוֹלָם שִׁמְמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְאֵת מֶלֶךְ הָעַי תְּלַרְהוּ עַל הָעֵץ עַד עַת הָעֶרֶב וּכְבוֹד־הַשֶּׁמֶשׁ צוּהַ יְהוֹשֻׁעַ וַיְרִידוּ אֶת נִבְלָתוֹ מִן הָעֵץ וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיִּקְיָמוּ עֲלֶיהָ גַל אֲבָנִים גְּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

אִז יָבִינָה יְהוֹשֻׁעַ מִזִּבְחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר עֵיבָל׃ כַּאֲשֶׁר צוּהַ מֹשֶׁה עֲבַד יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּכְתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזִּבְחַ אֲבָנִים שְׁלֹמֹת אֲשֶׁר לֹא הִנִּיף עֲלֵיהֶן בְּרֹזַל וַיַּעֲלוּ עֲלֵיהֶן עֹלוֹת לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים׃ וַיִּכְתַּב שֵׁם עַל הָאֲבָנִים אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל יִשְׂרָאֵל דִּקְנִי וְשִׁמְרִים וְשִׁפְטִים עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה לְאַרְוֹן נֶגֶד הַכְּהֻנִּים הַלְוִיִּם נִשְׂאִי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה בְּנֶגֶד כְּאוֹרֵחַ הַצִּיּוֹן אֶל מוֹל הַר גְּרִזִּים וַהֲחִצִּיּוּ אֶל מוֹל הַר עֵיבָל כַּאֲשֶׁר צוּהַ מֹשֶׁה עֲבַד יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת הָעָם יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשִׁיתָהּ וְאַחֲרֵי כֵן קָרָא אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַבְּרִכָּה וְהִקְלִילָהּ כְּכֹל הַכְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה׃ לֹא הָיְתָה דְבַר מִכָּל אֲשֶׁר צוּהַ מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל וְהַנְּשִׂיִם וְהַטָּף וְחָנָר הַהַלֵּךְ בְּקִרְבָּם׃

וַיְהִי בְשִׁמְעֵ כָל הַמַּלְכִּים

אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הִירְדָן בְּהַר וּבְשִׁפְלָה וּבְכָל חוֹף הַיָּם הַגְּדוֹל אֶל מוֹל הַלְבָנוֹן הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ וַיִּתְקַבְּצוּ יַחַד לְהִלָּחֵם עִם יְהוֹשֻׁעַ וְעִם יִשְׂרָאֵל פַּה אַחֵר׃ וַיִּשְׁבִּי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ וְלָעַי׃ וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵמָּה כַּעֲרֻמָּה וַיִּלְכוּ וַיִּצְטִירוּ וַיִּקְחוּ שְׂקִים כִּלִּים לְחִמּוּדֵיהֶם וּנְאֻדוֹת יַיִן כִּלִּים וּמִבְקָעִים וּמִצְרָרִים׃ וַנְּעַלּוּרְתָּ בְּלוֹרְתָּ וּמִשְׁלָאוֹת פְּרִגְלִיָּהִם וּשְׁלֹמֹת בָּלוֹת עֲלֵיהֶם וְכָל לֶחֶם צִידֵם יִבֶּשׂ הָיְתָה נִקְדִּים׃ וַיִּלְכוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגָּלְגָל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֵל אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצֵ רְחוֹקָה כָּאֲנִי וְעָתָּה בְּרַחֲנוּ לָנוּ בְרִית׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל הַחִוִּי אוֹלִי בְּקִרְבֵי אֲתָה וַיִּשְׁבוּ וַאֲיִךְ אֲכַרְוֹת לָךְ בְּרִית׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ עַבְדֶּיךָ אֲנַחְנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאַרְצֵ רְחוֹקָה מֵאַד בָּאוּ עַבְדֶּיךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי שָׁמַעְנוּ שָׁמְעוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרַיִם׃ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לְשָׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הִירְדָן לְסִיחוּן מֶלֶךְ חֲשַׁבּוֹן וְלָעוּג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעִשְׂתָּרֹת׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זְקִינֹנוּ וְכָל־וְשָׁבֵי אֲרָצֵנוּ לֵאמֹר קָחוּ בְיָדְכֶם צִידָה לְדָרֶךְ וְלָכוּ לִקְרַאתָם וַאֲמַרְתֶּם

quidam
Carli legatus videlicet in tali legatus fructus
clausula non est
114 et 89
117 54
in vachon sumptus a 773 ud 777
vachon
117 54
no forte in loco
sea vna officio
nostris laborat
117 54
si quomodo percu
fram seoby
mit kal. ub
in acceptu 117 54
inde 117 54
redundat
Senonius

נאך דער
מאס פלוג
דער

Caldey penit m
Calm. com
and. anac

myriaticum
sumpting
Mead. 07-13
ציר
v. u. avio.

10

inertissimum
Nicht. Alnac
Inertissimum

כ
Vraque
non. f. c. 104
Cricand. v. u.
001 Inf 1146

אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו
 לנו ברית: זה לחמינו הם
 הצטידנו אתו סבתינו ביום צאתנו
 ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה
 נקרים: ואלה נארות היו אשר
 מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה
 שלמותינן ונעלינו בלו מרב הדרך
 מאד: ויקחו האנשים מצידם ואת
 פיהו לא שאלו: ויעש להם
 יהושע שלום ויכרת להם ברית
 לחיותם וישבעו להם נשאי העדה:
 והיו מקצה שלשת ימים אחרי אשר
 כרתו להם ברית וישמעו בקרבים
 הם אליו ובקרבן הם ישיבים:
 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם
 ביום השלישי ועריהם נבעו
 והכפירה ובארות וקרית יערים:
 ולא הכוס בני ישראל כי נשבעו
 להם נשאי העדה ביהוה אלהי
 ישראל וילנו כל העדה על
 הנשיאים: ויאמרו כל הנשיאים
 אל כל העדה אנחנו נשבענו להם
 ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל
 לנגע בהם: זאת נעשה להם והחיה
 אותם ולא יהיה עלינו קצף על
 השבועה אשר נשבענו להם:
 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויחיו
 חטבי עצים ושאיבי מים לכל העדה
 כאשר דברו להם הנשיאים:
 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם

לאמר למה רפיתם אתנו לאמר
 רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם
 בקרבנו ישיבים: ועתה ארורים
 אתם ולא יכרת מכם עבד וחסבי
 עצים ושאיבי מים לבית אלהי:
 ויענו את יהושע ויאמרו כי חנך
 חנך לעבדיך את אשר צוה יהוה
 אלהיך את משה עבדו לתת לכם
 את כל הארץ ולהשמיר את כל
 ישיבי הארץ מפניכם ונירא מאד
 לנפשתינו מפניכם ונעשה את
 הדבר הזה: ועתה חננו בידך
 כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו
 עשה: ויעש להם כן ויצל אותם
 מיד בני ישראל ולא הרגום:
 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים
 ושאיבי מים לעדה ולמזבח יהוה
 ער היום הזה אל המקום אשר
 יבחר:
 והיה בשמע אדני צדק מלך ירושלים
 כי לכר יהושע את העי ויחרימה
 כאשר עשה ליריחו ולמלכה כך
 עשה לעי ולמלכה וכי השלימו
 וישיבו גבעון ארץ ישראל ויחיו
 בקרבם: וייראו מאד כי עיר
 גדולה גבעון כאח ערי הממלכה
 וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה
 גברים: וישלח אדני צדק מלך
 ירושלים אל הוהם מלך חברון ואל
 פראם מלך ירמור ואל יפיע
 מלך

מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון
 לאמר : עלו אלי ועזרני ונכה את
 גבעון כי השלימה את יהושע ואת
 בני ישראל : ויאספו ויעלו חמשת
 מלכי האמרי מלך ירושלם מלך
 חברון מלך ירמות מלך לכיש
 מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו
 על גבעון וילחמו עליה : וישלחו
 אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה
 הגלגלה לאמר אל תרף ידך
 מעברך עלה אלינו מהרה והושיעה
 לנו ועזרנו כי נקצצו אלינו כל מלכי
 האמרי ושבי החר : ויעל יהושע
 מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה
 עמו וקר גבורי החיל :
 ויאמר יהוה אל יהושע אל
 בוך תירא מהם כי בידך נתתי לא
 יעמד איש מהם בפניך :
 ויבא אליהם יהושע פתאום כל
 הלילה עלה מן הגלגל : ויתמם
 יהוה לפני ישראל ויכס מכת גדולה
 בגבעון וירדפו דרך מעלה בית
 חורן ויכסו ער עזקה וער מקדה :
 והיו בנוסם מפני ישראל הם
 במורר בירת חורן ויהוה השליך
 עליהם אבנים גדלות מן השמים
 ער עזקה וימתו רבים אשר
 מתו באבני הפד מאשר הרגו בני
 ישראל בחרב :
 אז ידבר יהושע ליהוה ביום ה

יהוה את האמרי לפני בני ישראל
 ויאמר : לעיני ישראל שמש בגבעון
 היום וירח בעמק אילון : וידם השמש
 וירח עמד עד יקם זון איביו הלא
 היא כתובה על ספר הישר ויעמד
 השמש בחצי השמים ולא אץ
 לבוא ביום תמים : ולא היה ביום
 ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה
 בקול איש כיהוה נלחם לישראל :
 וישב יהושע וכל ישראל עמו שו
 אל המחנה הגלגלה : וינסו חמשת
 המלכים האלה ויחבאו במערה
 במקרה : ויגד ליהושע לאמר
 נמצאו חמשת המלכים נחבאים
 במערה במקרה : ויאמר יהושע
 גלו אבנים גדלות אל פי המערה
 והפקירו עליה אנשים לשמור :
 ואתם אל תעמדו רדפו אחרי
 איביכם וזנבתם אותם אל התהום
 לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה
 אליהם כידכם : והיו ככלות כ
 יהושע ובני ישראל להכותם מכה
 גדולה מאד עד תמם והשרידים
 שררו מהם ויבאו אל ערי המכצר :
 וישבו כל העם אל המחנה אל
 יהושע מקרה בשלום לא חרץ
 לבני ישראל לאיש את לשנו :
 ויאמר יהושע פתחו את פי ה
 המערה והוציאו אלי את חמשת
 המלכים האלה מן המערה :

*Silue dnm
sachitit
cristianus imp*

*Vla Sanctus
קק*

f. Anabat

Don

um lo

ging

*volueta
sachitit
magis*

*dulci jch
ob claris
casibus*

Reliqui

*hex movet
lingua cubo thal
quis
movet
procedit*

יום

deserit

pro qua

ויעשו כן ויצאו אליו את חמשת
 המלכים האלה מן המעררה את
 מלך ירושלם את מלך חברון את
 מלך ירמור את מלך לכיש את
 מלך עגלון: ויהי כהוציאם את
 המלכים האלה אל יהושע ויקרא
 יהושע אל כל איש ישראל ויאמר
 אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא
 אתו קרבו שימו את רגליכם על
 צוארי המלכים האלה ויקרבו
 וישימו את רגליהם על צואריהם:
 כה ויאמר אליהם יהושע אל תיראו
 ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה
 יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם
 נלחמים אותם: ויכם יהושע אחר
 כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים
 ויחיו תלויים על העצים עד הערב:
 ויהי לעת בוא השמש צנה יהושע
 וירידום מעל העצים וישליכם אל
 המעררה אשר נחבאו שם וישימו
 אבנים גדולות על פי המערה עד
 עצם היום הזה: *hunc ipse dicit*

ואת מקדה לכר יהושע ביום ההוא
 ויכה לפי חרב ואר מלכה החרם
 אותם ואת כל הנפש אשר בה לא
 השאיר שריד ויעש למלך מקדור
 כאשר עשה למלך יריחו:
 ויעבור יהושע וכל ישראל עמו
 ממקדור לבנה וילחם עם לבנה:
 ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל

*duplex
 Legimen Conf. sine
 fol. 24
 qu. ambulant
 & additum
 fol. 248
 ק"כ"ג
 א"י*

ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת
 כל הנפש אשר בה לא השאיר
 בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה
 למלך יריחו:
 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו
 מלבנה לכישר ויתן עליה וילחם
 בה: ויתן יהוה את לכיש ביד
 ישראל וילכדה ביום השני ויכה
 לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה
 ככל אשר עשה ללבנה:
 אז עלה הרם מלך צור לעור
 את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו
 עד בלתי השאיר לו שריד:
 ויעבר יהושע וכל ישראל
 עמו מלכיש עגלנה ויתנו עליה
 וילחמו עליה: וילכדה ביום החוא לה
 ויכה לפי חרב ואת כל הנפש
 אשר בה ביום ההוא החרים ככל
 אשר עשה ללכיש:
 ויעל יהושע וכל ישראל עמו
 מעגלנה חברונה וילחמו עליה:
 וילכדה ויכה לפי חרב ואת
 מלכה ואת כל עדיה ואת כל הנפש
 אשר בה לא השאיר שריד ככל
 אשר עשה לעגלון ויחרם אותה
 ואת כל הנפש אשר בה: וישב
 יהושע וכל ישראל עמו דבררה
 וילחם עליה: וילכדה ואת מלכה
 ואר כל עריה ויכוס לפי חרב
 ויחרמו את כל נפש אשר בה לא
 השאיר

יחושע

קנג

השאר שריר כאשר עשה לחרון
כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר
עשה ללבנה ולמלכה:

ויבה יחושע את כל הארץ
ההר והנגב והשפלה והאשדוד
ואת כל מלכותם לא השאיר שריר
ואר כל הנשמה החרים כאשר
צוה יהוה אלהי ישראל: ויכס
יחושע מקדש ברנע וער עזה ואת
כל ארץ גשן וער נבעון: ואת כל
המלכים האלה ואת ארצם לכד
יחושע פעם אחת כי יהוה אלהי
ישראל נלחם לישראל: וישב יחושע
וכל ישראל עמו אל המהגרה
הגלגלה: יא ויהי בשמע יבין
מלך חצור ושלח אל יובב מלך
מרון ואל מלך שמרון ואל מלך
אכשף: ואל המלכים אשר מצפון
בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה
ובנפות דור מים: הכנעני ממזרח
ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוי
בחר והחוי תחת חרמון בארץ
המצפה: ויצאו הם וכל מחניהם
עמם עם רב כחול אשר על שפת
הים לרב וסוס ורכב רב מאד:

ויועדו כל המלכים האלה ויבאו
ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם
ישראל: ויאמר יהוה
אל יחושע אל תירא מפניהם כי
מחר בעת הזאת אנכי נתן את כלם

Submerah

Sidonum magna

Campani Valli

727

הללים לפני ישראל את סוסיהם
תעקר ואת מרכבתיהם תשרף
כאש: ויבוא יחושע וכל עם
המלחמה עמו עליהם על מי מרום
פתאם ויפלו בהם: ויתנם יהוה
ביר ישראל ויכוס וירדפום ער
צידון רבה וער משרפות מים וער
בקעת מצפה מזרח ויכס ער
כלתי השאיר להם שריר: ויעש
להם יחושע כאשר אמר לו יהוה
את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם
שרף כאש:

וישב יחושע בעת ההיא וילכד
את חצור ואת מלכה הכה בחרב
כי חצור לפנים היא ראש כל
הממלכות האלה: ויכו את כל
חנפשי אשר בה לפי חרב החרם
לא נותר כל נשמה ואת חצור
שרף כאש: ואת כל ערי
המלכים האלה ואת כל מלכיהם
לכד יחושע ויכס לפי חרב החרים
אותם כאשר צוה משה עבד יהוה:
רק כל הערים העמדות על

תלם לא שרפם ישראל זולתי
את חצור לבנה שרף יחושע:
וכל שלל הערים האלה והבהמה
בזו להם בני ישראל רק את כל
האדם הבו לפי חרב ער השמרם
אותם לא השאירו כל נשמה:

כאשר צוה יהוה את משה עבדו

in tumuli ca

תל

בן צוה משה את יהושע וכן עשה
 יהושע לא חסיר דבר מכל אשר
 צוה יהוה את משה: ויקח יהושע
 את כל הארץ הזאת והר ואת
 כל הגב ואת כל הארץ חושן ואת
 השפלה ואת הערבה ואת הר
 ישראל ושפלתה: מן התר
 החלק העלה שעיר ועד בעל גד
 בכקעת תלבנון מתר הר חרמון
 ואת כל מלכיהם לכד ויפס וימיתם:
 ימים רבים עשה יהושע את כל
 המלכים האלה מלחמה: לא היתה
 עיר אשר השלימה אל בני ישראל
 בלתי החוי ושבוי נבעזן את הכר
 לקחו במלחמה: כי מאת יהוה
 היתה לחזק את לבם לקראת
 המלחמה את ישראל למען החרים
 לבלתי היות לחם תחנה כי למען
 השמידם כאשר צוה יהוה את
 משה: ויבא יהושע בעת ההיא
 ויכרת את הענקים מן התר מן
 חרון מן דבר מן ענב ומכל הר
 יהודה ומכל הר ישראל עם
 עריהם החרים יהושע: לא
 נותר ענקים בארץ בני ישראל רק
 בעזה בנת ובאשדוד נשארו:
 ויקח יהושע את כל הארץ ככל
 אשר דבר יהוה אל משה ויתנה
 יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם
 לשבטיהם והארץ שקמה ממלחמה:

והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד
 ים הערבה ים המלח מזרח הרך
 פית הישמם ומתימן תחת אשדות
 הפסגה: וגבור עוג מלך הבשן
 מיתר הרפאים חישב בעשתרות
 ובאררעו: ומשר בהר חרמון ה
 ובסלכה ובכל הבשן עד גבור
 הנשור והמעכתי וחצי הגלעד גבור
 סיחון מלך חשבון: משה עבר
 יהוה ובני ישראל הכו ויתנה
 משה עבר יהוה ירשו לראובני
 ולגדי וחצי שבט המנשה:
 ואלו מלכי הארץ אשר הכה
 יהושע ובני ישראל בעבר הירדן
 ימח מפעל גד בכקעת הלכנון ועד
 ההר החלק העלה שעיר ויתנה
 יהושע לשבטי ישראל ירשו
 כמחלקתם: כהר ובשפלה ובערבה
 ובאשדוד ובמדבר ובנגב חתתי
 האמרי ותפנענו הפרזי החוי והיבוסו
 מלך יריחו אתר
 מלך

בן צוה משה את יהושע וכן עשה
 יהושע לא חסיר דבר מכל אשר
 צוה יהוה את משה: ויקח יהושע
 את כל הארץ הזאת והר ואת
 כל הגב ואת כל הארץ חושן ואת
 השפלה ואת הערבה ואת הר
 ישראל ושפלתה: מן התר
 החלק העלה שעיר ועד בעל גד
 בכקעת תלבנון מתר הר חרמון
 ואת כל מלכיהם לכד ויפס וימיתם:
 ימים רבים עשה יהושע את כל
 המלכים האלה מלחמה: לא היתה
 עיר אשר השלימה אל בני ישראל
 בלתי החוי ושבוי נבעזן את הכר
 לקחו במלחמה: כי מאת יהוה
 היתה לחזק את לבם לקראת
 המלחמה את ישראל למען החרים
 לבלתי היות לחם תחנה כי למען
 השמידם כאשר צוה יהוה את
 משה: ויבא יהושע בעת ההיא
 ויכרת את הענקים מן התר מן
 חרון מן דבר מן ענב ומכל הר
 יהודה ומכל הר ישראל עם
 עריהם החרים יהושע: לא
 נותר ענקים בארץ בני ישראל רק
 בעזה בנת ובאשדוד נשארו:
 ויקח יהושע את כל הארץ ככל
 אשר דבר יהוה אל משה ויתנה
 יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם
 לשבטיהם והארץ שקמה ממלחמה:

quint

Partene
 Haruicum
 כ
 11 non 174
 Clemenha
 yratia
 Giganter
 Parguer
 227

מלך העו אשר מצד בית אל אחד :
 מלך ירושלם אחד
 מלך חברון אחד :
 מלך ירמות אחד
 מלך לכיש אחד :
 מלך עגלון אחד
 מלך גור אחד :
 מלך רבר אחד
 מלך גדר אחד :
 מלך חרמה אחד
 מלך ערר אחד :
 מלך לבנה אחד
 מלך עדלם אחד :
 מלך מקדה אחד
 מלך בית אל אחד :
 מלך תפוח אחד
 מלך חפר אחד :
 מלך אפק אחד
 מלך לשרון אחד :
 מלך מרון אחד
 מלך חצור אחד :
 כ מלך שמרון מראון אחד
 מלך אכשף אחד :
 מלך הענד אחד
 מלך מגדו אחד :
 מלך קדש אחד
 מלך יקנעם לכרמל אחד :
 מלך דור לנפת דור אחד
 מלך גוים לגלגל אחד : מלך תרצה
 אחד כל מלכים שלשים ואחד :

יג ויחושע זקן בא בימים
 ויאמר יהוה אליו אחח זקנתה באת
 בימים והארץ נשארה הרבה מאד
 לרשתה : ואת הארץ הנשארת כל
 גלילות הפלשתים וכל חגשוריו
 מן השיוחור אשר על פני מצרים
 ועד גבול עקרון צפונה לכנעני
 תחשב חמשת סרני פלשתים
 העותי והאשדודי האשקלוני חנתי
 והעקרוני והעוים : מתימן כל ארץ
 הכנעני ומערה אשר לצידנים עד
 אפקה עד גבול האמרי : והארץ ה
 הגבלו וכל הלבנון מורח השמש
 מבעל גר תחת הר חרמון עד לבוא
 חמת : כל ישובי החר מן הלבנון
 עד משרפת מים כל צידנים אנכי
 אורישם מפני בני ישראל רק הפלת
 לישראל בנחלה כאשר צויתיק :
 ועתה חלק את הארץ הזאת
 בנחלה לתשעת השבטים וחצי
 חשבט תמנשה : עמו הראובני
 וחגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם
 משה בעבר הירדן מזרחה כאשר
 נתן להם משה עבר יהוה :
 מעדוער אשר על שפת נחל ארנון
 ותעיר אשר בתוך הנחל וכל
 המישר מידבא עד דיבון :
 וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר
 מלך בחשבון עד גבול בני עמון :
 והנלעד וגבול חגשוריו והמעכתו

Galdaa
Schuchor nomon
Shayj

Sahaco: tabala
סרני פלשתים
סרני
amendu

Antmia

Combustionem

tanhu cadai
cadete factar
es in paric

Planities
שפ?

וכל הר הרמון וכל הבשן עד
 סלכה: כל ממלכות עוג בבשן
 אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא
 נשאר מיתר הרפאים ויבס משה
 וירשם: ולא הורישו בני ישראל
 את הנשורי ואת המעכת וישב
 גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום
 הוזה: רק לשבט הלוי לא נתן נחלה
 אשר יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו
 כ אשר דבר לו: ויתן משה
 למטה בני ראובן למשפחותם:
 והיו להם הגבול מערוער אשר על
 שפת נחל ארנון וחעיר אשר בתוך
 הנחל וכל המישר על מידבא:
 חשבון וכל ערית אשר במישור
 דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון:
 ויהצה וקדמות ומפעת: וקריתים
 ושכמה וצרת השחר בהר העמק:
 ובית פעור ואשרות תפסגה ובית
 הישמות: וכל ערי המישר וכל
 ממלכות סיחון מלך האמרי אשר
 מלך בחשבון אשר הכה משה אתו
 ואת נשיאו מדון את אוי ואת רקס
 ואת צור ואת חור ואת רבע
 נסיכי סיעון ושבי הארץ: ואת
 בלעם בן בעור הקוסם חרגו בני
 ישראל כחרכ אל חלליהם: והיו
 גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת
 נחלת בני ראובן למשפחותם
 הערים וחצריהן: *afna Veller*

Sacchar

exedra

111

כ

Pyrenaeus Sahar
Abadina

ח
ת
י
כ

ויתן משה למטה גד לבני גד
 למשפחותם: והיו להם הגבול יעור
 וכל ערי הנלעד וחצי ארץ בני עמון
 עד ערוער אשר על פני רבה:
 ומחשבון עד דמת המצפה ובטנים
 וממחנים עד גבול לדבר ובמעמק
 בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון
 יתר ממלכות סיחון מלך חשבון
 הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר
 חירדן מזרחה: ואת נחלת בני גד
 למשפחותם הערים וחצריהם:
 ויתן משה לחצי
 שבט מנשה והיו לחצי מטה
 בני מנשה למשפחותם: והיו גבולם
 ממחנים כל הבשן כל ממלכות
 עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר
 בבשן ששים עיר: וחצי הנלעד
 ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות
 עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה
 לחצי בני מכיר למשפחותם: אלה
 אשר נחל משה בערכור מואב
 מעבר לירדן ודיתו מזרחה: ולשבט
 הלוי לא נתן משה נחלה יהוה
 אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר
 דבר לחם:
 ואלה אשר נחלו בני ישראל
 בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר
 הכתן ויהושע בן נון וראשי אבות
 המטות לבני ישראל:
 כגורל נחלתם כאשר צוה יהוה
 ביד

fata buriditas

capitulum

capitulum

capitulum

capitulum

capitulum

capitulum

בְּיַד מֹשֶׁה לְתִשְׁעַת הַמַּטְוֹת וַחֲצִי
 הַמַּטֵּה: כִּי נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלֵת שְׁנֵי
 הַמַּטְוֹת וַחֲצִי הַמַּטֵּה: מֵעֵבֶר לִירְדֵן
 וְלֵלִוִים לֹא נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם: כִּי
 חָיו בְּנֵי יוֹסֵף שְׁנֵי מַטְוֹת מִנְשֵׁה
 וְאֶפְרַיִם וְלֹא נָתַנו חֵלֶק לְלוֹוִים בְּאֶרֶץ
 כִּי אִם עָרִים לְשִׁבְרֵת וּמִגְרָשֵׁיהֶם
 לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנֵם: כְּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיַּחֲלֶקוּ אֶת הָאָרֶץ: וַיָּגִשׁוּ בְּנֵי
 יְהוּדָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו כָּלֵב בֶּן יִפְנֹה תִקְנֵנוּ אֶת־
 יַדְעֵת אֶרֶץ הַחִבְרֹן אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה יְאִישׁ הָאֱלֹהִים עַל אֲדֹתַי
 וְעַל אֲדֹתֶיךָ בְּקֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ: בֶּן־
 אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בִשְׁלַח מֹשֶׁה
 עֵבֶר יְהוָה אֹתִי מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ לְרַגַל
 אֶת הָאָרֶץ וְאָשַׁב אִתּוֹ דִּבֶּר כְּאֲשֶׁר
 עַם־לְבָבִי: וְאֲחִי אֲשֶׁר עָלוּ עִמִּי
 הִמְסִיוּ אֶת לֵב הָעָם וְאָנֹכִי מִלֹּאֲתִי
 אֲחֵרִי יְהוָה אֱלֹהֵי: וַיִּשְׁבַּע מֹשֶׁה
 בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר אִם־לֹא הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר דָּרַכְתָּ רַגְלְךָ בָּהּ לֵךְ תִּהְיֶה
 לְנַחֲלָה וּלְבִנְיָךְ עַד עוֹלָם כִּי מִלֹּאֲתִי
 אֲחֵרִי יְהוָה אֱלֹהֵי: וְעַתָּה הִנֵּה
 חֲתִירִי יְהוָה אֹתִי כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה
 אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דִּבֶּר
 יְהוָה אֶת דְּבַר הוֹה אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־
 הִלַּךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וְעַתָּה הִנֵּה
 אָנֹכִי חַיִּים בֶּן־חָמֵשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה:

עוֹדְנֵי חַיִּים חֹק כְּאֲשֶׁר בַּיּוֹם
 שְׁלַח אֹתִי מֹשֶׁה כִּכְתִּי אֲזַ וּכְכַחֲתִי
 עָתָה לְמַלְחָמָה וּלְצָאָר וּלְכֹוֹא:
 וְעַתָּה הִנֵּה לִי אֶת חֲתֵר חוֹה אֲשֶׁר־
 דִּבֶּר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא: כִּי אֲתַת
 שָׁמַעַת בַּיּוֹם הַהוּא כִּי עֲנֻקִים שָׁם
 וְעָרִים גְּדֹלוֹת כְּצֹרוֹת אֵלָיו יְהוָה
 אֹתִי וְהוֹרֶשְׁתִּים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
 וַיְבָרְכֵתוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֶבְרוֹן
 לְכָלֵב בֶּן יִפְנֹה לְנַחֲלָה: עַל־כֵּן
 הוִיתָה חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן יִפְנֹה הַקְּנִי
 לְנַחֲלָה עַד חַיִּים חוֹה יַעַן אֲשֶׁר מָלֵא
 אֲחֵרִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֵי קִוִּי אַרְבַּע טו
 חֲאֲדָם הַגְּדוֹל בְּעֲנֻקִים הוּא וְהָאָרֶץ
 שְׁקֵטָה מִמִּלְחָמָה:

וַיְהִי הַגְּדוֹל טו
 לְמֹשֶׁה בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחְתָּם אֶל־
 גְּבוּל אֲבוֹת מְדַבֵּר צֶן נִגְבַת מִקְצֵה
 תִּימָן: וַיְהִי לָהֶם גְּבוּל נִגְבַת מִקְצֵה
 יַם הַמֶּלֶח מִן־הַלְשָׁן הַפְּנִיָה נִגְבָה:
 וַיֵּצֵא אֶל־מִנְּגִבַת לְמַעַל עַקְרֹבִים
 וְעֵבֶר צִנָּה וְעֵלָה מִנְּגִבַת לְקֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ
 וְעֵבֶר חֶצְרוֹן וְעֵלָה אֲדָרָה וְנִסְבַּ
 חֶרְקֶקֶרָה: וְעֵבֶר עֲצֻמוֹנָה וַיֵּצֵא
 נַחַל מִצְרַיִם וְחִיָּה תְּצַאֲוֹת הַנְּבֹל
 יִמָּה וְחִיָּה לְבַס גְּבוּל נִגְבַת: וְגְבוּל
 קֹדְמָה יַם הַמֶּלֶח עַד־קֶצֶר חוֹרְרוֹן
 וְגְבוּל לְפָאֵת צְפֹנָה מְלִשׁוֹן הַיָּם
 מִקְצֵה חוֹרְרוֹן: וְעֵלָה הַנְּבֹל בֵּית

אוסט נגב
179, ad an
Membranae plexa
a lingua
ad asenit scriptura
lana
Circumians
epistul
 וחיו
mediana plega
orientem vers
ad arabia

דבר לפני קרית ספר:

וַיֹּאמֶר כָּל־כָּבֹד אֲשֶׁר יָכַח אֶת־קְרִית־סֵפֶר
 וְלִכְבֹּד וּנְתַתִּי לוֹ אֶת־עַכְסְּךָ
 בְּתוֹךְ לְאִשָּׁה: וְיִלְכְּדָה עֲתִיבָאֵל בֶּן־
 קַנְזוֹ אֲחִי כָּל־כָּבֹד וְיִתֵּן לוֹ אֶת־עַכְסְּךָ
 בְּתוֹךְ לְאִשָּׁה: וַיְהִי בְּבֹאֶה וּתְסִיתְהוּ
 לְשֹׂאֵל מֵאֵת אִכְיָה שֶׁדָּה וְתַעֲנָה
 מֵעַל הַחֲמוּר וַיֹּאמֶר לָהּ כָּל־כָּבֹד־מֶה־
 לְךָ: וְתֹאמַר תִּנְחַלְלִי בְּרֹכָה כִּי אֲרִץ
 הַגִּבּוֹר נִתְּתָנִי וּנְתַתָּה לִּי גִלְתַּת מִיֵּם
 וְיִתֵּן לָהּ אֶת־גִּלְתַּת עֲלִיּוֹת וְאֵה גִלְתַּת
 תַּחַתְיוֹת: זֹאת נַחֲלַח כִּי
 סָטָה בְנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחְתָּם: וַיְחִיו
 הָעַרְוִים מַקְצֵה לְמַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה
 אֶל־גִּבּוֹר אֲרוּם בְּגִבֹּתָהּ קַבְּצָאֵל
 וְעַד־רָם וַיְגִדֻ: וְקִינָה וְדִימוּנָה וְעַד־עֵדָה:
 וְקַדְשׁ וְחֶצֶר וְיִתְנֶן: זֶה וְשֵׁם
 וְכַעֲלוֹת: וְחֶצֶר וְחֶדְתָּה וְקֵרִית
 חֶצְרוֹן הִיא חֶצֶר: אִמָּם וְשֵׁמֶעַ
 וְמוֹלְדָה: וְחֶצֶר גִּדָּה וְחֶשְׂמוֹן וְבֵית
 פְּלָט: וְחֶצֶר שׁוּעַל וּבְאֵר שֶׁבַע
 וּבְזִיזֹתָיָה: כַּעֲלָה וְעֵיִם וְעֵצִים:
 וְאֶלְתוֹלַד וּכְסִיל וְחֶרְמָה: וְעַקְלָג
 וּמְרַמְנָה וּסְנַסְנָה: וְלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים
 וְעֵין וְרִמּוֹן כָּל־עַרְוִים עֲשָׂרִים וְחֶשֶׁר
 וְחֶצְרֵיהֶן: כַּשְׂפָּלָה אֲשֶׁתְּאוֹל וְצַרְעָה
 וְאֲשַׁנָּה: וְזוֹחָ וְעֵין גְּזִים תַּפּוּחַ
 וְהַעִינִים וְרִמּוֹת וְעַד־לֵם שׁוֹכֶת וְעַזְקָה:
 וְשַׁעֲרִים וְעַרְוִיִּים וְהַגִּרָּה וְגִרְתִּים
 עַרְוִים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וְחֶצְרֵיהֶן: אָנָּן
 וְחֶרְשָׁה

חֲנֹלָה וְעֶבֶד מִצְפּוֹן לְבֵית הָעֶרְבָה
 וְעַל הַגִּבּוֹר אֲבֹן בְּתוֹךְ רְאוּבֵן:
 וְעַל הַגִּבּוֹר דְּבָרָה מִמַּעַם עֶכֶד
 וְצַפּוֹנָה פָּנָה אֶל־הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר נִכַּח
 לְמַעַל אַרְמוֹם אֲשֶׁר מִגִּבּוֹר לְנַחַל
 וְעֶבֶד הַגִּבּוֹר אֶל־מִי עֵין שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ
 תַּצִּיאוֹתָיו אֶל־עֵין רְגֵל: וְעַל הַגִּבּוֹר
 גִּי בֶן־חֲנָם אֶל־כֶּתֶף הַיְכֹסֵם מִגִּבּוֹר
 הִיא יְרוּשָׁלַם וְעַל הַגִּבּוֹר אֶל־רֹאשׁ
 חֶדֶר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גִי־חֲנָם יִמָּה
 אֲשֶׁר בְּקַצֵּה עַמְק־רַפְּאִים צַפּוֹנָה:
 וְתֹאֵר הַגִּבּוֹר מִרֹאשׁ חֶדֶר אֶל־מֵעֵין
 מִי נִפְתּוּחַ וַיֵּצֵא אֶל־עַרְוֵי הַר עַפְרוֹן
 וְתֹאֵר הַגִּבּוֹר בְּעַלְרָה הִיא קְרִית
 יַעֲרִים: וְנִסְכַּת הַגִּבּוֹר מִכַּעֲלָה יִמָּה
 אֶל־הַר שֶׁעִיר וְעֶבֶר אֶל־כֶּתֶף הַר־
 יַעֲרִים מִצְפּוֹנָה הִיא כַּסְלוֹן וְיִרְדָּה
 בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְעֶבֶר תְּמַנָּה: וַיֵּצֵא
 הַגִּבּוֹר אֶל־כֶּתֶף עַקְרוֹן צַפּוֹנָה
 וְתֹאֵר הַגִּבּוֹר שִׁכְרוֹנָה וְעֶבֶר הַר־
 הַבַּעֲלָה וַיֵּצֵא יְבִנְאֵל וְהָיוּ תַּצִּאוֹת
 הַגִּבּוֹר יִמָּה: וְגִבּוֹר יִם הַיְמָה הַגִּבּוֹר
 וְגִבּוֹר זֶה גִבּוֹר בְּנֵי־יְהוּדָה סְבִיב
 לְמִשְׁפַּחְתָּם: וְלִכְלָב בֶּן־יִפְנֵה גִתָּן
 חֶלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי־יְהוּדָה אֶל־פִּי יְהוּדָה
 לִיהוֹשֻׁעַ אֶת־קְרִית אַרְבַּע אַבְי חֶעֱנַק
 הִיא חֶכְרוֹן: וְיִרְשׁ מִשֶּׁם כָּל־כָּבֹד אֶת־
 שְׁלֹשָׁה בְנֵי חֶעֱנַק אֶת־שִׁשׁ־יֹאֵת
 אַחִימֵן וְאֶת־תְּלָמִי יִלְדֵי חֶעֱנַק:
 וַיַּעַל מִשְׁכָּם אֶל־יִשְׁבִּי דְבַר וְשֵׁם־
 טו

Handwritten marginal notes on the left edge of the page.

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, including 'Lapsi Babilon', 'adommmi', and 'in N. p. Verit'.

והרשה ומגדל גר: ורלען וחמצפה
 ויקתאל: לכיש ובצקת ועגלון:
 זכרון ולחמס וכתליש: וגדרות בית
 דגון ונעמה ומקרה ערים שש
 עשרה וחצריהן: לבנה ועתר ועשן:
 ויפתח ואשנה ונציב: וקעילה
 ואכזיב ומראשר ערים השע
 וחצריהן: עקרון ובנתיה וחצריה:
 מעקרון וימרה כל אשר על יד
 אשדוד וחצריהן: אשדוד בנותיה
 וחצריה עזה בנותיה וחצריה ער
 הגדול נחל מצרים והים הגבול וגבול:
 ובהר שמיר ויתירן ושוכה: ורנה
 וקריח סנה היא דבר: וענב
 ואשתמה וענים: וגשן וחלון וגלה
 ערים אחת עשרה וחצריהן: ארכ
 ודומה ואשען: ויכוס ובית תפוח
 ואפקה: וחמטה וקרית ארבע היא
 חברון וציער ערים השע וחצריהן:
 מעון כרמל ונוף ויוטה: וזרעאל
 ויקדעס וזנוח: תקון זבעה ותמנה
 ערים עשר וחצריהן: חלחול בית
 צור ונרור: ומערת ובית ענות
 ואלתקן ערים שש וחצריהן:
 קרית בעל היא קרית יערים והרבה
 נח ערים שתים וחצריהן: כמדבר
 בית הערבה מדין וסככרה:
 והנבשן ועיר המלחועין גרי ערים
 שש וחצריהן: וארת חיבוסי
 חזיר ולו יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהודה

להודי שש וישב חיבוסי את בני
 יהודה בירושלים עד היום הזה:
 ויצא הגדול לבני יוסף
 מירדן וריחו למי וריחו מזרח
 המדבר עלה מיריחו בחר בית אל:
 ויצא מבית אל לזוה ועבר אל גבול
 הארבי עטרות: וירד ימה אל גבול
 חיפלאטי ער גבול בית חורון מחתון
 וער גזר והיו תצאתו ימה: וינחלו
 בני יוסף מנשר ואפרים: ויהי
 גבול בני אפרים למשפחתם ויהי
 גבול נחלתם מזרח עטרות אדר
 ער בית חרון עליון: ויצא ח
 הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב
 הגבול מזרח תאנת שלה ועבר
 אותו ממזרח ינוחת: וירד מינוחת
 עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא
 הירדן: מהפוח ילך הגבול ימה
 נחל קנה והיו תצאתו הימרה זאת
 נחלת משה בני אפרים למשפחתם:
 והערים המכהלות לבני אפרים
 בתוך נחלת בני מנשה כל הערים
 וחצריהן: ולא הורישו את
 הכנעני חיושב כנור וישב הכנעני
 בקרב אפרים עד היום הזה ויהי
 למס עבר:
 ויהי הגדול למטה מנשה כיהוא
 בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי
 הנלעד כי הוא היה איש מלחמת
 ויהי לו הנלעד והנבשן: ויהי

verbi Separata

לבני מנשה הנותרים למשפחתם
 לבני אביעזר ולבני חלק ולבני
 אשריאל ולבני שכס ולבני חפר
 ולבני שמידע אלה בני מנשה
 בן יוסף הזכרים למשפחתם:
 ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן
 מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי
 אם פנות ואלה שמות בנותיו מחלה
 ונעה חגלה מלכה ותרצה:
 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני
 יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר
 יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה
 בתוך אחינו ויתן להם אלפי יהוה
 ח נחלה בתוך אחי אכיהן: ויפלו
 חבלי מנשה עשרה לבד מארץ
 הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן:
 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך
 בניו וארץ הגלעד תיתה לבני מנשה
 הנותרים: ויהי גבול מנשה מאשר
 המכמתת אשר על פני שכס והלך
 הגבול אל חימין אל יושבי עין
 תפוח: למנשה תיתה ארץ תפוח
 ותפוח ארץ גבול מנשה לבני
 אפרים: וירד הגבול לנחל קנה
 נגבה לנחל ערים האלה לאפרים
 בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון
 לנחל ויהי תצאתיו הימה:
 נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי
 הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון
 וביששכר ממזרח: ויהי למנשה
 לפניהם

ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה
 ויכלעם ובנותיה ואת יושבי דאר
 ובנותיה וישבי עין דאר ובנותיה
 וישבי תענך ובנותיה וישבי מגן
 ובנותיה שלשת הנפת: ולא יכלו
 בני מנשה להוריש את הערים
 האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ
 הזאת: ויהי כי חזקו בני ישראל
 ויהנו את הכנעני למס והורש לא
 הורישו: וידברו בני
 יוסף את יהושע לאמר מדוע נתת
 לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני
 עם רב עד אשר ער כה ברבני יהוה
 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב
 אתה עלה לך היערה ובראת לך
 שם בארץ חפריו והרפאים כי ארץ
 לך הר אפרים: ויאמרו בני יוסף
 לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל
 ככל הכנעני הישב בארץ העמק
 לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר
 בעמק יזרעאל: ויאמר
 יהושע אל בית יוסף לאפרים
 ולמנשה לאמר עם רב אתה וכה
 גדול לך לא יתנה לך גורל אחד:
 כיהר יהוה לך כיריער הוא ובראתו
 והיה לך תצאתיו כרתוריש את
 הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק
 הוא: יח ויקהלו כל עדת
 בני ישראל שלה וישכינו שם
 את אהל מועד והארץ נכבשה
 לפניהם

וי
 ויש
 ויהי
 ויאמר
 ויהי
 ויאמר
 ויהי
 ויאמר
 ויהי
 ויאמר

Vallis arcedian
 Meurrunt, Boygab
 Uacher

לפניהם: ויותרו בכני ישראל
 אשר לא חלקו את נחלתם שבעה
 שבטים: ויאמר יהושע אל בני
 ישראל עד-אנה אתם מתרפים לבוא
 לרשת את הארץ אשר נתן לכם
 יהוה אלהי אבותיכם: הנו לכם
 שלשה אנשים לשבט ואשלחם
 ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה
 לפי נחלתם ויבאו אלי: והתחלקו
 אתה לשבעה חלקים יהודה
 ועמר על-גבול מנגב ובית זסף
 יעמדו על-גבולם מצפון: ואתם
 הכתבו את הארץ שבעה חלקים
 והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל
 פה לפני יהוה אלהינו: כי אין חלק
 ללוים בקרבכם כי-כהנרת יהוה
 נחלתו וגד וראובן וחצי שבט
 המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן
 מזרחת אשר נתן להם משה עבד
 יהוה: ויקמו האנשים וילכו ויצו
 יהושע את-ההלכים לכתב את-
 הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ
 וכתבו אתה ושובו אליופה אשליך
 לכם גורל לפני יהוה בשלה:
 וילכו האנשים ויעברו בארץ
 ויכתבוה לערים לשבעה חלקים
 על-ספר ויבאו אל-יהושע אל-
 הפתנה שלה: וישלך להם יהושע
 גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם
 יהושע ארץ-הארץ לבני ישראל

במחלקתם:

ויעל גורל משה בני-בנימן
 למשפחתם ויצא גבול גורלם בין
 בני יהודה ובין בני זסף: והיה
 להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן
 ועל הגבול אל-כתף יריחו מצפון
 ועל-ההר ימרה והיה תצאתיו
 מדברה בית און: ועבר משם
 הגבול ליונה אל-כתף ליונה נגבה
 היא בית אל וירד הגבול עטרות
 אדר על-ההר אשר מנגב לבית-
 חרון תחתון: ותאר הגבול ונסב
 לפאת ים נגבה מן ההר אשר על-
 פני בית-חרון נגבה והיה תצאתיו
 אל-קרית פעל היא קרית יערים עיר
 בני יהודה זאת פאת ים: ופאת-
 נגבה מקצה קרית יערים ויצא
 הגבול ימה ויצא אל-מעין מי נפתוח:
 וירד הגבול אר-קצה ההר אשר
 ע-פני גי בן-הננס אשר בעמק
 רפאים צפונה וירד גי חנם אל-כתף
 היבוס נגבה וירד עין רגל: ותאר
 מצפון ויצא עין שמש ויצא אר-
 גלילות אשר נכח מעלה ארמים
 וירד אבן כהן בן-ראובן: ועבר אל-
 כתף מול הערבה צפונה וירד
 הערבה: ועבר הגבול אל-כתף
 בית חגלה צפונה והיה תצאתיו חיו ות
 הגבול אל-לשון ים-חמלה אל-
 צפונה אל-קצה הירדן נגבה זה גבול

והיו ק

טו

כ נגב: והירדן יגבול אתו לפאת
 קדמה זאת נחלת בני בנימן
 לגבולתיה סביב למשפחתם:
 וחיו הערים למטה בני בנימן
 למשפחותיהם וירחו ובית הנלח
 ועמק קאיץ: ובית הערבה וצמרים
 ובית אל: ותעוים ותפרה ועפרה:
 וכפר העמוני והעפני וגבע ערים
 שתיים עשרה וחצריהן: גבעון
 ותרמה ובארות: והמצפה והכפורה
 והמצצה: ורקס וירפאל ותראלם:
 וצלע האלף וחיבוסי היא ירושלים
 גבעת קרית ערים ארבע עשרה
 וחצריהן זאת נחלת בני בנימן
 למשפחתם:
 יט ויצא הנזרל חשני לשמעון
 למטה בני שמעון למשפחותם
 ויהי נחלתם בתוך נחלת בני
 יהודה: ויהי להם בנחלתם באר
 שבע ושבע ומולדתי: וחצר
 שועל ובלרה ועצם: ואלתולר
 ובתור ותרמה: ועקלג ובית
 המרכבות וחצר סוסר: ובית
 לבאות ושרותן ערים שלש עשרה
 וחצריהן: עין רמון ועתר ועשן
 ערים ארבע וחצריהן: וכל החצרים
 אשר סביבות הערים האלה עד
 בעלת באר רמת נגב זאת נחלת
 מטה בני שמעון למשפחתם: סחבל
 בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה

ונח
ק

חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני
 שמעון בתוך נחלתם: ויעל הנזרל
 השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי
 גבול נחלתם עד שריר: ועל
 גבולם לימה ומרעלה ופגע ברבשה
 ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם:
 ושם שריר קדמה מזרח השמש
 על גבול כסלת תבר ויצא אל
 הרברת ועלה יפיע: ומשם עבר
 קדמה מזרחה גת חפר עתה קצין
 ויצא רמון המתאר הנעה: ונסב
 אתו הגבול מצפון הנתן והיו תצאתיו
 צי ופתח אל: וקטת ונהלל ושמרון
 ויראלה ובית לחם ערים שתיים
 עשרה וחצריהן: זאת נחלת בני
 זבולן למשפחתם הערים האלה
 וחצריהן: ליששכר יצא הנזרל
 הרביעי לבני יששכר למשפחותם:
 ויהי גבולם יזרעאלה והכסלות
 ושונם: וחפרים ושיאון ואנחרת:
 והרפית וקשיון ואבץ: ורמת כ
 ועין זננים ועין חרה ובית פצץ:
 ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית חצומה
 שמש והיו תצאות גבולם חירדן
 ערים שש עשרה וחצריהן:
 זאת נחלת מטה בני יששכר
 למשפחותם הערים וחצריהן: ויצא
 הנזרל החמישי למטה בני אשר
 למשפחותם: ויהי גבולם חלקת
 וחלי ובטן ואכשף: ואלמלך ועמער
 ומשאל

פ

ומשארו ופגע בכרמל הימרה
 ובשיחור לבנת: ושב מורה
 השמש בית דגן ופגע בזבולן ובני
 ופתח אל צפונה בית העמק ונעיא אל
 ויצא אל כבול משמאל: ועברן
 ורחב וחמון וקנח עד צידון רבה:
 ושב חנבול הרמה ועד עיר מבצר
 צר ושב חנבול חסה ויהיו תצאתיו
 הימה מחבל אכזיברה: ועמח
 ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים
 וחצריהן: זאת נחלת מטה בני
 אשר למשפחתם הערים האלה
 וחצריהן: לבני נפתלי
 וצא הנזרל הששי לבני נפתלי
 למשפחתם: ויהי גבולם מחלף
 מאילון בצעננים ואדמי הנקב
 ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו
 הירדן: ושב חנבול ימה אונות
 תבור ויצא משם חקקה ופגע בזבולן
 מפגב ובאשר פגע מים וביחודה
 הירדן מורה השמש: וערי מבצר
 הצדים צר וחמת רקת וכנרת:
 ואדמה ותרמה וחצורו וקדש
 וארדעי ועין חצור: ויראון ומגדל
 אל חרם וביר ענת ובית שמש
 ערים השש עשרה וחצריהן: זאת
 נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם
 הערים וחצריהן: למטה בני
 דן למשפחתם וצא הנזרל השביעי:
 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול

והיו
ק

ל

מ

ועיר שמש: ושעלבין ואילון
 ויתלה: ואילון ותמנתה ועקרון:
 ואלתקה ונבתון ובעלת: ויהר
 ובני ברק ונת רמון: ומי הירקון
 והרקון עם הגבול מול יפו:
 ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני דן
 וילחמו עם לשם וילכדו אתה ויכו
 אתה לפי חרב וירשו אותה וישבו
 בה ויקראו ללשם דן כשם דן
 אכיהם: זאת נחלת מטה בני דן
 למשפחתם הערים האלה וחצריהן:
 ויכלו לנהל ארץ הארץ
 לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה
 ליחושע בן נון בתוכם:
 על פי יהוח נתנו לו את העיר אשר
 שאל את תמנת סרח בחר אפרים
 ויבנה את העיר וישב בה: אלה
 הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן
 ויחושע בן נון וראשי האכזרה
 למטות בני ישראל בגזרלי בשלה
 לפני יהוה פתח אתל מועד ויכלו
 מחלק את הארץ:
 כ וידבר יהוה אל יחושע
 לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר
 תנו לכם את ערי המקלט אשר
 דברתי אליכם ביר משה: לנוס
 שמה רוצח מכה נפש בשנגרה
 בכלי דעת והיו לכם למקלט מנאל
 הדם: ונס אל אחת מהערים
 האלה ועמד פתח שער העיר

*Synagogum
 Asylum
 Contrarium*

מנחלתם אל פו יחזה את הערים
האלה ואת מגרשיתן ויצא הגורל
למשפחת הקהתי ויחי לבני אהרן
הכהן מן הלויים ממטה יהודה
וממטה השמעוני וממטה בנימן
בגורל ערים שלש עשרה :

ולבני קהת הנותרים ממשפחת ה
מטה אפרים וממטה דן ומחצו
מטה מנשה בגורל ערים עשרה :

ולבני גרשון ממשפחת מטה
יששכר וממטה אשר וממטה
נפתלי ומחצו מטה מנשה בכשן
בגורל ערים שלש עשרה :

לבני מררי למשפחתם ממטה
ראובן וממטה גד וממטה זבולן
ערים שתים עשרה :

ויתנו בני ישראל ללויים את הערים
האלה ואת מגרשיתן כאשר צוה
יהוה ביד משה בגורל :
ויתנו ממטה בני יהודה
וממטה בני שמעון את הערים
האלה אשר יקרא אתהן בשם :

ויהי לבני אהרן ממשפחת הקהתי
מבני לוי כי להם היה הגורל
ראשונה : ויתנו להם את קרית ראשה
ארבע אבי הענוק היא הברון בחר
יהודה וארם מגרשה סביבותיה :
ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו
לכלב בן יפנה באחוזתו :
ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר
מקלט

ודבר באוני זקני העיר ההיא את
דבריו ואספו אתו העירה אליהם
ונתנו לו מקום וישב עמם : וכי
ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו
את הרצח בידו כי בכל ידעת הכה
את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול
שלשם : וישב בעיר ההיא עד
עמדו לפני העדה לפשט ערמות
הכהן הגדול אשר יהיה בימים
ההם אז ישוב תרצת וכה אל עירו
ואל ביתו אל העיר אשר נס משם :
ויקלו את קדש בגליל בחר
נפתלי ואח שבם בחר אפרים ואת
קרית ארבע היא הברון בחר יהודה :
ומעבר לירדן יריחו מורחה נתנו
ארם בצר במדבר במישר ממטה
ראובן ואת דאמות בגלעד ממטה
גד ואת גלון בכשן ממטה מנשה :
אלה היו ערי המועדה לכל בני
ישראל ולצר הגר בתוכם לנוס
שמה כל מכה נפש בשגנה ולא
ימות ביד גואל הדם עד עמדו
לפני העדה :

כא ויגשו ראשי אבות הלויים
אל אלעזר הכהן ואל יחושע בן נון
ואר ראשי אבות המטות לבני
ישראל וידברו אליהם בשלה בארץ
בנען לאמר יהוה צוה ביד משה
לתת לנו ערים לשבת ומגרשיתן
לבהמתנו : ויתנו בני ישראל ללויים

ח

Natural Code

Bolon

גולן

ק

*Comptable Mph.
vel. Roman in
vrbis Comensy
Buz Lex.*

מקלט הרצח את חברון ואת
 מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה:
 ואת יתר ואת מגרשה ואת
 טו אשתמוע ואת מגרשה: ואת
 חלן ואת מגרשה ואת רבר ואת
 מגרשה: ואת עין ואת מגרשה
 ואת יפה ואת מגרשה ואת בית
 שמש ואת מגרשה ערים תשע
 מאת שני השכטים האלה:
 וממטה בנימין את נבעון ואת
 מגרשה את נבע ואת מגרשה:
 את ענתות ואת מגרשה ואת
 עלמון ואת מגרשה ערים ארבע:
 כ כל ערי בני אהרן הכהנים שלש
 עשרה ערים ומגרשיהן:
 ולמשפחות בני קהת הלויים
 הנותרים מפני קהת ויהיו ערי
 גורלם ממטה אפרים: ויהנו להם
 את עיר מקלט הרצח את שכם
 ואת מגרשה בחר אפרים ואת
 גור ואת מגרשה: ואת קכצים
 ואת מגרשה ואת בית חורן ואת
 מגרשה ערים ארבע:
 וממטה דן את אלהקא ואת
 מגרשה את נכתון ואת מגרשה:
 את אילון ואת מגרשה את נת
 רמון ואת מגרשה ערים ארבע:
 כח וממחצית מטה מנשה את
 תענך ואת מגרשה ואת נת רמון
 ואת מגרשה ערים שתיים: כל

ערים עשר ומגרשיהן למשפחה
 בני קהת הנותרים:
 ולבני גרשון משפחה הלויים
 מחצית מטה מנשה את עיר מקלט
 הרצח את גלון בפשן ואת מגרשה
 ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים
 שתיים: וממטה יששכר את
 קשיון ואת מגרשה את רבר
 ואת מגרשה: את ירמות ואת
 מגרשה את עין זנים ואת מגרשה ל
 ערים ארבע: וממטה אשר
 את משאל ואת מגרשה את עברון
 ואת מגרשה: את חלקת ואת
 מגרשה ואת רחב ואת מגרשה
 ערים ארבע: וממטה נפתלי
 את עיר מקלט הרצח את קדש
 בצליל ואת מגרשה ואת חמת
 ראר ואת מגרשה ואת קרתן ואת
 מגרשה ערים שלש: כל ערי
 חזרשני למשפחתם שלש עשרה
 עיר ומגרשיהן: ולמשפחות לה
 בנימררי הלויים הנותרים מאת
 מטה זבולן ארתי וקנעם ואת
 מגרשה את קרתח ואת מגרשה:
 את דמנה ואת מגרשה את נהלל
 ואת מגרשה ערים ארבע:
 וממטה ראובן את
 בצר ואת מגרשה ואת יחצת ואת
 מגרשה: את קדמות ואת מגרשה
 ואת מופעת ואת מגרשה ערים

אֲרֵבֶּעַ:

וּמִמָּטָה
 גַּר אֶת־עֵיר מִקְלַט הַרְצַח אֶרֶץ־
 רַמְרַם בְּגִלְעָד וְאֶת־מִגְרֵשָׁה וְאֶת־
 מַחְנֵים וְאֶת־מִגְרֵשֶׁת׃ אֶת־חֻשְׁבֹּן
 וְאֶת־מִגְרֵשָׁה אֶת־יַעֲזֹר וְאֶת־מִגְרֵשָׁה
 בְּל־עָרִים אַרְבַּע׃ בְּל־חַעְרִים
 לְבָנֵי מִרְרֵי לְמִשְׁפַּחְתָּם חֲנוּטִים
 מִמִּשְׁפַּחֹת הַלְוִיִּם וַיְהִי גֹרְלָם
 עָרִים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה׃ כָּל עָרֵי
 הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ אֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 עָרִים אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה וּמִגְרֵשֵׁיהֶן׃
 תְּהִינָה הָעָרִים הָאֵלֶּה עֵיר עֵיר
 וּמִגְרֵשׁוֹהֶם סְבִיבוֹתֶיהֶן כֵּן לְכָל־הָעָרִים
 הָאֵלֶּה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת־
 כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְתַרְ
 לָאֲבוֹתָם וַיִּרְשׁוּהָ וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ׃ וַיִּגַּח
 יְחֻזָּה לָהֶם מִסְבִּיב כָּכָל אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָאֲבוֹתָם וְלֹא־עָמַד אִישׁ בְּפִנְיֵיהֶם
 מִכָּל־אֵיבֵיהֶם אֶת כָּל־אֵיבֵיהֶם נָתַן
 יְהוָה בְּיָדָם׃ לֹא־נִפְלָדָבָר מִכָּל־
 הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־
 בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲכָל בָּא׃

כה

כב אִזּוּ וּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְרֵאשֵׁי־
 וְלְגֵרֵי וְלַחֲצֵי־מִטָּה מִנְּשָׂה׃ וַיֹּאמֶר
 אֵלֵיהֶם אַתֶּם שֹׁמְרֵתֶם אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 צִוָּה אֲתֶכֶם מִשֵּׁה עֲבַד יְהוָה וּתְשַׁמְעוּ
 בְּקוֹלִי לְכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם׃
 לֹא עֹבְרֵתֶם אֶת־אֲחֵיכֶם זֶה יָמִים
 רַבִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
 מִשְׁמַרְתֵּי מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְאֲחֵיכֶם
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וְעַתָּה פָּנּוּ וּלְכוּ
 לְכֶם לְאֲחֵיכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם
 אֲשֶׁר נָתַן לְכֶם מִשֵּׁה עֲבַד יְהוָה
 בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן׃ רַק שְׁמְרוּ מְאֹד
 לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַתּוֹרָה
 אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם מִשֵּׁה עֲבַד־
 יְהוָה לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וּלְלַכֵּת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו
 וּלְדַבְּקָה בּוֹ וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם
 וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וַיְבָרַכְכֶם יְהוֹשֻׁעַ
 וַיִּשְׁלַחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל־אֱהֲלֵיהֶם׃

וְלַחֲצֵי שֶׁבֶט הַמִּנְשָׂה נָתַן מִשֵּׁה
 בְּנִשָּׁן וְלַחֲצֵי נַחַן יְהוֹשֻׁעַ עִם־
 אֲחֵיהֶם מִעֲבַר הַיַּרְדֵּן יְמֵה וְגַם מִיַּעֲזֹר
 שְׁלַחֵם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־אֱהֲלֵיהֶם וַיְבָרַכְסוּ
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֵאמֹר בְּנִכְסֵינוּ
 רַבִּים שׁוּבוּ אֶל־אֱהֲלֵיכֶם וּבְמִקְנֵה
 רַב־מְאֹד בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב וּבְנַחֲשֵׁת
 וּבְכַרְזֵל וּבְשִׁלְמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד
 חֲלָקוּ שְׁלַל אֵיבֵיכֶם עִם־אֲחֵיכֶם׃
 וַיֵּשְׁבוּ וַיֵּלְכוּ בְנֵי־

רֵאוּבֵן וּבְנֵי־גַד וְחֲצֵי שֶׁבֶט הַמִּנְשָׂה
 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁלַח אֲשֶׁר־
 בְּאָרֶץ כְּנַעַן לְלִכְרֵת אֶל־אֶרֶץ
 הַגִּלְעָד אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזַּתֵם אֲשֶׁר
 נִאֲחֻזְתֶּם עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מִשֵּׁה׃
 וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּלִילֹת הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר
 בְּאָרֶץ כְּנַעַן וַיִּבְנוּ בְנֵי־רֵאוּבֵן
 וּבְנֵי־גַד וְחֲצֵי שֶׁבֶט הַמִּנְשָׂה

שם

at paul
 abser
 the m
 fol 89
 uen
 201
 100

יהושע

hebraic

קס

שם מִזְבַּח עַל־חִירְדָן מִזְבַּח גִּדְאֵל
 לְמִרְאָה; וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנֵּה בָנֵי־רְאוּבֵן
 וּבְנֵי־גָד וַחֲצִי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה אֵת
 חִמּוֹצַת אֶל־מֹל אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־
 גִּלְיוֹת חִירְדָן אֶל־עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל;
 וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְהְלוּ כָל־עַד
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹה לַעֲלוֹת עִלְיהֶם
 לָצֶבֶא; וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
 בְּנֵי רְאוּבֵן וְאֶל־בְּנֵי־גָד וְאֶל־חֲצִי
 שִׁבְטֵי מְנַשֶּׁה אֶל־אֶרֶץ הַנְּלָעַר אֶת־
 פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן; וַעֲשֶׂהָ
 נְשִׂאִים עִמּוֹ נְשִׂאֵי אֲחֵר נְשִׂאֵי אֲחֵר
 לְבַיִת אֵב לְכָל מְטוֹת יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ
 רֵאשִׁי בֵּית אֲבוֹתָם חִמָּה לְאֶלְפֵי
 יִשְׂרָאֵל; וַיָּבֹאוּ אֶל־בְּנֵי רְאוּבֵן
 וְאֶל־בְּנֵי גָד וְאֶל־חֲצִי שִׁבְטֵי מְנַשֶּׁה
 אֶל־אֶרֶץ הַנְּלָעַר וַיְדַבְּרוּ אִתָּם
 לֵאמֹר: כֹּה אָמְרוּ כָל עַד־תִּהְיֶה
 סַח־הַמַּעַר הַזֶּה אֲשֶׁר מַעֲלַתֶם
 כַּאֲלֵהֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹב הַיּוֹם מֵאֲחֵרֵי
 יְהוָה בְּבָנֹתֵכֶם לְכֶם מִזְבַּח לְמַדְרֵכֶם
 הַיּוֹם בִּיהוָה: הַמַּעַס לָנוּ אֵת־
 עוֹן פְּעוּר אֲשֶׁר לֹא־הִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי חֲנָנִף כַּעֲדַת יְהוָה:
 וְאַתֶּם תִּשְׁבוּ הַיּוֹם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְהָיָה
 אִתְּכֶם תִּמְרְדוּ הַיּוֹם בִּיהוָה וּמֵחֵר אֶל־
 כָּל־עַד־תִּשְׂרָאֵל יִקְצֹף; וְאֵךְ אִם־
 מִמָּאָה אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם עָבְרוּ לְכֶם אֶל־
 אֶרֶץ אַחֲזַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַן שֵׁם־

מִשְׁכַּן יְהוָה וְהֵאחָזוּ כִּתּוּכֵנוּ וּבֵיתוֹת
 אֶרֶץ תִּמְרְדוּ וְאוֹתֵנוּ אֶל־תִּמְרְדוּ
 בְּבָנֹתֵכֶם לְכֶם מִזְבַּח מִבְּלַעֲדֵי מִזְבַּח
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: הֲלוֹא עָכָן בֶּן־זֶרַח כ
 מַעַר מַעַל בְּחָרָם וְעַל־כָּל־עַד־תִּשְׂרָאֵל
 הִיָּה קִצְף וְהוּא אִישׁ אֲחֵר לֹא
 גִּזַּע בְּעוֹנוֹ; וַיַּעֲנוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי־
 גָד וַחֲצִי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה וַיְדַבְּרוּ אֶת־
 רֵאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: אֵלֵינוּ אֱלֹהִים
 יְהוָה אֵלֵינוּ אֱלֹהִים יְהוָה הוּא יֵדַע
 וַיִּשְׂרָאֵל הוּא יֵדַע אִם־כִּמְרַר וְאִם־
 כַּמַּעַל בֵּיהוָה אֶל־חֹשִׁיעֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה;
 לְבָנֹת לָנוּ מִזְבַּח לְשׁוֹב מֵאֲחֵרֵי יְהוָה
 וְאִם־לְחַעֲלוֹת עָלֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה
 וְאִם־לַעֲשׂוֹת עָלֵינוּ זְכוּיֵי שְׁלָמִים יְהוָה
 הוּא יִבְקֹשׁ; וְאִם־לֹא מִדְּאֵנָּה
 מִדְּבַר עֲשִׂינוּ אֵת זֹאת לֵאמֹר מֵחֵר
 יֹאמְרוּ בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מֵחֵר
 לְכֶם וְלִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 וַגְּבוּרָתָם יְהוָה בְּנֵינוּ וּבְנֵיכֶם כה
 בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד אֶת־חִירְדָן
 אֵין לְכֶם חֶלֶק בִּיהוָה וְחַשְׁבִּיתֵנוּ
 בְּנֵיכֶם אֵת בְּנֵינוּ לְבַלְתִּי יֵרָא אֵת־
 יְהוָה; וְנֹאמַר נַעֲשֶׂהָ נָא לָנוּ
 לְבָנֹת אֵת הַמִּזְבַּח לֹא לְעוֹלָה
 וְלֹא לְזֶבַח; כִּי עַד הוּא פִּינְחוּ
 וּבְנֵיכֶם וּבֵין רְדוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ לְעֵבֶר
 אֵת עֲכָרְתָּ יְהוָה לִפְנֵינוּ בְּעוֹלֹתֵינוּ
 וּבְזֻכְחֵינוּ וּבְשִׁלְמֵינוּ וְלֹא־יֹאמְרוּ
 בְּנֵיכֶם מֵחֵר לְבָנֵינוּ אֵין לְכֶם

374
 375
 Imp. N. 17
 376
 chole diaco
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500

חלק ביהודה ונאמר ותורה פי
 יאמרו אלינו ואר דרותינו מחר
 ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה
 אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא
 לזבח כי ער הוא בינינו וביניכם
 חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב
 היום מאחרי יהוה לכנור מזבח
 לעולה למנחה ולזבח מלבד מזבח
 יהוה אלהינו אשר לפני משכןנו
 וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה
 וראשי אלפי ישראל אשר אתו את
 הדברים אשר דברו בני ראובן
 ובני גד ובני מנשה וישב בעיניהם
 ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל
 בני ראובן ואל בני גד ואל בני
 מנשה היום ירענו כי בתוכנו
 יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל
 חוזהו חצלתם את בני ישראל
 מיד יהוה וישב פינחס בן אלעזר
 הכהן והנשיאים מאת בני ראובן
 ומאת בני גד מארץ הנגלעד אל
 ארץ כנען אל בני ישראל וישבו
 אותם דבר וישב הדבר בעיני
 בני ישראל ויברכו אלהים בני
 ישראל ולא אמרו לעלור עליהם
 לצבא לשחת את הארץ אשר בני
 ראובן ובני גד ישבים בה
 ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח
 כי ער הוא בינתינו כי יחורה
 האלהים כנ

ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח
 יהוה לישראל מכל איביה מסביב
 ויהושע זקן בא בימים ויקרא
 יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו
 ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהים
 אני זקנתי באתי בימים ואתם
 ראיתם את כל אשר עשה יהוה
 אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם
 כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם
 ראו תפלתו לכם את הגוים
 הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם
 מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי
 והים הגדול מכוא השמש ויהוה ה
 אלהיכם הוא יהרסם מפניכם
 וחוריש אתם מלפניכם וירשתם
 את ארצם כאשר דבר יהוה
 אלהיכם לכם וחזקתם מאד
 לשמר ולעשות את כל הכתוב
 בספר תורת משה לבלתי סור ממנו
 ימין ושמאול לבלתי בוא בגוים
 האלה הנשארים האלה אתכם
 ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא
 תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחו
 להם כי אם ביהוה אלהיכם
 תדבקו כאשר עשיתם עד היום
 חנה ויורש יהוה מפניכם גוים
 גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש
 בפניכם עד היום חנה איש אחד
 מבם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם
 הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם
 ונשמרתם

יחושע

קסא

וּנְשַׁמְרֶתֶם מֵאֵד לְנַפְשֵׁיכֶם לְאַהֲבָה
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי אִם־שׁוֹב
 תֵּשׁוּבוּ וּדְבַקְתֶּם בְּיְהוָה אֱלֹהֵי
 הַנְּשָׂאִים הָאֵלֶּה אֲתֶכֶם וְהִתְחַתַּנְתֶּם
 בָּהֶם וּבְאֵתֶם בָּהֶם וְהִם בְּכֶם יִדְוּ
 תִּרְעוּ בִּי לֹא יוֹסִיף יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לְחַרֹּשׁ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיכֶם
 וְהָיוּ לְכֶם לֶפֶחַ וּלְמוֹקֵשׁ וּלְשִׁטְט
 בְּעֵינֵיכֶם וּלְצַנְנִים בְּעֵינֵיכֶם עַד
 אֲבֹדְכֶם מֵעַל הָאָדָמָה הַטּוֹבָה
 הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לְכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְהָיָה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ הַיּוֹם בְּדֶרֶךְ כָּל־
 הָאָרֶץ וְיִדְעֶתֶם כָּל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם כִּי לֹא־נִפְלֵ דָבָר אַחֵר מִכָּל־
 הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם הַכֹּל כִּי לֹא־לָאֵד
 נִפְלֵ מִפְּנֵי דְבַר אַחֵר וְהָיָה כִּי־אֲשֶׁר־
 בָּא עֲלֵיכֶם כָּל־הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲלֵיכֶם בְּן־יְבוֹא
 יְהוָה עֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָר הַרַע עַד־
 חֲשִׁמִּידוֹ אֲוֹתְכֶם מֵעַל הָאָדָמָה
 הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לְכֶם יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בְּעֵבְרְכֶם אֶת־בְּרִית יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם וְהִלַּכְתֶּם
 וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם וְחָרָה אֵף־יְהוָה בְּכֶם וְאֲבֹדְתֶם
 מִחַרְתָּ מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 נָתַן לְכֶם כִּי
 וַיֹּאסֶף יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 שִׁכְמָה וַיִּקְרָא לְוָקְנִי יִשְׂרָאֵל

וּלְרֵאשִׁי וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וַיִּתְּצוּ
 לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
 כָּל־הָעָם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַנְּהַר יֹשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם
 מֵעוֹלָם תְּרַח אֲבִי אֲבָרָם וְאֲבִי
 נַחוֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְאֶקֶף אֶת־אֲבִיכֶם אֶת־אֲבָרָם
 מֵעֵבֶר הַנְּהַר וְאוֹלַךְ אוֹתוֹ בְּכָל־אֶרֶץ
 כְּנָעַן וְאֶרֶץ אֶת־זָרְעוֹ וְאֶתְּנֶנּוּ לְוֹיֹת אֶרֶץ
 יִצְחָק וְאֶתְּנֶנּוּ לְיִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־
 עֵשָׂו וְאֶתְּנֶנּוּ לְעֵשָׂו אֶרֶץ־הַר שְׁעִיר
 לְדִשְׁרָתוֹ אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ
 מִצְרָיִם וַאֲשַׁלַּח אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־
 אַהֲרֹן וְאֶנְפֵּף אֶת־מִצְרָיִם כְּאֲשֶׁר
 עֲשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ וְאַחֵר הוֹצֵאתִי אֲתֶכֶם
 וְאוֹצִיא אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרָיִם
 וְתָבֹאוּ הַיָּמָה וַיִּרְדְּפוּ מִצְרָיִם אַחֲרַי
 אֲבוֹתֵיכֶם בְּרִכְבֹּךְ וּבַפָּרָשִׁים וְסִסְוִי
 וַיַּעֲקֹפוּ אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע מֵאֲפֵל
 בְּיַמֵּיכֶם וּבֵין הַמִּצְרָיִם וַיָּבֵא עֲלֵיו
 אֶת־הַיָּם וַיִּכְפְּהוּ וְתִרְאִינֶה עֵינֵיכֶם
 אֶת־אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּמִצְרָיִם וְתִשְׁכַּחוּ
 בְּמִדְבַר יָמִים רַבִּים וְאֶבְרָא וְאֶבְרָא
 אֲתֶכֶם אֶל־אֶרֶץ הָאֲמָרִי הַיּוֹשֵׁב
 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּלַּחְמוּ אֲתֶכֶם וְאֶתְּנֶנּוּ
 אוֹתָם בְּיַדְכֶם וְתִירְשׁוּ אֶת־אֶרֶץ
 וְאֲשַׁמְדֶם מִפְּנֵיכֶם וַיִּקַּס פֶּלֶק בְּיַד
 צְפוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלַּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבַלְעָם בֶּן־בְּעוֹר
 לְקַלֵּל אֲתֶכֶם וְלֹא־אֲבִיתִי לְשִׁמוֹעַ

ab initio

in nobis

Lat. m. 218

19

10

liber. m. 24. 14

לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל
אתכם מידו ונתעברו את הירדן
ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי
יריחו האמרו וחרו והכנענו והחתי
והגרגשי חתי והיבסי ואתן אותם
בידכם ואשלח לפניכם את
חזרעון ותגרש אותם מפניכם
שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא
בקשתך ואתן לכם ארץ אשר
לא ינעת בה וערים אשר לא בניתם
ותשבו בהם כרמים ויתים אשר לא
נטעתם אתם אכלים ועתה יראו
את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת
וחסירו ארץ אלהים אשר עבדו
אבותיכם בעבר הנחר וכמצרים
ועבדו את יהוה ואסרע בעיניכם
לעבד את יהוה פתרו לכם היום
את מי תעבדון אם את אלהים אשר
מעבד עבדו אבותיכם אשר בעבר הנחר
ואם את אלהי האמרי אשר אתם
ישבים בארצם ואנכי וביתי נעבד
את יהוה ויען העם ויאמר חלילה
לנו מעוב את יהוה לעבד אלהים
אחרים כי יהוה אלהינו הוא
המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ
מצרים מבית עבדים ואשר עשה
לעינינו את האתות הנדלות האלה
וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו
בה ובכל העמים אשר עבדנו בקרבם
ויגרש יהוה את כל העמים ואת

crabro

*ל ר א
imite el affina
vace לראר*

מעבד ק

האמרי יושב הארץ מפנינו גם
אנחנו נעבד את יהוה כי הוא
אלהינו ויאמר יהושע אל העם
לא חוכלו לעבד את יהוה כי אלהים
קדשים הוא אל קנוא הוא לא
ישא לפשעכם ולחטאותיכם
כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי
נכר ושב וחרע לכם וכלר אתכם
אחרי אשר היטיב לכם ויאמר
העם אל יהושע לא כי את יהוה
נעבד ויאמר יהושע אל העם
עדים אתם בככם כי אתם בחרתם
לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו
עדים ועתה הסירו את אלהי
הנכר אשר בקרבכם והטו את
לבבכם אל יהוה אלהי ישראל
ויאמרו העם אל יהושע את יהוה
אלהינו נעבד ובקולו נשמע
ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא
וישם לו חק ומשפט בשבם
ויכתב יהושע את הדברים האלה
בספר תורת אלהים ויקח אבן
גדולה ויקמה שם תחת האלה
אשר במקדש יהוה ויאמר יהושע
אל כל העם הנרה האבן הזאת
תהיה בננו לעדה כי היא
שמערה את כל אמרי יהוה אשר
דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן
תכחשון באלהיכם וישלח יהושע
את העם איש לנחלתו

יחורו ק

כ

ויהי

ויהי אחר הדברים האלה וימת
 יחושע בן נון עבד יהוה בן מאה
 ועשר שנים: ויקברו אתו בגבול
 גחלתו בתמנת סרח אשר בהר
 אפרים מצפון להר געש:
 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי
 יחושע וכל ימי ימיו חזקנים אשר
 האריכו ימים אחרי יחושע ואשר
 ידעו את כל מעשר יהוה אשר
 עשה לישראל: ואת עצמות
 יוסף אשר העלו בני ישראל

ממצרים קברו בשכם בחלקת
 השדה אשר קנה יעקב מאת
 בני חמור אביו שכם במארה
 קשימה ויחיו לבני יוסף לנחלה:
 ואלעזר בן אחרן מרת ויקברו אתו
 בגבעת פינתם בנו אשר נתן לו
 בהר אפרים: חוק

horatius vrbly

סבום הפסוקי של ספ יחושע שש
 מאות וחמשים וששה

2 41

77
77 a alij *77 descendit*
alij a 777
7777

שופטים

Judas

אחריו מורג יחושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: ויאמר יהוה יהודה יעלה חנה נתתי את הארץ בידו: ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלי עלי בני ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אהך בגורלך וילך אתו שמעון ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזו בידם ויכוסו בכזב עשרת אלפים איש: וימצאו את ארני בזק בכזב וילחמו בו ויכו את הכנעני וארז הפרזי: וינס ארני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את כהנות ידיו ורגליו: ויאמר ארני בזק שבעים מלכים כהנות יריהם ורגליהם מקצצו: היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי בן שלם לי אלהים וביאחו ירושלים ומת שם: וילחמו בני יהודה בירושלם

בקר
plus misal choic
in soler a yan
in

Collect. 2nd
... in plur.

וילכדו אותה ויכות לפי חרב ואת העיר שלחו באש: ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני וישב חחר וחננל והשפלה: וילך יהודה אל הכנעני חיושב בחרון ושם חברון לפני קרית ארבע ויכו את שש ואת אחיקם ואת תלמי: וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית ספר: ויאמר כלב אשר יבה את קרית ספר ולכדה ונתת לו את עכסה בתי לאשר: וילכדה עתניאל בן קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתי לאשהו ויתי בכואה ותסותהו לשאל מאת אביה השדה ותצנה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: והאמר לו הכח לי ברכר בני ארץ חננל נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עליה ואת גלת תחתית: ובני קני חתן משה

*Et p...
p...
p...*

Et p...

Et p...

משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערר וילך וישב את העם וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני וישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה ויילכו יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה ויהי יתוח את יהודה וירש את חחר כול לא לחוריש את ישיב העמק כירכב ברזל להם ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק ואת היבוסי ושב ירושלים לא חורישו בני בנימין וישב היבוסי את בני בנימין בירושלים עד היום והזו ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהיה עמם ויתירו בית יוסף בכית אל ושם העיר לפנים לזו ויראו השומרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו תווא שמה עד היום הנה ולא חוריש מנשה את בית שאן ואת בנתיה ואת תענך וישבי ואת בנתיה ואת ישב דור ואת בנתיה ואת יושבי יבלעם ואת

בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנתיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא חורישו ואפרים לא חוריש ארץ הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר ויבולון לא חוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נתלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס אשר לא חוריש ארץ יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכויב ואת חלפה ואת אפיק ואת רחב וישב האשרי בקרב הכנעני וישבי הארץ כי לא חורישו נפתלי לא חוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענרת וישב בקרב הכנעני וישבי הארץ וישבי בית שמש ובירת ענרת היו להם למס וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק ויואל האמרי לשכר בהר חרם באילון ובשעלבים ותכפר יד בית יוסף ויהיו למס ויגבול האמרי ממעלה עקרבנים מחסלע ומעלה ויער מלאך יהות מן הגלגל אל הבכום ויאמר עסקא אעלה אתכם ממצרים ואכויב כמצור אתכם אל הארץ אשר נשבעתי עות לאכתיכם ואמר לא אפר בריתי פסוק אתכם לעולם ואתם

לפי פסוק

flanku

adieu
fuit per tract.

לא תכרתו ברית לישיבי הארץ
 חוארת מזבחותיהם תתצון ולא
 שמעתם בקולי מה זאת עשיתם
 וגם אמרתי לא אנרש אותם
 מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם
 יהיו לכם למוקש והיו כדבר
 מלאך יהוה את הדברים האלה אל
 כל בני ישראל וישאו העם את
 קולם ויבכו ויקראו שם המקום
 ההוא בכים ויזכרו שם ליהוה
 וישלח יהושע את העם וילכו
 בני ישראל איש לנחלתו לרשת
 את הארץ ויעבדו העם את יהוה
 כל ימי יהושע וכל ימי חזקנים
 אשר חאריכו ימים אחרי יהושע
 אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול
 אשר עשה לישראל וימר
 יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה
 ועשר שנים ויקברו אתו בגבול
 נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים
 מצפון להר געש וגם כל הרור
 ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור
 אחר אחריהם אשר לא ידעו את
 יהוה וגם את המעשה אשר עשה
 לישראל ויעשו בני ישראל את
 הרע בעיני יהוה ויעבדו את
 הבעלים ויעזבו את יהוה אלהי
 אבותם המוציא אותם מארץ מצרים
 וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי
 העמים אשר סביבותיהם וישתחוו

ad latera

ב
מלאים

להם ויכעסו את יהוה

ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל

ולעשתרות ויחר אף יהוה

בישראל ויהנם ביד שפים וישפו

אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב

ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם

ככל אשר יצא יד יהוה היתת

בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר

נשבע יהוה להם ויצר להם מאד

ויקם יהוה שפטים וישועים

מיד שפיהם וגם אל שפיהם

לא שמעו ביוזו אחרי אלהים אחרים

וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך

אשר הלכו אבותם לשמע מצות

יהוה לא עשו כן

וכי הקים יהוה להם שפטים

והיה יהוה עש השפט והושיעם מיד

אויביהם כל ימי השופט בני ינחם

יהוה מנאקתם מפני להציהם

ודחיקהם והיה כמות השופט ישנו

והשחיתו מאבותם ללכת אחרי

אלהים אחרים לעבדם ולתשתחות

להם לא הפילו סמלליהם ומרכם

הקטטה ויחר אף יהוה בישראל

ויאמר יען אשר עבדו הגוי הזה את

בריתי אשר צויתי את אבותם

ולא שמעו לקולי גם אני לא

אוסף להוריש איש מפניהם מן

חגוים אשר עזב יהושע וימת למען

נסות בם את ישראל תשמרום

הם

1250
1251
1252
1253
1254
1255
1256
1257
1258
1259
1260

1261
1262
1263
1264
1265
1266
1267
1268
1269
1270

1271
1272
1273
1274
1275
1276
1277
1278
1279
1280

1281
1282
1283
1284
1285
1286
1287
1288
1289
1290

שופטים

קטר

הם את דרך יהוה ללכת כם כאשר
 שפרו אבותם לא וינח
 יהוה את הגוים האלה לבלתי
 הורישם מהר ולא נתנם ביד וחושע
 ואלה הגוים
 אשר הניח יהוה לנסות כם את
 ישראל את כל אשר לא ידעו את
 כל מלחמות כנען רק למען דעת
 דרות בני ישראל ללמדם מלחמה
 רק אשר לפנים לא ידעום
 חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני
 והצידני והחוי ישב הר הלבנון
 סחר בעל חרמון עד לבוא חמת
 ויהיו לנסות כם את ישראל לדעת
 חישמעו את מצות יהוה אשר
 צוה את אבותם ביד משה ובני
 ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי
 והאמרי והפריזי והחוי והבוסי
 ויקחו את בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו
 את אלהיהם ויעשו בני
 ישראל את הרע בעיני יהוה
 וישבתו את יהוה אלהיהם ויעבדו
 את הפעלים ואת האשרות ויחר
 אף יהוה בישראל ומכרם ביד כושן
 רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו
 בני ישראל ארן כושן רשעתים
 שמנח שני ויועקב בני ישראל
 אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני
 ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנו

אחי כלב הקטן ממנו ותהי עליו
 רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא
 למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן
 רשעתים מלך ארם ותעז ידו על
 כושן רשעתים ותשקט הארץ
 ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו
 ויוסיפו בני ישראל
 לעשות הרע בעיני יהוה ויחוק יהוה
 את עגלון מלך מואב על ישראל
 על פרעשו את הרע בעיני יהוה
 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק
 וילך נגד את ישראל ויירשו את
 עיר התמרים ויעבדו בני ישראל
 ארן עגלון מלך מואב שמונה
 עשרה שנה ויועקב בני ישראל
 אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע
 את אחור בן גרא בן הימיני איש
 אפר ירמינו וישלחו בני ישראל ריטר
 בידו מנחה לעגלון מלך מואב
 ויעש לו אחור חרב ולה שני פיות
 נמר ארבה ויחנר אתה מתחרן מיוורה
 למדיו על ירך ימינו ויקרב את
 המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון
 איש ברוח מאד ויהי כאשר בלח
 להקריב את המנחה וישלה את
 העם נשאי המנחה וחוא שבסן
 הפסילים אשר את הנלל ויאמר
 הבר סתר לי אליך המלך ויאמר
 הם ויצאו מעליו כל העמרים עליו
 ואחור בא אליו והוא ישב בעלית

Zoborant 334
71. 18. 18
181. 18. 18

Clasht 708
pactu 708
ly man' d'ocher

tram et dur ora
Ica Acies
Cabrant

Sile 71
Silentia

in Superiore

in Romanis

Contingat...

קרי... קטרי...

capitly, profels

gladiy muen flamma

de beult...

כערו... כערו...

כערו... כערו...

כערו... כערו...

כערו... כערו...

dit... un... etc.

p. Locrus...

...

Vada...

vobiscum... etc.

המקרה אשר לו לבדו ואמר
 אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם
 מעל הכסא וישלח אהוד את יד
 שמאלו ויקח את ההרב מעל ירך
 ימינו ויתקעה בבטנו ויבא גם
 הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד
 הלהב כילא שלף החרב מבטנו ויצא
 הפר שדנה ויצא אהוד המסדרונה
 ויסגר דלתות העליה בערו ונעל
 ותוא יצא ועבריו באו ויראו ותנה
 דלתות העליה נעלו ויאמרו
 אך מסיך חויג את רגליו בחדר
 המקרה ויחילו עד כוש ותנה
 איננו פתח דלתות העליה ויקחו את
 המפתח ויפתחו ותנה ארניהם נפל
 ארצה מרת ואהוד נמלט עד
 התמחהם והוא עבר את תפסילים
 וימלט השעירתת ויהי כבואו
 ויתקע בשופר בחר אפרים וירדו עמו
 בני ישראל מן ההר והוא לפניהם
 ויאמר אלכם רדפו אחרי כי נתן
 יהוה את אויביכם את מואב בידכם
 וירדו אחרי וילכו את מעברות
 הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר
 ויכו את מואב בעת ההוא בעשרת
 אלפים איש כל שמן וכל איש חיל
 ולא נמלט איש ותכנע מואב
 ביום ההוא תחת יד ישראל והשקט
 ב הארץ שמנים שנה ואחרי היה
 שמגר בן ענת ויד את פלשתים

שש מאות איש במלמד חנקד
 וישע גם הוא את ישראל
 ויספו בני ישראל
 לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת
 וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען
 אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא
 והוא יושב בחרשת הגזים
 ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי
 תשע מאות רכב ברזל לו וחויג
 לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים
 שנה ודבורה אשה נביאה אשת
 לפידות היא שפטה את ישראל
 בעת ההיא והיא יושבת תחת
 תמר דבורה בין הרמרים ובין בנות
 אל בחר אפרים ויעלו אליו בני
 ישראל למשפט ותשלח ותקרא
 לבק בן אבינעם מקרש נפתלי
 ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי
 ישראל לך ומשכת בחר תבור
 ולקחת עמך עשרת אלפים איש
 מבני נפתלי ומבני זבולן
 ומשכת אליך אל נחל קישון את
 סיסרא ושר צבא יבין ואת רכבו
 ואת חמונו ונתתיהו בידך
 ויאמר אליה בק אם תלכי עמי
 והלכתיואם לא תלכי עמי לא
 אלך ותאמר הלך אלך עמך
 אפס כי לא תהיה תפארתך על
 הדרך אשר אתה הולך כי ביד
 אשר ימכר יהוה את
 סיסרא

plebitur
anid 428
p. 122
p. 123

שופטים

קסח

סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק
קדשרה: ויועק ברק את זבולן
ואת נפתלי קדשרה ויעל ברגליו
עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה:
וחבר הקינו נפרד מקין מכני חכב
חתן משרה ויט אהלו ער אלון
בצעננים אשר את קדש: ויגרו
לסיסרה בני עליה ברק בן אבינעם
הרמבור: ויועק סיסרא את כל
רכבו חשע מאות רכב ברזל ואת
כל העם אשר אתו מחדשת הזוים
אל נהל קישון: ותאמר דבורה
אל ברק קום כי זה חיום אשר נתן
יהוה ארתי סיסרא בידך הלא יהוה
יצא לפניך וירד ברק מהר תבור
ועשרת אלפים איש אחריו: ויהם
יהוה את סיסרא ואת כל הרכב
ואת כר המחנה לפי חרב לפני
ברק וירד סיסרא מעל המרכבה
וינס ברגליו: וברק רדף אחרי
הרכב ואחרי המחנה עד חרשת
חזוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי
חרב לאנשאר עד אחד: וסיסרא
נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר
הקיני כי שלום בין ובין מלך חצור
ובין בית חבר הקיני: ותצא יעל
לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה
אדני סורה אליאל תירא ויסר
אליה האהלה ותכסהו בשמיכה:
ויאמר אליה השקיני נא מעט מים

בצעננים

ק

וירד
הרכב

טו

ברק
ful kal et - huc dicitur kal.

כי צמתי ותפתח את נאוד החלב ל החם
ותשקהו ותכסהו: ויאמר אליה אלק
עמד פתח האהל ותיה אס איש יבא
ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת
אין: ותקח יעל אשת חבר את מ
יתר האהל ותשם את המקרה
בידה והבוא אליו בלאט ותחקע
את היתר ברקתו ותצנח בארץ
והוא נרדם ויעף וימת: והנה ברק
רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו
ותאמר לו לך ואראך את האיש
אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה
סיסרא. נפל מת והיתר ברקתו:
ויכנע אלהים ביום
ההוא את יבין מלך כנען לפני בני
ישראל: ותלך יד בני ישראל הלוך
וקשה על יבין מלך כנען עד אשר
הכריתו את יבין מלך כנען: ה
ותשר דבורה וברק בן
אבינעם ביום ההוא
לאמר: בפרע פרעות בישראל
בהתנרב עם ברכו יהוה:
שמעו מלכים האזינו רגוים
אנכי ליהוה אנכי אשירה
אזמר ליהוה אלהי ישראל:
יהוה בצאתך משעיר בצעדך
משרה ארום ארץ רעשה
נס שמים נטפו נס עבים
נטפו מים: הרים נולו מפני
יהוה זה סיני מפני יהוה

מסלף
כנען
defixus fuit

o defect
cum - in kal
cu va u uclur
pni u ucl chl
ol u ucl ab
deflex
927
instans
ad ill signi
p. 18. 4. 15a
lastis a 927
927

in gloriando
ultranti 927
nudu a. 1179

dum transiret

fluxerunt
183

חלוקת הארץ
מאתו יצאה

שוכטים

סיסרא מחנה ראשו ומחצה
 וחלפה רקתו בין רגליו
 כרע נפל שכב בין רגליו
 כרע נפל באשר כרע שם
 נפלא שדוד בעד החלון
 נשקפה ותובב אם סיסרא
 בעד האשנב מודע בשש
 רכבו לבוא מדוע אחרו
 פתח פעמי מרכבותיו חכמות
 שרותיה תענינה אף היא
 ל השיב אמריה לה: חלוא
 ומצאו יחלקו שלל רהם
 רהטמים לראש נבר שלל
 צבעים רקמה צבעים לסיסרא שלל
 צבע רקמתים כן יאבדו
 כול אויביו יהוה ואחביו
 כצארן השמש בגברתו
 ותשקט הארץ ארבעים שנה:
 ו ויעשו בני ישראל הרע בעיני
 יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע
 שנים: ותעו יר מדין על ישראל
 מפני מדין עשו להם בני ישראל את
 חמנתרות אשר בהרים ואת המערות
 ואת המצרות: והיה אם ירע
 ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם
 ועלו עליו: ויחנו עליהם וישחיתו
 את יבול הארץ עד פואה עזה ולא
 ישאירו מחיה בוישראל ושה ושור
 ח וחמור: כי הם ומקניהם יעלו

confluxio
 fluxio
 fluxio
 fluxio

קסו

ואתליתם יבאו כרי ארבה לרב
 ולתם ולגמליהם אין מספר ויבאו
 בארץ לשחתה: וידל ישראל מאד
 מפני מדין ויעקו בני ישראל אל
 יהוה: והי כי ועקו בני ישראל
 אל יהוה על אדות מדין: וישלח
 יהוה איש נביא אל בני ישראל
 ויאמר להם פה אמר יהוה אלי
 ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים
 ואוציא אתכם מבית עבדים:
 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל
 לחציקם ואגרש אותם מפניכם
 ואתנה לכם את ארצם:
 ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם
 לא תיראו את אלהי האמרי אשר
 אתם יושבים בארצם ולא שמעתם
 בקולי: ויבא מלאך
 יהוה וישכ תחת חאלה אשר בעפרה
 אשר ליואש אבי העזרי ונדעון בנו
 חכט חטים בנת להניס מפני מדין:
 וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו
 יהוה עמך גבור חתיר: ויאמר
 אליו נדעון כי אדני ויש יהוה עמנו
 ולמרה מצאתנו כל זארה ואיה
 כל נפלאותיו אשר ספרו לנו
 אבותינו לאמר הלא ממצרים תעלנו
 יהוה ועתה נשחנו יהוה ויתננו בכף
 מדין: ויפן אליו יהוה ויאמר
 לך בכחך זה והושעת את
 ישראל מכף מדין הלא שלחתיך:

humilitatis
 sus resp. a
 ascend. 447
 asi

N

liberum
 26. ch. 4. 23

in Ephra

excitatione

sc. 21

2. aliqui
 de mofa

rade

בלילה הווא ויאמר לו יהוה קח
 את פר השור אשר לאכילך ופר
 השני שבע שנים והרסת את מזבח
 הבצל אשר לאכילך ואת האשרה
 אשר עליו תכרת: וכנית מזבח
 ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה
 במערכה ולקחת את הפר השני
 והעלית עולה בעצי האשרה אשר
 תכרת: וקח גדעון עשרה אנשים
 מעבריו ויעש כאשר דבר אליו יהוה
 והיה כאשר ירא את בית אביו ואת
 אנשי העיר מעשורת יומם ויעש
 לילה: וישכימו אנשי העיר בבקר
 והנה נתץ מזבח הבצל והאשרה
 אשר עליו כרתה ואת הפר השני
 העלה על המזבח הבני: ויאמרו
 איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה
 וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן
 יואש עשה הדבר הזה: ויאמרו
 אנשי העיר אל יואש הוצא את
 בנה וימת כי נתץ את מזבח הבצל
 וכי כרת האשרה אשר עליו:
 ויאמר יואש לכל אשר עמרו עליו
 האתם תריבון לבצל אם אתם
 תושיעון אתו אשר יריב לו יומת
 עד תבקר אם אלהים הוא ירב לו
 כי נתץ את מזבחיו: ויקרא לו
 ביום חתווא ירבעל לאמר ירב פו
 הבצל כי נתץ את מזבחיו:
 וכל מדיו ועמלק ובני
 קדם

ויאמר אליו בני ארני במה אושיע
 את ישראל הנה אלפי הרל
 במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי:
 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך
 והכית את מדיו באיש אחד:
 ויאמר אליו אם נא מצאתי חן
 בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר
 עמו: אל נא תמש מזה עד באי
 אליך והוצאתי את מנחתי והנחתי
 לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך:
 וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת
 קמח מצות הבשר שם בפל והמרק
 שם בפרור ויוצא אליו אל תחרת
 האלה ויגש: ויאמר אליו מלאך
 האלהים קח את הבשר ואת
 המצות והנח אל הסלע הלו ואת
 המרק שפוך ויעש כן:
 וישלח מלאך יהוה את קצה
 המשענת אשר בידו ויגע בבשר
 ובמצורת ותעל האש מן הצור
 ותאכל את הבשר ואת המצורת
 ומלאך יהוה הלך מעיניו: וירא
 גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר
 גדעון אתה ארני יהוה כי על כן
 ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים:
 ויאמר לו יהוה שלום לך אל
 תירא לא תמות: ויבן שם גדעון
 מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום
 עד היום הוה עודנו בעפרת אבי
 העזרי:

*familia mea
 cubili mea
 94 x*
*קמץ
 השון
 נצעדו וישו
 N Oferā
 Statuam ינה*
*oblatu N
 de farina mider
 canam 48
 forte מרק
 N oblatu
 48 x*
*pono ינה
 flori ינה
 decies*
in yca
*fas kal. de b...
 Cuthi cum in Ephra
 ויהו*

castro mator
עיר
castra *castra*

קדו נאספו יחדו ויעברו ויחנו
 בעמק יזרעאל ורוח יהוה לבשה
 את גרעון ויתקע בשופר ויזעק
 לה אביעזר אחריו ומלאכים שלח
 בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו
 ומלאכים שלח כאשר ובזבלון
 ובנפתלי ויעלו לקראתם ויאמר
 גרעון אל האלהים אם ישך מושיע
 בידי את ישראל כאשר דברת
 הנה אנכי מציע את גזת הצמר בנרן
 אם של יהוה על הגזר לכדה ועל
 כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע
 בידי את ישראל כאשר דברת
 ויחיו וישכם ממחרת ויור את
 חנה וימץ של מן הגזת מלוא
 הספל מים ויאמר גרעון אל
 האלהים אל יחר אפק בי ואדברה
 אך הפעם אנסה נא רק הפעם כגזת
 על יהוה נא חרב אל הגזת לכדה ועל
 ק כל הארץ יהיה של ויעש אלהים
 מ בן בלילה ההוא ויחר חרב אל תגזת
 לבדה ועל כל הארץ היה של
 וישכם ורבעל הוא גרעון וכל
 העם אשר אתו ויחנו על עין חרד
 ומחנה מדין היה לו מצפון מנבעת
 המורה בעמק ויאמר יהוה אל
 גרעון רב העם אשר אתך מתתי
 את מדין בידם פן יתפאר עלי
 ישראל לאמר נדי הושיעה לי
 ועתה קרא נא באוני העם לאמר מר

ירא וחרד ישב ויצפור מהר הגלעד
 וישב מן העם עשרים ושנים אלף
 ועשרת אלפים נשארו
 ויאמר יהוה אל גרעון עוד העם רב
 הורד אותם אל המים ואצרפנו לך
 שם והיה אשר אמר אליך זה ילך
 אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר
 אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך
 ויורד את העם אל המים ויאמר ה
 יהוה אל גרעון כרא אשר ילק
 בל שוננו מן המים כאשר ילק הכלב
 תציג אתו לכד וכל אשר יכרע על
 ברכיו לשתורת ויהי מספר
 המלקקים בידם אל פיהם שלש
 מאות איש וכל יתר העם ברעו על
 ברכיהם לשתות מים ויאמר
 יהוה אל גרעון בשלש מאות האיש
 המלקקים אושיע אתכם ונתתי את
 מדין בידך וכל העם ילכו איש
 למקמו ויקחו את צדה העם בידם
 ואת שופרתיהם ואת כל איש
 ישראל שלח איש לאהלו ובשלש
 מאות האיש החזיק ומחנה מדין
 היה לו מתחרת בעמק
 ויהו בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה
 קום רר במחנה כי נתתיו בידך
 ואם ירא אתה לרדת רר אתה
 ופרח נערך אל המחנה ושמעת
 מה ידברו ואחר תחזקנה ידך
 וירדת במחנה וירד הוא ופרח

pubabo cu
allo abas

lambes

fol 160v

ריה
sparta
phila
73

על
ק
מ

exactly
factum

Handwritten marginal notes in the left margin, including the word 'שופטים' and other illegible characters.

השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ
 הכדים אשר בידם: ויתקעו שלשה ב
 הראשים בשופרות וישכרו הכדים
 ויחזיקו ביד שמאלם בלפידים
 ויבדו ימנם השופרות לתקוע
 ויקראו תרב ליהוה ולגדעון:
 ויעמרו איש תחתיו סביב למחנה
 וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו: ויבסו
 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם
 יהוה את חרב איש ברעהו ובכר
 המחנה וינס המחנה עד בית חשפה
 צרתה עד שפת אבל מחולה על
 טבת: ויצעק איש ישראל מנפתלו
 ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו
 אחרי מדון: ומלאכים שלח גדעון
 בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת
 מדון ולכרו להם את המים עד בית
 ברה ואת הירדן ויצעק בראש
 אפרים וילכדו את המים עד בית ברה
 ואת הירדן: וילכדו שני שרי מדון
 את ערב ואת זאב ויהרגו את ערב
 בצור ערב ואת זאב הרגו ביקב
 זאב וירדפו אל מדון וראש ערב
 וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן:
 ח ויאמרו אליו איש אפרים
 מה החבר הזה עשית לנו לבלתו
 קראות לנו כי הלכת לתלתם במדון
 ויריבון אתו בחוקתו: ויאמר אליהם
 מה עשית עתה בכס הלא טוב
 עללות אפרים מפציר אביעזר:
 בידכם

נערו אל קצרה החמשים אשר
 במחנה: ומדון ועמלק וכל בני
 קדם נפלים בעמק בארבה לרב
 ולגמליהם אין מספר בחור שעל
 שפת הים לרב: ויבא גדעון והנה
 איש מספר לרעהו הלום ויאמר הנה
 הלום הלמתי והנה צלול לחם
 שערים מתהפך במחנה מדון ויבא
 עד האהל ויבהו ויפול ויהפכהו
 למעלה ונפל האהל: ויען רעהו
 ויאמר אין זאת בלתי אם הרב
 גדעון בן יואש איש ישראל נתן
 האלהים בידו את מדון ואת כל
 המחנה: ויהי בשמע גדעון
 את מספר החלום וארץ שכרו
 וישתחו וישב אל מחנה ישראל
 ויאמר קומו ביד נתן יהוה בידכם
 את מחנה מדון: ויחץ את שלש
 מאות האיש שלשה ראשים ויתן
 שופרות ביד כלם וכדים ריקים
 ולפידים בתוך חבדיו: ויאמר
 אליהם ממנו תראו וכן תעשו והנה
 אנכי כא בקצה המחנה והיה כאשר
 אעשה בן תעשו: ותקעתי בשופר
 אנכי וכה אשר אתו ותקעתם
 בשופרות גם אתם סביבות כר
 המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון:
 ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו
 בקצה המחנה ראש האשמורת
 התיכונה אך הקם תקימו ארץ

Handwritten marginal notes on the right page, including the word 'שופטים' and other illegible characters.

בִּירְכֶם נְתַן אֱלֹהִים אֶת־שְׂרֵי מְדִין
 אֶת־עַרְבַּ וְאֶת־זַבְּ וְמָה וְבִלְתִּי
 עֲשׂוֹת בָּכֶם אֲזַדְפָּתָה רוּחַס מַעְלִי
 בְּדַבְּרוֹ הַדְּבַר הַזֶּה׃ וַיְבֹא גִדְעוֹן
 הַיִּרְדְנָה עִבְרָה הוּא וְשֵׁלֶשׁ־מֵאוֹת
 הָאִישׁ אֲשֶׁר עִתּוֹ עֵיפִים וְרָפִים׃
 וַיֹּאמֶר לְאֲנָשֵׁי סִכּוֹת תִּנּוּנָה כְּבִדּוֹת
 לַחֶם לַעֲמָשׁ אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי כִּי־עֵיפִים
 הֵם וְאֲנֹכִי דָרָךְ אַחֲרֵי זָבֵחַ וְצִלְמַנְעַ
 מַלְכֵי מְדִין׃ וַיֹּאמֶר שְׂרֵי סִכּוֹת
 הַכָּף זָבֵחַ וְצִלְמַנְעַ עִתָּה בִּירְךָ כִּי־
 נְתַן לְצִבְיָאָךְ לַחֶם׃ וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן
 לָכֵן בָּתַח יְהוָה אֶת־זָבֵחַ וְאֶת־
 צִלְמַנְעַ בְּיָדֵי וְדִשְׁתִּי אֶת־בְּשָׂרְכֶם
 אֶת־קוֹצֵי הַסְּדָבָר וְאֶת־הַבְּרָקָנִים׃
 וַיַּעַל מִשֵּׁם פְּנוּאֵל וַיִּדְבַּר אֵלֵיהֶם
 בְּזֹאת וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ אֲנָשֵׁי פְּנוּאֵל כְּאִשֶּׁר
 עָנּוּ אֲנָשֵׁי סִכּוֹת׃ וַיֹּאמֶר גַּם לְאֲנָשֵׁי
 פְּנוּאֵל לֵאמֹר בְּשׂוֹבֵי בְּשִׁלּוּם אֶתְכֶם
 אֶת־הַמַּגְדֵּל הַזֶּה׃ וְזָבֵחַ
 וְצִלְמַנְעַ בְּקַרְקֶר וּמַחְנֵיתֶם עִמָּם
 כַּחֲמֶשֶׁת עֶשְׂרֵי אֶלֶף כָּל־חַנּוּתָרִים
 מִכָּל מַחֲנֵה בְּנֵי־קַדְמָה וְהַנֶּפְלִים מֵאֶחָד
 וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹף־חַרְבִּי׃
 וַיַּעַל גִּדְעוֹן דֶּרֶךְ הַשְּׂכֹנִי בְּאֶחָד מֵהַמְּקָדִים
 לִנְבַח וַיַּנְבְּחֵהוּ וַיִּזְדָּק אֶת־
 חַמְחַמָּה וְהַמַּחֲנֵה הָיָה בְּטַחְטָוִי
 וַיִּכְסּוּ זָבֵחַ וְצִלְמַנְעַ וַיִּרְדְּף אַחֲרֵיהֶם
 וַיִּלְכֹּד אֶת־שְׁנַיִם מַלְכֵי מְדִין אֶת־זָבֵחַ
 וְאֶת־צִלְמַנְעַ וְכָל־חַמְחַמָּה הַחַרְדוּדִי׃

וַיֵּשֶׁב גִּדְעוֹן בֵּן־יֹאקֵשׁ מִן־הַפְּלַחְמָה
 מִלְמַעְלֵה הַחֶרֶס׃ וַיִּלְכֹּד־
 נְעָר מֵאֲנָשֵׁי סִכּוֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיִּכְתֹּב
 אֵלָיו אֶת־שְׂרֵי סִכּוֹת וְאֶת־זָקְנֵיהֶם
 שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ׃ וַיְבֹא
 אֶל־אֲנָשֵׁי סִכּוֹת וַיֹּאמֶר הֲנֵה זָבֵחַ
 וְצִלְמַנְעַ אֲשֶׁר חֲרַפְתֶּם אֹתִי לֵאמֹר
 הַכָּף זָבֵחַ וְצִלְמַנְעַ עִתָּה בִּירְךָ כִּי
 נְתַן לְאֲנָשִׁיךְ הָעֵיפִים לַחֶם׃ וַיִּקַּח
 אֶת־זָקְנֵי הָעִיר וְאֶת־קוֹצֵי הַמְּדָבָר
 וְאֶת־הַבְּרָקָנִים וַיִּדַע בָּהֶם אֵת־אֲנָשֵׁי
 סִכּוֹת׃ וְאֶת־מַגְדֵּל פְּנוּאֵל נָתַץ
 וַיְחַרְגֵם אֶת־אֲנָשֵׁי הָעִיר׃ וַיֹּאמֶר אֶל־
 זָבֵחַ וְאֶל־צִלְמַנְעַ אִיפֹה הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר חֲרַגְתֶּם כְּתַבּוּר וַיֹּאמְרוּ כַּמּוֹךְ
 כַּמּוֹהֶם אֶחָד כְּתַאֲר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
 וַיֹּאמֶר אֲתִי בְּנֵי־אֲמִינֵם חִי־יְהוָה לִנְ
 חַיֵּיתֶם אוֹתָם לֹא חֲרַגְתִּי אִתְּכֶם׃
 וַיֹּאמֶר לִיְתֵר כְּבוֹרוֹ קוּם חֲרַג אוֹתָם
 וְלֹא־שְׁלַף הַנְּעָר חֲרָבוֹ כִּי־רָא כִּי־
 עוֹדְנוֹ נְעָר׃ וַיֹּאמֶר זָבֵחַ וְצִלְמַנְעַ
 קוּם אִתָּה וּפְנַע־בָּנוּ כִּי כְּאִישׁ
 גְּבוּרָתוֹ וַיִּקַּם גִּדְעוֹן וַיְחַרְגֵם אֶת־זָבֵחַ
 וְאֶת־צִלְמַנְעַ וַיִּקַּח אֶת־הַשְּׂחָרְנִים
 אֲשֶׁר בְּצוּאָרָיו גַּמְלִיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּדְעוֹן מִשְׁלֵל־בָּנוּ
 גַּם־אִתָּה גַּם־בְּנֵךְ גַּם־בֶּן־בְּנֵךְ כִּי
 חוֹשַׁעְתֵנוּ מִיַּד מְדִין׃ וַיֹּאמֶר אֶל־חַמָּם
 גִּדְעוֹן לֹא־אֲמַשֵּׁל אֲנִי בָכֶם וְלֹא־
 יִמְשַׁל בְּנֵי בָכֶם יְהוָה יִמְשַׁל בְּבָכֶם׃

N.
 מ' ק
 anc. asanti
 ab atanti

טו
 Expositio

Contra. m.
 Galera 77

quales

Ung. forma fol.
 274

recurre
 m. 277

ballat
 Lunulas &
 rotan 77
 277

ad l. v. n. m.
 222
 H
 m. l. v. n. m.

cum tradit.
 277
 et art.
 277

H. amp.

part. p. /
 m. act. u.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן אֲשַׁלְּחֶנּוּ מִכֶּם
 שְׂאֵלָה וְתַנּוּ לִי אִישׁ נֹזֵם שְׁלָלוֹ כִּי-
 נֹזְמִי זָהָב לָהֶם כִּי וְשִׁמְעָאֵלִים הֵם:
 כֹּה וַיֹּאמְרוּ נְתוּן נְתוּן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת-
 הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שָׁמָּה אִישׁ נֹזֵם
 שְׁלָלוֹ: וַיְהִי מִשְׁקַל נֹזְמֵי הַזָּהָב
 אֲשֶׁר שָׂאֵל אֶלֶף וּשְׁבַע-מֵאוֹת זָהָב
 לְבַד מִן הַשְּׂהָרָנִים וְהַנְּטוּפוֹת וּבְגָדֵי
 הָאֲרָנָמָן שַׁעַל מַלְכֵי מְדִין וּלְבַד
 מִן הַעֲנָקוֹת אֲשֶׁר בְּצוּאָרֵי גְמְלֵיחֵם:
 וַיַּעַשׂ אֹתוֹ גִּדְעוֹן לְאִפְסוֹד וַיַּצַּג אֹתוֹ
 בְּעִירוֹ בַּעֲפָרָה וַיּוֹנֵנו כָּל-יִשְׂרָאֵל
 אַחֲרָיו שֵׁם וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ
 לְמוֹקֵשׁ: וַיִּכְנַע מְדִין לִפְנֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָסְפוּ לִשְׂאֵת רֹאשׁם
 וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה בְיָמָיו
 גִּדְעוֹן:
 ל וַיֵּלֶךְ יִרְבֵּעֵל בֶּן-יֹזָאֵשׁ וַיֹּשֶׁב בְּבֵיתוֹ:
 וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שְׁבַעִים בָּנִים וְצֵאֵי יֶרֶכּוֹ
 בְּרִנְשֵׁיִם רַבּוֹת הָיוּ לוֹ: וּפִילֵגָשׁוֹ
 אֲשֶׁר בְּשִׁכְמֹם יִלְדָה לוֹ גַם-חַיָּא בֶּן-
 יִשָּׁשׁ אֶת-שְׁמוֹ אַבְיִמֶלֶךְ: וַיָּמָת
 גִּדְעוֹן בֶּן-יֹזָאֵשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקְבֹּר
 בְּקִבְרֵי יֹזָאֵשׁ אָבִיו בַּעֲפָרָה אֲבִי הָעֹזְרִי:
 וַיְהִי בְּאֲשֶׁר מֵרַת גִּדְעוֹן וַיִּשׁוּבוּ
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹנֵנו אַחֲרֵי הַכְּעָלִים
 וַיִּשְׁיִמוּ לָהֶם כַּעַל בְּרִית לֵאלֹהִים:
 וְלֹא זָכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצּוֹל אוֹתָם מִיַּד כָּל-
 אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב: וְלֹא-עָשׂוּ

manus
כה
num. 9
mythologica
Shilo 903
torques
p firmat
in secho
Carsten 375
ש

חֶסֶד עִם-בֵּית יִרְבֵּעֵל גִּדְעוֹן כָּל-
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם-יִשְׂרָאֵל:
 ט וַיֵּלֶךְ אַבְיִמֶלֶךְ בֶּן-
 יִרְבֵּעֵל שָׂכְמָה אֶל-אָחִיו אָמֹן וַיְדַבֵּר
 אֵלָיו וְאֵל-כָּל-מִשְׁפַּחַת בֵּית
 אָבִיו אָמֹן לֵאמֹר: דַּבְּרוּ נָא בְּאָזְנֵי
 כָּל-בְּעָלֵי שִׁכְמֹת מַה טוֹב לָכֶם
 הַמַּשָּׁל בְּכֶם שְׁבַעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי
 יִרְבֵּעֵל אִם-מַשָּׁל בְּכֶם אִישׁ אֶחָד
 וְזָכַרְתֶּם כִּי-עַצְמְכֶם וּבִשְׂרָכֶם אָנוּ:
 וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ אָמֹן עֲלָיו בְּאָזְנֵי כָל-
 בְּעָלֵי שִׁכְמֹת אֶת כָּל-חַדְבָּרִים הָאֵלֶּה
 וַיֵּט לִבָּם אַחֲרָיו אַבְיִמֶלֶךְ כִּי אָמְרוּ
 אֲחִינוּ הוּא: וַיִּתְּנוּ לוֹ שְׁבַעִים
 כֶּסֶף מִבֵּית כַּעַל בְּרִית וַיִּשְׁכַּר כֹּהֵם
 אַבְיִמֶלֶךְ אַנְשֵׁיִם רִיקִים וּפְחוּזִים וַיִּלְכוּ
 אַחֲרָיו: וַיָּבֵא בֵּית-אָבִיו עֲפָרָתָה
 וַיְהַרְג אֶת-אָחִיו בְּנֵי יִרְבֵּעֵל
 שְׁבַעִים אִישׁ עַל-אֶבֶן אַחֶרָה וַיִּתֵּר
 יוֹתָם בֶּן-יִרְבֵּעֵל חֲקָטָן כִּי נִחְפָּז:
 וַיֹּאסְפוּ כָל-בְּעָלֵי שִׁכְמֹת וְכָל-
 בֵּיַת מְלוּאָה וַיִּלְכוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-
 אַבְיִמֶלֶךְ לְמֶלֶךְ עַם-אֲלוֹן מִצֵּב אֲשֶׁר
 בְּשִׁכְמֹת: וַיִּנְדְּדוּ לְיוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֵד
 בְּרֹאשׁ הַר-גְּרִזִים וַיִּשְׁאֵל קוֹלוֹ וַיִּקְרָא
 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמְעוּ אֵלַי בְּעָלֵי שִׁכְמֹת
 וַיִּשְׁמַע אֵלֵיכֶם אֱלֹהִים:
 וְאֵלֶיךָ חָלְכוּ הַעַצִּים לְמַשַּׁח עֲלֵיהֶם
 מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לְיוֹת מְלוּכָה עֲלֵינוּ:
 וַיֹּאמֶר לָהֶם חַיֵּית הַחֲדָלְתִּי אֶת-
 רִשְׁנוּ

habeb
ה
xxix
מלכה
ק

de secho toady fun

דשני אשר בני יכנרו אלהים ואנשים
 והלכתו לנוע על העצים : ויאמרו
 העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו :
 ותאמר להם התאנה החרלתי את
 מתקי ואת תנובותי הטובה והלכתי
 לנוע על העצים : ויאמרו העצים
 מלכי לגפן לכי את מלכי עלינו :
 ותאמר לחם הגפן חחרלתי את
 תורשי המשמח אלהים ואנשים
 והלכתי לנוע על העצים :
 ויאמרו כל העצים אל האטר לך
 אתה מלך עלינו : ויאמר האטר
 אל העצים אם באמת אתם משחים
 אתי למלך עליכם באו חסו בצל
 ואם אין תצא אש מן האטר ותאכל
 את ארני הלבנון : ועתה אם
 באמרו ובתמים עשיתם ותמליכו
 אח אבימלך ואם טובת עשיתם עם
 ירבעל ועם ביתו ואם כנסול ידיו
 עשיתם לו : אשר נלחם אבי
 עליכם וישלך את נפשו מגדר ויצל
 אתכם מיד סדון : ואתם קמתם
 על בית אבי תיזם ותהרגו את
 בניו שבעים איש על אבן אחת
 ותמליכו את אבימלך בן אמתו
 על בעלי שכם כי אחיכם הוא :
 ואם באמת ובתמים עשיתם עם
 ירבעל ועם ביתו תיזם הנה שמחו
 באבימלך וישמח גם הוא בכם :
 ואם אין תצא אש מאבימלך

ותאכל את בעלי שכם ואת בירת
 מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית
 מלוא ותאכל את אבימלך : וינס
 יותם ויברח וילך בארץ וישב שם
 מפני אבימלך אחיו :
 וישר אבימלך על ישראל שלש
 שנים : וישלח אלהים רוח רעה
 בין אבימלך ובין בעלי שכם ויכנרו
 בעלי שכם באבימלך : לבוא
 חמס שבעים בני ירבעל ודמם
 לשום על אבימלך אחיהם אשר
 הרג אותם ועל בעלי שכם אשר
 חזקו את ידיו להרג את אחיו :
 וישומו לו בעלי שכם מארכים על
 ראשי חתרים ויגזלו את כל אשר
 יעבר עליהם בדרך ויגר לאבימלך :
 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו
 בשכם ויבטחו בו בעלי שכם :
 ויצאו השדה ויבצרו את ברמיהם
 וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בירת
 אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את
 אבימלך : ויאמר געל בן עבד
 מי אבימלך ומי שכם כי נעברנו
 חלא בן ירבעל וזבל פקידו עברו
 את אנשי חמור אבי שכם ומרוע
 נעברנו אנחנו : ומי יתן את
 העם הזה בידי ואסיר את
 אבימלך ויאמר לאבימלך רב
 עבדך וצאה : וישמע זבל שר העיר
 את דברי געל בן עבד ויחר אפו :

inimicitia
vis uis
unde Dagei K.

infidelitatem
Diel poss.

infidelitatem
choros

infidelitatem

multiplera
Imp Diel
ל רב

וישלח מלאכים אל אבימלך
 בתרמה לאמר הנה געל בן עבר
 ואחיו באים שכמה והנם צרים את
 העיר עליך: ועתה קים לילה אתה
 והעם אשר אתך וארב בשדה:
 והיה כבקר בורה השמש תשבים
 ופשטת על העיר והנה הוא והעם
 אשר אתו וצאים אליך ועשית לו
 כאשר תמצא ידך: ויקם אבימלך
 וכל העם אשר עמו לילה ויארבו
 על שכם ארבעה ראשים: ויצא
 געל בן עבר ויעמד פתח שער העיר
 ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן
 כן המארב: וירא געל את העם ויאמר
 בפרר אל זבל הנה עם יורד מראשי
 טוגה ההרים ויאמר אליו זבל ארץ על
 התרים אתה ראה באנשים:
 ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם
 ירדים מעם טבור הארץ וראש
 אחד בא מדרך אלון מעוננים:
 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך
 אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו
 חלא זה העם אשר מאסתי בו
 צא נא עתה והלחם בו: ויצא געל
 לפני בעלי שכם וילחם באבימלך:
 וירדפתו אבימלך וינס מפניו ויפלו
 חללים רבים עד פתח השער:
 מ וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל
 את געל ואת אחיו משבת בשכם:
 והי ממחרת ויצא

ecce illi.
 curba cubito
 mischar fac. imp.
 מידה ו ש ש
 מידה ו ש ש
 quatuor
 loci
 capium
 vmbudo. loci
 edicti
 quereu. p. h. y.
 v. h. y.
 al
 y. y.

העם השדה ויגידו לאבימלך:
 ויקח את העם ויחצם לשלשה
 ראשים ויארב בשדה וירא ונהגה
 העם וצא מן העיר ויקם עליהם
 ויכסם: ואבימלך והראשים אשר
 עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר
 ושני הראשים פשטו על כל אשר
 בשדה ויכסו: ואבימלך נלחם
 בעיר כל היום שהוא וילכד את
 העיר ואת העם אשר בה הרג וותץ
 ארץ העיר ויודעת מלח:
 וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו
 אל צריח ביה אל ברית: ויגדו
 לאבימלך כי התקבצו כל בעלי
 מגדל שכם: ויעל אבימלך הר
 צלמון הוא וכל העם אשר אתו
 ויקח אבימלך את חקדמות ביה
 ויכרת שוכת עציים וישאה וישם
 על שכמו ויאמר אל העם אשר
 עמו מה ראיתם עשיתי מחרו עשו
 כמוני: ויכרתו גם כל העם איש
 שוכת וילכו אחרי אבימלך וישמו
 על הצרית ויציתו עליהם ארץ
 הצרית באש וימתו גם כל אנשי
 מגדל שכם כאלף איש ואשה:
 וילך אבימלך אל תבץ ויתן
 כתבץ וילכדה: ומגדל עו היה
 בתוך העיר וינסו שמח כל האנשים
 וחנשויים כל בעלי העיר ויסגרו
 כעדם ויעלו ערנג המגדל: ויבא
 אבימלך

מח
 לוי
 מנחם
 יצחק
 יצחק
 יצחק

אבימלך ער המגדל וילחם בו ויגש
 ער פתח המגדל לשרפו באש
 ותשלך אשה את פלח רכב על
 ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו
 ויקרא מחרה אל הנער נשא כליו
 ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן
 ואמרו לי אשר הרגתהו וידקרהו
 נערו וימת ויראו איש ישראל כי
 מת אבימלך וילכו איש למקמו
 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר
 עשה לאביו לחרג את שבעים אחיו
 ואת כל רעת אנשי שכם השיב
 אלהים בראשם ותבא אליהם קללת
 יותם בן ירבעל
 ויקם אחיו אבימלך לחושיע את
 ישראל תולע בן פואה בן דודו איש
 יששכר והוא ישב בשמיר בתר
 אפרים וישפט את ישראל עשרים
 ושלש שנה ויקבר בשמיר
 ויקם אחיו יאיר הגלעדי וישפט
 את ישראל עשרים ושתיים שנה
 ויהי לו שלשים בנים רכבים על
 שלשים עירים ושלשים עירים
 להם להם ויקראו חות יאיר ער
 היום הזה אשר בארץ הגלעד
 ויקרא יאיר ויקבר בקמון
 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע
 בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת
 העשתרות ואת אלהי ארם ואת
 אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת

אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ה
 ויעבדו את יהוה ולא עבדוהו
 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד
 פלשתים וביד בני עמון וירעצו
 וירצצו ארץ בני ישראל בשנה
 החמישית שמנח עשרה שנה את כל
 בני ישראל אשר בעבר הירדן כ
 בארץ האמרי אשר בגלעד
 ויעבדו בני עמון את הירדן להלחם
 גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים
 ותצר לישראל מאד ויועקו בני
 ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך
 וכו ועבדנו את אלהינו ונעבד את
 הבעלים ויאמר יהוה אל בני
 ישראל הלא מצצרים ומן האמרי
 מן בני עמון ומן פלשתים וצידונים
 ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו
 אלי ואושיעה אתכם מידם ואתם
 עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים
 לכן לא אוסיף לחושיע אתכם
 לכו וזעקו אל האלהים אשר
 בחרתם בס תמה וזשיעו לכם בעת
 צרתכם ויאמרו בני ישראל
 אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו
 ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא
 היום הזה ויסירו את אלהי הנכר
 מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר
 נפשו בעמל ישראל
 ויצעקו בני עמון ויחגו
 בגלעד ויאספו בני ישראל ויחגו

*Confregens
 727
 937
 Poel*

*Angelicus
 737
 Plac. significat
 Esternit. fil.*

*uly v
 Chanaan
 Haklacu.*

*Abraham 737
 Angelicus
 727*

במצפה : ויאמרו העם שרי
גלעד איש אל דעתו מי האיש אשר
יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש
לכל ישבי גלעד : יא

ויופתח הגלעדי היה גבור חיל והוא *lephat*
בן אשר זונת וילד גלעד את
יפתח : ותלד אשת גלעד לו בנים
ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח
ויאמרו לו לא תנחה בבית אבינו
כי בן אשה אחרת אתה : ויברח
יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב
ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים *Allegerunt te*
ויצאו עמו :

ויהי מימים וילחמו בני עמון עם
ח ישראל : ויהי כאשר נלחמו בני
עמון עם ישראל וילכו וקני גלעד
לקמת את יפתח מארץ טוב :
ויאמרו ליפתח לכה והיית לנו
לקצין ונלחמה בבני עמון : ויאמר
יפתח לוקני גלעד הלא אתם
שנאתם אתי ותגרשוני מפית אבי
ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר
לכם : ויאמרו וקני גלעד אל יפתח
לכן עתה שכנו אליך וחלכת עמנו
ונלחמת בבני עמון והיית לנו ל
לראש לכל ישבי גלעד : ויאמר
יפתח אל וקני גלעד אם משיבים
אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן
יהיה אותם לפני אנכי אחיה לכם
לראש : ויאמרו וקני גלעד אל

lephat

Allegerunt te

Participat

יפתח יהיה יהיה שמע בינותינו אם
לא כרכרה כן נעשה : וילך יפתח
עם וקני גלעד וישמו העם אתו
עליוהם לראש ולקצין וידבר יפתח
את כל דבריו לפני יהוה במצפה :
וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני
עמון לאמר מה לי ולך בראת אלו
להלחם בארצנו ויאמר מלך בני עמון
אל מלאכיו יפתח בר לקח ישראל
את ארצי בעלותו ממצרים מארנון *in*
ועד היבוק ועד תירחן ועתה
השיבת אתהן בשלום : ויוסף עוד
יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני
עמון : ויאמר לו כה אמר יפתח לא *tu*
לקח ישראל את ארץ מואב ואת
ארץ בני עמון : כי בעלותם ממצרים
וילך ישראל במדבר עד ים סוף
ויבא קדשו : וישלח ישראל
מלאכים אל מלך ארזים לאמר
אעברה נא בארצך ולא שמע מלך
ארזים וגם אל מלך מואב שלח ולא
אבה וישבי ישראל בקדש : וילך
במדבר ויסב את ארץ ארזים ואת
ארץ מואב ויבא ממזרח שמש
לארץ מואב ויחננו בעבר ארנון ולא
באו בגבול מואב כי ארנון גבול
מואב : וישלח ישראל מלאכים אל
סיחון מלך האמרי מלך חשבון ו
יאמר לו ישראל נעברה נא בארצך
עד מקומי ולא האמון סיחון
את

in

tu

Participat

tu

שופטים

קעא

את ישראל עבר בגבלו ויאסף
 סיוחן את כל עמו ויחנו ביהצה
 וילחם עם ישראל ויתן יהוה אל היר
 וישראל את סיוחן ואת כל עמו ביד
 ישראל ויכוס וירש ישראל את כל
 ארץ האמרי וישב הארץ תחיה :
 ויירשו את כל גבול האמרי מארגון
 ועד היבק ומן הסרבר ועד הירדן :
 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש
 את האמרי מפני עמו ישראל ואתה
 תירשנו : הלא את אשר זורישך
 כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל
 אשר הוריש יהוה אלינו מפנינו
 כה אתו תירש : ועתה הטוב טוב אתה
 מבלק בן צפור מלך מואב הרב רב
 עם ישראל אם נלחם נלחם עם :
 כשבת ישראל כחשבון ובבנותיה
 ובערער ובבנותיה ובכל הערים
 אשר על ידו ארגון שלש מאות
 שנה ומרוע לא הצלתם בעה תחיה :
 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה
 אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה
 השפט היום בין בני ישראל ובין בני
 עמון : ולא שמע מלך בני עמון
 אלהיך ופתח אשר שלח אליו :
 ותהי על יפתח רוח
 יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה
 ויעבר את מצפה גלעד וממצפה
 גלעד עבר בני עמון : וידר יפתח
 גדר ליהוה ויאמר אם נתון תמן את

בני עמון כיריו : והיה היוצא
 אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי
 בשוכי בשלום מפני עמון והיה
 ליהוה והעליתיו עולה :
 ויעבר יפתח אל בני
 עמון להלחם עם ויתנם יהוה כירו :
 וכס מערוער ועד בואך מנית
 עשרים עיר ועד אבל ברמים מפת
 גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני
 בני ישראל :
 ויבא יפתח המצפה אר
 ביתו והנה בתו יצאת לקראתו
 בתפים ובמחלות ורק היא יחידה
 אין לו ממנו בן או בת : והי לה
 כראותו אותה ויקרע ארנו כנריו
 ויאמר אהה בתי חכרע הכרעתני
 ואת חיית בעברי ואנכי פציתי פי
 אל יהוה ולא אוכל לשוב : ותאמר
 אליו אכי פצית את פיך אל יהוה
 עשה לי כאשר יצא מפיו אחרי
 אשר עשה לך יהוה נקמות מאויביך
 מפני עמון : ותאמר אל אביה יעשה
 לי תרבר חזה הרפה ממני שנים
 חדשים ואלכה וירדתי על החריים
 ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי : ורעותי
 ויאמר לכי וישלח אותה שני
 חדשים ותלך היא ורעותיה ותכך על
 בתוליה על החריים : והי מקץ
 שנים חדשים ותשב אביה
 ויעש לה את גדרו אשר נדר והיא

Men mid

deprimendo de
punitio me
miser barbarus
habeo
22

dimus

Dei
C. 1. 1. 1.

an ty
aty
ca. 1. 1.

Spiritu
m. 1. 1. 1.

לא ידעה איש ותהי חק בישראל :

מימים ומימה תלכנה בנות ישראל

לתכות לבת יפתח הנלעדי ארבעת

ימים בשנה :

ויצעק איש אפרים ויעבר אפונה

ויאמרו ליפתח מדוע עברת לי

להלחם בבני עמון ולנו לא קראת

ללכת עמך ביהוד נשרף עליך באש :

ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי

אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק

אתכם ולא הושעתם אותי מידם :

ואשימה ואראה כי אינך מושיע ואישמר

נפשי בכפי ואעברה ארל בני עמון

ויתנם יהוה בירי ולמה עליכם אלו

היום הזה להלחם בי : ויקפץ יפתח

את כל אנשי גלעד וילחם את

אפרים ויבו אנשי גלעד את אפרים

כיאמרו פליטי אפרים אתם גלעד

ה בתוך אפרים בתוך מנשה : וילכד

גלעד את מעברות הירדן לאפרים

והיה כוויאמרו פליטי אפרים אעברה

ויאמרו לו אנשי גלעד האפדתי

אתה ויאמר לא : ויאמרו לו אמר

נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין

לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל

מעברות הירדן ויפול בעת ההיא

מאפרים ארבעים ושנים אלף :

וישפוט יפתח את ישראל שש

שנים וימת יפתח הנלעדי ויקבר

בערי גלעד : וישפוט אחריו

*ad Infalanda
et
mox ad
dura*

*figura
an exploratus
est
occidit*

את ישראל אכצן מבית לחם :

ויהי לו שלשים בנים ושלשים

בנות שלה תחוצה ושלשים בנות

הביא לבניו מן החוץ וישפוט את

ישראל שבע שנים : וימת אכצן

ויקבר בבית לחם : וישפוט אחריו

את ישראל אילון תובלני וישפוט

את ישראל עשר שנים : וימת

אילון תובלני ויקבר באילון בארץ

זבולן : וישפוט אחריו את ישראל

עבדון בן הלל הפרעתוני :

ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני

בנים רכבים על שבעים עירם עירם

וישפוט את ישראל שמנה שנים :

וימת עבדון בן הלל הפרעתוני

ויקבר בפרעתון בארץ אפרים

בחד העמלקי :

ויסיפו בני ישראל לעשות הרע

בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים

ארבעים שנה :

ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת

חדני ושמו מנח ואשתו עקרה ולא

ילדה : וירא מלאך יהוה אל

חאשה ויאמר אליה הנה נא את

עקרה ולא ילדת וחרית וילדת בן :

ועתה השמרי נא וארל תשתי

יון ושכר ואל תאכלי כל שמנת

כי חקך הרה וילדת בן ומורה לא

יעלה על ראשו כי נזיר אלהים

יהיה הנער מן תבטן והוא יתל

להושיע

*novacula
et
novacula
novacula*

del. xample

Col. xample

שובטים

קעב

לחושיע את ישראל מיר פלשתים
 ותבא האשה ותאמר לאישה
 לאמר איש האלהים בא אלי
 ומראהו כמראה מלאך האלהים
 נזרא מאד ולא שאלתיהו אי מזה
 הוא ואת שמו לא הגיד לי: ויאמר
 לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל
 תשתיו ויין ושכר ואל תאכלי כל
 טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער
 מן הבטן עד יום מותו: ויעתר מנחם
 אל יהוה ויאמר בני ארוני איש
 האלהים אשר שלחת יבואנא עוד
 מלאים אלינו ויורנו מה נעשה לער תילד
 מלאים אלינו ויורנו מה נעשה לער תילד
 ק: וישמע האלהים בקול מנחם ויבא
 כלישנא מלאך האלהים עור אל האשה
 ותיא וישברת בשרת ומנחם אישה
 אין עמה: ותמהר האשה ותרוץ
 ותגד לאישה ותאמר אלינו הנ
 נראה אלי האיש אשר בא ביום
 אליו ויקם וילך מנחם אחרי אשתו
 ויבא אל האיש ויאמר לו האתה
 האיש אשר דברת אל האשה
 ויאמר אני: ויאמר מנחם עתה יבא
 דבריה מרה יהיה משפט הנער
 ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל
 מנחם סבל אשר אמרתי אל האשה
 תשמר: מכל אשר יצא מפני היין
 לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל
 טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה
 תשמר: ויאמר מנחם אל מלאך יהוה

נעצרה נא אותך ונעשה לפניך נדי
 עוים: ויאמר מלאך יהוה אל מנחם
 אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם
 תעשה עליה ליהוה תעלנה כולא
 ידע מנחם כי מלאך יהוה הוא:
 ויאמר מנחם אל מלאך יהוה מי
 שמך כי יבא דבריה וכבר נודו: ויאמר
 לו מלאך יהוה למרה זה תשאל
 לשמו והוא פלאי: ויקח מנחם את
 נדי העוים ואת המנחה ויעל על
 הצור ליהוה ומפליא לעשות ומנחם
 ואשתו ראים: ויהי בעלות הלהב
 מעל המזבח השמימה ויעל מלאך
 יהוה בלהב המזבח ומנחם ואשתו
 ראים ויפלו על פניהם ארצה:
 ולא יסף עוד מלאך יהוה להראות
 אל מנחם ואל אשתו אז ידע מנחם
 כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנחם
 אל אשתו מות נמות כי אלהים
 ראינו: ותאמר לו אשתו לו הפך
 יהוה להמיתנו לא לקח מידנו
 עלה ומנחה ולא הראנו את כל
 אלה וכעת לא השמיענו כזאת:
 ותלך האשה בן ותקרא את שמו
 שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה:
 ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה
 הן בין צרעה ובין אשתאל:
 יד וירד שמשון
 תמנתה וירא אשה בתמנתה
 מכנורת פלשתים:

offerat illud

Mirabile פלי

q

de, qu. factu
vahlit

כ

Quod qu
esse co
quod aguar
egit. פלי

זועל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה
 ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים
 ועתה קחו אותה לי לאשה ויאמר
 לו אביו ואמו האין בנות אחיך
 זכבל עמי אשה כראתה חולך
 לקחת אשה מפלשתים הערלים
 ויאמר שמשון אל אביו אותה קח
 לי כי היא ישרה בעיני ואביו ואמו
 לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה
 הוא מבקש מפלשתים ובעת ההוא
 פלשתים משלים בישראל
ה וירד שמשון ואביו ואמו
 תמנתה ויבאו ער כרמי תמנתת
 והנה כפיר אריות שאג לקראתו
 ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו
 בשסע הגרי ומאומת אין בידו ולא
 הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה
 וירד וידבר לאשה ותושר בעיני
 שמשון וישב מימים לקחתה ויסר
 לראות את מפלת האריות והנה ע
 ערת דברים בנזות האריות ורכש
 וירדו אל כפיו וילך הלך ואכל
 וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם
 ויאכלו ולא הגיד להם כי מנזות
 האריות רצה הדבש וירד אביו
 אל האשה ויעש שם שמשון משתה
 בין כן יעשו הכתורים ויהי בראותם
 אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו
 אהו ויאמר להם שמשון אחזרה
 נא לכם חידה אם תגידו תגידו אותה

inf.
occulto
de spiritu
admirabilis
ex amica arietis
לך
domina
capere
רר
accepti kal
defen
fu kal
... ut
v au vrf
fu kal
רר
unigena pu
funcio

לי שבעת ימי תמשתה ומצאתם
 ונתתיו לכם שלשים סדינים ושלשים
 חלפת כנדים ואם לא תוכלו
 לתגיד לי ונתתם אתם לי שלשים
 סדינים ושלשים חליפור כנדים
 ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה
 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל
 ומעו יצא מתוק ולא יכלו לתגיד
 החידה שלשת ימים ויהי ביום
 השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי
 את אישך ויגד לנו את חידתך פן
 נשרף אתך ואת בית אביך באש
 הלירשנו קראתם לנו הלא ותבך
 אשר שמשון עליו ותאמר רק
 שנאתני ולא אחבתני חידה חרה
 לבני עמי ולי לא חננה ויאמר לה
 הנרי לאבי ולאמי לא הנדתי ולך
 אגיד ותבך עליו שבעת הימים
 אשר היה לחם תמשתה ויהי ביום
 השביעי ויגד לה כי חציקתהו ותגד
 החידה לבני עמה ויאמרו לו
 אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא
 ההרסה מה מתוק מדבש ומר
 עו מארו ויאמר להם לולא חרשתם
 בעגלתי לא מצאתם ח
 חידתי ותצלח עליו רוח יהוה וירד
 אשקלון ויד מתם שלשים איש
 ויקח את חליצותם ויתן החלופות
 למגדרי חידה ויחר אפו ויעל בית
 אביו ותתי אשת שמשון למרעתו ארס
 אשר

שופטים *Conditus*

קעב

אשר רעה לו: *plu. m. 7. 57*
 ויהי מימים בימי קציר חטים
 ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים
 ויאמר אבאה אל אשתי התדררה
 ולא נתנו אביה לבוא: ויאמר
 אביה אמר אמרתי כי שנה שנאמה
 ואתננה למרעך הלא אחותה ה
 הקטנה טובה ממנה תהי נאלך
 תחתיה: ויאמר להם שמשון נקיתי
 הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם
 ה רעה: וילך שמשון וילכד שלש
 מאות שועלים ויקח לפדים ויפז ונב
 אל זנב וישם לפיד אחד בין שני
 הזנבות בתוך: ויבער אש בלפידם
 וישלח בקמורת פלשתים ויבער
 מגדש וער קמה וער כרם וית:
 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת
 ויאמרו שמשון חתן חתמני כי לקח
 ארת אשתו ויתנה למרעהו ויעלו
 פלשתים וישרפו אותה ואת אביה
 כאש: ויאמר לחם שמשון אם
 תעשון כזאת כי אם נקמת בכם
 ואחר אהדל: ויך אותם שוק על ירך
 מכה גדולה וירד וישב בסעוף סלע
 עיטם: ויעלו פלשתים ויחננו ביהודה
 וינטשו בלחי: ויאמרו איש יהודה
 למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור
 את שמשון עלינו לעשות לו כאשר
 עשה לנו: וירדו שלשת אלפים
 איש מיהודה אל סעוף סלע עיטם

ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי
 משלים בנו פלשתים ומה זאת
 עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו
 לי כן עשיתי להם: ויאמרו לו
 לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים
 ויאמר לחם שמשון השבעו לי פן
 תפגעון בי אתם: ויאמרו לו לאמר
 לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם
 וחמת לא נמיתך ויאסרוהו בשנים
 עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע:
 הוא בא ער לחי ופלשתים הריעו
 לקראתו ותעלח עליו רוח יהוה
 ותהינה העבתיים אשר על זרעותיו
 כפשתים אשר בערו באש וימסו
 אסוריו מעל ידיו: וימצא לחי חמור
 טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף
 איש: ויאמר שמשון בלחי החמור
 חמור חמרתים בלחי החמור הביתי
 אלף איש: ויהי ככלותו לדבר
 וישלך הלחי מידו ויקרא למקום
 החוא רמת לחי: ויצא מאד
 ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת
 ביד ענדך את התשועה הגדולה
 הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי
 ביד הערלים: ויבקע אלהים את
 המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו
 מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן
 קרא שמה עין הקורא אשר בלחי
 עד היום הזה: וישפט את ישראל
 בימי פלשתים עשרים שנה:

Uran
incumbat

reclat
reclat

multum dicit
multum
capit
Sancti

חתלת כי ותרבר אלי בזבים עתה
 הנידה נא לי במה תאמר :
 ויאמר אליה אם אסור יאסרוני
 בעתים חדשים אשר לא נעשה
 בהם מלאכה וחליתי וחיותי כאחד
 האדם : ותקח דלילה עבתי
 חדשים ותאסרהו בהם ותאמר
 אליו פלשתים עליך שמשון ותארב
 ישב בחדר וינחם מעל זרעותיו
 כחוט : ותאמר דלילה אל
 שמשון ער חנה התלת כי ותרבר
 אלי בזבים הנידה לי במה תאמר
 ויאמר אליה אם תארגני את שבע
 מחלפות ראשי עם המסכר :
 ותתקע ביתך ותאמר אלי
 פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו
 ויסע את חיתר הארג ואת המסכתו
 ותאמר אליו איך תאמר אתבתיך
 ולבך אין אתי זה שלש פעמים
 חתלת כי ולא חנרת לי במה כחך
 גדול : ויהי כי תציקה לו בדבריה
 כל הימים ותאלצתו ותקצר נפשו
 למות : ויגד לה את כל לבו ויאמר
 לה מורה לא עלה עלי ראשי כי
 נזיר אלהים אני מבטן אמי אם
 גלחתי וסד ממני כחי וחליתי וחיותי
 ככל האדם : ותרא דלילה כי הגיד
 לה את כל לבו ותשלח ותקרא
 לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם
 כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה
 סרני

זי וילך שמשון עותה
 וראשם אשה זונה ויבא אליה :
 לעותים לאמר נא שמשון
 חנה ויסכו ויאדבו לו כל הלילה
 בשער העיר ויתתרו כל הלילה
 לאמר ער אור תקר ותרגנהו :
 וישכב שמשון ער חצי הלילה
 זיקס בחצי הלילה ויאחו ברחות
 שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם
 עם חכרית וישם על כתפיו ויעלם
 אל ראש ההר אשר על פני חברון :
 ויהי אחרי כן ויאהב
 אשה בנחל שזרק ושמה דלילה :
 ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו
 לה פתי אותו וראי במה כחו גדול
 וכמה נוכל לו ואסרנוהו לענותו
 ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה
 כסף : ותאמר דלילה אל שמשון
 הנידה נא לי במה כחך גדול וכמה
 תאמר לענותך : ויאמר אליה
 שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים
 לחים אשר לא הרבו וחליתי וחיותי
 כאחד האדם : ויעלו לה סרני
 פלשתים שבעה יתרים לחים אשר
 לא חרבו ותאסרהו בהם :
 ותארב ישכלה בחדר ותאמר
 אליו פלשתים עליך שמשון וינתק
 את היתרים כאשר ינתק פתיל
 הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו :
 ותאמר דלילה אל שמשון חנה

11 duent
 qaram
 fauuvant
 in hudo, porth
 emant. above
 fecit
 h
 valle
 deupe
 qudy
 reare m
 Seccale. Tual
 in dolo

סרני פלשתים ויעלו חכסף בידם :
ותישנתו על כרכיה ותקרא לאיש
ותגלח את שבע מחלפורה ראשו
ותחל לענותו ויסר כהו מעליו :

ב ותאמר פלשתים עליך שמשון
ויקץ משנתו ויאמר אצא בפעם
בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהיה
סר מעליו : ויאחזוהו פלשתים
וינקרו את עיניו ויזרדו אתו עותה
ויאסרוהו בנתשתים ויהי טוחן בבית
האסורי האסורים : ויחל שער ראשו
לצמח כאשר גלח : וסרני
פלשתים נאספו לזבח זבח גדול
לרגון אלהים ולשמחה ויאמרו נתן
אלהינו בידנו את שמשון אויבנו :

ויראו אתו העם ויחללו את
אלהים כי אמרו נתן אלהינו בידנו
את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר
כטוב הרבה את חללינו : ויהי כי טוב
לכם ויאמרו קראו לשמשון וישחק
האסורי לנו ויקראו לשמשון מבית האסורים
ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין
העמודים : ויאמר שמשון אל
הנער המחזק בידו הניחה אותי
וחמישי ותימשיני את העמודים אשר הבית
נכון עליהם ואשען עליהם :

והבית מלא האנשים והנשים
ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג
בשלשת אלפים איש ואשה הראים
בשחוק שמשון : ויקרא שמשון

אל יהוה ויאמר ארני יהוה זכרני
נא וחזקני נא אך הפעם הזה
האלהים ואנקמה נקם אחת משתי
עיני מפלשתים : וילפת שמשון
את שני עמודי התוך אשר הבית
נכון עליהם ויסמך עליהם אחד
בימינו ואחד בשמאלו : ויאמר ל
שמשון תמת נפשי עם פלשתים
ויט בכח ויפל הבית על תסרנים
ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים
אשר המית במותו רבים מאשר
המית בחייו : וירדו אחיו וכל בית
אביו וישאו אתו ויעלו ויקברו
אותו בין צרעה ובין אשתאול בקבר
מנוח אביו והוא שפט את ישראל
עשרים שנה :

ויהי איש מהר אפרים
ושמו מיכיהו : ויאמר לאמו אלף
ומארה חכסף אשר לקח לך ואתי ואת
אלית וגם אמרת באזני הנח חכסף
אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך
בני ליהוה : וישב אר אלף
ומארה חכסף לאמו ותאמר אמו
הקדש הקדשתי אר חכסף ליהוה
מידו לבני לעשות פסל ומסכה
ועתה אשיבנו לך : וישב את חכסף
לאמו ותקח אמו מאתיים כסף
ותתננהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה
ויהי בבית מיכיהו : והאיש מיכה
לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים

inclinent / 354

domina / fecu / Cincinn

vi. na / exenhu

ק

כטוב / multo alacant / וי

fac / tanzen

ק

זימלא ארת יד אחד מכניו ויהי לו
 לכהן: בימים ההם אין מלך
 בישראל איש הישר בעיניו יעשה:
 ויהי נער מבית לחם יהודה
 ממשפחת יהודה והוא לוי והוא נר-
 שם: וילך האיש מהעיר מבית
 לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא
 הר אפרים עד בית מיכה לעשות
 דרכו: ויאמר לו מיכה מאין תבוא
 ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם
 יהודה ואנכי הולך לגור באשר
 אמצא: ויאמר לו מיכה שבה עמדי
 והיה לי לאב ולכהן ואנכי אהן-
 לך עשרת כסף לימים וערך בגדים
 ומחיתך וילך הלוי: ויזאל הלוי
 לשבת את האיש והיה הנער לו
 באחד מכניו: וימלא מיכה את-
 יד הלוי והיה לו הנער לכהן והיה
 בבית מיכה: ויאמר מיכה עתה
 ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היתה לי
 הלוי לכהן: יח
 בימים ההם אין מלך בישראל
 ובימים ההם שכט הדני מבקש לו
 נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד-
 היום ההוא בתוך שבטי ישראל
 בנחלה: וישלחו בני דן ממשפחתם
 חמשה אנשים מקצותם אנשים בני-
 חיל מצרעה ומאשתאול לרבל את-
 הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו
 חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים

מחיק
 victus
 acquirit
 הוסיף

עד בית מיכה ויילינו שם: המה עם
 בית מיכה והמה הפירו אר-קול
 הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי
 הביאך תלם ומר אתה עשה כזה
 ומה לך פה: ויאמר אלהם כזה
 וכזה עשה לי מיכה ושכרני ואהי לו
 לכהן: ויאמרו לו שאל נא באלהים ה
 ונרעה התצליח דרכנו אשר אנחנו
 הלכים עליה: ויאמר לתם הכהן
 לכו לשלום נכה יהוה דרככם אשר
 תלכרבה: וילכו חמשת האנשים
 ויבאו לישה ויראו את העם אשר
 בקרבה יושבת לבטח כמשפט
 צידנים שקט: ובטח ואין מכלים
 דבר בארץ יורש עזר ורחוקים המה
 מצידנים ודבר אין לתם עם אדם:
 ויבאו אל אחיהם
 צרעה ואשתאל ויאמרו להם
 אחיהם מר אתם: ויאמרו
 קומה ונעלה עליהם כי ראינו את-
 הארץ והנה טובה מאד ואתם
 מחשים אל תעצלו ללכת לבא
 לרשת את הארץ: כבאכם
 תבאו אל עם בטח והארץ
 רחבת ידים כי נתנה אלהים
 בידכם מקום אשר אין שם מחסור
 כל דבר אשר בארץ: ויסעו
 משם ממשפחת הדני מצרעה
 ומאשתאול שש מאות איש חגור
 כלי מלחמה: ויעלו ויחנו בקרית
 יערים

Contra

quod

quod

quod

quod

quod

quod

יערים ביהודה על כן קראו למקום
 שהוא מחנה דן ער היוס הזה הנה
 אחרי קרית יערים: ויעברו משם
 הר אפרים וישאו ער בית מיכה:
 ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל
 את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם
 הידעתם כי יש בפתים האלה אפור
 ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו
 מה תעשו: ויסורו שמה ויבאו אל
 בית הנער הלוי ביר מיכה
 וישאלו לו לשלום: ושש מאות
 איש חגורים כלי מלחמתם נצבים
 פתח השער אשר מבני דן: ויעלו
 חמשת האנשים ההלכים לרגל את
 הארץ באו שמה לקחו את הפסל
 ואת האפור ואת התרפים ואת
 המסכה והכהן נצב פתח השער
 ושש מאות האיש החגור כלי
 המלחמה ואלה באו בית מיכה ויקחו
 את פסל האפור ואת התרפים
 ואת המסכה ויאמר אלהם הכהן
 מה אתם עשים: ויאמרו לו החרש
 שים ידך על פיך ולך עמנו ותיה
 לנו לאנ ולכהן הטובי היותך כהן
 לבית איש אחר או היותך כהן
 לשכט ולמשפחה בישראל:
 כ ויישב לב הכהן ויקח את האפור
 ואת התרפים ואת הפסל ויבא
 דלית בקרב העם: ויפנו וילכו וישמו
 והגם את המן ואת המקנה ואת הכבודה
 ויבאו

לפנתם: חמה הרחיקו מפיר
 מיכה והאנשים אשר בבתי אשר
 עם בית מיכה נזקו וירביקו את
 בני דן: ויקראו אל בני דן ויסבו
 פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי
 נזעקת: ויאמר את אלהי אשר
 עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו
 ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי
 מה לך: ויאמרו אליו בני דן אל
 תשמע קולך עמנו פן יפגעו בככם
 אנשים מרי נפש ואספתה נפשך למלא
 ונפש ביתך: וילכו בני דן לדרךם
 וירא מיכה כי חזקים הם ממנו
 ויפן וישב אל ביתו: והמה לקחו
 את אשר עשר מיכה ואת הכהן
 אשר היה לו ויבאו על ליש על עם
 שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב
 ואת העיר שרפו באש: ואין מציל
 כי רחוקה היא מצידון ודבר אין
 לחם עם אדם והיו בעמק אשר
 לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו
 בה: ויקראו שם העיר דן בשם
 דן אביהם אשר יולד לישראל
 ואולם ליש שם העיר לראשונה:
 ויקימו לחם בני דן את הפסל ל
 ויהונתן בן גרטם בן משה חונן גד תלויים
 ובניו היו כהנים לשכט הרני ער יום
 גלור הארץ: וישמו להם את
 פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות
 בות האלהים בשילה:

verlorant

Genus 4. 1

*natus fuit in
 Dual. 7. 2*

*Captivitate
 mf. 4. 7
 migravit.*

יט ויהי ביום ההם ומלך אין
 בישראל ויהי איש לוי נר בירכתי
 הר אפרים ויקח לו אשה פילגש
 מבית לחם יהודה ותזנה עליו
 פילגשו ותלך מאחו אל בית אביה
 אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים
 ארבעה חדשים ויקם אישה וילך
 להשיבה אחריה לרבר על לבה להשיבו ונערו
 עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה
 ויראהו אבי הנערה וישמה לקראתו
 ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב
 אהו שלשת ימים ויאכלו וישתו
 ה וילינו שם ויהי ביום הרביעי
 וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר
 אבי הנערה אל חתנו סער לבך פת
 לחם ואחר תלכו וישבו ויאכלו
 שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי
 הנערה אל האיש הוא נא ולין
 חסר ויטב לבך ויקם האיש ללכת
 ויפצרו בו חתנו וישב וילן שם
 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת
 ויאמר אבי הנערה סער נא לבבך
 והתמתקו עד נשות היום ויאכלו
 שניהם ויקם האיש ללכת הוא
 ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי
 הנערה הנה נא רפה היום לערוב
 לינו נא חנה חנור היום לין פה
 ויטב לבבך והשכמתם מחר ל
 לדרךכם ותלכת לאחלק ולא
 אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא

Gen. Fulci. 748

חסר

Temp. mand. Cap. man. d.

עד נכה יבוס חי ירושלם ועמו
 צמד חמרים חבושים ופילגשו עמו
 הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר
 הנער אל אדניו לכה נא ונסורה
 אל עיר תיבוס הואר ונלין בה
 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר
 נכרי אשר לא מבני ישראל הנה
 ועברנו עד גבעה ויאמר לנערו
 לך ונקר כר באחד המקומות ולנו
 בגבעה או ברמה ויעברו וילכו
 וחבא להם השמש אצל הנבערה
 אשר לבנימן ויסרו שם לבוא ולון
 בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין
 איש מאסף אותם חביתה ללון
 והנה איש זקן בא סך מעשחו סך
 חשדה בערב והאיש מחר אפרים
 וחוא נר בגבעה ואנשי המקום בני
 ימיני וישא עיניו וירא את האיש
 הארח ברחוב העיר ויאמר האיש
 הזקן אנה תלך ומאין תבוא
 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית
 לחם יהודה עד ירפתי חר אפרים
 משם אנכי ואלך עד בית לחם
 יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין
 איש מאסף אותי חביתה ונס
 תכן גם מספוא יש לחמורינו וגם
 לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם
 עבדיך אין מחסור כל דבר ויאמר
 האיש הזקן שלום לך רק כל
 מחסורך עלי רק ברחוב אל תלון
 ויבואהו

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

capitulum 4 בל a in alia significatione
palatum dedit

שופטים

דניאל

קעו פרווה פרווה פרווה

ויבול ויביאהו לביתו ויבול לחמורים
ק וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו:

המה מישיבים את לבם והנה
אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו
ארת הפית מתרפקים על הדלת
ויאמרו אל האיש בעל הפית תזקן
לאמר הוצא את האיש אשר בא
אל ביתך ונדענו: ויצא אליהם

חסר האיש בעל הכורת ויאמר אליהם
אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר
בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו
את הנבלה הזאת: הנה בתי
חבתולה ופילגשתו אוציאנה נא
אותם וענו אותם ועשו להם הטוב
בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר

כח הנבלה הזאת: ולא אבו האנשים
לשמע לו ויחוק האיש בפילגשו
ויצא אליהם החוץ וידעו אותה
ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר
וישלחוה בעלורת השחר: ותבא
ק האשה לפנות הבקר ותפל פתח
בית האיש אשר ארזניה שם עד

האור: ויקם ארזניה בבקר ויפתח
דלתות חבורת ויצא ללכת לדרבן
והנה האשה פילגשו נפלת פתח
הבית ויריה על חסו: ויאמר אליה
קומי ונלכח ואין ענה ויקחה על
החמור ויקם האיש וילך למקומו:
ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת
ויחוק בפילגשו וינתחה לעצמה

לשנים עשר נתחיו וישלחה בכל
ל גבול ישראל: וזיה כל הראה ל
ואמר לא נחיתה ולא נראתה
כנאת למיזם עלורת בני ישראל
מארץ מצרים עד היום הזה שימו
לכם עליה עזו ודברו: כ

ויצאו כר בני ישראל
ותקהל העדה כאיש אחד למדן וער
באר שבע וארץ הגלעד אל יהות
המצפה: ויתיצבו פנות כל העם כל
שבטי ישראל בקהל עם האלהים
ארבע מאות אלף איש רגלי שלף
חרבו וישמעו בני בנימן כירעו בני
ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל
דברו איכה נחיתה חרעת הזאת:

ויען האיש הלוי איש האשר
הנרצחה ויאמר הנבעתה אשר
לכנימן באתי אני ופילגשי ללון:
ת ויקמו עלו בעלי הנבעה ויסבו עליו
את הפית לילר אותי דמו להרג
ואת פילגשי ענו ותמרו: ואתו

בפילגשי ונתתה ואשלחה בכל
שדה נחלת ישראל כי עשו זמר
ונבלה בישראל: הנרז כלכם בני
ישראל חבו לכם דבר ועצה חלם
ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא
נלך איש לאחלו ולא נסור איש
לביתו: ועתה זה חרבר אשר געשת
לנבעה עליה בגורל: ולקחנו עשרה
אנשים למאח לכל שבטי ישראל

argilas

coegitavit

druch

hic huc adducit rem et comburunt

cy contin

וּמֵאָה לְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ לְרִבְכָּה לְקַחַת
 צֶדֶה לְעַם לְעִשׂוֹרָה לְכוּאֵם לְגִבְעָה
 בְּנֵימָן כְּכֹל הַנִּכְלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאסֶף כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 אֶל־הָעִיר כְּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים וַיִּשְׁלְחוּ
 אֲנָשִׁים בְּכָל־שִׁבְטֵי בְנֵימָן לֵאמֹר
 מַה הָרַעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָהִיתָ בְּכֶם וְעַתָּה
 תָּנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעֵל אֲשֶׁר
 בְּגִבְעָה וְנִמְיָתֶם וְנִבְעַרְהָ רַעַה
 מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ בְנֵימָן לִשְׁמֹעַ
 בְּקוֹל אַחֵיהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ
 בְנֵי בְנֵימָן מִן־הָעָרִים הַנִּבְעָתָה לְצֵאת
 לְמַלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּפְקְדוּ
 בְנֵי בְנֵימָן בַּיּוֹם הַהוּא מִמְּחַעֲרִים
 עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרָב
 לְבַד מִשִּׁבְי הַנִּבְעָרָה הִתְּפַקְדוּ
 שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחֹר מְכַלֵּי הָעַם
 הַזֶּה שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחֹר אֲמַר
 יְדִימִינוּ כָּל־זֶה קִלְעַ בְּאֶבֶן
 אֶל־הַשְּׂעֵרָה וְלֹא יִחְטֹא וְאִישׁ
 יִשְׂרָאֵל הִתְּפַקְדוּ לְבַד מִבְּנֵימָן אַרְבַּע
 מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרָב כָּל־זֶה
 אִישׁ מַלְחָמָה וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית־אֵל
 וַיִּשְׁאֲלוּ בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה לָנוּ כְּתַחֲלָה לְמַלְחָמָה
 עִם־בְּנֵי בְנֵימָן וַיֹּאמֶר יְהוָה יַחֲדָה
 כְּתַחֲלָה וַיִּקְמוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִקְרַר
 וַיַּחֲנוּ עַל־הַנִּבְעָתָה וַיֵּצֵא אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה עִם־

amuelom

בני ק

טו

prachup

כ

בְּנֵימָן וַיַּעֲרֹכוּ אִתָּם אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 מַלְחָמָה אֶל־הַנִּבְעָתָה וַיֵּצֵאוּ בְנֵי־
 בְנֵימָן מִן־הַנִּבְעָתָה וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל
 בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ
 אֶרְצָתָה וַיִּתְּחַזַּק הָעַם אִישׂ יִשְׂרָאֵל
 וַיִּסְפוּ לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
 עָרְכוּ שֵׁשׁ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן וַיַּעֲלוּ
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכוּ לִפְנֵי יְהוָה עַד־
 הָעֶרֶב וַיִּשְׁאֲלוּ בַיהוָה לֵאמֹר הָאוֹסֶף
 לְגִשֵׁת לְמַלְחָמָה עִם־בְּנֵי בְנֵימָן
 אָחִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ אֵלָיו וַיִּקְרְבוּ
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בְנֵימָן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
 וַיֵּצֵא בְנֵימָן לְקִרְאתָם מִן־הַנִּבְעָתָה
 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּשְׁחִיתוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 עוֹד שְׁמֹנֶת עֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ אֶרְצָה כָּל־
 אֱלֹהֵי שְׁלִיפֵי חָרָב וַיַּעֲלוּ כָּל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְכָל־הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית־אֵל וַיִּבְכוּ
 וַיִּשְׁבּוּ שֵׁשׁ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּם בַּיּוֹם
 הַהוּא עַד־הָעֶרֶב וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים
 לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁאֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 בַּיהוָה וְשֵׁם אֲרוֹן כְּרִיַת הָאֱלֹהִים
 בַּיָּמִים הַהֵם וַיִּפְיֶחֶם בֶּן־אֶלְעָזָר
 בֶּן־אֲהֲרֹן עֹמֵד לִפְנֵי בַּיָּמִים הַהֵם
 לֵאמֹר הָאֵם לְמַלְחָמָה עִם־בְּנֵי בְנֵימָן
 אָחִי אִם־אֲחַדְלָה וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ כִי
 מִחַר אֲתַנְּנוּ בִירֶךְ וַיִּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים
 אֶל־הַנִּבְעָרָה סָבִיב וַיַּעֲלוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בְנֵימָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וַיַּעֲרֹכוּ

milano s. a. attingen
part. in reg. c. 277

שופטים

קעו

ויערכו אל הנבעה בפעם בפעם :

ויצאו בני בנימן לקראת העם

הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם

חללים כפעם בפעם במסלות אשר

אחרת עלה בית אל ואמת נבעתה

בשרה בשלשים איש בישראל :

ויאמרו בני בנימן ננפים הם

לפנינו כנראשנה ובני ישראל אמרו

ננוסה ונתקנותו מן העיר אל

המסלות : וכל איש ישראל קמו

ממקומו ויערכו כבעל תמר וארב

וישראל מגוח ממקומו מפערה גבע :

ויבאו מנגד לנבעה עשרת אלפים

איש בחור מכל ישראל והמלחמה

כבדה והם לא ידעו כי ננעת עליהם

לח הרעה : וינף יהוה ארית בנימן

לפני ישראל וישחיתו בני ישראל

בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה

אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב :

ויראו בני בנימן כי ננפו ויתנו

איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו

אל הארב אשר שמו על הנבעה :

והארב החישו ויפשיטו אל הנבעה

וימשך הארב ויך את כל העיר

לפי חרב : והמועד היה לאיש

ישראל עם הארב הרב :

להעלותם משאת העשן מן העיר :

ויהפך איש ישראל במחיה ובנימן

חתל לחכות חללים באיש ישראל

בשלשים איש כי אמרו אך ננוף ננף

ננוף ננף

percutendo percussio

folius percussio

הוא לפנינו במלחמה הראשנה :

והמשאת החלה לעלות מן העיר

עמוד עשן ויפן בנימן אחריו ויחנה

עלה כליל העיר השמימה : ואיש

ישראל הפך ויבחל איש בנימן כי

ראה כי ננעה עליו הרעה : ויפנו

לפני איש ישראל אל דרך המדבר

והמלחמה הרביקתהו ואשר מ

מחזרים משתיתים אותו בתוכו :

כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחת

הרדיכהו עד נכח הנבעה ממורה

שמש : ויפלו מבנימן שמנה עשר

אלף איש את כל אלה אנשי חיל :

ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון

ויעללו במסלות חמשת אלפים

איש וירביקו אחריו עד גרעם ויבנו

ממנו אלפים איש : ויהי כל הנפלים

מפנימן עשרים וחמשה אלף איש

שלף חרב ביום ההוא את כל אלה

אנשי חיל : ויפנו וינסו המדברה

אל סלע הרמון שש מאות איש

וישבו בסלע הרמון ארבעה חדשים :

ואיש ישראל שבו אל בני בנימן

ויכנס לפי חרב מעיר מהם עד

בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים

הנמצאות שלחו באש : כא

ואיש ישראל נשבע במצפת

לאמר איש ממנו לא ייתן בתו

לבנימן לאשר :

ויבא

העם בית אל וישבו שם עד הערב

quies
quies

Confecerant

Quisq; iuravit

אנלי
אנלי
אנלי
באנלי
אנלי
אנלי

הג
הג
הג

הג
הג

הג
הג

הג
הג
הג

לפני האלהים וישאו קולם ויבכו
ככי גדול: ויאמרו למה יהוה אלהי
ישראל היתה זאת בישראל לתפקד
היום מישראל שכש אחד: ויהי
ממחרת וישכימו העם ויבנו שם
מובח ויעלו עלורת ושלמים:
ויאמרו בני ישראל מי אשר לא
עלה בקהל מכל שבטי ישראל
אל יהוה בי השבועה הגדולה
הזאת לאשר לא עלה אל יהוה
המצפה לאמר מות וזמת: וינחמו
בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו
נגדע היום שבט אחד מישראל:
מה נעשה להם לנותרים לנשים
ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת-
להם מבנותינו לנשים: ויאמרו מי
אחד משבטי ישראל אשר לא
עלה אל יהוה המצפה והנה לא
בא איש אל המחנה מיבש גלעד
אל הקהל: ויתפקד העם והנה
אין שם איש מושבי יבש גלעד:
וישלחו שם העדה שנים עשר אלף
איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר
לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד
לפי חרב ונחשיות והטף: וזה
הדבר אשר תעשו כל זכר וכל
אשה ידעת משכב זכר תחרומו:
וימצאו מושבי יבש גלעד ארבע
מאות נערה בתולה אשר לא ידעה
איש למשכב זכר וביאו אותם אל-

vi dependitur
14th

absake on
audie 977

Cur. Hebrae

חמחנה שלה אשר בארץ כנען:
וישלחו כל העדה ויחברו
אל בני בנימן אשר בסלע רמון
ויקראו להם שלום: וישב בנימן
בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר
היו מנשוי יבש גלעד ולא מצאו
להם בן: והעם נחם לבנימן כי
עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל:
ויאמרו זקני העדה מה נעשה
לנותרים לנשים כי נשמרה מבנימן
אשה: ויאמרו ירשת גליטה
לבנימן ולא יסחה שכש מישראל:
ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים
מבנותינו כי נשבעו בני ישראל
לאמר ארור נתן אשה לבנימן:
ויאמרו הנה חני יהוה בשלו מימים
ימימה אשר סצפונרה לבית אל ואו
מדרחה השמש למסלה העלה כסו
מבית אל שכמה ומננב לבונה:
ויצו את בני בנימן לאמר לכו וישו
וארכתם בפרמים: וראיתם והנה
אם יצאו בנות שילו לחול במחלות כ
ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לבם
איש אשתו מבנות שילו ותלכתם
ארץ בנימן: ויהי כן וביאו אבותם
או אחיהם לרוב אלינו ויאמרנו
אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו
איש אשתו במלחמה כי לא אתם
נתתם להם בעת תאשמו: ויעשו
כן בני בנימן וישאו נשים למספרם
מן

חבר

חבר

חבר

דג

דג

דג

ויצאו משם איש לנחלתו :
בימים ההם אין מלך בישראל
איש הישר בעיניו יעשר :

מן המחלוקת אשר נזלו וילכו
וישובו אל נחלתם ויבנו את
הערים וישבו בהם :
ויתחלכו משם בני ישראל בעת
ההיא איש לשבטו ולמשפחתו

תם ספר שופטים

I. Sam.

בן תכעסנה ותבכה ולא תאכל :
ויאמר לה אלקנה אישה חנה
למך תבכני ולמרה לא תאכלי
ולמרה ירע לבבך הלוא אנכי
טוב לך מעשררה בניים :
ותקם חנה אחרי אכלה בשלה
ואחרי שתי ועלי חכהן ישב על
הכפא על סוזה חיכל יהוה :
והיא מרה נפש ותתפלל
על יהוה ובכה תבכרה :
ותהדר נדר ותאמר יהוה צבאו
אס ראה תראה בעני אמתך
וזכרתני ולא תשכח אר אמתך
ונתתיה לאמתך ורע אנשים
ונתתיה ליהוה כל ימי חייו ומוצה
לא ועלה על ראשו :
ותיה כי הרבתה להתפלל
לפני יהוה ועלי שמר את פיה :
וחנה היא מרברת על לבה

*part am...
Paris*

א איש אחד מן הרמתיים צופים
מתר אפרים ושמו אלקנה בן
ירחם בן אליהוא בן תחו
בן צוף אפרתי : ולו שתי נשים
שם אחת חנה ושם השנית
פננה ויתי לפננה ילדים ולחנה
אין ילדים : ועלה האיש ההוא
מעירו מימים ימימה להשתחות
ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם
שני בני עלי חפני ופנחס כהנים
ליהוה : ויתי חילם ויזכה
אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכר
בניה ובנותיה מנור :

*א. חנה
מחנה*

חסר

ה ולחנה יתן מנה אחת אפים
כיאור חנה אהב ויהוה סגר
חיש רחמה : וכעסה צרתה גם
כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה
בער רחמה : וכן יעשרו שנה
בשננה מרי עלתה בבית יהוה

*add
חיש
כעס
דגש
fremu
mi
זית
fremu
402211*

3 post foomi cu affyo a vel d d cum
ablativus cum vel fol 228

שמואל א

אתו: ותעלחו עמה כאשר נמלתה
כפריים שלשה ואיפה אחת קמת
ונכל יין ותבאנהו בית יהוה שלו
והנער נער: וישחטו את הפר ויבאו
את הנער אל עלי: ותאמר בו אדני
חי נפשך אדני אני האשה הנצבת
עמכה בזה להתפלל אל יהוה: אל
הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי
את שאלתי אשר שאלתי מעמו:
וגם אנכי השאלתי יהוה ליהוה כל
הימים אשר היה הוא שאול ליהוה
וישחתו שם ליהוה:
ותתפלל הנה ותאמר על לי ביהוה
רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי
כי שמחתי בישועתך: אין קרוש פני
הזה בי אין בלתיך ואין צור באלהינו
: אל תרבו תדברו גבוהה גבהה
וצא עתק מפיהם כי אל דעות יהוה
ולא נתכנו עלות: קשת נבריים
חתים ונכשלים אורו חיל: שבעים
בלחם נשכרו ורעבים חדלו ענה
עקרה ילדה שבעה: ורבת בנים
אמללה: יהוה מסית ומחית מוריד
שאול ועל: יהוה מוריש ומעשיר
משפיל אין מרוקם: מקים מעפר
דל מאשפת ירים אכיון להושיב עם
נדיבים וכסא כבוד ינחלם ביהוה
מצקי ארץ וישת עליהם תכל: רגלי
חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו חסדו
כי לא ככת וגפר איש: יהוה יחנה
מריבו

דק שפתיה נעורה וקולה לא ישמע
זיחשבה עלי לשכרה: ויאמר אליה עלי ער סתו תשתכרין
הסירי ארתי יינך מעליך:
ותען חנה ותאמר לא אדני אשה
קשרת רוח אנכי ויין ושכר לא
שתיתי ואשפך ארתי נפשו לפני
יהוה: אל מתן את אמתי לפני
בת בלוע: כי מרב שיחי וכעסי
דברתי ער הנתי: ווען עלי ויאמר
לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את
שלתיך אשר שאלת מעמו:
ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך
ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה
לא היו לה עור: וישכימו בכקר
וישתחו לפני יהוה וישבו ויבאו
אל ביתם הרמתה וירע אלקנה
ארתי חנה אשתו ויזכרה יהוה:
ויחי לתקפות הימים ותהר חנה
ותלד בן ותקרא את שמו שמואל
כי מיהוה שאלתיו: ועל האיש
אלקנה וכו': ביתו לזבח ליהוה
את זבח הימים ואת נדרו:
וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה
ער וצל הנער וחבאתיו ונראה את
פני יהוה וישב שם עד עולם:
ויאמר לה אלקנה אישה עשו
השוב בעיניך שכי ער נמלך אתו
אך יקם יהוה ארתי דברו ותשב
האשה ותינק ארתי בנה ער נמלה

Handwritten marginal notes in the left margin, including words like 'fama', 'm', 'p', 'q', 'r', 's', 't', 'u', 'v', 'w', 'x', 'y', 'z' and various small phrases.

Handwritten marginal notes in the right margin, including words like 'mista pt', 'circuly', 'resolutio', 'infinit' and various small phrases.

לעם
Lecem

Compositio

והלכו למקומו: כי פקר יהוה את
 חנה ותהר ותלד שלשה בנים
 ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם
 יהוה: ועלי זקן מאד ושמע
 את כל אשר יעשון בניו לכל
 ישראל ואר אשר ישכבן את
 הנשים הצבאות פתח אהל מועד:
 ויאמר להם לפה תעשון בדברים
 האלה אשר אנכי שמע את דבריכם
 רעים מאד כל העם אלה: אר
 בני כי לוג טובה השמעה אשר
 אנכי שמע מעברים עם יהוה: אמ
 יחטא איש לאיש ופללו אלהים
 ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו
 ולא ישמעו לקור אחיהם כי חפץ
 יהוה להסתם: וחנער שמואל
 הלך ויגדל וטוב גם עם יהוה וגם
 עם אנשים: ויבא איש
 אלהים אר עליו ויאמר אליו כח
 אמר יהוה הנגלה נגליתו אל בית
 אביך בהיותם במצרים לבית פרעה:
 ובוחר אתו מכל שבטי ישראל לג
 לכהן לעלות ער מזבחי להקטיר
 קטרת לשאר אפור לפני ואחנה
 לבית אביך את כל אשוי בני ישראל:
 למה תבעשו בזמחי ובמנחתי אשר
 צויתי מעון ותכפר את בני ממני
 להברי אכס מראשית כל מנחת
 ישראל לעמי: לכן נאם יהוה ל
 אלהי ישראל אמור אמרתי בנותי

מריבו עלו בשמים ויעם יהוה ידן
 אפסרארץ ויתן עז למלכו וירם
 קרן משיחו: ולך אלקנה
 הרמתה על ביתו והנער היה
 משרת את יהוה את פני עליו
 חכהן: ובני עליו בני בליעל לא ירעו
 את יהוה: ומשפט הכהנים את
 העם כל איש זבח זבח וזבא נער
 הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש
 השנים בירו: והכה ככור או כדור
 או בקלחת או כפרור כל אשר
 יעלה המזלג יקח הכהן בו ככר
 ועשו לכל ישראל הכאים שם
 בשלה: גם בטרם יקטרו את החלב
 ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח
 תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח
 ממה בשר מבשל כי אמרת: ויאמר
 אליו האיש קטר יקטרו ביום החלב
 וקח לך באשר תאוה נפשך ואמר
 לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי
 בחזקת: ונתו חטאת הנערים גדולה
 מאד את פני יהוה כי נאצו חאנשים
 את מנחת יהוה: ושמואל משרת
 את פני יהוה נער חגור אפור ברו
 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה
 לו מימים ימימה בעלותה את
 אישה לזבח את זבח הימים: וברך
 עליאת אלקנה ואת אשתו ואמר
 ישם יהוה לך ורע מן האשה הזאת
 תחת השאלה אשר שאל ליהוה

ביו
ק
עליו
ק

טו

ad aliam
de 14

כ

Excerption

Franciscus (1271)

Placatum

Franciscus (1271)
Lacty sum

Franciscus (1271)

Franciscus (1271)
Lacty sum
11 c dicitur

ובית אביך יתחלכו לפני ער עולם

ועתה נאם יהוה חלילה לי כי

מכבדו אכפר ובני יקלו ^{calumniant} הנה

ימים באים וגדעתי את זרעך ואת

זרע בית אביך מהיות זקן בביתך:

והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב

את ישראל ולא יהיה זקן בביתך

פל הימים: ואיש לא אכרית לך

מעם מזבחי לבלות את עיניך

ולא ריב את נפשך וכל מרביות

ביתך ימותו אנשים: וזה לך האות

אשר יבא אל שני בניך אל חפני

ופינחס ביום אחד ימותו שניהם:

והקימותי לי כהן נאמן כאשר

פלבני ובנפשי יעשרה ובנית לו

בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל

הימים: וזה כל הנותר בביתך

יבוא להשתחות לו לאגוררת כסף

וככר לחם ואמר ספחני נא אל

אתת הפתגות לאכל פת לחם:

והנער שמואל משרת

את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה

יקר בימים ההם אין חוון נפרץ:

ויהי ביום ההוא ועלו

ועיניו שכב במקומו ועינו החלו כהור

לא יוכל לראות: ונר אלהים

טרם יכפה ושמואל שכב בהיכל

יהוה אשר שם ארון אלהים:

ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר

ה הנני: וירץ אל עלי ויאמר הנני

*Les qui glorifient
me. Piel Ben
praedior*

*indubio amatum
in templo*

*ex
in edificari
in fabricari
ad curandis
א"ב*

*nummus a
praedior
aggro וסו
attoria א"ב*

*manifesta per
tam populo*

*calyx כ"ה
calyx כ"ה
כ"ה*

כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב

שכב וילך וישכב: ויסי יהוה קרא

עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל

עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר

לא קראתי בני שוב שכב:

ושמואל טרם ידע את יהוה

וטרם יגלה אליו דבר יהוה:

ויסף יהוה קרא שמואל בשלושת

ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי

קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא

לנער: ויאמר עלי לשמואל לך

שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת

דבר יהוה כי שמע עבדך וילך

שמואל וישכב במקומו: ויבא

יהוה ויתעב ויקרא בפעם בפעם

שמואל שמואל ויאמר שמואל

דבר כי שמע עבדך:

ויאמר יהוה אל שמואל

הנה אנכי עשר רבך בישראל

אשר כל שמעו תעלינו שתי

אזניו: ביום ההוא אקים אל עלי

את כל אשר דברתי אל בותו החל

וכלר: והנדרתו כי שפט אנו

את ביתו ער עולם בעון אשר ידע

כי מקללים לחם בניו ולא כתי

בם: ולכן נשבעתי לבית עלי אם

יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה

ער עולם: וישכב שמואל ער

הפקר ויפתח את דלתות בית יהוה

ושמואל ירא מתנוד את המראה

אל עליו

אל עליו ויקרא עליו את שמואל
 ויאמר שמואל בני ויאמר הנני
 ויאמר מה תדבר אשר דבר אליך
 אל נא תבחר ממני כה יעשה לך
 אלהים וכה יוסף אם תבחר ממני
 דבר מכל הדבר אשר דבר אליך
 ויגדלו שמואל את כל הדברים
 ולא כחד מסנו ויאמר יהוה הוא
 הטוב בעיניו ועשרה :

חמר

ויגדל שמואל ויחזה היה עמו ולא
 הגיל מכל דבריו ארצה: וידע
 כל ישראל מן ועד באר שבע כי
 נאמן שמואל לגביא ליהוה: ויוסף
 יחזה לחראת בשלה כרנגלה יהוה
 אל שמואל בשלו בדבר יהוה:

ב

ויהי דבר שמואל לכל

ד

ויצא ישראל לקראת
 פלשתים לסלחמה ויחנו על האבן
 העזר ופלשתים חנו באפק: ויערכו
 פלשתים לקראת ישראל וחטש
 חמלתם וינגף ישראל לפני
 פלשתים ויכו במערכה בשרת
 בארבעת אלפים איש: ויבא העם
 אל המחנה ויאמרו זקני ישראל
 למה נגפנו יחזה היום לפני פלשתים
 בקתח אלינו משלה את ארון ברית
 יהוה ויבא בקרבנו וישוענו מכף
 אויבינו וישלח העם שלה וישאו
 בשם את ארון ברית יהוה צבאות
 השם תברכים ושמ שני בני עלי עם

אף

ארון ברית האלהים חפני ופינחס:
 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל
 המחנה וירעו כל ישראל תרועה
 גדולה ותהם הארץ: וישמעו
 פלשתים את קול התרועה ויאמרו
 מה קול התרועה הגדולה הזאת
 במחנה תעברים וידעו כי ארון יהוה
 בא אל המחנה: ויראו הפלשתים
 כי אמרו בא אלהים אל המחנה
 ויאמרו אז לנו כי לא היתה כזאת
 אתמול שלשום: אזי לנו מי יצילנו
 מיד האלהים האדירים האלה
 אשר חס האלהים חמכים את
 מצרים בכל מכה במדבר:

חתחזקו וחיו לאנשים פלשתים פן
 תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם
 וחיותם לאנשים ונלחמתם:
 וילחמו פלשתים וינגף ישראל
 וינסו איש לאחיו ותחוי המכרה
 גדולה מאד ויפל מישראל שלשום
 אלף רגלי: וארון אלהים נלקח
 ושני בני עלי מתו חפני ופינחס:

וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא
 שלה ביום ההוא ומתו קרעים
 ואדמה על ראשו: ויבוא וחנה
 עלי ישב על חכסאוך דרך מצפת
 כי חיה לבו חרד על ארון האלהים
 והאיש בא להגיד בעיר ותועק כל
 העיר: וישמע עלי את קול
 הצעקה ויאמר מה קול התמוג

*vestris dicitur
 sua
 mensura 72
 vestis.*

vestis - Spectans

יר

ק

הוה והאיש מהר ויבא ויגד לעליו
ועליו בן תשעים ושמונה שנים
ועניו קמר ולא יכול לראות
ויאמר האיש אל עליו אנכי הנא מן
המערכה ואני מן המערכת נסתי
היום ויאמר מה היה הדבר בני
ויען חמבשר ויאמר גם ישראל לפני
פלשתים וגם סנפה גדולה היתה
בעם וגו' שני בניך מתו לפני פניכם
וארון האלהים נלקח

ויהי כהוציאו את
ארון האלהים ויפל מעל הכסא
אחרנית בער יד השער ותשבר
מפרקתו וימת ביוקן האיש וכבר
והוא שפט את ישראל ארבעים
שנה וכלתו אשת פונחס הרה
לית ותשמע את השמועה אל
הלקה ארון האלהים ומת תמיה
ואישה ותכרע ותלד ביה נהפכו
עליה צריה וכעת מותה ותדברנה
הנצבות עליה אל חיראי בן
ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה

ותקרא לגער אי כבוד לאמר גלה
כבוד מישראל אל הלקה ארון
האלהים ואל תמיה ואישה
ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח
ארון האלהים
ופלשתים לקחו את ארון האלהים
ויבאהו מאבן העזר אשרודת
ויקחו פלשתים את ארון האלהים

*Iuxta ostium
ad lity portam
Cenecem
מפרקתו
אלי יוקן
ad ubilantiam
ad panendum
מית
ילדת
fol. 104. a 747
Vest. Sans Negh
ja rad et hanc
הער
anglicana
הער
175
fol. 104. a 748*

*in
alopen, hanc
colabat, non
stera*

ויבאו אתו בית דגון ויצגו אתו אצל
דגון וישכימו אשדודים ממחרת
והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני
ארון יהוה ויקחו ארץ דגון וישבו
אתו למקומו וישכימו בכקר
ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה
לפני ארון יהוה ולאש דגון ושתי
כפות ידיו כרתות ארץ המפתן רק
דגון נשאר עליו על כן לא
ידרכו כהני דגון וכל הכאים בית
דגון על מפתן דגון כאשרדוד עד
היום הזה ותכפר יד יהוה אל
האשדודים וישמם ויך אותם
בעפלים את אשדוד ואת גבוליה

ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו
לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו
כי קשתה ידו עלינו ועל דגון
אלהינו וישלחו ויאספו את כל
סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה
נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו
נת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו
את ארון אלהי ישראל ויהי
אחריו חסבו אתו ותהי יד יהוה
בעיר מהומה גדולה מאד ויך את
אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו
להם עפלים וישלחו את ארון
האלהים עקרון ויהי כבוד ארון
האלהים עקרון ויעקו העקרנים
לאמר חסבו אלי את ארון אלהי
ישראל לחמתנו ואת עמי
וישלחו

וישלחו ויאספו ארז כל סרני
 פלשתים ויאמרו שלחו את ארון
 אלהי ישראל וישב למקומו ולא
 ימות אתי ואת עמי כיהיתה מהומת
 מות בכר העיר כבדרה מאד יד
 האלהים שם: והאנשים אשר
 לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת
 העיר השמים: ויהי ארון יהוה בשדת פלשתים
 שבעה חדשים: ויקראו פלשתים
 לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה
 לארון יהוה הודיענו במה נשלחנו
 למקומו: ויאמרו אם משלחים את
 ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו
 רקס כי חשב תשיבו לו אשם אז
 תרפאו ונודע לכם למה לא תסור
 ידו מכם: ויאמרו מה האשם
 אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני
 פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה
 עכברי זהב כי מנפה אחת לכלם
 ולסרניכם: ועשיתם צלמי עפליכם
 וצלמי עכבריכם חמשחיתם את
 הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד
 אולי יקל את ידו מעליכם ומעל
 אלהיכם ומעל ארצכם: ולמה
 תכבדו את לבבכם כאשר כבדו
 מצרים ופרעה את לבם ולא כאשר
 התעלל בהם וישלחום וילכו: ועתה
 קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי
 פרות עלות אשר לא עלה עליהם

על ואסרתם את הפרות בעגלה
 וחשיבתם בניהם מאחריהם תביתה:
 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו
 אל העגלה ואת כלי הזהב אשר
 השבתם לו אשם תשימו בארז
 מצדו ושלחתם אתו והלך:
 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית
 שמש הוא עשה לנו את הרעה:
 הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי
 לא ידו ננעה בנו מקרה הוא היר
 לנו: ויעשו האנשים כן ויקחו שתי
 פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת
 בניהם כלו בכית: וישמו את רחסו
 ארון יהוה אל העגלה ואת הארז
 ואת עכברי הזהב ואת צלמי
 טהריהם: וישרנה הפרות בדרך
 על דרך בית שמש במסלה אחרת
 הלכו הדרך וגעו ולא סרו ימין
 ושמאל וסרני פלשתים הלכים
 אחריהם עד גבול בית שמש:
 וביח שמש קצרים קציר חטים
 בעמק וישאו את עיניהם ויראו את
 הארון וישמחו לראות: והעגלה
 באה אל שרה יהושע בית השמשו
 ותעמד שש ושם אבן גדולה ויבקעו
 את עצי העגלה ואת הפרות העלו
 עלה ליהות:
 והלויים הורידו את ארון יהוה
 ואת הארז אשר אתו אשר כו
 כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה חמרים

Arca capula

*Set
Catholica*

*Concluserunt
Contra*

*Mox
clinet
recta et*

*migrando
bis*

*l'arce
Bel Samita*

VI

Sanahni

*Si forte
clinet*

p'antia

focher

וַאֲנֹשֵׁי בַיִת שְׁמֵשׁ חָעָלוּ עֲלוֹתָ וַיִּזְכְּרוּ זְכוּתָ בְיוֹם הַהוּא לַיהוָה׃
 וַחֲמֹשֶׁה סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים רָאוּ וַיִּשְׁכְּנוּ עַקְרוֹן בְּיוֹם הַהוּא׃ וְאֵלֶּה טַהְרֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר הִשִּׁיבוּ פְלִשְׁתִּים אֲשֶׁם לַיהוָה לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לַעֲזָה אֶחָד לְאַשְׁקֹלֹן אֶחָד לַגֹּת אֶחָד לַעַקְרוֹן אֶחָד׃ וַעֲכָבְרֵי הַזֶּהָב מִסַּפֵּר כָּל־עַרְי פְּלִשְׁתִּים לַחֲמֹשֶׁה הַסָּרְנִים מֵעִיר מִבְּצֵר וְעַד כַּפֵּר הִפְרוּ וְעַרְי אָכַל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הִנִּיחוּ עֲלֶיהָ אֶת אַרְזֹן יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה בַּשָּׂדֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בַּיִת־הַשְּׁמֵשׁ׃ וַיֵּךְ בְּאֲנֹשֵׁי בַיִת שְׁמֵשׁ כִּי רָאוּ בְּאַרְזֹן יְהוָה וַיֵּךְ כַּעֲם שְׂנֵעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים אֶלְפֵי אִישׁ וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם כִּי־הִכָּה יְהוָה בָּעָם מִכַּח גְּדוֹלָתָ׃ וַיֹּאמְרוּ אֲנֹשֵׁי בַיִת שְׁמֵשׁ מִי יוֹכֵר לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֵל־מִי־עֵלָה מֵעֲלִינוּ׃ וַיִּשְׁלַחוּ מַלְאָכִים אֶל־יֹשְׁבֵי קְרִית יַעֲרִים לֵאמֹר הִשְׁכְּנוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אַרְזֹן יְהוָה רְדוּ הָעֵלֹו אִתּוֹ אֲלֵיכֶם׃
 וַיָּבֹאוּ אֲנֹשֵׁי קְרִית יַעֲרִים וַיַּעֲלוּ אֶת־אַרְזֹן יְהוָה וַיָּבֹאוּ אִתּוֹ אֶל־בֵּית אֲבִינָדָב בְּנִכְעָה וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ קָדְשׁוֹ לִשְׁמֵר אֶת־אַרְזֹן יְהוָה׃ וַיְהִי מִיּוֹם שַׁבַּת הָאֶרְזֹן בְּקְרִית יַעֲרִים וַיִּרְכְּבוּ הַיָּמִים וַיְהִיו עֶשְׂרִים שָׁנָה וַיָּבִיחוּ כָּל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה׃

טו

clunio pro delicio

ה'ר'ים

*fruytcaranum
latrapenu
miratru a ad
capitulu pag
כ'ר'י
pagus dem
כ'ר'י*

כ'ר'י

pagus

pagus

pagus

buoia

anubis

ד

vii

*Alto up Saabf
conu*

*amg ro, o
quicquid
sing u plur*

l. 17

l. 17

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם כָּכָל־לְבַבְכֶם אַתֶּם שֹׂבִים אֶל־יְהוָה הִסִּירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשִׂתֶם רָצוֹן וְהִכִּינוּ לְבַבְכֶם אֶל־יְהוָה וְעִבְדוּהוּ לְבָרוּ וַיִּצַל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיִּסְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבַּעַלִּים וְאֶת־הָעֲשִׂתִּירוֹת וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה לְבָרוּ׃ וַיֹּאמֶר ה' שְׁמוּאֵל קִבְּצוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲמִצְפָּתָה וְאֶת־פָּלֵל כְּעֹדְכֶם אֶל־יְהוָה׃ וַיִּקְבְּצוּ חֲמִצְפָּתָה וַיִּשְׁאֲבוּ מִים וַיִּשְׁפְּכוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְמוּ בְיוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שֵׁם חֲטָאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְפָּרָה׃ וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי־חֲתַקְבְּצוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִצְפָּתָה וַיַּעֲלוּ סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֶל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃ וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־שְׁמוּאֵל אֶל־תַּחֲדָשׁ מִמֶּנּוּ מִזְעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּוְשִׁיעֵנו מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טֶלֶה חָלָב אֶחָד וַיַּעֲלֶה עוֹלָה וַיַּעֲלֶה כָּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה׃ וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלֵה עוֹלֹת וּפְלִשְׁתִּים נִגְשׂוּ לְמַלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּרְעַם יְהוָה בְּקוֹל־גְּדוֹל בְּיוֹם הַהוּא עַל־פְּלִשְׁתִּים וַיַּחֲמֵם וַיִּגְבְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּצֵאוּ אֲנֹשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן־חֲמִצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיִּכּוּם עַד־מִתְחַת לְכוֹרֵת

ה

ל

ו

כ

כ

כ

כ

כ

לכיר כר: ויקח שמואל אבן

אחת וישם בין המצפה ובין השן

ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר

עד הנרה עזרנו יהוה: ויבנעו

הפלשתים ולא יספו עוד לבוא

בגבור ישראל ותהי יד יהוה

בפלשתים כל ימי שמואל:

ותשבנה הערים אשר לקחו

פלשתים מארץ ישראל לישראל

מעקרון ועד נת ואת גבולן הציל

ישראל מיד פלשתים ויהי שלום

בין ישראל ובין האמרי: וישפט

שמואל את ישראל כל ימי חייו:

והלך מדי שנה בשנה וסבב בית

אל וחננל והמצפה וישפט את

ישראל את כל המקומות האלה:

ותשבתו הרמתה בורשם ביתו ושם

ל קמץ שפט את ישראל ובין שם מונח

ליהוה: *ח*

ויהי כאשר זקן שמואל וישם את

וסגול בניו שפטים לישראל: ויהי שם

בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה

שפטים בבאר שבע: ולא הלכו

בדרכיו בניו בדרכו וישו אחרי הבצע ויקחו

שחר וישו משפט: ויתקבצו כל

זקני ישראל ויבאו אל שמואל

הרמתה: ויאמרו אליו הנה

אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך

עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל

חזים: וירע הדבר בעיני שמואל

כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו

ויתפלל שמואל אל יהוה:

ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול

העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא

אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך

עליהם: ככל המעשים אשר עשו

מיום העלתי אותם ממצרים ועד

היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים

אחרים כן תמה עשיתם גם לך:

ועתה שמע בקולם אך בי העד

תעיד בהם וחגרת להם משפט

המלך אשר ימלך עליהם:

ויאמר שמואל את כל דברי

יהוה אל העם השאלים מאתו

מלך: ויאמר זר יהיה משפט

המלך אשר ימלך עליכם את בניכם

יקח ושם לו כסד כבתו ובפרשו

ורצו לפני מרבבתו: ולשום לו שרי

אלפים ושרי חמשים ולחרש חרושו

ולקצר קצירו ולעשות בלי מלחמתו

וכלי רכבו: ואת כנותיכם יקח

לרקחות ולטבחות ולאפות: ואת

שרותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם

הטובים יקחו נתן לעבדיו: וזרעיכם

וכרמיכם יעשר ונתן לסריקיו

ולעבדיו: ואת עבדיכם ואת

שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים

ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו:

צאנכם יעשר ואתם תהיו לו

לעבדים: וועקתם ביום ההוא מלפני

*aralu
druu
6711*
*triguanone mada
tucci equa*
deomahi

לפני בוא שׂאול לאמר: כעת
 סחר אשׁלח אליך אישׁ מארץ בנימין
 ומשׁחתו לגניד על עמי ישראל
 וחושיע את עמי מיד פלשתים כי
 ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי
 ושׂמואל ראה את שׂאול ויהוה ענהו
 חנה האישׁ אשר אמרתו אליך זה
 ועצר בעמי: ויגש שׂאול אר-
 שׂמואל בתוך השער ויאמר הנידח
 נא לי או זה ביה הראה: ויען
 שׂמואל את שׂאול ויאמר אנכי
 הראה עלה לפני הכמה ואכלתם
 עמי היום ושלחתך בכקר וכל אשר
 בלכבך אניד לך: ולאתנות האכרות
 לך היום שלשת הימים אל-
 תשם את לבך לחם כי נמצאו ולמי
 כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל
 בירת אביך:
 ויען שׂאול ויאמר הלוא בן-
 ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל
 ומשׁפחתי הצערה מכל משׁפחות
 שבטי בנימין ולמה דברת אלי
 בדבר הזה: ויקח שׂמואל את-
 שׂאול ואח נעריו ויביאם לשבחה
 ויתן לחם מקום בראש הקרואים
 חסר יוד והמר כשלשם אישׁ: ויאמר
 שׂמואל לטבח תנה אר-ת המנ-
 אשר נתתי לך אשר אמרתו אליך
 שים אתה עמך: וירם הטבח את-
 השוק והעליה וישם לפני שׂאול

ויאמר הנה הנשׂאול שים לפניך
 אכל כי למועד שמור לך לאמר
 העם קראתי ויאכל שׂאול עם-
 שׂמואל ביום ההוא: וירדו מהכמה כה
 העיר וידבר עם שׂאול על הנג:
 ושכימו ויהי כעלות השחר ויקרא
 שׂמואל אל שׂאול הנג לאמר קומה הגגה
 ואשלחך ויקם שׂאול ויצאו שניהם
 תוא ושׂמואל החוצה: תמה יודים
 בקצרה העיר ושׂמואל אמר אל-
 שׂאול אמר לנער ויעבר לפנינו
 ויעבר ואתה עמד ביום ואשמיעך
 את דבר אלהים:
 ויקח שׂמואל אר-ת פך השמן ויצק
 על ראשו וישקהו ויאמר הלא בן-
 משׁחך יהוה ער נחלתו לגניד:
 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני
 אנשים עם קבורת רחל בגבול
 בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו
 האתנות אשר הלכת לבקש והנה
 נטש אביך את דברי האתנות ודאג
 לכם לאמר מה אעשה לבני:
 וחלפת משם והלאח ובאת ער-
 אלון תבור ומצאוך שם שלשה
 אנשים עלים אל האלהים בית אל
 אחר נשא שלשה גרמים ואחר נשא
 שלשת כפרות לחם ואחר נשא
 נבל יין: ושאלו לך לשלום ונתנו
 לך שתי לחם ולקחת מירם:
 אחר כן תבוא אל בכעת האלתים ה

de midraim
 de nabi hlt
 q to vocari
 papulum.

Lami culam
 194 Po nan.

et hoc signa est
 omni p. a. m.

Mendox

Caufen a Hironi
 in p. h. a. 1746
 v. l. a. 1746

נא לי מה אמר לכם שמואל :

וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-דָּוִד הַנָּדָב הַנּוֹד
 לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתוֹנוֹת וְאֵת דָּבָר
 הַמְּלוּכָה לֹא הִגִּיד לָנוּ אֲשֶׁר אָמַר
 שְׂמוּאֵל : וַיִּצְעַק שְׂמוּאֵל אֶת-
 הָעַם אֶל-יְהוָה הַמַּצְפָּר : וַיֹּאמֶר
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הֶעֱלִיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם וְאַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
 וּמִיַּד כָּל-הַמַּמְלָכוֹת הַלְחָצִים
 אֶתְכֶם : וְאַתֶּם הַיּוֹם מֵאַסְתֶּם אֶת-
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם
 מִכָּל-רָעוֹתֵיכֶם וּצְרִיתֵיכֶם וְהֵאמְרוּ לוֹ
 כִּי-מֶלֶךְ תִּשִׁים עָלֵינוּ וְעַתָּה חֲתִיצֵנוּ
 לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם וְלֹא-לְפִיכֶם :
 וַיִּקְרַב שְׂמוּאֵל אֶת כָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּלְכַּד שִׁבְט בְּנִימֵן : וַיִּקְרַב אֶת שִׁבְט
 בְּנִימֵן לְמִשְׁפַּחָתוֹ וְהִלְכֵד מִשְׁפַּחַת
 חֲמַטְרֵי וַיִּלְכַּד שְׂאוּל בֶּן-קִישׁ
 וַיִּבְקַשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא : וַיִּשְׁאַל עוֹד
 בַּיְחֹוֹה הַבָּא עוֹד הֲלֵם אִישׁ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה הַנֶּחֱת הוּא נִחְבָּא אֶל-חֲבָלֵי יָם :
 וַיִּרְצֵוּ וַיִּקְחֵהוּ מִשֵּׁם וַיִּתְּיֹצֵב בְּתוֹךְ
 הָעַם וַיִּגְבֶּה מִכָּל-הָעַם מִשְׁכְּמוֹ
 וְסַעֲלָר : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-כָּל-
 הָעַם הִרְאִיתֶם אֲשֶׁר נָחַר בְּכֹו יְהוָה הַיּוֹם
 בִּי אֵין בְּמַהוּ בְּכָל-הָעַם וַיִּרְעוּ כָל-
 הָעַם וַיֹּאמְרוּ יֵהֵא הַמֶּלֶךְ : וַיִּדְבֹר
 שְׂמוּאֵל אֶל-הָעַם אֶת מוֹשֶׁפֶט חֲמֻלְכָת
 וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח
 שְׂמוּאֵל

אֲשֶׁר-שֵׁם נִצְבִי פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי כְּבֹאֵךְ
 שֵׁם הָעוֹר וּפְנֵעַת חֶבֶל נְבָאִים יָרְדִים
 מִהַכְּמָרָה וּלְפָנֵיהֶם נָבֵל וְתָן וְחָלִיל
 וּכְבוֹד וְהִמָּה מִתְנַבְּאִים : וְצַלְחָה
 עֲלֶיךָ רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבִּית עִמָּם
 וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר : וְתִירָבוּ
 וְהִיר יוֹד תְּכַאֲיֶנָּה הָאֲתוֹת הָאֵלֹהִים לָךְ עֲשֵׂה לָךְ
 אֲשֶׁר-תִּמְצָא יָדְךָ כִּי חָאֵל הִים עִמָּךְ :
 וַיְרַדְתָּ לִפְנֵי תַגְלָגָל וְחָנָה אֲנֹכִי
 יָרַד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹרָת לִזְנֹחַ
 זְבָחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל עַד
 בּוֹאֵי אֵלֶיךָ וְהוֹדַעְתִּי לָךְ אֶת אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה : וְהָיָה בַחֲפָנָתוֹ שְׁכְמוֹ
 לְלִכְתּ מִעַם שְׂמוּאֵל וַיַּחֲפֹד לוֹ
 אֱלֹהִים לֵב אַחֵר וַיִּבְאוּ כָל-הָאֲתוֹת
 הָאֵלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא :

וַיָּבֹאוּ שֵׁם הַנְּבִיעָתָהּ וְהָנָח חֶבֶל-
 נְבָאִים לְקִרְאָתוֹ וְתַצְלַח עָלָיו רוּחַ
 אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם : וַיְהִי-כֵן
 יוֹדְעוּ מֵאַתְמוֹל שְׁלֹשִׁים וַיִּרְאוּ וְחָנָה
 עַם-נְבָאִים נִכְאָ וַיֹּאמֶר הָעַם אִישׁ
 אֶל-רֵעֵהוּ מַה זֶה הַיּוֹם לִכֵּן קִישׁ חָגַם
 שְׂאוּל בְּנְבִיאִים : וַיַּעַן אִישׁ מִשֵּׁם
 וַיֹּאמֶר וּמִי אֲבִיתָם עַל-כֵּן הִיתָרָה
 לְמִשְׁלַח חָגַם שְׂאוּל בְּנְבִיאִים :

וַיִּכַּל מִחֲתַנְּכוֹת וַיָּבֹא הַבַּמָּה :
 וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוּל אֱלֹהֵי וְאֵל-
 נִעְרוֹ אֵין הִלְכַתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ אֶת-
 הָאֲתוֹנוֹת וּנְרָאָה כִּי אֵין וְנִבְּאוּ אֶל-
 שְׂמוּאֵל : וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוּל הַגִּידָה

Amey, Soceta
de exalt
Salut
expediat
Mich. 4
de amonit
de hancis
ככה הפכה
אמרתי, מלך
Mich. 4
הקמית
a nudaus usque
in pueris
collaui כלל דוד
absoluti fuer p apu
10
et in sum qd non
essent ibi

שמואל אהכל העם איש לביתו :
 וגם שאול הלך לביתו ובעת וילכו
 עמו החיל אשר נגע אליהם בלכם :
 ובני בליעל אמרו מה ישוענו זר
 ויבנהו ולא חביאו לו מנחה ויהי
 כמחריש יא
 ויעל נחש העמוני ויחן על יביש
 גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל
 נחש כרת לנו ברית ונעבדך :
 ויאמר אלהם נחש העמוני בואת
 אכרת לכם פנקור לכם כל עין
 ימין ושמתיה תרפה על כל ישראל
 ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו
 שבער ימים ונשלחה מלאכים
 בכל גבול ישראל ואסאין מושיע
 אתנו ויצאנו אליך : ויבאו
 המלאכים גבער שאול וירברו
 הדברים באוני העם וישאו כל העם
 את קולם ויבכו : והנה שאול בא
 אחרי הבקר מן השררה ויאמר
 שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו
 את דברי אנשי יביש : ותצלח רוח
 אלהים על שאול בשמעו את
 דברי תאלה ויחר אפו מאד :
 ויקח צמר בקר וינתחהו וישלח
 בכל גבול ישראל ביד המלאכים :
 לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול
 ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל
 פחד יחזה על העם ויצאו באיש
 אחר : ויפקד בכזק ויהיו בני

ישראל שלש מאות אלף ואיש
 יהודה שלשים אלף : ויאמרו
 למלאכים הנאים כה תאמרון לאיש
 יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה
 בהם תשמש ויבאו המלאכים ויגידו
 לאנשי יביש וישמחו : ויאמרו אנשי
 יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו
 ככל הטוב בעיניכם :
 ויהי ממחרת וישם שאול את העם
 שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה
 באשמרת הבקר ויכו את עמון ער
 חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא
 נשארו בם שנים וחד : ויאמר העם
 אל שמואל מי האמר שאול ימלך
 עלינו תנו האנשים ונמיתם : ויאמר
 שאול לא יומת איש ביום הזה כי
 היום עשה יהוה תשועה בישראל :
 ויאמר שמואל אל העם
 לכו ונלכד הגלגל ונחדש שם
 המלוכה : וילכו כל העם הגלגל
 וימלכו שם את שאול לפני יהוה
 בגלגל ויבחו שם זבחים שלמים
 לפני יהוה וישמח שם שאול וכל
 אנשי ישראל ער מאד : יב
 ויאמר שמואל אל כל ישראל
 הנה שמעתי בקלכם לכל אשר
 אמרתם לי ואמליך עליכם מלך :
 ועתה הנה המלך יסתהלך לפניכם
 ואני זקנתי ושכתי ובני הנם
 אחכם ואני התהלכתי לפניכם

in Calore 507
כחוס
ק

in hoc parte

desper. Neph
dru partov

xii

דבד in canar

לכח

לכח

לכח

לכח

לכח

לכח

לכח

לכח

לכח

לכח

לכח

מנערי ער תיזם חוה: הנני ענו כי
נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי
לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי
עשקתי את מי רצותי ומיד מי
לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב
לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא
רצותנו ולא לקחת מיד איש
מאומה: ויאמר אליהם ער יהוה
בכם וער משיחו היום חוה כי לא
מצאתם בירי מאומה ויאמר עד:

וי
אמר

ח

ויאמר שמואל אל העם
יהוה אשר עשה את משה ואהרן
אתן ואשר העלה את אבותיכם
מארץ מצרים: ועתה התיצבו
ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל
צדקות יהוה אשר עשה אתכם
ואת אבותיכם: כאשר בא יעקב
מצרים ויועקו אבותיכם אל יהוה
וישלח יהוה את משה ואת אהרן
דיצואו את אבותיכם ממצרים

וישיבו

ויאמרו

וישיבו במקום הזה: וישכחו את
יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד
סיסרא שר צבא חצור וכיור
פלשתים וכיור מלך מואב וילחמו

ק

באדם

ויאמרו גם ויועקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי
עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים
ואת העשתרות ועתה תצילנו מיד
איבינו ונעבדך: וישלח יהוה את
ירבעל ואת ברן ואת יפתח ואת
שמואל ויצל אתכם מיד איביכם

מסכיב ותשבנו בטח: ותראו כי נחש
מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו
לי לא כי מלך מלך עלינו ויהוה
אלהיכם מלככם: ועתה חנה המלך
אשר בחרתם אשר שאלתם והנה
נתן יהוה עליכם מלך: אם תיראו
את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם
בקולו ולא תמרו את פי יהוה והייתם
גם אתם וגם המלך אשר מלך
עליכם אחר יהוה אלהיכם: ואם

לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את
פי יהוה והיתר יד יהוה בכם
ובאבותיכם: גם עתה התיצבו וראו
את הדבר הגדול הזה אשר יהוה
עשה לעיניכם: הלא קציר חטים
היום אקרא אל יהוה ויתן קלות
ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה
אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול
לכם מלך: ויקרא

שמואל אל אר יהוה ויתן יהוה קלות
ומטר ביום ההוא ויירא כל העם
מאד את יהוה ואת שמואל: ויאמרו
כל העם אל שמואל התפלל בעד
עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נסות
כי יספנו על כל חטאתינו רעה
לשאול לנו מלך:

ויאמר שמואל אל העם אל תיראו
אתם עשיתם את כל הרעה הזאת
אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם
את יהוה בכל לבבכם: ולא תסורו
כי אחר

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

inter spinea

spina

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

בני אחריהם אשר לא יזעילו ולא יצילו כי תהו המרה: כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הנדור כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: גם אנכי הלילה לי מחטא ליהוה מחר להתפלל בערכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת ככל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם:

ואם הרע תרעו גם אתם גם מלבכם

תספּו: יג

בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויחיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף חיו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו: וינתן את נציב פלשתים אשר נזבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול ארץ נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל:

ה ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קרמת בית און: ואיש ישראל ראו

כי צר לו כי נבש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרהים ובכרות ועברו את חרדן ארץ גד וגלעד ושאול עורפו בגלגל וכל העם חרדו אחריו: ויחל ויחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: ויאמר שאול הנשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: ויהי ככלתו להעלות העלה והגרו שמואל בא ויצא שאול לקראתו לכרכו:

ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספם מכמש: ואמר עתה ירו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם: ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה:

ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: ושאול וינתן בנו והעם הנמצא

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אעטו נבש

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

אבטו

trachiton

עַמִּים יֹשְׁבֵי פְּנֵיכֶם בְּנִימֹן וּפְלִשְׁתִּים
 חָנוּ בְּמַכְמֵשׁ: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ חִלְעֵי
 מִמְּחֹנֶה פְּלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים
 הָרֹאשׁ אֶחָד וַיִּפְּנֶה אֶל־דֶּרֶךְ עַפְרָה
 אֶל־אֶרֶץ שׁוּעַל: וְהָרֹאשׁ אֶחָד וַיִּפְּנֶה
 דֶּרֶךְ בֵּית הַרְדּוּן וְהָרֹאשׁ אֶחָד וַיִּפְּנֶה
 דֶּרֶךְ הַגְּבוּל הַנִּשְׁקָף עַל־בְּנֵי הַצְּבָעִים
 הַמְּדַבְּרָה:
 וְהָרֹשׁ לֹא יָמָצָא כְּבָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 כִּי אָמַר פְּלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים
 הָרָב אִם חָנִית: וַיִּרְדּוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
 הַפְּלִשְׁתִּים לַטּוֹשׁ אִישׁ אֶחָד מִחֲרֻשְׁתּוֹ
 וְאֶת־אֶתּוֹ וְאֶת־קַרְדֵּמוֹ וְאֶת־מִחְרֻשְׁתּוֹ
 וְהִיתָח הַפְּעִירָה פִּים לַמְּחַרְשׁוֹת
 וְלֵאמֹר וְלִשְׁלֹשׁ קַלְשׁוֹן וְלַהֲקַרְדָּמִים
 הַהַצִּיב חֲרִיבָן: וְהָיָה פִּיֹם מִלְחָמָה
 וְלֹא נִמְצָא חֲרִיב וְחָנִית בְּיַד כָּל־הָעָם
 אֲשֶׁר אֶת־שָׂאוֹל וְאֶת־יוֹנָתָן וְתַמְצָא
 לְשָׂאוֹל וְלִיוֹנָתָן בָּנוּ:
 וַיֵּצֵא מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֶל־
 מַעְכָּר מַכְמֵשׁ: וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר
 יוֹנָתָן בֶּן־שָׂאוֹל אֶל־הַנֶּעֱר נִשְׂא כְּלָיו
 לָכֶה וְנִעְבְּרָה אֶל־מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים
 אֲשֶׁר מַעְכָּר חָלוֹ וְלֹא־בִי לֹא חָגִיר:
 וְשָׂאוֹל יוֹשֵׁב בַּקְּצָרָה הַנִּבְעָה תַּחַת
 הַרְמוֹן אֲשֶׁר בְּמַגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ
 בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ: וְאֶחָיָה בֶן־
 אַחְטוֹב אֶחָי אִי־כְבוֹד בֶּן־פִּינְחָס בֶּן־
 עֲלִי כַחַן יְחֻזָּה בְּשֵׁלֶת נִשְׂא אֶפְדֹּד
 וְהָעָם לֹא־יָדָע כִּי־הָלַךְ יוֹנָתָן: וּבֵין
 כְּלָיו

הַמַּעְבְּרוֹת אֲשֶׁר בְּקֶשׁ יוֹנָתָן לַעֲבֹד
 עַל־מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים שֵׁן־חִלְעֵי
 מִהַעֲבֹר מִזֶּה וְשֵׁן־הַסֵּלַע מִהַעֲבֹר
 מִזֶּה וְשֵׁם הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד
 סָנָה: הַשֵּׁן הָאֶחָד מְצוּק מְצוּק מִצְּפוֹן מִן־
 מַכְמֵשׁ וְהָאֶחָד מִנֶּגֶב מִן־מִזְרָח
 וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל־הַנֶּעֱר נִשְׂא כְּלָיו
 לָכֶה וְנִעְבְּרָה אֶל־מִצֵּב הָעֵרְלִים
 הָאֵלֶּה אוֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה לָנוּ כִּי־אִין
 לִיהוָה מַעְצוֹר לְחֹשֵׁי פָרָב אוֹ
 כְּמַעֲט: וַיֹּאמֶר לוֹ נִשְׂא כְּלָיו עֲשֵׂה
 כַּל־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ נֹטָה לְךָ הַנְּנוּ עִמָּךְ
 כַּל־בְּבֶךָ: וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן הִנֵּה אֲנִי
 עֹבֵר אֶל־הָאֲנָשִׁים וְנִגְלִינוּ אֵלֵיהֶם:
 אִם־כֹּה יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ דַּמּוּ עַד הַנִּעְנֵנוּ
 אֵלֵיכֶם וְעַמְדָנוּ תַּחְתֵּינוּ וְלֹא־נַעֲלֶה
 אֵלֵיכֶם: וְאִם־כֹּה יֹאמְרוּ עָלוּ עִלֵּינוּ
 וְעִלֵּינוּ כִּי־נִתְּנָם יְהוָה בְּיַדְנוּ וְזֶה לָנוּ
 הָאוֹר: וַיִּגְלוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־מִצֵּב
 פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הִנֵּה
 עֹבְרִים יֵצְאוּ מִן־חֲתָרִים אֲשֶׁר
 תַּחְתְּכֵם־שָׁם: וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמִּצֵּבָה
 אֶת־יוֹנָתָן וְאֶת־נִשְׂא כְּלָיו וַיֹּאמְרוּ
 עָלוּ אֵלֵינוּ וְנִדְּעֶרָה אֶתְכֶם דָּבָר
 וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל־נִשְׂא כְּלָיו עֲלֶה
 אַחֲרָי כִּי־נִתְּנָם יְהוָה בְּיַד יִשְׂרָאֵל:
 וַיַּעַל יוֹנָתָן עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו וַנִּשְׂא
 כְּלָיו אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן וַנִּשְׂא
 כְּלָיו סְמוֹתָת אַחֲרָיו: וְתַהֲיִי הַסֵּמֶת
 הָרֵאשִׁיטָה אֲשֶׁר הִכְרָה יוֹנָתָן וַנִּשְׂא
 כְּלָיו

pradea
hos cane

chabe

שׁוֹל
acius
lun

Lima
trident
ad Stalender
Stimulus

XIV

Staku

Malgranati

Luxuri Sicet in malis

סולקו כליו בעשרום איש ככחצו מענה צמר
 נלעו שרה: והתי חרה במחנה בשרה
 ובכל העם המצב והמשחית חרדו
 נסחמה ותרצו הארץ ותתי לחרדת
 אלהים: ויראו הצפים לשאול
 בגבער: בנימן והנה החמון נמוג
 וילך והלם: ויאמר שאול לעם
 אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך
 מעמנו ויפקדו והנה אין ונתן ונשא
 כליו: ויאמר שאול לאחיה חגישה
 ארון האלהים כי הוה ארון האלהים
 ביום ההוא ובני ישראל: ויהי עד
 הבר שאול אל חכיה ונתחמון אשר
 במחנה פלשתים וילך הלך ורב
 פיסקא ויאמר שאול אל חכיהן אסף
 באמצ וידי ויועק שאול וכל העם אשר אתו
 הפסוק ויבאו עד המלחמה ותחז היתה
 הרב איש ברעהו מהומה גדולה
 מאד: והעבריים היו לפלשתים
 כאתמול שלשום אשר עלו עם
 במחנה סביב וגם המה להיות עם
 ישראל אשר עם שאול ויזנתו: וכל
 איש ישראל המתחמאים בהר
 אפרים שמעו כי נסו פלשתים
 וידבקו גם המה אחריהם במלחמה:
 כה וישע יהוה ביום תחוא את ישראל
 והמלחמה עברה את בית און:
 ואיש ישראל נגש ביום החוא ואל
 שאול את העם לאמר ארור האיש
 אשר יאכל לחם עד תערב ונקמתו

Comitatus

פיסקא

וידיקו

כה

ואיש

ואיש

אשר

מאיביו ולא טעם כל העם לחם: וכל
 הארץ כאו ביער ויהי דבש על פני
 השדה: ויבא העם אל היער והנה
 הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו
 כי רוא העם את השבעה: ויזנתו
 לא שמע בהשביע אביו את העם
 וישלח את קצה חמטה אשר בידו
 ויטכר אותה ביערת הדבש וישב
 ידו אל פיו ותראנה עיניו: ויען ל
 איש מהעם ויאמר השבע השביע ותארנה
 אבוק את העם לאמר ארור האיש
 אשר יאכל לחם היום ויעף העם:
 ויאמר ויזנתו עכר אבי את הארץ
 ראו נא כי ארו עיני בני טעמתי
 מעט דבש חוה: אף פי לוא
 אכל אכל חיס העם משלל איביו
 אשר מצא ביעתה לא רכנתה מכה
 בפלשתים: ויכו ביום ההוא
 בפלשתים ממכמש אילנר ויעף
 העם מאד: ויעש העם אל שלל
 ויקחו צאן ובקר ובגני בקר וישחטו
 ארצה ויאכל העם על הדם:
 ק ויגידו לשאול לאמר הנה העם
 חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר
 בנדתם גלג אלי היום אכן גדולה:
 ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם
 להם תנישו אליו איש שורו ואיש
 שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא
 תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו
 על כל העם איש שורו בידו הלילה

Fluxus itio

illuminati

defecati

trabas

illuminati

malupicata

aialon

diuorin

ועט

ק

חשלל

ק

לה

val sut

על

וישחטו שם: ויבן שאול מזבח ליהוה
אתו המור לבנות מזבח ליהוה:
ויאמר שאול נדרתי אחר
פלושתים לילה ונבזה בהם ער אור
הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו
כל השוב בעיניך עשה:

vaslony 33 ב

ויאמר הכהן נקרכה הלם אל
האלהים: וישאל שאול באלהים
הארד אחרי פלושתים התתנס ביד
ישראל ולא ענהו ביום ההוא:

alt. incl. v. an. lto.

ויאמר שאול גשו הלם כל פנות
העם ודעו וראו כמה היתה החטאת
הזאת היום: כי חיי יהוה המושיע
את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני
בי מות ימות ואין ענהו מכל העם:
ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו
לעבר אחר ואני ויונתן בני נחיה
לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול
השוב בעיניך עשה:

cp. v. a. parte

ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל
הבה תמים וילכד ונתן ושאול
והעם יצאו: ויאמר שאול הפילו
ביני וכין ונתן בני וילכד ונתן:

מח

ויאמר שאול אל ונתן הגידה לי
מה עשיתה ויגד לו ונתן ויאמר
שעם טעמתי בקצרו המטה אשר
בידי מעט הבש הנני אמות:

ויאמר שאול כה יעשה אלהים
זכה יוסף כי מות תמות ונתן:
ויאמר העם אל שאול הוינתן ימות

אשר עשה הישועה הגדולה הזאת
בישראל חלילה חיי יהוה אם יפל
משערת ראשו ארצה כי עם אלהים
עשה היום הזה ויפרדו העם את יונתן
ולא מת: ויעל שאול מאחרי
פלושתים ופלושתים הלכו למקומם:
וישאול לכד המלוכה על ישראל
וילחם סביב בכל איביו כמואבי
ובכני עפון ובאדום ובמלכי צונה
ובפלושתים ובכל אשר יפגרו
ירשיע: ויעש חיל ויך את עמלק

ויצל את ישראל מיד שחור:
ויהיו בני שאול ונתן וישוי ומלכר
שוע ושם שתי בנותיו שם הבכורה
מרב ושם הקטנה מיכל: ושם
אשת שאול אחיקם ברת אחיספץ

ושם שר צבאו אבינר בן נר הוד
שאול: וקיש אביו שאול ונר אביו
אבנר בן אביאל: ותתי המלחמה
חזקה על פלושתים כל ימי שאול
וראה שאול כל איש גבור וכל
בן חיל ויאספהו אליו:

ויאמר שמואל אל שאול אותו
שלח יהוה למשחך לכלך על
עמו על ישראל ועתה שמע לקול
דברי יהוה:

כה אמר יהוה צבאות פקדתי את
אשר עשה עמלק לישראל אשר
שם לו בדרך בעלתו מפצרים:
עתה לך והביטה ארתי עמלק
והחרמתם

Handwritten marginal notes on the left edge of the page.

Handwritten marginal notes on the left edge of the page.

Antemstalt. 17
dissoluta
Nep. 8. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

שמואל א

קפו

והחרמתם את כל אשר לו ולא
תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה
מעולל ועד יונק משור ועד ששה
מגמל ועד חמור: וישמע שואל
את העם ויפקדם בטלאים מאתים
אלף רגלי ועשרת אלפים את
ה איש יהודה: ויבא שואל עד
עיר עמלק וירב בנחל: ויאמר
שואל אל הקניי לכו סרו רדו מתוך
עמלקיפן אסיפך עמו ואתה עשיתה
חסד עם כל בני ישראל בעלותם
ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק:
ויך שואל את עמלק מחוילה בואך
שור אשר על פני מצרים:
ויתפש את אגן מלך עמלק חי ואת
כל העם החריים לפי חרכי:
ויחמל שואל וזעם על אגן ועל
מיטב הצאן והמקור והמשנים ועל
הכרים ועל כל הטוב ולא אבו
החריים וכל המלאכה נמבזה
ונמס אחת החרימו:
ויהי דבר יהוה אל שמואל
לאמר: נחמתי כי המלכותי
את שואל למלך כי שב מאחרי
וזאת דברי לא הקים ויחר לשמואל
זיועק אל יהוה כל הלילה:
וישכם שמואל לקראת שואל
בבקר ויגד לשמואל לאמר בא
שואל החרמלה והנה מציב לו יד
ויסב ויעבר וירד חלגל: ויבא

שמואל אל שואל ויאמר לו שואל
בדרך אתה ליהוה הקימתי את
דבר יהוה: ויאמר שמואל ומה
קול הצאן הזה באזני וקול הבקר
אשר אנכי שמע: ויאמר שואל טו
מעמלקי הביאות אשר חמל העם
על מיטב הצאן והבקר למען זבח
ליהוה אלהיך ואת חיותו החרמנו:
ויאמר שמואל אל שואל הרף
ואנידרה לך את אשר דבר יהוה
אלי הלילה ויאמרו לו דבר: ויאמר
ויאמר שמואל הלוא אסקטן אתה ק
בעיניך ראש שבטו ישראל אתה
וימשחך יהוה למלך על ישראל:
וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך
והחרמתה את החטאים את עמלק
ונלחמת בו עד כלותם אתם:
ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט
אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה:
ויאמר שואל אל שמואל כ
אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך
אשר שלחני יהוה ואביא את אגן
מלך עמלק ואת עמלק החרמתי:
ויקח העם מחשלל צאן ובקר
ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך
בחלגל: ויאמר שמואל תחפץ
ליהוה בעלזת וזבחים כשמע
בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב
להקשיב מחלב אילים:
חטאת קסם מריאון ותקנים הפצר

שמואל א קפו

קפז
שמואל א קפו

שמואל א קפו

שמואל א קפו

עד יום כותו כי התאבל שמואל
 אל שאול ויהיה נחם כי המליך את
 שאול על ישראל :
 ויאמר יהוה אל שמואל ער-
 מתי אתה מתאבל אל שאול ואני
 מאסתיו ממלך על ישראל מל-
 קרנך שמן ולך אשלחך אר-
 בירת הלחמי כי ראיתי בבני לו-
 מלך : ויאמר שמואל איך אבך
 ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה
 עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח
 ליהוה באתי : וקראת לזשיו בזבח
 ואנכי אודיעך את אשר תעשה
 ומשחת לי את אשר אמר אליך :
 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ה
 ויבא בית לחם ויחררו וקני העיר
 לקראתו ויאמר שלם בואך :
 ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי
 התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש
 את ישי ואת בניו ויקרא לחם
 לזבח : ויהי בבואם וירא את אלוהם
 ויאמר אך נגד יהוה משיתו :
 ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט
 אל מראהו ואר-
 מאסתיו כי לא אשר יראה האדם
 כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה
 ללבב : וקרא ישי אל אבינוב
 ויעברתו לפני שמואל ויאמר גם-
 בזה לא בחר יהוה ויעבר ישי שמה
 ויאמר גם-בזה לא בחר יהוה ויעבר
 ויעבר

וען מאסת אתי דבר יהוה וימאסך
 ממלך : ויאמר שאול אר-
 שמואל חטאתי כי עבדתי את-
 פי יהוה ואר-
 דברוך כי יראתי
 את העם ואשמע בקולם :
 כה ועתה שאנא את חטאתי ושוב
 עמי ואשתחוה ליהוה : ויאמר
 שמואל אל שאול לא אשוב עמך
 כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך
 יהוה מהיות מלך על ישראל :
 ויפב שמואל ללכת ויחזק בכנף-
 מעילו ויקרע : ויאמר אליו שמואל
 קרע יהוה את ממלכות ישראל
 מעליך היום ונתנה לרעך הטוב
 ממך : וגם נצח ישראל לא ישקר
 ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם :
 ויאמר חטאתי עתה בכרני נא
 נגד וקני עמי ונגד ישראל ושוב
 עמי והשתחויתי ליהוה אליהי :
 וישב שמואל אחריו שאול וישתחו
 שאול ליהוה : ויאמר שמואל
 הנישו אלו אר-
 אנג מלך עמלק
 וילך אליו אנג מעדנת ויאמר אנג
 אכן סר מר חמורת : ויאמר
 שמואל כאשר שכלה נשים חרבך
 כן תשבר מנשיות אמך וישסף
 שמואל את אנג לפני יהוה בגלגל :
 וילך שמואל הרמתה ושאול
 עלה אל ביתו נבעת שאול :
 לה ולא יסף שמואל לראות את שאול

Qua idem quia
provanodlyta
עכרד יתד
augustin
Truonahabur libe
faller felle
lavoro
col Dolere
העירנה
al ymudo
quod hoc del
cion
Sic ergo sepiani
recedi anan
mor
ordit fuit p.f.
דבר
dilatamus
 980

ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל
 ויאמר שמואל אל ישי לא בחר
 יהוה באלה:
 ויאמר שמואל אל ישי התמו
 הנערים ויאמר עוד שאר הקטן
 והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל
 ישי שלח וקחנו כילא נסב עד
 באו פה: וישלח וביאחו והוא
 ארמוני עם יפה עינים וטוב ראי
 ויאמר יהוה קום משחיו כי
 זה הוא ויקח שמואל את קרן
 השמן ומשח אתו בקרב אחיו
 ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום
 ההוא ומעליו ויקם שמואל וילך
 הרמתח: ורוח יהוה סרה מעם
 שאול ובעתהו רוח רעה סאת
 יחות: ויאמרו עבדי שאול אליו
 הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך:
 ואמר נניא ארננו עכרקי לפניך
 ויבקשו איש ירע מנגן כפנור והיה
 בהיות עליך רוח אלהים רעה ונגן
 בידו ושוב לך: ויאמר שאול
 אל עבדיו ראוי נא לי איש מיטיב
 לנגן ותביאתם אלי: ויעז אתו
 מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן
 לישי בית הלחמי ירע נגן ונפול חיל
 ואיש מלחמה ונכון דבר ואיש תאר
 ב ויהוה עמו: וישלח שאול מלאכים
 אר ישי ויאמר שלח אלי את
 דוד בנך אשר בצאן: ויקח ישי

חמור לחם ונאד ויגדו עדים אחד
 וישלח בור דוד בנך אל שאול:
 ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו
 ויאחבהו מאד ויתר לו נשא כלים:
 וישלח שאול אל ישי לאמר ועמד
 נא דוד לפני כר מצאתו בעיני:
 ותהו בהיות רוח אלהים אל שאול
 ולקח דוד את הכנור ונגן בידו
 ורוח לשאול ושוב לו וסרה מעליו
 רוח הרעה:
 ויאספו פלשתים את מחניהם
 למלחמה ויאספו שוכרי אשר
 ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עוקה
 באפס דמים: ושאל ואיש ישראל
 נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
 מלחמה לקראת פלשתים ופלשתים
 עמדו אל ההר מזה וישראל
 עמדו אל ההר מזה וחיא כיניהם:
 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים
 גלית שמו מנת גבהו שש אמה
 ודרתו: וכובע נחשת על ראשו
 ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל
 חשריון חמשה אלפים שקלים
 נחשת: ומצחת נחשת על דגליו
 וכדון נחשת בין כתפיו: וחץ חניתו
 כמנור אורגים ולחבת חניתו שש
 מאות שקלים כרזל ונשא הצנח הלך
 לפניו: וועמד ויקרא אל מערכת
 ישראל ויאמר להם למר תצאו
 לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי

Amalot

Soco

Amalot

Amalot

Amalot

Amalot

Conditio
et
et

et
et

ואתם עבדים לשאול ברד לכם איש
 וירד אלי: אם יוכל להלחם אתי
 והכני והיינו לכם לעבדים ואם
 אני אוכל לו והכתיו והייתם לנו
 לעבדים ועברתם אתנו: ויאמר
 הפלשתי אני חרפתי את מערכות
 ישראל חיום הזה תנולו איש
 ונלחמה יחד: וישמע שאול וכל
 ישראל את דברי הפלשתי האלה
 ויחתו ויראו מאד:
 ורוד בן איש אפרתי הזה מבית
 לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנרה
 בנים והאיש בימי שאול זקן בא
 באנשים: וילכו שלשת בני ישי
 הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה
 ושם שלשת בניו אשר הלכו
 במלחמה אליאב הבכור ומשנחו
 אבינרב והשלשי שמה: ורוד הוא
 הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי
 שאול: ורוד הלך ושכב מעל שאול
 לרעות את צאן אביו בית לחם:
 ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב
 ארבעים יום:
 ויאמר ישי לרוד בנו קח נא
 לאחיקה איתת הקליא הזה ועשררה
 לחם הזה וחרץ המחנה לאחיקה:
 ואת עשרת חרצי החלב האלה
 תביא לשר האלף ואת אחיקה תפקד
 לשלום ואת ערבתם תקח:
 ושאול והמה וכל איש ישראל

בעמק האלה נלחמים עם פלשתים
 וישכב רוד בכפר ויטש את
 הצאן על שמר וישא וילך כאשר
 צוהו ישי ויבא המענלה והחיל
 היצא אל המערכה והרעו במלחמה:
 ותערך ישראל ופלשתים מערכה
 לקראת מערכה: וישש רוד את
 הכלים מעליו על יד שומר הכלים
 וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו
 לשלום: והוא מדבר עמם והנה
 איש חבנים עולה גלית הפלשתי
 שמו מנת ממערות פלשתים וידבר ממנו
 כדברים האלה וישמע רוד:
 וכל איש ישראל בראותם את
 האישי וינסו מפניו ויראו מאד:
 ויאמר איש ישראל הראיתם
 האישי העלה הזה כי לחרף את
 ישראל עלה והיה האישי אשר יכנו
 ועשרנו המלך עשר גדול ואת בתו
 יתן לו ואת בירת אביו יעשה
 חפשי בישראל: ויאמר רוד
 אל האנשים העמדים עמו לאמר
 מה יעשה לאיש אשר יבה את
 הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל
 ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה
 כי חרף מערכות אלהים חיים:
 ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה
 יעשה לאיש אשר יכנו: וישמע
 אליאב אחיו הגדול בדברו אל
 האנשים ויחר אף אליאב ברוד
 ויאמר

4

70

Ad. 3

18

hermetus

10

ultra

et polenta

cafeos ex cislo
lactis

amban conem

וַיֹּאמְרוּ לְמַהֲזֶה יִרְדָּתָ וְעַל־מִי נָטַשְׁתָּ
 מַעַט חֲצֹאן תְּהַנֶּה בְּמִדְבַּר אֲנִי יִדְעֵתִי
 אֶת־זִדְנְךָ וְאֶת־רַע לִבְנֶיךָ כִּי לַמַּעַן
 רָאוּת חֲמִלְחָמָה יִרְדָּתָ: וַיֹּאמֶר דָּוִד
 מִה עֲשִׂיתִי עִתָּה הֲלוֹא דָבָר הוּא:
 וַיִּסַּב מֵאֲצִלוֹ אֶל־מוֹל אַחֵר וַיֹּאמֶר
 דָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁכַּחוּ הַעַם דָּבָר כְּדָבָר
 תִּרְאֶשׁוּן: וַיִּשְׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 דָּבָר דָּוִד וַיִּגְדּוּ לַפְּנֵי שָׂאוּל וַיִּקְחֵהוּ:
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוּל אֶל־יִפְלֹ
 לִב־אָדָם עָלָיו עֲבַדְךָ יוֹךְ וְנִלְחַם עִם־
 הַפְּלִשְׁתִּים הַזֶּה: וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל־
 דָּוִד לֹא תוּכַל לִלְכֹת אֶל־הַפְּלִשְׁתִּים
 חֹזֶה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי נָעַר אַתָּה זֶהוּא
 אִישׁ מִלְחָמָה מִנְּעָרָיו:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוּל רַעַה הִיֵּת
 עֲבַדְךָ לְאִבּוֹ בַּצֹּאן וְכֹא הָאָרֶץ וְאֶת־
 לֶח הַדּוֹב וְנִשְׂא שֶׁה מִהַעֲדָר: וַיִּצְאֵתִי
 אַחֲרָיו וְהַכְּתִינוּ וְהַצַּלְתִּי מִפְּנֵי וַיִּקַּם
 לִמְלֹא עָלָי וְהַחֲזַקְתִּי בּוֹקְנוּ וְהַכְּתִינוּ וְהַמִּיתִינוּ:
 נָס אֶת־הָאָרֶץ נָס הַדּוֹב הִכַת עֲבַדְךָ
 זָחִיָה הַפְּלִשְׁתִּים הָעָרָה הַזֶּה כְּאַחֵר
 מֵהֵם כִּי חָרַף מַעֲרֻכּוֹת אֱלֹהִים חַיִּים:
 וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר תִּצְלַנִּי
 מִיַּד הָאָרֶץ וּמִיַּד הַדּוֹב הוּא יִצִּילֵנִי
 מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּים הַזֶּה וַיֹּאמֶר שָׂאוּל
 אֶל־דָּוִד לֶךְ וַיְהוּחַ וְהָיָה עִמָּךְ:
 וַיִּלְבַּשׁ שָׂאוּל אֶת־דָּוִד מְדִיו וְנָתַן
 קֹבֶעַ נְחֹשֶׁת עַל־רַאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ
 שְׂרָיוֹן: וַיַּחַנֵּר דָּוִד אֶת־חֲרָבּוֹ מֵעַל

לְמִדְּיוֹ וַיֹּאמֶר לִלְכֹת כִּי לֹא־נִסְתָּה
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוּל לֹא־אוּכַל
 לִלְכֹת בְּאֵלֶּה כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיִּסְרַם
 דָּוִד מֵעָלָיו: וַיִּקַּח מִקְלוֹ בִּידּוֹ וַיִּבְחַר־
 לוֹ חֲמִשָּׁה חֲלָקֵי אֲבָנִים מִן־הַנֶּחֱלֹ
 וַיִּשֶׂם אוֹתָם בְּכָלֵי הַרְעִים אֲשֶׁר־לוֹ
 וּבִילְקוּט וּקְלָעוֹ בִּידּוֹ וַיִּגֵּשׁ אֶל־
 הַפְּלִשְׁתִּים וַיִּלְךְ חֲפִלְשָׁתִי הַלֶּךְ וַקְרַב
 אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ נִשְׂא הַצֶּנֶחַ לַפְּנֵיו:
 וַיִּבֶט הַפְּלִשְׁתִּים וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְזֹחוּ
 כִּי־הָיָה נָעַר וְאֲדָמְנִי עִם־יָפֵה מְרֹאֲתָיו
 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּים אֶל־דָּוִד הַכֹּלֵב
 אֲנִכִּי כִי־אַתָּה בֵּא־אֵלָי בַּמִּקְלוֹר־
 וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּים אֶת־דָּוִד בְּאֵלֵהֶיּוֹ:

וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּים אֶל־דָּוִד לֵכֵה אֵלָי
 וְאַתָּנָה אֶת־בְּשָׂרְךָ לַעֹף הַשָּׁמַיִם
 וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה: וַיֹּאמֶר דָּוִד מַה
 אֶל־הַפְּלִשְׁתִּים אַתָּה בֵּא אֵלָי בַּחֲרֹב
 וּבַחֲנִית וּבַכִּידּוֹן וְאֲנִכִּי בֵּא אֵלֶיךָ
 בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֻכּוֹת
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ: הַיּוֹם הַזֶּה
 יִסְבְּרֶךְ יְהוָה בִּידֵי וְהַכְּתִיד וְהַסִּרְתִּי
 אֶת־דָּאֲשָׁךְ מֵעֲלֶיךָ וְנָתַתִּי פִגְרִי מִחֲנֹה
 פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לַעֹף הַשָּׁמַיִם
 וּלְחַיֵּת הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ כִּי־יֵשׁ
 אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: וַיִּדְעוּ כָּל־הַקְּהָל
 הַזֶּה כִּי לֹא בַחֲרֹב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ
 יְהוָה כִּי־לַיהוָה הַמִּלְחָמָה וְנָתַן אֶתְכֶם
 בְּיַדּוֹ: וְהָיָה כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּים וַיִּלְךְ
 וַיִּקְרַב לַקְּרָאת דָּוִד וַיִּמְחַר דָּוִד וַיִּרְץ

Impius. n. laus. 747

para

caus

21. 26

21. 26

21. 26

caus. 21. 26

caus

caus

caus

caus

caus

48

kal

galon
כובע

שריון

calice

שמואל א

קצ

שאלו סר: ויסרתו שאלו מעטו
 וישמחו לו שר אלף ויצא ויבא
 לפני העם ויהי דוד לכל
 דרכיו ורכו משכיל ויהוה עמו וירא
 שאלו אשר הוא משכיל מאד ויגד
 מפניו: וכל ישראל ויהודה אתב
 את דוד כי הוא יוצא ויבא לפנים:
 ויאמר שאלו אל דוד הנה בתי
 הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה
 אך תיר: לי לבן חיל וחלחם
 מלחמות יהוה ושאלו אמר אל תחי
 ידי בו ותחי בניו פלשתים:
 ויאמר דוד אל שאלו מי אנכי
 ומי חיו משפת: אבי בישראל כר
 אחיה חתן למלך: ויהי בעת תת את
 מרב בת שאלו לדוד ויהי נתנה
 לעדריאל המהלתי לאשה: ותאתב
 מיכל בת שאלו אר דוד ויגדו
 לשאלו וישר הדבר בעיניו: ויאמר
 שאלו אתננה לו ותחי לו למקש
 ותחריבו יד פלשתים ויאמר שאלו
 אל דוד בשמים תתחתן כי חיוס:
 ויצו שאלו את עבדיו דברו אל דוד
 בלש לאמר הנה חפץ בק המלך
 וכל עבדיו אחונו ועתה התחתן
 במלך: וידברו עבדיו שאלו באוני
 דוד את הדברים האלה ויאמר דוד
 הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי
 איש דש ונקל: ויגדו עבדיו
 שאלו לו לאמר בדברים האלה

דבר דוד: ויאמר שאלו בה כח
 האמרו לדוד אין חפץ למלך כמחר
 כי במאת ערלות פלשתים לחנקם
 באיבי המלך ושאלו חשב להפיר
 את דוד ביד פלשתים: ויגדו
 עבדיו לדוד את הדברים האלה
 וישר הדבר בעיני דוד להתחתן
 במלך ולא מלאו תימים: ויקס דוד
 וילך הוצא ואנשיו ויך בפלשתים
 מאתים איש ויבא דוד את ערלתיים
 ומלאים למלך להתחתן במלך
 ויחן לו שאלו את מיכל בתו לאשה:
 וירא שאלו וידע כי יהוה עם
 דוד ומיכל בת שאלו אחבתו:
 ויאסף שאלו לרא מפני דוד עוד
 ויהי שאלו אוב את דוד כל הימים: לחסר
 ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי
 צאתם שכל דוד מפל עבדיו שאלו
 וייקר שמו מאד:
 יט וידבר שאלו אל יונתן
 בנו ואל כל עבדיו להמית את
 דוד ויהונתן בן שאלו חפץ ברוד
 מאד: ויגד יונתן לדוד לאמר
 מבקש שאלו אבי להמיתך ועתה
 השמר נא בפקר וישבת בסתר
 ונחבאת: ואני אצא ועמדתי
 ליד אבי בשדה אשר אתה שם
 ואני אדבר בק אר אבי וראיתי
 מר והנרתו לך: וידבר יונתן
 ברוד טוב אר שאלו אבי

Spon. loba
lota
uic

M. gener. fact

annumera. ruit
Diel. sine. Day.

ut. time. ref. p. w
רז

Ex. q. 920
S. m. v. l.
m. d. l. l. x. i.
p. r. d. i. n. a. e. g. u.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֵל יְחִטָּא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ
 בְּדוֹד כִּי לֹא־חָטָא לְךָ וְכִי מַעֲשִׂיו
 ח טוֹב לְךָ מֵאֲדָו וַיִּשֶׁם אֶת־נַפְשׁוֹ
 בְּכַפּוֹ וַיָּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה
 תְּשׁוּעָה גְדוּלָּה לְכָל־יִשְׂרָאֵל רֵאִיתָ
 וַתִּשְׂמַח וּלְמַרְרָה תַחֲטָא בְּדָם נָקִי
 לְהַמְיֹרֶת אֶת־דְּוֹד הַנֶּם וַיִּשְׁמַע
 שְׂאוּל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַּע שְׂאוּל־
 חִי יְהוָה אִם־יִמָּוֶת וַיִּקְרָא
 יְהוֹנָתָן לְדוֹד וַיַּגֵּד לּוֹ יְהוֹנָתָן אֶת־
 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֹא יְהוֹנָתָן
 אֶת־דְּוֹד אֶל־שְׂאוּל וַיְהִי לִפְנֵי
 בַּאֲתָמוֹר שְׁלֹשִׁים:

וַתֹּסֵף הַמֶּלֶחֶמָה לַחֲיֹרֶת וַיֵּצֵא דוֹד
 וַיִּלַּחֵם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיָּךְ בָּהֶם מְכָרָה
 גְדוּלָּה וַיִּגְסּוּ מִפְּנֵיו וַתְּחִי רוּחַ יְהוָה
 רְעָה אֶל־שְׂאוּל וְהוּא בְּבֵיתוֹ וַיִּשָּׁב
 וַחֲנִיתוֹ בְּיַד וְרִיד מִנֶּזֶן בְּיָד וַיִּבְקַשׁ
 שְׂאוּל לַחֲכוֹת בַּחֲנִית בְּדוֹד וּבְקִיר
 וַיַּפְטֹר מִפְּנֵי שְׂאוּל וַיָּךְ אֶת־הַחֲנִית
 בְּקִיר וְדוֹד נָס וַיִּמְלֹט בְּלִילַת הַיּוֹם
 וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים
 אֶל־בֵּית דְּוֹד לְשַׁמְרוֹ וּלְהַמִּיתוֹ
 בַּבֶּקֶר וַתֵּגַד לְדוֹד מִיְכַל אִשְׁתּוֹ
 לֵאמֹר אִם־אֵינְךָ מִלֹּט אֶת־נַפְשְׁךָ
 הַלֵּילָה מַחַר אֲתָח מוֹסֵת וַתִּרְדַּד
 מִיְכַל אֶת־דְּוֹד בְּעַד הַחֲלוֹן וַיִּלָּךְ
 וַיִּבְרַח וַיִּמְלֹט וַתִּקַּח מִיְכַל אֶת־
 חַתְרָפִים וַתִּשְׂם אֶל־הַמַּטֶּה וְאֶת־כַּבִּיר
 הָעֲזִים שָׂמָה מִרְאֲשֵׁתוֹ וַתִּכַּסּ בְּבַגְדָּה:

ad caput

dym. de. d. d. d.
Laxant

Part 100ph.
דוד

pruland
דוד בן ישי

וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת־
 דְּוֹד וַתֹּאמֶר חַלָּה הוּא:

וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֶת־הַמַּלְאָכִים לְרֵאוֹת
 אֶת־דְּוֹד לְאֶמְרָה הֲעָלוּ אֹתְךָ בַּמַּטֶּה
 אֱלֹהֵי לְהַמִּיתוֹ וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים
 הַנֵּה חַתְרָפִים אֶל־הַמַּטֶּה וּכְבִיר
 הָעֲזִים מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־
 מִיְכַל לָמָּה כִּכָּה רַמִּיתִנִּי וַתִּשְׁלַחַי
 אֶת־אֵיבֵי וַיִּמְלֹט וַתֹּאמֶר מִיְכַל
 אֶל־שְׂאוּל הוּא אָמַר אֱלֹהֵי שְׁלַחֵנִי
 לָמָּה אָמִיתֶךָ וְדוֹד בָּרַח וַיִּמְלֹט
 וַיָּבֹא אֶל־שְׂמוּאֵל הַרְמָתָה וַיַּגֵּד לוֹ
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ שְׂאוּל וַיִּלָּךְ
 הוּא וְשְׂמוּאֵל וַיִּשְׁכְּבוּ בְּנוֹת וַיַּגֵּד בְּנוֹת
 לְשְׂאוּל לֵאמֹר הִנֵּה דוֹד בְּנוֹתֶיךָ
 בְּרָמָה וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים כ
 לְקַחַת אֶת־דְּוֹד וַיֵּרָא אֶת־לֶחֶת
 הַנְּכִימַיִם נְבִיאִים וְשְׂמוּאֵל עֹמֵד נֹצֵץ
 עֲלֵיהֶם וַתְּחִי עַל־מַלְאָכֵי שְׂאוּל רוּחַ
 אֱלֹהִים וַיִּתְנַבְּאוּ נֶס־הַמָּה וַיַּגִּדוּ
 לְשְׂאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֵרִים
 וַיִּתְנַבְּאוּ נֶס־הַמָּה וַיִּסָּף שְׂאוּל וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָכִים שְׁלֹשִׁים וַיִּתְנַבְּאוּ נֶס־הַמָּה
 וַיִּלָּךְ נֶס־הוּא הַרְמָתָה וַיָּבֹא עַד־בֹּר
 הַגְּדוֹל אֲשֶׁר בְּשֹׁכְו וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר
 אֵיפֹה שְׂמוּאֵל וְדוֹד וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּנוֹת
 בְּרָמָה וַיִּלָּךְ שֶׁם־אֵל כְּנִית בְּרָמָה
 וַתְּחִי עָלָיו נֶס־הוּא רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּלָּךְ
 הַלֹּךְ וַיִּתְנַבְּא עַד־בֹּאֹ בְּנוֹת בְּרָמָה
 וַיַּפְשֵׁט נֶס־הוּא בְּגָדָיו וַיִּתְנַבְּא
 נֶס

medo

משוגע גם הוא לפני שמואל ויפל ערס כל-
 בלשון היום ההוא וכל הלילה על-כן
 ערבי יאמרו הגם שאול בנביאם: כ
 ויברח דוד מנוות ברמה ויבא
 ויאמר לפני יהונתן מה עשיתם-
 עוני ומה חטאתי לפני אביך כי
 מבקש את נפשי ויאמר לו חלילה
 לא לא תמות הנה לו עשה אבי דבר
 יעשה גדול או דבר קטן ולא יגלה את-
 ק אוני ומדוע יסתיר אבי ממני את-
 הדבר הזה אין זאת: וישבע עוד
 דוד ויאמר יהוה ידע וידע אביך כי
 מצאתיך בעיניך ויאמר אל ידע
 זאת יהונתן פן יעצב ואולם הנה יהוה
 וחי נפשך כי כפשע בני ובין המות:
 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר
 נפשך ואעשת לך:
 ח ויאמר דוד אל יהונתן הנה הדרש
 מחד ואנכי ישב אשב עם המלך
 לאכול ושלחתיני ונסתרתני בשרה
 עד הערב השלישית: אם פקד
 ופקדני אביך ואמרת נשאל נשאל
 ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי-
 זבח הימים שם לכל המשפחה:
 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך
 ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה
 הרעה מעמו ועשית חסד על עבדך
 כי בכרות יהוה הבאת את עבדך
 עמך ואם יש בי עון חמיתני אתה
 וער אביך למחזה תביאני:

ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם-
 ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי
 לבוא עליך ולא אותה אני לך:
 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי
 או מה יענה אביך קשה: ויאמר
 יהונתן אל דוד לכה ונצא השרה
 ויצאו שניהם השרה: ויאמר
 יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל
 כי אחקר את אבי כעת מחל
 השלישית ותנה טוב אל דוד ולא
 אז אשלח אליך וגלית את אונך:
 כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסוף
 כד יושב את אבי את הרעה עליך חסר יוד
 וגלית את אונך ושלחתיך והלכת
 לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה
 עם אבי: ולא אם עודני חי ולא
 תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות:
 ולא תכריז את חסדך מעם
 ביתי עד עולם ולא נחכרית יהוה
 את אבי דוד איש מעל פני האדמה:
 ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש
 יהוה מיד אבי דוד: ויוסף יהונתן
 לתשבע את דוד פאהבתו אתו
 כי אהבת נפש אהבו:
 ויאמר לו יהונתן מחר הדרש ונפקדת
 כי ופקד מושבך: ושלת תדר
 מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת
 שם ביום המעשה ושבת אצל
 האבן האזול: ואני שלשת תחצים
 צדה אורה לשלח לי למטרת:

Cyrenicus

Capitulum

in fine

perforant

post vitam

si hanc facit

in oculis multitudine

et multitudine

folia a hanc mca

103

profundus

legi videri

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

lectam ad laus

על

על

על

על

על

על

על

על

על

על

על

על

על

על

ybo

incipit

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

in fine

שמואל א

ducenti
vulg.

ישו חי על הארמה לא תפון את
ומלכותך ועתה שלח וקח אתו
אלי כי בן מות הוא:

ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר
אליו למה ומת מה עשר: וישל

שואל את החנית עליו לתכותו וידע
יהונתן כי כלל הוא מעם אביו

לחכות אחריו: ויקם יהונתן מעם
השלחן בתרי אף ולא אכל ביום

החדש השני לחם כי נעצב אר
דוד כי הכלמו אביו:

ויהי בבקר ויצא יהונתן השדרה
למועד דוד ונער קטן עמו: ויאמר

לנערו רץ מצאנא את החצים אשר
אנכי מורה הנער רץ וחוא ירה

החצי להעברו: ויבא הנער ער
מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא

יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא
החצי ממך ותלאה: ויקרא יהונתן

אחרי הנער מהרה חושה אל העמד
וילקט נער יהונתן את החצי ויבא

אל אדניו: והנער לא ידע מאומה
אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר:

ויתן יהונתן את כליו אל הנער
אשר לו ויאמר לו לך תביא העיר

הנער בא ודוד קם מאצל הנגב
והפל לאפיו ארצו וישתחו שלש

פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו
איש את רעהו עד דוד הגדול:

ויהא יהונתן לרוד לך לשלום אשר
נשבענו

והנה שלח את הנער לך מצא את

החצים: אמר אמר לנער הנה

החצים ממך והנה קחנו וכאן כר

שלום לך ואין דבר חריהוה: ואם

בה אמר לעלם הנה החצים ממך

ותלאה לך כי שלחך יהוה:

והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה

יהוה ביני ובינך ער עולם:

כח ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב

אל המלך על הלחם לאכרו: וישב

המלך על מושבו כפעם בפעם אל

מושב תקיר ויקם יהונתן וישב אבגר

מצד שאול ויפקד מקום דוד:

ולא דבר שאול מאומה ביום החוא

כי אמר מקרה הוא בלתי שהור

הוא כי לא מהור:

ויהי ממחרת החדש השני ויפקד

מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן

בנו מדוע לא בא בן ישי גם תקול

גם היום אל הלחם: ויען יהונתן

את שאול נשאל נשאל דוד מעמרי

ל עד בית לחם: ויאמר שלחני נא כי

זכה משפחה לנו בעיר החוא צוח לי

אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך

אפלטא נא ואראה את אחי על בן

לא בא אל שלחן המלך:

ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו

בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי

בחר אתה לבן ישי לכשתך ולבשת

ערות אמך: כי כל הימים אשר בן

et mo...
vulg.

licet...
vulg.

vulg.

quod...
vulg.

et...
vulg.

filio...
vulg.

נשבענו שינו אנחנו בשם יהוה
 לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין
 זרעו ובין זרעך עד עולם: כא
 ויקם וילך ויהונתן בא העיר:
 ויבא דוד נכה אל אחימלך הכהן
 ויחזר אחימלך לקראת דוד ויאמר
 לו מהו ע אתה לבדך ואיש אין אתך:
 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך
 צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע
 מאומה ארץ הדבר אשר אנכי
 שלחך ואשר צויתך ואת הנערים
 ויד עתו אל מקום פלני אלמני:
 ועתה מה יש תחת ירך חמשה
 לחם תנה בידו או חמץ: ויען
 הכהן את דוד ויאמר אין לחם הל
 אל תחת ידו כי אם לחם קדש יש
 אם נשמרו הנערים אך מאשה:
 ויען דוד את הכהן ויאמר
 לו כי אם אשה עצרת לנו בחמל
 שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים
 קדש וחוא דרך הל ואף ביהיום
 יקדש בכליו: ויתן לו הכהן קדש
 כי לא היה שם לחם כי אם לחם
 חפנים המוסרים מלפני יהוה לשום
 לחם הם ביום תלקחו: ושם איש
 מעברי שאול ביום ההוא נעצר
 לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר
 הרעים אשר לשאול ויאמר דוד
 ל חירק לאחימלך ואין ישפה תחת ירך
 תנית או חרב כי גם חרבו וגם כלי

לא לקחתי בידו פיתה דבר
 המלך נחוש ויאמר הכהן
 חרב גלית הפלשתי אשר הכית
 בעמק האלרז והנה היא לוטת
 בשמלה אחרי האפור אם אתה
 תקח לך קח פיאין אחרת וולתה כ' קמץ
 בזה ויאמר דוד אין כמות תננה לי:
 ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני
 שאול ויבא אל אכיש מלך גת:
 ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא זה
 דוד מלך הארץ הלוא לוח יענו
 במחלות לאמר הבה שאול באלפו
 ודוד ברבבתו: וישם דוד ארץ ק
 הדברים האלה בלבו וירא מאד
 מפני אכיש מלך גת: וישנו את
 טעמו בעיניהם ויתהלל בידם ויתו
 על דלתות השער ויורד לירז אל
 וקנו: ויאמר אכיש אל עבדיו
 הנה תראו איש משתגע למר
 תביאו אתו אלי: חסר משנעים
 אני כי הבאתם את זה להשתגע
 עלי הוה יבא אל ביתי: כב
 וילך דוד משם וימלט אל
 מערת ערלם וישמעו אחיו וכל בית
 אביו ויורדו אליו שמה: ויתקבצו
 אליו כל איש מצוק וכל איש אשר
 לו נשא וכל איש מר נפש ויהיו ככתוב
 עליוחם לשר ויהיו עמו בארבע אלף
 מאות איש: וילך דוד משם
 מצפון מאב ויאמר אל מלך

*incoluit 17 1/2
measuly. Kal*

*et designabat
fui facti or 4
7 significati*

*ex artem 17
17 1/2*

*et designabat
fui facti or 4
7 significati*

*ex artem 17
17 1/2*

Melpha

מֹאֵב יֵאָמֵר נָא אָבִי וְאִמִּי אֲחֲכֶם עַד
אֲשֶׁר אֲרַע מִהַיְעִשְׂהָ לִּי אֱלֹהִים׃
וַיִּנָּחֵם אֶת־פָּנָיו מֶלֶךְ מֹאֵב וַיִּשְׁכַּח
עִמּוֹ בַל־יָמִי חַיֹּת דָּוִד בְּמִצְוֹתָהּ׃
וַיֹּאמֶר גַּד הַנְּבִיא אֶל־דָּוִד לֵאמֹר
תֵּשֶׁב בְּמִצְוֹתֶיהָ לְךָ וּבָאתָ לָךְ אֶרֶץ
יְהוּדָה וְלָךְ דָּוִד וַיָּבֹא יַעֲרֵךְ הַרְתָּ׃
וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל כִּי נֹדַע דָּוִד
וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵתוֹ וּשְׂאוּל יוֹשֵׁב
בְּנִבְעָה תַּחַת הָאֲשֵׁל בְּרִמָּה וַחֲנִיתוֹ
כִּידוֹ וְכָל־עֲבָדָיו נֹצְבִים עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעֲבָדָיו הַנֹּצְבִים עָלָיו
שִׁמְעוּנָא בְּנֵי יִמִּינִי גַם לְכַלְכֶּם יִתֵּן
בְּיָדֵי יֵשׁוּ שְׂדוֹת וְכַרְמִים לְכַלְכֶּם יֵשׁוּם
שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת׃ כִּי קִשְׁרַתֶּם
כְּלַכֶּם עָלָי וְאִין נָלָה אֶת־אֲזוּנֵי בְּכַרְתִּי
בְּנֵי עַם־בֶּן יִשְׂרָאֵל חָלָה מִכֶּם עָלָי
וְנָלָה אֶת־אֲזוּנֵי כִּי הִקִּים בְּנֵי אֶת־
עֲבָדָי עָלָי לְאֲרֹכ כְּיוֹם הַזֶּה׃
וַיַּעַן דָּאֵג חֲאֲרָמִי וְהוּא נֹצֵב עַל־עֲבָדָי
שְׂאוּל וַיֹּאמֶר רֵאִיתִי אֶת־בֶּן יִשְׂרָאֵל בָּא
נָכָה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִישׁוּב׃
וַיִּשְׁאַל־לוֹ בִּיהוָה וַצִּידָה נָתַן לּוֹ
וְאֵת חֲרֵב גְּלִית הִפְלִשְׁתִּי נָתַן לּוֹ׃
וַיִּשְׁלַח תְּמֶלֶךְ לְקַרְא אֶת־אֲחִימֶלֶךְ
בֶּן־אֲחִישׁוּב הַכֹּהֵן וְאֵת כָּל־בֵּית
אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בָּנָב וַיָּבֹאוּ כָּל־ם
אֶל־תְּמֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׂאוּל
שִׁמְעוּנָא בְּנֵי אֲחִישׁוּב וַיֹּאמֶר תְּנִנִי
חֶסֶד יוֹד אֲרָנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוּל לְמַרְ

ח

nomine

es tibi genti

dei filij non fuerunt

tricum dolen

constat

246

קִשְׁרַתֶּם עָלָי אֲתָהּ וּבֶן־יִשְׂרָאֵל כְּתִתְּךָ
לוֹ לַחֵם וְחֲרֵב וּשְׂאוּל לוֹ בְּאֵלֵהֶם
לְקוֹם אֵלָיו לְאֲרֹכ כְּיוֹם הַזֶּה׃
וַיַּעַן אֲחִימֶלֶךְ אֶת־תְּמֶלֶךְ וַיֹּאמֶר וּמִי
כָּכָל־עֲבָדָיךָ כְּדוֹד נֶאֱמַן וַחֲתָן תְּמֶלֶךְ
וְסָר אֶל־מִשְׁמַעְתְּךָ וְנִכְבַּר בְּבֵיתְךָ׃
הַיּוֹם חֲחַלְתִּי לְשְׂאוּל לוֹ בְּאֵלֵהֶם
חֲלִילָה לִּי אֶל־יָשָׁם תְּמֶלֶךְ בְּעַבְדּוֹ
דָּבָר כָּכָל־בֵּית אָבִי כִּי לֹא יָדַע
עֲבָדְךָ כָּכָל־זֹאת דָּבָר קָטָן אִם גָּדוֹל׃
וַיֹּאמֶר תְּמֶלֶךְ מוֹת תְּמוֹת אֲחִימֶלֶךְ
אֲתָהּ וְכָל־בֵּית אָבִיךָ׃ וַיֹּאמֶר תְּמֶלֶךְ
לְרָצִים הַנֹּצְבִים עָלָיו סָבוּ וַחֲמִיתוּ
כִּהְנִי יְהוָה כִּי גַם יָדָם עִם־דָּוִד וְכִי
יָדַעוּ כִּי־בִרְחָה הוּא וְלֹא גָלוּ אֶת־אֲזוּנֵי
וְלֹא־אָבִו עֲבָדֵי תְּמֶלֶךְ לְשַׁלַּח אֶת־
יָדָם לִפְנֵי כִּהְנִי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
תְּמֶלֶךְ לְדוֹיֵג סָב אֲתָהּ וּפְנַע בְּכַתְּנֵי
וַיִּסַּב דוֹיֵג הָאֲרָמִי וַיִּפְנַע הוּא בְּכַתְּנֵי
וַיָּמָת׃ כְּיוֹם הַזֶּה הוּא שְׂמִינִים וַחֲמִשָּׁה
אִישׁ נִשְׂא אֲפוֹד בָּד׃ וְאֵת נֹב עִיר
הַכַּתְּנִים חֲכָה לְפִי חֲרַב מֵאִישׁ וְעוֹר
אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעוֹר יוֹנֵק וְשׂוֹר וַחֲמוֹר
וְשֵׁה לְפִי חֲרַב׃ וַיִּפְלַט בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ
לְאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִישׁוּב וּשְׁמוֹ אֲבִיתָר
וַיִּבְרַח אַחֲרֵי דָוִד׃ וַיִּגַּד אֲבִיתָר
לְדָוִד כִּי חָרַג שְׂאוּל אֶת־כִּהְנִי יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲבִיתָר יָדַעְתִּי כְּיוֹם
חָחָה כִּי־שָׁם דוֹיֵג חֲאֲרָמִי כִּי־חָנַד
יָגִיד לְשְׂאוּל אֲנִכִּי סָבְתִי בְּכָל־נַפְשׁ
בֵּית

reflex
כב
in causa filij
causa filij
verba
incomposita

בית אביך: שבה אתי אל תירא
כי אשר יבקש את נפשו יבקש את
נפשך כי משמרת אתה עמדי:

כג ויגידו לדוד לאמר חנה
פלשתים נלחמים בקעילה והמרה
שסים את הנרנות: וישאל דוד
ביתוה לאמר האלך והפיתו ב

בסקא

בפלשתים האלה: ויאמר יהוה אל דוד לך והפית

בפלשתים והושעת את קעילה:
ויאמרו אנשי דוד אליו חנה אנחנו
פה ביהודה יראים ואף כי נלך

קעלה אל מערכות פלשתים:
ויוסף עוד דוד לשאול ביתוה
ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה

ביראני נתן את פלשתים בידך:
וילך דוד ואנשיו קעילה וילחם
בפלשתים וינחג את מקניהם

ויד בהם מכה גדולה וישע דוד את
ושבי קעלה:
ויהי כברח אביתר בן אחימלך אל

דוד קעילה אפוד ירד בידו: ויגד
לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר
שאול נכר אתו אלהים בידו כי נסגר

לכוא בעיר דלתים וכרוח: וישמע
שאול את כל העם למלחמה לרדת
קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו:

וידע דוד כי עליו שאול מחריש
הרעה ויאמר אל אביתר הכהן
חגישה האפוד:

נכר
tradit

ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע
שמע עבדך כי מבקש שאול לבא
אל קעילה לשחת לעיר בעבורי:

היסגרוני בעלי קעילה בידו הירד
שאול כאשר שמע עבדך יהוה
אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר

יהוה ירד: ויאמר דוד היסגרו
בעלי קעילה אתי ואת אנשי בני
שאול ויאמר יהוה יסגרו:

ויוסף דוד ואנשיו כשש-
מאות איש ויצאו מקעילה ויתהלכו
באשר יתהלכו ולשאול הגד כי

in the mountains

נמלט דוד מקעילה ויחלל לצאת:
וישב דוד במדבר במצודות וישב
בהר במדבר זוף ויבקשהו שאול

in Syria
הר זוף

כל הימים ולא נתנו אלהים בידו:
וירא דוד כי יצא שאול לבקש את
נפשו ודוד במדבר זוף בהרשה:

ויוסף יהונתן בן שאול
וילך אל דוד הרשה ויחזק את ידו
באלהים: ויאמר אליו אל תירא כי

לא תמצאך יד שאול אבי ואתה
תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך
למשנה וגם שאול אבי ידע בן:

ויכרתו שניהם ברוח לפני יהוה וישב
דוד בהרשה ויהונתן הלך לביתו:
ויעלו זפוס אל שאול

הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר
עמנו במצודות בהרשה בנבעת
החכילה אשר מיסין השימון: ועתה

P. Halab

לכל-אות נפשך המלך לרדת רד
 ולנו חסנידו ביד המלך: ויאמר
 שאור ברוכים אתם ליהוה כי
 חמלתם עליו: לכו נא הכינו עוד
 ודעו וראו את מקומו אשר תהיה
 רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערם
 יערם הוא וראו ודעו סכל המחבאים
 אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל-
 נכון והלכתו אתכם ויהי אם ישנו
 בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי
 יהודה: ויקומו וילכו ויפרו לפני
 שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון
 בערבה אל ימין הישימון: וילך
 שאור ואנשיו לבקש ויגדו לדוד
 וידר הסלע וישב במדבר מעון
 וישמע שאול וירדף אחרי דוד
 מדבר מעון: וילך שאול מצד ההר
 מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה
 ויהי דוד נחפו ללכת מפני שאול
 ושאול ואנשיו עמרים אל דוד ואל-
 אנשיו לתפשם: ומלאך בא אל-
 שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו
 פלשתים על הארץ: וישב שאול
 מדרך אחרי דוד וילך לקראת
 פלשתים על-כן קראו למקום ההוא
 סלע המחלקות: בד
 ויעל דוד משם וישב במצדות עין
 גדי: ויהי כאשר שב שאול מאחרי
 פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד
 במדבר עין גדי: ויקח שאול

de mo
recogial com p
Callide infidit
ci.

fieri illi
perpendit

Man.

acceleratus
hospitibus
conducit tunc

linguae spelanc
nuda.

Beham dicitur
Lem.

שלשת אלפים איש בחור מכל-
 ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו
 על-פני צורי חיעלים: ויבא אל-
 גררות הצאן על הדרך ושם מערה
 ויבא שאול לחסד את רגליו ודוד
 ואנשיו בירכתי המערה ישבים: ויאמרו
 אנשי דוד אליו הנה היום ח
 אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן
 את אויביך בידך ועשית לו כאשר יחזיק
 יטב בעיניך ויקס דוד ויכרת את
 כנף המעייל אשר לשאול כלט:
 ויהי אחרי-כן ויך לב דוד אתו על
 אשר כרת את-כנף אשר לשאול:
 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה
 אם אעשה את-הדבר הזה לארני
 למשיח יהוה לשלח ידו בו כי משיח
 יהוה הוא: וישפע דוד את-אנשיו
 בדברים ולא נתנם לקום אל-שאול
 ושאול קם מהמערה וילך בדרך:
 ויקם דוד אחרי-כן ויצא
 מן-המערה ויקרא אחרי-שאול
 לאמר ארני המלך ויבט שאול אחרי
 ויקד דוד אפים ארצה וישתחו:
 ויאמר דוד לשאול למה
 תשמע את דברי אדם לאמר
 הנה דוד מבקש רעתך: הנה היום
 הוה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה
 היום: בידו במערה ואמר לתרגו
 ותחם עליך ואמר לא-אשלח יד
 בארני כי משיח יהוה הוא: ואכני
 ראח

apud
hospitibus
122
123
124

apud
hospitibus
125

126

127

128

129

ראה גם ראה את כנף מעילך בידי
 כי בכרתי את כנף מעילך ולא
 הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה
 ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה
 את נפשי לקחתה : ישפט יהוה
 ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וירי לא
 חתיה בך : כאשר יאמר משל
 הקדמני מרשעים יצא רשע וירי לא
 תחיר בך : אחרי מי יצא מלך
 ישראל אחרי מי אתה רודף אחרי
 בלב מת אחרי פרעש אחד : והיה
 יהוה לדין וישפט ביני ובינך וירא
 את ריבוי וישפטני מידך :
 והיה בכלות דוד לדבר את
 הדברים האלה אל שאול ויאמר
 שאול הקלך זה בני דוד וישא
 שאול קלו ויבך : ויאמר אל דוד
 צדיק אתה ממני כי אתה ג
 גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעתו
 ואת הנדת היום את אשר
 עשיתך אתי טובה את אשר סגרני
 יהוה בידך ולא הרגתני : וכי ימצא
 איש את איבו ושלחו בדרך טובה
 ויהוה ישלמך טובה תחת היום הוה
 אשר עשיתך לי : ועתה חנה ידעתי
 כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת
 ישראל : ועתה השבעה לי ביהוה
 אם תכרית את זרעי אחרי ואם
 תשמור את שמי מבית אבי : וישבע
 דוד לשאול וילך שאול אל ביתו

ודוד ואנשיו עלו על חמצורה :
 כה וימת שמואל ויקבצו כל
 ישראל ויספרו לו ויקברוהו בביתו
 ברמל ויקס דוד וירד אל מדבר
 פארן : ואיש במעון ומעשהו בכרמל
 והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת
 אלפים ואלף עזים והיו בגזו אח צאנו
 בכרמל : ושם האיש נבל ושם אשתו
 אכניל והאשה טובת שכל ויפת האד
 והאיש קשה ורע מעללים ותוא כלבו
 : וישמע דוד במדבר כי גזו נבל את
 צאנו : וישלח דוד עשרה נערים ה
 ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה
 ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי
 לשלום : ואמרתם כה לחי ואתה
 שלום וביתך שלום וכל אשר לך
 שלום : ועתה שמעתי כי גזוים לך
 עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא
 הכלמנום ולא נפקד להם מאומה
 כל ימי היותם בכרמל : שאל את
 נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חז
 בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא חסר
 את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך אלף
 לדוד : ויבאו נערי דוד וידברו אל
 נבל ככל הדברים האלה בשם דוד
 וינחוו : ויען נבל את עבדי דוד
 ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו
 עבדים המתפרצים איש מפני אדניו :
 ולקחתי את לחמי ואת מימי
 ואת טבחי אשר טבחי לגזוי

do genre Calib

viuenti di
ad vitam
impensio
autem nihil

opertino malis
defuit

Si laurum
quidam

qui abierunt
fugitivi

ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי
 מזה חמה: ויהפכו נערי דוד לדרכס
 וישבו ויבאו ויגידו לו ככל הדברים
 האלה: ויאמר דוד לאנשיו חגרוו
 איש ארס חרבו ויחגרו איש את
 חרבו ויחגרו גם דנה את חרבו ויעלו
 אחרי דוד כארבע מאות איש
 ומאתים ישבו על חמלים ולאביגיל
 אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים
 לאמר הנה שלה דוד מלאכים
 מהמדבר לברך את אדנינו ויעש
 בהם: והאנשים טבים לנו מאד ולא
 דיבוא הכלסנו ולא פקדנו מאומה כל
 בנעו ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשרה:
 חומה היו עלינו גם לילה גם יומם
 כל ימי היותנו עם רעים הצאן:
 ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה
 הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו
 והוא בן בליעל מדבר אליו ותמתר
 אביגיל אביגיל ותקח מאתם לחם ושנים
 נבל ויון ותמש צאן עשוות וחמש
 עשוות מאים קלי ומאה צמקים ומאתים
 דבלים ותשם על החמרים:
 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני
 אחריכם באה ולא ישה נבל לא
 הגידהו והיה היא רכבת על החמור
 ויירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו
 ירדים לקראתה ותפגש אתם:
 ודוד אמר אך לשקר שמרתי את
 כל אשר לזה במדבר ולא נפקד

או לי
 פוצי
 דיבוא
 בנעו
 או לי
 פוצי
 דיבוא
 בנעו

מכל אשר לו מאומה וישב לירעה
 תחת טובה: כה יעשה אלהים
 לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר
 מכל אשר לו עד הבקר משתין יש
 בקיר: ותרא אביגיל את דוד
 ותמהר ותרו מעל החמור ותפל
 לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ:
 ותפל על רגליו ותאמר בר
 אני אדני העון ותדבר נא אמתך
 באזניך ושמע את דברי אמתך:
 אל נא ישים אדני את לבו אל
 איש הבליעל חזה על נבל כי כשמו
 בן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני
 אמתך לא ראיתי את נערי אדני
 אשר שלחת: ועתה אדני חר
 יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה
 מכוא בדמים וחושע ירך לך ועתה
 יהיו כנבל איביך והמבקשים אל
 אדני רעה: ועתה תברכה
 חזאת אשר הביא שפחתך לאדני
 ונתנה לנערים חמת הלכים ברגלו
 אדני: שא נא לפשע אמתך
 כי עשה יעשה יהוה לאדני בות
 נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם
 ורעה לא תמצא בק מימיך: ויקם
 אדם לרדף ולבקש ארס נפשך
 והיתה נפש אדני צרורה בצרור
 החיים את יהוה אלהיך ואת נפש
 איביך יקלענה בתוך כף הקלע:
 והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל
 אשר

פפ
 ו

לא
 ק

לא
 ק

לא
 ק

לא
 ק

לא
 ק

לא
 ק

לא
 ק

לא
 ק

לא
 ק

שמואל א

קצח

אשר דבר את הטובה עליך וצוק
לנגיד על ישראל ולא תהיה זאת
לך לפוקה ולמכשול לב לאדני
ולשפך דם תנם ולהשיע אדני לו
והיטב יהוה לאדני וזכרת את
אמתך:

לאביגיל ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר שלחך היום
חנה לקראתי וברוך טעמך וברוכה
את אשר בלתני היום הזה מפוא
ברמים והושע ידיו לי ואולם חיי
יהוה אלהי ישראל אשר מנעני
ותבאת מהרע אותך כילו לי מהרת ותבאתי

לקראתי כי אם נותר לנבל ער
לאור הבקר משתין בקיר: שתי מינגי
ויקח דוד מירה את אשר הביאה
לו ולה אמר עלי לשלום לביתך
ראי שמעתי בקולך ואשא פניך:

ותבא אביגיל אל נבל והנה לו
משתה בביתו כמשתה המלך ולב
נבל טוב עליו והוא שבר ער מאד
ולא הצידה לו דבר קטן וגדול ער
אור הבקר: ויהי בבקר בצאת היין
מנבל ותגר לו אשתו את הדברים
האלה וימר לבו בקרבו והוא היה
לאבן: ויהי כעשרת הימים ויגף
יהוה את נבל וימת: וישמע דוד
כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר
רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת
עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל

השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר
באביגיל לקחתה לו לאשה:

ויבאו עבדי דוד אל אביגיל
הכרמל וירכרו אליה לאמר דוד
שלחנו אליך לקחתך לו לאשה:

ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר
חנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי
עבדי אדני: ותמחר ותקם אביגיל
ותרכב על החמור והמש נערתיות
ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי
דוד ותחיר לו לאשה: ואת אחינעם
לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם שתיחן
לו לנשים: ושאל נתן את מיכל
בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר
מנלי:

ויבאו חופים אל שאול הנבעתה
לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת
החכילה על פני הישימון: ויקם
שאול וירד אל מדבר זיף ואתו
שלשת אלפים איש בחורי ישראל
לבקש את דוד כמדבר זיף: ויחן
שאול בגבעת החכילה אשר על פני
הישימון על הדרך ודוד ישב כמדבר
וירא כי בא שאול אחריו תמדברה:

וישלח דוד מרגלים וידע כי בא
שאול אל נכון: ויקם דוד ויבא אל
תמקום אשר חנה שם שאול וירא
דוד את המקום אשר שכב שם
שאו ואבנר בן נר שר צבאו
ושאול שכב במעגל והעם חנימ

XXVI

achue

achue

שמואל א

תיו סביבתו: ויען דוד ויאמר אל
 ק אחימלך חתני ואל אבישי בן
 צרויה אחי ויאב לאמר מי ירד אתי
 אל שאול אל המחנה ויאמר
 אבישי אני ארד עמך: ויבא דוד
 ואבישו אל העם לילה והנה שאול
 שכב ושן בפענל וחניתו מעוכר
 בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים
 ותיר יוד סביבתו: ויאמר אבישי אל
 דוד סגר אלהים היום ארתי אויביך
 בידך ועתה אבנו נא בחנית ובארץ
 פעם אחת ולא אשנה לו:
 ויאמר דוד אל אבישי אל
 תשחיתניו כי מי שלח ידו במשיח
 יהיה ונקח: ויאמר דוד חי
 יהיה כי אם יהיה ינפנו או יזמו יבא
 ומת או במלחמה ירד ונספה:
 חלילה לו מיהיה משלח ידו במשיח
 יהיה ועתה קח נא את החנית אשר
 מראשתו ואת צפחת המים ונלכה
 תיו ק לנו: ויקח דוד את החנית ואת
 צפחת המים מראשתו שאול וילכו
 להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ
 כי כלם ישנים כי תרדמרו יהות
 נפלה עליהם: ויעבר דוד העבר
 ויעמד על ראש ההר מרחק רב
 המקום ביניהם: ויקרא דוד אל
 העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא
 תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי
 אתה קראת את המלך:

ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש
 אתה ומי כמוך בישדא ולמה לא
 שמרת את אדניך המלך כי נא
 אחר העם להשחית את המלך
 אדניך: לא טוב הדבר הזה אשר
 עשית חי יהיה כי בני מות אתם
 אשר לא שמרתם על אדניכם על
 משיח יהיה ועתה: ראה אי החנית
 המלך ואת צפחת המים אשר
 מראשתו: ויבר שאול את קול דוד
 ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד
 קולי אדני המלך: ויאמר למה
 זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה
 עשיתי ומה בירד עה: ועתה ישמע
 נא אדני המלך את דברי עבדו אם
 יהיה הסיתך בי ירח מנחה ואם
 בני האדם ארורים הם לפני יהוה
 כרגשוני היום מהסתפח בנחלת
 יהוה לאמר לך עבר אלהים
 אחרים: ועתה אלי יפל דמי ארצה כ
 מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל
 לבקש את פרעש אחד כאשר רדף
 הקרא בחרים: ויאמר שאול
 חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע
 לך עוד תחת אשר יקרה נפשי
 בעיניך היום תוח הנרה הסבלתי
 ואשנה הרבה מאד: ויען דוד ויאמר
 הנה החנית המלך ויעבר אחד
 מהנערים ויקחה: ויהיה ישיב לאיש
 את צדקתו ואת אמתו אשר
 נתנה

תיו

מיו

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

Janus

compus JY n
sic

Secundo origin
non liberata

percussit it
נדה

ful mal 97
cum did. a ob
ab m' r' r' r'

Op ad u' r'

שמואל א'

קצו

וּנְשִׂיּוֹ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַנְּשׂוּרִי וְהַגְּרִי וְהַגְּזֵרִי
וְהַעֲמִלְקִי כִי הֵנָּה יִשְׁכּוֹרֵת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם בְּאֶךְ שׂוּרָה וְעַד־אָרֶץ
מִצְרַיִם׃ וְהִכְהִדוּ אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא
יִהְיֶה אִישׁ וְאִשָּׁה וְלִקְחָה צֶאֱזָן וּבִקְרָה
וְחִמְרִים וְגַמְלִים וּבְגָדִים וַיֵּשֶׁב וַיָּבֵא
אֶל־אֲכִישׁ׃ וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל־
פְּשִׁתָּם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל־נַגְב׃
יְהוּדָה וְעַל־נַגְב הַיִּרְחָמָאֵלִי וְאֶל־
נַגְב הַקָּנִי׃ וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא־יִהְיֶה
דָּוִד לְהִבְיָאֵת לְאֹמֶר פֶּן־יִגְדוּ עֵינָיו לְחִמְרֵי
לְאֹמֶר כֹּה־עָשָׂה דָּוִד וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ
כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר יֹשֵׁב בְּשֹׂדֵד
פְּלִשְׁתִּים׃ וַיֹּאמֶן אֲכִישׁ בְּדוֹד לְאֹמֶר
הַבָּאֵשׁ תִּבְאֵשׁ בְּעַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וְהָיָה
לִי לְעֵבֶר עוֹלָם׃ כֹּחַ וַיְהִי
בַיָּמִים הָאֵלֶּם וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־
מַחֲנֵיהֶם לְצַבָּא לְחַלְחֵם בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל־דָּוִד יֵדַע תִּדְעַ כִּי
אֲתִי תֵצֵא בְּמַחֲנֵה אֶתְּהָ וְאֲנִשְׁיָךְ׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ לִכֹּן אֶתְּהָ
תִּדְעַ אֶת־אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ וַיֹּאמֶר
אֲכִישׁ אֶל־דָּוִד לִכֹּן שָׁמֶר לְרֵאשִׁי
אֲשִׁימְךָ כָּל־הַיָּמִים׃
וּשְׂמוֹאֵל מֵת וַיִּסְפְּרוּ לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְבְּרוּהוּ בְרִמְחָה וּבְעִירוֹ וְשִׂאֵל הַסּוּר
אֶת־הָאֲבֹת וְאֶת־הַיְדוּעֹנִים מִחֶאֱרָץ׃
וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֵאוּ וַיַּחֲזִקוּ
בְּשׁוֹנֵם וַיִּקְבְּצוּ שִׂאֵל אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲזִקוּ בְּגִלְגָּע׃ וַיִּרְאֶה שִׂאֵל

pagi labia
bentis anhelat
micra, edant
sua.

utriusq; mundum

Xith. haxi'hu
u mdras'hu
fochu. u. fadu
faci

arab

בַּחֹךְ יַחֲזִק הַיּוֹם בֵּיד וְלֹא אֲכִיתִי
לְשַׁלַּח יָדִי בְּמִשְׁיַח יְהוָה׃ וְהֵנָּה
בְּאֲשֶׁר גְּדַלְהָ נִפְשֵׁךְ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינַי
בֶּן־תְּגַדֵּל נִפְשִׁי בְּעֵינַי יְהוָה וַיִּצְלַנִּי
מִכָּל־צָרָה׃ וַיֹּאמֶר שִׂאֵל אֶל־דָּוִד
בְּרוּךְ אַתָּה בְּנֵי דָוִד גַּם עָשָׂה תַעֲשֶׂה
וְגַם יָכֹל תִּוְכַל וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדִרְכּוֹ
וְשִׂאֵל שָׁב לְמִקְוֹמוֹ׃ כֹּחַ
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־לְבוֹ עֲתָה אִסְפַּתְהוּ יוֹם
אֶחָד בֵּיד שִׂאֵל אִין־לִי טוֹב כִּי
הַמַּלְטָה אִמְלִטִי אֶל־אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וְנֹאשׁ מִמֶּנִּי שִׂאֵל לְבַקְשָׁנִי עוֹד
בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְגַמְלַתִּי מִיָּדוֹ׃
וַיִּקַּם דָּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת
אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל־אֲכִישׁ בֶּן־מַעֲוֶד
מֶלֶךְ נֶחַ׃ וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם־אֲכִישׁ בְּנֵת
הוּא וְאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד וּשְׁתֵּי
נָשָׁיו אֲחִיעֶזֶר הַיְדוּעָאֵלִי וְאֲבִיגַיִל
אִשָּׁתוֹ־נָבָל הַכַּרְמֵלִית׃ וַיִּגַּד לְשִׂאֵל
כִּי־בָרַח דָּוִד גֵּר וְלֹא־יֹסֵף עוֹד
לְבַקְשׁוֹ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל־אֲכִישׁ אִם־נָא מִצְּאֵתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ
וַיִּתְּנֵלִי מְקוֹם בְּאַחַת עָרֵי הַשְּׂדֵה
וְאֲשַׁבְּחָה שֵׁם וְלִמָּחָה יִשְׁכַּעְכְּרְךָ בְּעִיר
הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ׃ וַיִּתֵּן לוֹ אֲכִישׁ
בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צִקְלָג לִכֹּן הָיְתָה
צִקְלָג לְמַלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים
אֲשֶׁר־יֹשֵׁב דָּוִד בְּשֹׂדֵה פְּלִשְׁתִּים
שְׁשִׁים וָאַרְבַּעַת חֳדָשִׁים׃ וַיַּעַל דָּוִד

כח

XXII

defant
61

יסף

ח

כח

inimicus ער
crugilo ער

שמואל א

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל לֵמַר
 חַרְזוֹתַי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
 עַר לִי מָאֵד וּפְלִשְׁתִּים לְחַמְסִים
 כִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא עֲנֵנִי עוֹד
 גַּם בְּיַד הַנְּבִיאִים גַּם בְּחַלְמוֹת וְאֶקְרָא
 לְךָ לְחֹדֵרְעֵנִי מִה אֲעִשֶׂה׃
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וּלְמַר תִּשְׁאַלְנִי
 וַיְהוֶה סָר מֵעָלֶיךָ וַיְהִי עֶרְךָ׃
 וַיַּעַשׂ יְהוָה לֹד כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
 וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיָּד
 וַיִּתֵּן לְרַעְדָּה לְדָוִד׃ כְּאֲשֶׁר לֹא
 שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא עָשִׂית חַרְזוֹךְ
 אֲפֹי בַּעֲמַלְק עַל-כֵּן הִדְבֵּר הוּא עִשָׂה
 לְךָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה
 גַּם אֶת-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים
 וּמָחָר אָתָּה וּבְנֵיךָ עִמִּי גַם אֶת-מַחֲנֶה
 יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים׃
 וַיִּמָּהַר שָׁאוּל וַיִּפֹּל מֵלֵא קוֹמְתוֹ
 אֶרְצָה וַיִּרְא מָאֵד מִדְּבַרֵי שְׂמוּאֵל
 גַּם-כֵּחַ לֹא-חִירָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל
 לֶחֶם כָּל-הַיּוֹם וְכָל-חַלְלוֹהוּ׃
 וַתִּבֹּא הָאִשָּׁה אֶל-שָׁאוּל וַתֵּרָא
 בִּי-נִבְחַל מָאֵד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
 שָׁמַעַת שִׁפְחַתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים
 נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֲשִׁמַּע אֶת-דְּבַרְךָ אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ אֵלָי׃ וְעַתָּה שָׁמַעְנָה גַּם
 אֹתָהּ בְּקוֹל שִׁפְחַתְךָ וְאֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ
 פֶּת לֶחֶם וְאָכַל וַיְהִי כֵךְ כֵּחַ כִּי תִלַּךְ
 בְּדַרְךָ׃ וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר לֹא אָכַל
 וַיִּפְרְצוּ בּוֹ עֵבְרָיו וְגַם הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע
 לְקֹלָם

את מחנה פלשתים וירא ויחרד
 לבו מאד וישאל שאול ביהוה
 ולא ענה יהוה גם בחלמות גם
 באורים גם בנביאים ויאמר שאול
 לעבדיו בקשו לי אשה בעלת אוב
 ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו
 עבדיו אליו הנה אשת בעל אוב
 בעין דור ויתחפש שאול וילבש
 בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים
 עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר
 קסומי נא לי באוב והעלי לי את
 אשר אמר אליך ותאמר האשה
 אליו הנה אתה ידעת את אשר
 עשה שאול אשר הכרית את
 האכזרי ואת חידעני מן הארץ
 ולמה אתה מתנקש בנפשי ל
 לחמיתני וישבע לה שאול ביהוה
 לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר
 הזה ותאמר האשה את מי אעלה
 לך ויאמר את שמואל העלוי לי
 ותרא האשה את שמואל ותזעק
 בקול גדול ותאמר האשה אל
 שאול לאמר למה רמיתני ואתה
 שאול ויאמר לה המלך אל תיראי
 כי מרר האית ותאמר האשה אל
 שאול אלהים ראיתי עלי מן הארץ
 ויאמר לה מה תארו ותאמר איש
 זקן עלה והוא עטה מעור וידע
 שאול כי שמואל הוא ויקד אפים
 ארצה וישתחו

in Rom. p. lacer
282

תפיש
26187 Semelq

קסמי
ק

קסמי
ק

קסמי
ק

קסמי
ק

קסמי
ק

קסמי
ק

לקלם ויקם מהארץ וישב ארץ
 המטות: ולאשה עגל מרבק בבית
 ותמהר ותזכחהו ותקח קמה ותלש
 ותפהו מצות: ותגש לפני שאול
 ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו ב
 בלילה ההוא:

כט ויקצו פלשתים את כל
 מחניהם אפקה וישאל חנים בעין
 אשר כוזרעאל וסרני פלשתים
 עברים למאות ולא לפיס ודוד ואנשיו
 עברים באחרונה עם אכיש: ויאמרו
 שרי פלשתים מר העברים האלה
 ויאמר אכיש אל שרי פלשתים
 הלוא זה דוד עבד שאול מלך
 ישראל אשר היה אתי זה ימים או
 זה שנים ולא מצאתי בו מאומה
 מיום נפלו עד היום הזה:

ויקצו עליו שרי פלשתים
 ויאמרו לו שרי פלשתים השב את
 האיש וישב ארץ מקומו אשר
 חפקדתו שם ולא יורד עמנו ב
 במלחמה ולא יהיה לנו לשטן
 במלחמה ובמה יתרחץ זה אל אדניו
 הלוא בראשי האנשים החם:

ה הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות
 פיו לאמר הבר שאול באלפו ודוד
 ק ברבבתו: ויקרא אכיש אל דוד
 ויאמר אליו חי יהוה כד ישר אתה
 וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה
 כי לא מצאתי בך רעה מיום באך

אלו עד היום הזה ובעיני חסרנים
 לא טוב אתה: ועתה שוב ולך
 בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני
 פלשתים:

ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתו
 ומה מצאת בעבדך מיום אשר
 הייתי לפניך עד היום הזה כי לא
 אבוא ונלחמתי באובי אדני המלך:
 ויען אכיש ויאמר אל דוד ודעתו כי
 טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך
 שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו
 במלחמה: ועתה השכם בבקר
 ועבדו אדניך אשר כאו אתך
 והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו:
 וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר
 לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים
 עלו וזרעאל:

ל ויהי כבא דוד ואנשיו צקלג ביום
 השלישי ועמלקי פשטו אל נגב
 ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו
 אחה באש: וישבו את הנשים
 אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו
 איש וינחגו וילכו לדרךם:

היבא דוד ואנשיו אל חעיר והנה
 שרופח באש ונשיהם ובניהם
 ובנותיהם נשבו וישא דוד
 וחעם אשר אתו את קולם ויבכו עד
 אשר אין בהם כח לבכות: ושתי
 נשיו דוד נשבו אחינעם היזרעלית
 ואכישיל אשת נבל הכרמלי:

ח
 חסר
 לאף

43
vnde Dapt. Formand
altlyt.

שמואל א

... l'ca clunio
diferentia cant
aplyt. וער
in 2da legatione

והער לדוד מאד כי אמרו העם
לסקלו כרמרה נפש כל העם איש
חסר יוד על בנו ועל בנותיו ויתחנק דוד
ביתוה אלהיו:
ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן
אחימלך הנשיח נא לי האפוד וינש
אביתר את האפוד אל דוד: וישאל
דוד ביהוה לאמר ארדה אחריו
הגדוד הזה האשיגנו ויאמר לו דרף
כי השג השוג והצל הציל: וילך
דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו
ויבאו עד נחל הבשור והנותרים
עמדו: וירדף דוד הוא וארבע מאות
איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו
מעבר את נחל הבשור: וימצאו
איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל
דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו
מים: ויתנו לו פלח דבילה ושני
צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי
לא אכל לחם ולא שתה מים
שלשת ימים ושלשה לילות:
ויאמר לו דוד למי אתה ואני
מוזח אתה ויאמר נער מצרי אנכי
עבד לאיש עמלקי ויעובני אדני כי
חליתי היום שלשה: אנחנו פשטנו
נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל
נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש:
ויאמר אליו דוד התורדני אל
הגדוד הזה ויאמר השבעה לו
באלהים אסתמיתני ואסתגורני

Legat. 79
Behaus

Carth. fagor

Carthi

10 an pht. nu
dilecti

ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה:
ויורדחו והנה נששים על פני כל
הארץ אכלים ושתיים והגנים בכל
השלל הגדול אשר לקחו מארץ
פלשתים ומארץ יהודה: ויבס דוד
מהנשף וער הערב למחרתם ולא
נמלט מתם איש כי אם ארבע מאות
איש נער אשר רכבו על הגמלים
וינסו: ויצל דוד את כל אשר לקחו
עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד:
ולא נעדר להם סן הקטן וער
הגדול וער בנים ובנות ומשלל וער
כל אשר לקחו להם הכל השיב
דוד: ויקח דוד את כל הצאן והבקר כ
נחגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה
שלל דוד: ויבא דוד אל מאתים
האנשים אשר פגרו: מלכת אחריו
דוד וישיבם פנתה תבשור ויצאו
לקראת דוד ולקראת העם אשר
אתו וינש דוד את העם וישאל לחם
לשלום: ויען כרל איש
רע ובלוער מהאנשים אשר הלכו
עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכנו
עמי לא נתן להם מהשלל אשר
הצלנו כי אם איש את אשתו ואת
בניו וינהגו וילכו: ויאמר דוד
לא תעשו כן אמי את אשר נתן יהוה
לנו וישמר אתנו ויתן ארם הגדוד
הבא עלינו בידנו: ומו ישמע חיות
לכם לדבר הזה כי בחלקי חורד
במלחמה

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

כח יחדו יחלקו ויהי מהיום
 החוא ומעלה וישמה להק ולמשפט
 לישראל עד היום הזה ויבא דוד
 אל צקלג וישלח משלר לוקני
 יהודה לרעהו לאמר הנה לכם
 ברכה משלר איבי יהוה
 לאשר בבית אל ולאשר ברמות
 נגב ולאשר ביתר ולאשר בערער
 ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע
 ולאשר ברכר ולאשר בערי
 הירחמאל ולאשר בערי הקיני
 ולאשר בחרמה ולאשר בכור עשן
 ולאשר בעתך ולאשר בחברון
 ולכל המקמות אשר התהלך שם
 דוד הוא ואנשיו לא
 ופלתים נלחמים בישראל וינסו
 אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו
 חללים בהר הנלבע וירבקו פלשתים
 את שאול ואת בניו ויכו פלשתים
 את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי
 שוע בני שאול ותכבד המלחמה
 אל שאול ומצאחו המורים אנשים
 בקשר ויחל מאד מהמורים
 ויאמר שאול לנשא כליו שלף
 הרבה ודקרני בה פן יבואו הערלים
 חאלר ודקרני והתעללו בי ולא
 אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח
 שאול את החרב ויפל עלית וירא
 נשא כליו ברמת שאול ויפל גם

הוא על הרבו וימת עמו וימת
 שאול ושלשר בניו ונשא כליו גם
 כל אנשיו ביום החוא יחדו ויראו
 אנשי ישראל אשר בעבר העמק
 ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי
 ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו
 את הערים וינסו ויבאו פלשתים
 וישבו בהן ויהי סמחרת ויבאו
 פלשתים לפשט את החללים וימצאו
 את שאול ואת שלשת בניו נפלים
 בהר הנלבע ויכרתו את ראשו
 ויפשו את כליו וישלחו בארץ
 פלשתים סביב לבשר בית עצבותם
 ואת העם וישומו את כליו בית
 עשתרות ואת גזיותו תקעו כחומת
 בית שן וישמעו אליו יסבי יביש
 גלעד ארן אשר עשו פלשתים
 לשאול ויקומו כל איש חיל וילכו
 כל הלילה ויקחו אח גזית שאול ואת
 גזית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה
 וישרפו אתם שם ויקחו את
 עצמותיהם ויקברו תחת האשר
 ביבש ויצמו שבעת ימים

ל

ויהי אחר מות שאול ודוד שב
 מהכותאת העמלק וישב דוד בצקלג
 ימים שנים ויהיו ביום השלישי והנה
 איש בא מן המחנה מעם שאול
 ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי
 בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו

flor

VI magister in templi labant

Cap 9

II Samuel

II Samuel 41

ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו מפחנה ישראל נמלשתי:

ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגר נא לי ויאמר אשר נס העם מן

המלחמה וגם הרבה נפל מן העם ומתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו:

ויאמר דוד אל הנער ומסגיד לו איך ידעת בי מת שאול ויהונתן בנו:

ויאמר הנער הסגיד לו נקרא נקריתי בחר תלבע והגר שאול

נשען על חניתו והנה תרכב ובעלי הפרשים הדביקהו: ויפן אחריו

ויראני ויקרא אליו ויאמר הנני: ואומר ויאמר לו מי אתה ויאמר אליו

עמלקי אנכי: ויאמר אליו עמך נא עליו ומתתני בי אחוני שבץ כי כל

עוד נפשי בי וואעמד עליו ואמתתהו בי ידעתי כי לא יהיה אחריו נפלו

ואקח הנור אשר ער ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל

אדני חנה: ויחוק דוד בכגרו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו: ויספרו

ויבכו ויצמו ער הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל

בית ישראל כי נפלו בחרב: ויאמר דוד אל הנער הסגיד לו אי

מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי: ויאמר אליו דוד איך לא

יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה: ויקרא דוד לאחר מהנערים

ח

ק

ד

ק

טו

ויאמר גש פגע בו ויכהו ומתו: ויאמר אליו דוד דמיק על ראשך ביתורי

פיך ענה כף לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה:

ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו ויאמר ללמד

בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר והצבי ישראל על במותיק

חלל איך נפלו גבורים: אל תגזרו כנת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן

תשפחנה בנות פלשתים פן תעלונה בנות הערלים: הרי בנלבע

אל טל ואל מטר עליכם ושירי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים

מגן שאול בלי משיח בשמן: מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן

לא נשוג אחר וחרב שאול לא תשוב ריקם: שאול ויהונתן הנאהבים

והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו:

בנות ישראל אל שאול בכונה המלבשכם שני עם עדנים המעלה

ערי זחב על לבושכן: איך נפלו גברים בתוך המלחמה

יהונתן על במותיק חלל: צר לי מה עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד

נפל אתה אחבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו גבורים ויאכדו בלי

מלחמה: אחרי כן וישאל דוד בוחות לאמר האעלת

קרי...
ט
ש
מ
פ
ה
ה

detritus m. ocellata chomy...

armilla...

Pal. foun...

האעלה באחת ערי יהודה ויאמר
 יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה
 אעלה ויאמר חברנה: ועל שם דוד
 וגם שתי נשיו אחינעם היורעליות
 ואביגיל אשת נבל הכרמלי:
 ונאשיו אשר עמו העלה דוד איש
 וביתו וישבו בערי חברון: ויבאו
 אנשי יהודה וימשחו שם את דוד
 למלך על בית יהודה ויגידו לדוד
 לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו
 את שאול: וישלח דוד
 מלאכים אל אנשי יביש גלעד
 ויאמר אלהם ברכים אתם ליהוה
 אשר עשיתם חסד הוה עם אדניכם
 עם שאול ותקברו אתו:
 ועתה ועש יהוה עמכם חסד ואמת
 וגם אנכי אעשה אתכם הטובה
 הזאת אשר עשיתם הדבר הזה:
 ועתה תחזקנה ידיכם ותהיו לבני
 חיל כימת אדניכם שאול וגם אתי
 משחו בית יהודה למלך עליהם:
 ואבנר בן נר שר צבא אשר
 לשאול לקח את איש בשת בן
 שאול ויעברוהו מחנים:
 וימלכוהו אל הגלעד ואל האשורי
 ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין
 ועל ישראל כלה: בן ארבעים
 שנה איש בשת בן שאול במלכו
 על ישראל ושתים שנים מלך אך
 בית יהודה היו אחרי דוד:

ויחי מספר הימים אשר חור
 דוד מלך בחברון על בית יהודה
 שבע שנים וששה חדשים:
 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש
 בשת בן שאול ממחנים נבעונה:
 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו
 ויפגשו על ברכת זבעון יחדו
 וישבו אלה על הברכה מזה ואלה
 על הברכה מזה: ויאמר אבנר
 אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו
 לפנינו ויאמר יואב יקמו: ויקמו טו
 ויעברו במספר שנים עשר לבנימן
 ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר
 מעבדי דוד: ויחזקו איש בראש
 רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו
 ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים
 אשר בנבעון: ותחי המלחמה
 קשר עד מאד ביום ההוא ויכנף
 אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי
 דוד: ויהיו שם שלשה בני
 צרויה יואב ואבישי ועשהאל ו
 ועשהאל קל ברגליו פאתר הצבים
 אשר בשרה: וירדף עשהאל אחרי
 אבנר ולא נמרו ללכת על הימים
 ועל השמאל מאחרי אבנר:
 ויפג אבנר אחרי ויאמר האמת ות כ
 עשהאל ויאמר אנכי: ויאמר לו
 אבנר נסה לך על ימינך או על
 שמאלך ואחו לך אחד מחנערים
 וקה לך ארתי חלצתו ולא אבת

friscimon

*eyes rubent
sunt super
oculos*

Capri

*cf. brachonim
cp. uauay 51 52*

עשהאל לסור מאחריו : ויסף עוד
אבנר לאמר אל עשהאל סור לך
מאחרי למר אכפה ארצה ואיד
אשא פני אל יואב אחיך : וימאן
לסור ויכתו אבנר באחרי תחנית
אר החמש ותצא תחנית מאחריו
תיו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא
ק אל המקום אשר נפל שם עשה אל
וימת ויעמדו : וירדפו יואב ואבישו
אחרי אבנר והשמש באה והמר
באו עד נבעת אמה אשר על פני
כה א צח דרך מדבר נבעון : ויתקבצו
בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה
אחת ויעמדו על ראש נבעה אחת :
ויקרא אבנר אל יואב ויאמר
מלא הלנצה תאכל הרב הלוא ידעתה
כי מרה תהיה באחרונה ועד מתו
לא תאמר לעם לשוב מאחרי
אחיהם : ויאמר יואב חי האלהים
כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה
העם איש מאחרי אחיו : ויתקע
יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא
ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו
עוד להלחם : ואבנר ואנשיו חלכו
בערכה כל הלילה החוה ויעברו
את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו
ל מחנים : ויואב שב מאחרי אבנר
ויקבץ את כל העם ויפקדו מעברי
דוד השעה עשר איש ועשהאל :
ועברי דוד חכו מבנימן ובאנשי

ed quanta parte
Sec. Corban
in magis

Colly. Colly. Colly.
Colly. Colly. Colly.
Colly. Colly. Colly.

Colly. Colly. Colly.
Colly. Colly. Colly.

in pulchro
Benehida deper
rahura

Bolhem

desiderat

אבנר שלש מאות וששים איש
מתו : וישאו את עשהאל ויקברוהו
בקבר אביו אשר בית לחם וילכו
כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם
בחרון :
ותהי המלחמה ארכה בין בית
שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחוק
ובית שאול הלכים ודלים : ויולדו
לדוד בנים בתברון ויהי בכורו
אמנון לאחינעם הזרעאלית :
ומשנתו כלאב לאביגיל אשת נבל
הכרמלי והשלישי אבשלום בן
מעכה בת תלמי סלך גשור :
וחרביעו ארניה בן חגית והחמישי
שפטיה בן אביטל : והששי יתרעם
לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד
בחרון : ויהי בהיות
המלחמה בין בית שאול ובין בית
דוד ואבנר היה מתחוק בבית
שאול : ולשאול פלגש ושמה רעפה
בת איתו ויאמר אל אבנר מדוע
באתה אל פילגש אבני ויחד לאבנר
מאד על דברי איש פשת ויאמר
הראש כלב אנכי אשר ליהודה
היום אעשה חסד עם בית שאול
אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא
המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון
האשה היום : בה ועשה אלהים
לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע
יהוה לדוד כי בן אעשה לו ולהעביר
המלכה

Ulysses
Fus. X. p. 3

Colly. Colly. Colly.
Colly. Colly. Colly.

Colly. Colly. Colly.
Colly. Colly. Colly.

in pulchro
Benehida deper
rahura

Bolhem

desiderat

traditio
magnifici inuom
Japh. del. 2

תממלכה מבית שאול ולחקים את
 כסא דוד על ישראל ועל יהודה
 מרן ועד באר שבע: ולא וכל עוד
 להשיב את אבנר דבר מיראתו
 אתו: וישלח אבנר
 מלאכים יאל דוד תחתו לאמר למי
 ארץ לאמר כרתה כריתך אתי
 והנה די עמך להסב אליך את כל
 ישראל: ויאמר טוב אני אכרת
 אתך בריתי אך דבר אחד אנכי
 שאל מאתך לאמר לא תראה את
 פני בני אס לפני הביאך את מיכל
 בת שאול בכאף לראות את פני:
 וישלח דוד מלאכים
 אל איש כשרו בן שאול לאמר
 הנה ארתי אשתי את מיכל אשר
 ארשתי לי במאה ערלות פלשתים:
 וישלח איש בשתי ויקחה מעם איש
 מעם פלטיאל בן ליש: וילך אתה
 אישה תלוך ובכה אחריה עד
 בחדים ויאמר אליו אבנר לך טוב
 וישב: ודבר אבנר היה עם זקני
 ישראל לאמר גם תמול גם שלשם
 חיתם מבקשים את דוד למלך
 עליכם ועתה עשו כי יהוה אמר אל
 דוד לאמר ביר דוד עבדי הושיע
 את עמו ישראל מיר פלשתים ומיר
 כל איביהם: וידבר גם אבנר באזני
 בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני
 דוד בחרון את כל אשר טוב בעיני

inf. as
man. la
cal. 4. 10

תו
ק

לש
ק

ישראל ובעיני כל בית בנימין:
 ויבא אבנר אל דוד בחרון ואתו
 עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר
 ולאנשים אשר אתו משתה: ויאמר
 אבנר אל דוד אקומתי ואלכה
 ואקבצה אל אדני המלך את כל
 ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת
 ככל אשר תאווה נפשך וישלח דוד
 את אבנר וילך בשלום: והנה עבדי
 דוד ויואב בא מתנדוד ושלל רב
 עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד
 בחרון כי שלחו וילך בשלום:
 ויואב וכל העבא אשר אתו באו
 ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר
 אל המלך וישלחו וילך בשלום:
 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה
 עשית הנה בא אבנר אליך למה
 זה שלחתו וילך הלוך: ידעת את
 אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת
 את מוצאך ואת מבוואך ולדעת את
 כל אשר אתה עשה: ויצא יואב
 מעם דוד וישלח מלאכים אחרי
 אבנר וישבו אתו סבור הסרה ורוד
 לא ידע: וישב אבנר בחרון וישחף
 יואב את תוך השער לדבר אתו
 בשלי ויכתו שם החמש וימת ברם
 עשה אל אחיו: וישמע דוד מאחרי
 כן ויאמר נקי אנכי וממלכתו מעם
 יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר:
 ויחלו על ראש יואב ואר

inf. ad
de. 1. 10. 10

de. 1. 10. 10
m. 1. 10. 10
m. 1. 10. 10

inf. 1. 10. 10
m. 1. 10. 10
m. 1. 10. 10

ל כל בית אביו ואל יפרת מבית יואב
 זב ומצרע ומחויק בפלך ונפל בחרב
 וחסר לחם: ויואב ואבישי אחיו
 הרגו לאבנר על אשר המיר את
 עשה אל אחיהם בגבעון במלחמה:
 ויאמר דוד אל יואב ואל
 כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם
 וחגרו שקים וספרו לפני אבנר
 והמלך דוד הלך אחרי המטה:
 ויקברו את אבנר בחברון וישא
 המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר
 ויבכו כל העם: ויקנן המלך אל
 אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר:
 ודרך לא אסרות ורגליך לא ל
 לנחשתים הגשו בנפול לפני בני
 עולה נפלת ויספו כל העם לבכות
 לח עליו: ויבא כל העם להברות
 את דוד לחם בעוד היום וישבע
 דוד לאמר פה יעשה לי אלהים
 וכה יסיף כי אם לפני כוא השמש
 אטעם לחם או כל מאומה:
 וכל העם תכירו וייטב בעיניהם
 בכל אשר עשה המלך בעיניו כל
 העם טוב: וידעו כל העם
 וכל ישראל ביום ההוא
 כי לא חיתה מהמלך להמית את
 אבנר בן נר: ויאמר המלך אל
 עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול נפל
 היום חנה בישראל:
 ואנכי היום רד ומשות מלך

*fluxu sanguinis
et non fuit
serpens
etc.*

*Lamentatio
anri moritur
multo
ligata*

*Compedis
al motu
mi quibus
etc.*

*Comedia cum
Dau
Comedia
Comedia faciem
etc.*

*agnoni videtur
וכי*

ותאנשים האלה בני צרויה קשים
 ממני ישלם יהוה לעשר הרעה
 ברעתו:
 וישמע בן שאול כי מת אבנר
 כתברון וירפו ידיו וכל ישראל
 נבהלו: ושני אנשים שרי גדודים
 היו בן שאול שם תאחד בענה ושם
 השני רכב בני רמון הפארתי מבני
 בנימן כי גם בארור תחשב על
 בנימן: ויברחו הפארתיים גתימה
 ויהיו שם גרים עד היום הזה:
 וליחונתן בן שאול בן נכה
 רגלים בן חמש שנים הויה בנא
 שמעת שאול ויהונתן מירעא
 ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפנה
 לנוס ויפל ויפסח ושמו מפויבשרת
 וילכו בני רמון הפארתי רכב ובענה ה
 ויבאו כחם חיום אל בית איש גשת
 והוא שכב את משכב הצהרים:
 והנה באו עד תוך הבית לקחי
 חטים ויבחו אל החמש ורכב ובענה
 אחיו גמלו: ויבאו הבית והוא
 שכב על מטתו בחדר משכבו ויכחו
 ויסתחו ויסירו את ראשו ויקחו את
 ראשו וילכו דרך הערבה כל
 הלילה: ויבאו את ראש איש
 גשת אל דוד חברון ויאמרו אל
 המלך הנה ראש איש פשרת בן
 שאול איבך אשר בקש את נפשך
 ויתן יחור לארצי המלך נקמות
 חיום

*100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120*

ה
חמ
חמ

Cui ad dandum me opti mercedem nuncij fuit.

שמואל ב

רא

היום הזה משאול ומרעו: ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתו ויאמר להם חר יהוה אשר פרה את נפשי מכל צרה:

כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחוז בו ואהרנהו בעקלג אשר לתתילו בשרה: אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדוק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ונערתו אתכם מן הארץ: ויען דוד את הנערים וההרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הפרכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אכנר בחברון:

ה

ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנהנו גם אתמול גם שלשם בחיור שאול מלך עלינו אתה היית המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה והמביא תרעה את עמו את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל: ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרתו להם המלך דוד ברירה בחברון לפני יהוה וימשתו את דוד למלך על ישראל:

ה

בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: בחברון מלך

על יהודה שבע שנים וישרה חרשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה: וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם תסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה: וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוס וינע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הכיר: וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה: וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו:

וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות: ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושוכב ונתן ושלמה: ויבחר ואל ישוע ונפג ויפיע: ואל ישמע ואלידע ואל יפלט:

וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל

anigeni in canal
odient
שניא
ק
אל הכיר
מלך
לפי ad pariter
ex altis

Cui opti fuit mercedem nuncij

102a

ועזא ואחיו בני אבינרב נהגים את-
 העגלה חדשה: וישאחו מבית
 אבינרב אשר בנגבר עם ארון
 האלהים ואחיו הלך לפני הארון:
 ורוד וכל בית ישראל משחקים
 לפני יהוה בכל עצי כרזים ובכנרות
 ובנבלים ובתפלים ובמנענעים
 ובצלצלים: ויבאו עד גרן
 נכון וישלח עזא אל ארון האלהים
 ויאחז בו כי שמטו הכקר: ויחר
 אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים
 על השל וימת שם עם ארון
 האלהים: ויחר לרוד על אשר
 פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום
 ההוא פרץ עזה עד היום הזה:
 וירא דוד את יהוה ביום ההוא
 ויאמר איך יבא אלי ארון יהוה:
 ולא אבה דוד להסיר אליו את
 ארון יהוה על עיר דוד וישחור דוד
 בירת עבד אדם חנתו: וישב
 ארון יהוה בירת עבד אדם חנתו
 שלשת חדשים ויברך יהוה את עבד
 אדם ואת כל ביתו:
 ויגד לפלך דוד לאמר ברך יהוה
 את בית עבד אדם וארץ כל
 אשר לו בעבוד ארון האלהים וילך
 דוד ויעל את ארון האלהים מבית
 עבד אדם עיר דוד בשמחה:
 ויהו כי צעדו נשא ארון יהוה
 ששת צעדים ויזבח שור ומריא:

פלשתים לבקש את דוד וישמע
 דוד וירד אל המצודה: ופלשתים
 באו וינטשו בעמק רפאים: וישאל
 דוד ביהוה לאמר האעלה אל-
 פלשתים התחננס בידי:
 ויאמר יהוה אל דוד עלה כירנתן
 אתן את הפלשתים בודך: ויבא
 דוד בכעל פרצים ויכס שם דוד
 ויאמר פרץ יהוה ארץ אביו לפני
 כפרץ מים על כן קרא שם המקום
 ההוא בעל פרצים: ויעזבו שם
 את עצבתם וישאם דוד ואנשיו:
 ויספו עוד פלשתים
 לעלות וינטשו בעמק רפאים:
 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה
 חסב אל אחריתם ובאת להם ממול
 בכאים: ויהי בשמעך את קול
 צעדה בראשי חפכאים או תחרץ כי
 או יצא יהוה לפניך להכורט במחנה
 פלשתים: ויעש דוד כן כאשר
 צותו יהוה ויק את פלשתים מנבע
 עד באך גזר: ויסף
 עוד דוד את כרל בחור בישראל
 שלשים אלף: וינס וילך דוד
 וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה
 להעלות משם את ארון האלהים
 אשר נקרא שם שם יהוה צבאות
 ישב הכרובים עליו: וירכבו את
 ארון האלהים אל עגלה חדשה
 וישאחו מבית אבינרב אשר בנגבעה

diff.

desertion

chala

כה

gyra pod ex
mvg קיצ
mvg

מולת
Moris ככא
Moris חרץ
praeu
staba.

de Vm

legent
מרג
capit

ודוד מכרפר ככל עין לפני יהוה
 10 ודוד הגור אפור בר ודוד וכל בית
 ישראל מעליש את ארון יהוה
 בתרועה ובקול שופר והיה ארון
 יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול
 נשקפת בער החלון ותרא את המלך
 דוד מפוז ומכרפר לפני יהוה ותכו לו
 בלבה ויבאו את ארון יהוה ויצגו
 אותו במקומו בתוך האהל אשר נטה
 לו דוד ויער דוד עלות לפני יהוה
 ושלמים ויכל דוד מהעלורת
 העולה והשלמים ויברך את העם
 בשם יהוה צבאות ויחלק לכל העם
 לכל המון ישראל למאיש ועד
 אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר
 אחד ואשישה אחת וילך כל העם
 כ איש לביתו וישב דוד לברך את
 ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת
 דוד ותאמר מה נכפר היום מלך
 ישראל אשר נגלר היום לעיני
 אמהות עבדיו כחנלות ננלות אחד
 הרקים ויאמר דוד אל מיכל לפני
 יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל
 ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה
 על ישראל ושחקת לפני יהוה
 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני
 ועם האמהות אשר אמרת עמם
 אכברה ולמיכל בת שאול לא
 ילד היה לה ולד ער וזם מותה ו
 ויהי כשישב המלך בביתו ויהוה

הניח לו מסביב מכל איביו ויאמר
 המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי
 יושב בבית ארוז וארון האלהים
 יושב בתוך תרועה ויאמר נתן
 אל המלך כר אשר בלבבך לך
 עשה כי יהוה עמך ויהי בלילה ה
 תחוא ויהי דבר יהוה אל פסקא
 נתן לאמר לך ואמרת אל עבדי
 אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה
 לי בית לשבתי כי לא ישבתי בבית
 למיזם העלתי ארתי בני ישראל
 ממצרים ועד היום הנה ואהיה
 מתהלך באהל וכמשכן בכל
 אשר התהלכתו בכל בני ישראל
 הדבר דברתי ארתי אחד שבטי
 ישראל אשר צויתי לרעות את עמי
 את ישראל לאמר לפה לא בנייתם
 לי בית ארוז ועתה כה תאמר
 לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות
 אני לקחתיו מן הצאן מאחר הצאן
 להיות נגיד על עמי על ישראל
 ואהיה עמך בכל אשר הלכת
 ואכרתה ארתי כל איבך מפניך
 ועשיתי לך שם גדול בשם הגדלים
 אשר בארץ ושמתו מקום לעמי
 לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא
 ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה
 לענותו כאשר בראשונתו ולמן היום
 אשר צויתי שפטים על עמי ישראל
 והניחתי לך מכל איבך וחגיד לך

aula u o ym
malam 1550

vi ego sedes
in' w' ab

ca. 100

101

102

103

יהוה בֵּית יְעִשָׁה לֶךְ יְהוָה: כִּי
 יִמְלֹאוּ יָמַיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת אֲבוֹתַיךָ
 וְהִקִּימְתִי אֶת יִרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ אֲשֶׁר
 יֵצֵא מִמַּעֲיָךְ וְהִכִּינְתִי אֶת מַמְלַכְתּוֹ:
 הוּא יִבְנֶה בֵּית לְשִׁמִּי וְכִנְנִתִּי אֶת־
 בְּסֵף מַמְלַכְתּוֹ עַד עוֹלָם: אֲנִי אֶהְיֶה
 לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְבֵן אֲשֶׁר
 בְּהַעֲוֹתוֹ וְהִכַּחֲתִיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים
 וּבִנְיָעוּ בְּנֵי אָדָם: וְחִסְדֵי לֹא־יִסוּר
 מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר חִסְדֵי מֵעַם שְׂאוֹל
 אֲשֶׁר חִסְדֵי מִלְּפָנַיךָ: וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ
 זִמְמַלְכְּתֶךָ עַד עוֹלָם לְפָנַיךָ כְּסֵאֶךָ
 יִהְיֶה נֶכֶן עַד עוֹלָם: כָּכֹל הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וְכָכֹל חֲתוּמֵי הַחֹךְ בֶּן דָּבָר נָתַן
 אֶל־דָּוִד:
 וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּשֶׁב לְפָנָיו יְהוָה
 וַיֹּאמֶר מִי אֲנִכִּי אֲדֹנָי יְהוָה וּמִי בֵּיתִי
 בְּיָבִיאֲתָנִי עַד הַלֵּם: וְחִקְשׁוּ עוֹד
 זֹאת בְּעֵינַיךָ אֲדֹנָי יְהוָה וְתִדְבַר גַּם
 אֶל־בָּיִת עֲבָדְךָ לְמַרְחֹק וְאֶרֶץ
 תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוָה: וּמִה־יֹּסִיף
 דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה יִדְעַת
 אֶת־עֲבָדְךָ אֲדֹנָי יְהוָה: בְּעִבּוֹר
 דְּבָרְךָ וּבְלִבְךָ עֲשִׂיתָ אֶת כָּל־הַגְּדוּלָּה
 הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת עֲבָדְךָ: עַל־כֵּן
 גִּדַּלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים כִּי אִין כְּמוֹךָ
 וְאִין אֱלֹהִים וּלְתַךְ כְּכֹל אֲשֶׁר־
 שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹנוּ: וּמִי כְעִמְךָ כִּישְׂרָאֵל
 גְּזוֹי אַחַר בְּאָרֶץ אֲשֶׁר הִלְכוּ אֱלֹהִים
 לְפָרוֹת לּוֹ לְעַם וּלְשׁוֹם לּוֹ שֵׁם

*de misericordia
Tabernaculi*

de vero sa

*qui si tu malit
sua fuerit, argua
10 Inf Steph
Cui p. r. r. r.
cyent. הערה*

וְלַעֲשׂוֹר לְכֶם הַגְּדוּלָּה וְנִרְאוֹת
 לְאֶרֶץ מִפְּנֵי עִמְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לֶךְ
 מִמִּצְרַיִם גְּזוֹם וְאֵלֶּהּ: וְתִכּוֹנֵן לֶךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לֶךְ לְעַם עַד־
 עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה הֵייתָ לְהַם
 לְאֱלֹהִים: וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדְּבַר
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עֲבָדְךָ וְעַל־בֵּיתוֹ
 הַקָּס עַד עוֹלָם וְעִשָׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
 וַיִּגְדַּל שִׁמְךָ עַד עוֹלָם לְאָמֵר
 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
 וּבֵית עֲבָדְךָ דָּוִד יִהְיֶה נֶכֶן לְפָנַיךָ:
 כִּי אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 גִּלִּיתָ אֶת־אֶזְנוֹ עֲבָדְךָ לְאָמֵר בֵּית
 אֲבִנָּה לֶךְ עַל־כֵּן מֵצֵא עֲבָדְךָ אֶת־
 לְבוֹ לְהַתְּפִיל אֵלֶיךָ אֶת־הַתְּפִלָּה
 הַזֹּאת: וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוָה אַתָּה
 הוּא אֱלֹהִים וְדַבְרֶיךָ יִהְיוּ אִמְרֵי
 וְתִדְבַר אֶל עֲבָדְךָ אֶת הַטּוֹבָה הַזֹּאת
 וְעַתָּה הוֹאֵל וּבִרְךָ אֶת בֵּית עֲבָדְךָ
 לְחַיֵּיתָ לְעוֹלָם לְפָנַיךָ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי
 יְהוָה דְּבָרְתָּ וּמִבְּרַכְתֶּךָ יִבְרַךְ בֵּית
 עֲבָדְךָ לְעוֹלָם: **ח**
 וַיְהִי אַחֲרָיִכֵן וַיָּךְ דָּוִד אֶת פְּלִשְׁתִּים
 וַיִּכְנָעוּם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת מִתְּנֵי הָאָמָה
 מִיָּד פְּלִשְׁתִּים: וַיָּךְ אֶת מוֹאָב
 וַיִּמְרַד בְּחֹבֶל הַשֶּׁבֶט אוֹתָם אֶרֶץ
 וַיִּמְרַד שְׁנֵי חֻבְלִים לְחַמּוֹר וּמְלֹא
 הַחֻבֵל לְחַמּוֹר וַתְּחִי מוֹאָב לְדָוִד
 לְעַבְדִּים נְשָׂאֵי מִנְחָה: וַיָּךְ דָּוִד
 אֶת תִּדְרֵעוֹר בֶּן דַּחַב מֶלֶךְ צוּבָה
 בְּלַכְתָּ

*101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200*

פרת בלכתו לחשיב ירו בנהר

וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות
 פרשים ועשרים אלף איש רגלי
 ויעקר דוד את כל תרכב ויותר
 ממנו מאה רכב: ותכא ארם
 דמשק לעזר לתרדעור מלך צוב
 ויד דוד בארם עשרים ושנים אלף
 איש: וישם דוד נציבים בארם
 דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים
 נושאי מנחה וישע יהוה את דוד
 בכל אשר הלך: ויקח דוד את
 שלמי הנהב אשר היו אר עבדי
 הרדעור ויביאם ירושלים: ומכסה
 ומברתי ערי הרדעור לקח המלך
 דוד נחשת הרבה מאד:
 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דוד
 את כל חיל הרדעור: וישלח תעו
 את יורם בנו אל המלך דוד
 לשאל לו לשלום ולברכו על אשר
 גלחם בהרדעור ויכהו כי איש
 מלחמות תעו היה הרדעור ובידו היו
 כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת:
 גם אותם הקדיש המלך דוד
 ליהוה עם חכסף וחזהב אשר
 הקדיש מכל הגוים אשר כבש:
 מארם ומסואב ומבני עמון
 ומפלישתים ומעמלק ומשלל ה
 הרדעור כן רחב מלך צוב:
 ויעש דוד שם בשבו מהכותו את
 ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף:

וישם בארם נציבים בכל ארם שם
 נציבים ויהי כל ארם עבדים
 לדוד וישע יהוה את דוד בכל
 אשר הלך: וימלך דוד על כל
 ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה
 לכל עמו: ויואב בן צרויה על
 הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר:
 וצדוק בן אחיטוב ואחיה מלך בן
 אביתר כהנים ושריה סופר: ובניהו
 בן נתניה ויהוידע ויחזקיה ויהואב בן
 נחניס חיו:

ויאמר דוד הכניש עוד אשר נותר
 לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור
 יהונתן: ולבית שאול עבד ושמו
 ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר
 המלך אליו האתה ציבא ויאמר
 עבדך: ויאמר המלך האפס עוד
 איש לבית שאול ואעשה עמו חסד
 אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד
 בן ליהונתן נכה רגלים: ויאמר לו
 המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל
 המלך הנה הוא בירת מכיר בן
 עמיאל בלו דבר: וישלח המלך דוד
 ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו
 דבר: ויבא מפיבשת בן יהונתן
 בן שאול אל דוד ויפל על פניו
 וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר
 הנה עבדך: ויאמר לו דוד אל תירא
 כי עשה אעשה עמך חסד בעבור
 יהונתן אביך והשבתי לך את כל

Commentary

anvllas

in Lodabar

ad futurum

inf Kal cu in Parag 27

ב שמואל

שדח שאול אביך ואתה תאכל לחם
 על שלחני המיד: וישתחו ויאמר
 מה עברך כי פנית אל הכלב המת
 אשר כמוני: ויקרא המלך אל
 ציבא נער שאול ויאמר אליו כל
 אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתו
 לבן ארניך: ועבדת לו את הארמ
 אתה ובניך ועבדיך וחבאת וחור
 לבן ארניך לחם ואכלו ומפיבשת
 בן ארניך יאכל המיד לחם על
 שלחני וליציבא חמשה עשר בנים
 ועשרים עבדים: ויאמר ציבא אל
 המלך ככל אשר יצוה אדני המלך
 את עבדו בן יעשה עבדך ומפיבשת
 אכל על שלחני כאחד מפני המלך:
 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל
 מושב בית ציבא עבדים למפיבשת
 ומפיבשת ישב בירושלם כי
 על שלחן המלך המיד הוא אכל
 ותוא פסה שתי רגליו:
 ויהי אחרי כן וימת
 מלך בני עמון ומלך חנון בנו
 תחתיו: ויאמר דוד אעשה חסד
 עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו
 עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד
 עבדיו אר אביו ויבאו עבדי דוד
 ארץ בני עמון: ויאמרו שהי בני
 עמון אל חנון אדניהם המסכר דוד
 את אביך בעיניך כי שלח לך
 מנחמים הלוא בעבור חקר את

ד מקפין
קמציין

העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד
 את עבדיו אליך: ויקח חנון את
 עבדי דוד ויגלה ארם חצי זקנס
 ויכרת ארם מדוניהם בחצי ער
 שתותיהם וישלחם: ויגדו לדוד
 וישלח לקראתם כי היו האנשים
 נבלמים מאד ויאמר המלך שבו
 בירחו ער יצמח זקנכם ושבתם:
 ויראו בני עמון כי נכאשו בדוד
 וישלחו בני עמון וישכרו את ארם
 בית רחוב ואת ארם צובא עשרים
 אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף
 איש ואיש טוב שנים עשר אלף
 איש: וישמע דוד וישלח את יואב
 ואת כל הצבא הנבחרים:
 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח
 השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב כתי
 ומעכר לבהם פשרה: וירא אלף
 יואב כי היתה אליו פני המלחמה
 מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי
 בשראל ויערך לקראת ארם: ואת
 יתר העם נתן ביד אנשי אחיו ושרא
 ויערך לקראת בני עמון: ויאמר
 ארם תחוק ארם מפני וחיתת לי
 לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך
 ותלכתי להושיע לך: חזק ונתחוק
 בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויחזק
 ועשה חסד בעיניו: ויגשו יואב
 והעם אשר עמו למלחמה בארם
 ויגסו מפניו: ובני עמון ראו

מד
מד
מד

כתב

תיר

שרא

ק

כי נס ארם וינסו מפני אכישו ויבאו
 העיר וישב ויאב מעל בני עמון
 ויבא ירושלם וירא ארם כי ננף
 לפני ישראל ויאספו חרד וישלח
 הרעור ויצא את ארם אשר מעבר
 הנחר ויבאו חילם ושוכף שר
 צבא הרעור לפניהם ויגד
 לדוד ויאסף את כל ישראל וועבר
 את הירדן ויבא חלאמר ויערכו
 ארם לקראת דוד וילחמו עמו
 וינס ארם מפני ישראל ויחרג דוד
 מארם שבע מאות רכב וארבעים
 אלף פרשים ואת שוכף שר צבאו
 חכה וימת שם ויראו כל המלכים
 עבדו הרעור כי ננפו לפני ישראל
 וישלמו ארץ ישראל ויעברום
 ויראו ארם לחושיע עז את בני
 עמון יא

ויהי לתשובת השנה לעת יצאת
 המלאכים וישלח דוד ארם ויאב
 ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל
 וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה
 דוד וישב בירושלם
 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל
 משכבו ויתהלך על גג בית המלך
 וירא אשה רחצת מעל חגב והאשה
 מוברת מראה מאד וישלח דוד
 וידרש לאשר ויאמר הלא זאת
 בת שבע בת אליעם אשת אוריה
 החתי וישלח דוד מלאכים ויקחה

ותכזב אליו וישכב עמה ויהי
 מתקדש ממשמאתה ותשב אל
 ביתה ותהר האשה ותשלח ותגד
 לדוד ותאמר חרה אנכי וישלח
 דוד אל יואב שלח אלי את אוריה
 החתי וישלח ויאב את אוריה אל
 דוד ויבא אוריה אליו וישאל דוד
 לשלום ויאב ולשלום העם ולשלום
 המלחמה ויאמר דוד לאוריה
 דד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה
 מבית המלך ותיצא אחריו משאר
 המלך וישכב אוריה פתח בית
 המלך את כל עבדו ארני ולא יחד
 אל ביתו ויגידו לדוד לאמר לא
 ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל
 אוריה הלא סדרך אתה בא מדוע
 לא ירדת אל ביתך ויאמר
 אוריה אל דוד הארון ושראר
 ויחודת ישבים בספות וארני ויאב
 ועבדו ארני על פני השדה חנים ואני
 אבוא אל ביתי לאכול ולשתות
 ולשכב עם אשתי חייך וחי נפשך אם לחסר
 אעשה את הדבר הזה ויאמר
 דוד אל אוריה שכ בזה נס החיום
 ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם
 ביום תהום ומפחרת ויקרא לו
 דוד ויאב אל לפניו וישת וישכרהו
 ויצא בערב לשכב במשכבו עם
 עבדו ארני ואל ביתו לא ירד
 ויהי בכקר ויכתב דוד ספר אל

Abis. Jerusalem

*mand. Seda Chal
Ror. D.*

תירא

Rabba

ויאב וישלח ביד אוריה : ויכתב
 בספר לאמר תבו את אוריה אל
 מול פני המלחמה תחזקה ושבתם
 מאחריו ונכה ומר : ויהי בשמור
 יואב אל העיר ויתן את אוריה אל
 חמקום אשר ידע כי אנשי חיל שם :
 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב
 ויפל מן העם מעברי דוד וימת גם
 אוריה החתי : וישלח יואב ויגד
 לדוד את כל דברי המלחמה : ויצו
 את המלאך לאמר ככלותך את כל
 דברי המלחמה לדבר אל המלך :
 והיה אם תעלה חמת המלך ואמר
 לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם
 הלא ידעתם ארת אשר יורו מעל
 החומה : מי הפכה את אבומלך פן
 ירבשת הלא אשה השליכה עליו
 פלה רכב מעל החומה וימת בתכץ
 למה נגשתם אל החומה ואמרת
 גם עבדך אוריה החתי מת : וילך
 המלאך ויבא ויגד לדוד כל
 אשר שלחו יואב : ויאמר המלאך
 אל דוד כי גברו עלינו האנשים
 ויצאו אלינו חדרה ונהיה עליהם
 עד פתח השער : ויראו חפוראים
 אל עבדיך מעל החומה וימותו
 מעברי המלך וגם עבדך אוריה
 החתי מר : ויאמר דוד אל
 המלאך כה תאמר אל יואב אל
 ידע בעיניך את הדבר הזה כי כזה

וכזה האכל החרב תחוק מלחמתך
 אל העיר והרסה וחזקה : ותשמע
 אשת אוריה כי מת אוריה אשה
 ותספד על בעלה : ויעבר האכל
 וישלח דוד ויאספה אר
 ותחיר לו לאשר ותלד לו בן וידע
 הדבר אשר עשה דוד בעיני
 יהוה : וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא
 אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר
 אחת אחד עשיר ואחד ראש :
 לעשיר היה צאן ובקר הרבה
 מאד : ולראש אין כל כי אם כבשה
 אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל
 עמו ועם פניו יחדו מפתו תאכל
 ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותחיר
 לו כבת : ויבא הלך לאיש העשיר
 ויחמל לקחת מצאנו ומפקרו לעשות
 לארץ הבא לו ויקח אר כבשת
 האיש הראש ויעשה לאיש הבא
 אליו : ויחר אף דוד באיש ה
 מאד ויאמר אר נתן חי יהוה
 כי בן מור האיש העשה זאת :
 ואת הפכשתה ושלם ארבעתים עקב
 אשר עשה אר הדבר הזה ועל
 אשר לא חמל : ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה
 אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
 משחתיך למלך על ישראל ואנכי
 הצלתיך מיד שאול : ואתנה לך
 אר

ויהי

בע

חבר

ויהי

חבר

ויהי

thobes p

יתיר א
 dire coram re
 luto
 חורים
 legibus
 raelantur
 כה

ארת בית אדניך ואת נשי אדניך
 בחינק ואחנה לך את בית ישראל
 ויהודר ואם מעט ואוספה לך
 כהנה וכהנה מדוע בנית את דבר
 יהוה לעשות הרע בעיני את אוריה
 החתי הכית בחרב וארת אשתו
 לקחת לך לאשה ואתו הרגת כחרב
 בני עמון ועתה לא תסור חרב
 מבינתך עד עולם עקב כי בוחני
 ותקח ארת אשת אוריה החתי
 להיורת לך לאשה:
 כה אמר יהוה הנני מקים עליך
 דעה מבינתך ולקחתי ארת נשיך
 לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם
 נשיך לעיני השמש הזאת: כי אתה
 עשית בסתר ואני אעשה את הדבר
 הזה נגד כל ישראל ונגד השמש:
 ויאמר דוד אל נתן חטאתי
 ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה
 העביר חטאתך לא תמות: אפס כי
 נאץ נאצת ארת איבי יהוה בדבר
 הזה גם הכן הילוד לך מות ומות:
 וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את
 הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד
 ויאנש: ויבקש דוד את האלהים
 בעד הנער ויצא דוד צום ובא ולן
 ושכב ארצה: ויקמוקנו ביתו
 עליו להקיסו מן הארץ ולא אבר
 ולא ברה אתם לחם: ויהי ביום
 השביעי וימרת הילד ויראו עבדי

בעיני

טו
fol 99

דוד לחניד לו: כרמת הילד בוי
 אמרו הנח בהיורת הילד חידברנו
 אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר
 אליו מת הילד ועשה רעה: וירא
 דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד
 כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו
 המר הילד ויאמרו מת: ויקס דוד
 מהארץ וירחץ ויסק ויחלף שמלתו
 ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל
 ביתו וישאל וישומו לו לחם ויאכל:
 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה
 אשר עשית בעבור הילד הו צמת
 ותבך וכאשר מרת הילד קמת מלא
 ותאכל לחם: ויאמר בעוד הילד
 הו צמתי ואכפה כי אמרתיו מי יודע
 יחנני יהוה ותי הילד: ועתה מרת וחנני
 למה זה אני צום האוכל לחשובו
 עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב
 אליו וינחם דוד את כת שבע אשתו
 ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן
 ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו:
 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את
 שמו ידידיה בעבור יהוה:
 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד
 את עיר המלוכה: וישלח יואב
 מלאכים אל דוד ויאמר גלחמתי
 ברבה גם לכרתי את עיר המים:
 ועתה אסף את יתר העם וחנה
 על העיר ולכדה פן אלכד אני את
 העיר ונקרא שמו עליה: ויאסף

libetis multitudine
militum
mullier

כ
תו
ק

ק

amabilem
Talles

collyre temporal
cape v:

defectus
epistola *verificata* *part. 55*
subscripsi

וַיֵּצֵא אֲבִשְׁלוֹם אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּ
 נָא כַּטּוֹב לִב־אֲמִנוֹן בְּיוֹן וְאִמְרַתִּי
 אֵלֵיכֶם הֲכֹ אֶת־אֲמִנוֹן וְהִמַּתֶּם אֹתוֹ
 אֶל־תִּירְאוּ הֲלוֹא כִּי אֲנִכִּי צוֹנֵתִי
 אַתְּכֶם חֹזְקוֹ וְהָיוּ לִבְנֵי־חַיִל׃ וַיַּעֲשׂוּ
 נַעֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם לֵאמֹנוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 אֲבִשְׁלוֹם׃ וַיִּקְמוּ כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 וּרְכִבּוֹ אִישׁ עַל־פֶּרְדּוֹ וַיִּנְסוּ׃ וַיְהִי ל
 הַמֶּלֶךְ כַּדְרֹךְ וְהִשְׁמַעְהָ כָּאֵה אֶל־דָּוִד
 לֵאמֹר הִנֵּה אֲבִשְׁלוֹם אֶרְצָא־כָּל־
 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נֹתֵר מֵהֶם אֶחָד׃
 וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב
 אַרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו נֹצְבִים קִרְעֵי
 בְּגָדִים׃ וַיַּעַן יוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעֵה אַחִי־
 דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־יְאֹמֵר אֲדֹנָי אֵת־כָּל־
 הַנְּעָרִים׃ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הִמִּיתוּ כִּי־
 אֲמִנוֹן לִבְדּוֹ מֵת כִּי־עַל־פִּי אֲבִשְׁלוֹם
 הִיִּתָּה שׂוֹמֵה מִיּוֹם עָנְתוּ אֵת תְּמַר שׁוֹמֵת
 אַחֲתוֹ׃ וְעַתָּה אֶל־יִשָּׁם אֲדֹנָי ק
 הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ דַּבֵּר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי־אִם אֲמִנוֹן לִבְדּוֹ כְּתוֹב
 מֵת׃ וַיְבַרַח אֲבִשְׁלוֹם וַיֵּשֶׁב הַנְּעִיר וְלֹא־קָרַי
 הַצִּפּוֹה אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֵס־רַב
 הַלְּכִים מְדַרְךְ אַחֲרָיו מֵצַד הַהָר׃ עֵינָיו
 וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי־
 הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כְּדַבֵּר עִבְדְּךָ בֶּן־חַיִל׃
 וַיְהִי כִּכְלִתּוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ
 בָּאוּ וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם הַמֶּלֶךְ
 וְכָל־עַבְדָּיו בָּכוּ בְּכִי־גְדוֹל מְאֹד׃
 וְאֲבִשְׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־תַּלְמִי בֶּן־

חַרְלַת אַחֲרֶיהָ׃ וְעַלֶּיהָ כְּתַנַּת פָּסִים
 כִּי כֹן תִּלְבַּשְׁנָה בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלוֹת
 מֵעִלְיָם׃ וַיֵּצֵא אוֹתָהּ מִשְׂרֵתוֹ הַחוּץ
 וַנַּעַל הַרְלַת אַחֲרֶיהָ׃ וַתִּקַּח תְּמַר
 אֶפֶר עַל־רֹאשָׁהּ וְכַתְּנַת הַפָּסִים אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ קָרְעָה וַתִּשֶׂם יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ
 וַתֵּלֶךְ הַלֹּךְ וַזַּעֲקָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 אֲבִשְׁלוֹם אַחִיהָ הַאֲמִינוֹן אַחִיךָ הִיָּה
 עִמָּךְ וְעַתָּה אַחֲתֵי הַחֲרוּשִׁי אַחִיךָ
 הוּא אֶל־תִּשִׁיתִי אֵת־לִבְךָ לְדַבֵּר
 הַזֶּה וְתִשָּׁב תְּמַר וְשִׁמְמָה בֵּית־
 אֲבִשְׁלוֹם אַחִיהָ׃ וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע
 אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר לוֹ
 מְאֹד׃ וְלֹא־דַבֵּר אֲבִשְׁלוֹם
 עִם־אֲמִנוֹן לְמַרְעֵו עַד־טוֹב כִּי־
 שָׁנָא אֲבִשְׁלוֹם אֶת־אֲמִנוֹן עַל־דְּבַר
 אֲשֶׁר עָנָה אֶרְצָא תְּמַר אַחֲתוֹ׃
 וַיְהִי לַשְּׁנַתַּיִם יָמִים וַיְהִיו גְּזוּיִם
 לְאֲבִשְׁלוֹם בְּבַעַל חֲצוֹר אֲשֶׁר עִם־
 אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלוֹם לְכָל־בְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ׃ וַיָּבֵא אֲבִשְׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא גְזוּיִם לְעַבְדְּךָ יֵלֶךְ־
 נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדָּיו עִם־עַבְדְּךָ׃ וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִשְׁלוֹם אֶל־בְּנֵי־אֶל־נָא
 גֵּלְךָ כִּלְגוֹ וְלֹא נִכְבַּר עֲלֶיךָ וַיִּפְרָץ בּוֹ
 וְלֹא אָבָה לֵלְכַת וַיְבַרְכֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר
 אֲבִשְׁלוֹם וְלֹא יֵלֶךְ נָא אֲתָנוּ אֲמִנוֹן
 אַחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵמָּה יֵלֶךְ עִמָּךְ׃
 וַיִּפְרָץ בּוֹ אֲבִשְׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ
 אֶת־אֲמִנוֹן וְאֵת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃

כה

עמיהוד עמיהוד מלך גשור ויתאבל על בנו

כל הימים יד

ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם

שלוש שנים ותכל דוד המלך

לצאת אל אבשלום בירחם על

אמנון בירתו וידע יואב בן

צרויה בירלב המלך על אבשלום:

וישלה יואב תקועה ויקח מש

אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי

נא ולבשיו נא בגדי אבל ואל תסוכי

שמן והיית כאשה זה ימים רבים

מתאבלת על מת ובאת אל המלך

ורברת אליו כדבר הזה וישם יואב

את הדברים כפיהו ויתאמר

האשה התקעית אל המלך ותפל

על אפיה ארצה ותשתחו ויתאמר

חושיעה המלך:

ויאמר לה המלך מה לך ויתאמר

אבל אשה אלמנה אני וימת איש:

ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם

בשרה ואין מציל ביניהם ויבז האחד

את האחד וימת אתו והנה קמה

כל המשפחה על שפחתך ויאמרו

הני את מכה אחיו ונמתהו בגפש

אחיו אשר הרג ונשמדה גם את

חורש וככו ארץ נחלת אשר

נשארה לבלתי שום לאיש שם

ושארית על פני האדמה:

ויאמר המלך אל האשה

לכי לביתך ואני אצוה עליך:

ותאמר האשה התקועית אל

המלך עלי אדני המלך העון ועל

בית אבי והמלך וכסאו נקי:

ויאמר המלך חסדבר

אליך והבאתו אלי ולא יסוף עוד

לגעת בך: ויתאמר יזכר נא המלך

את יהוה אלהיך מהרפירת גואל

הדם לשחת ולא ישמידו את בני

ויאמר חי יהוה אם יפל משערת

בנך ארצה: ויתאמר האשה תדבר

נא שפחתך אל אדני המלך דבר

ויאמר דברי: ויתאמר האשה

ולמה חשבתה כזאת על עם

אלהים ומדבר המלך הדבר הזה

כאשם לבלתי השיב המלך אר

נדהו: בירמות נמות וכמים הנגרים

ארצה אשר לא יאספו ולא ישא

אלהים נפש וחשב מחשבות

לבלתי יודת ממנו נדה: ועתה אשר

באתי לדבר אל המלך אדני את

הדבר הזה כי יראני העם ויתאמר

שפחתך ארברה נא אל המלך

אולי יעשה המלך את דבר אמתו:

כי ישמע המלך להציל את אמתו

מבן האיש להשמיד אתי ואת בני

יחד מנחלת אלהים: ויתאמר

שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך

למנחה כן במלאך האלהים כן

אדני המלך לשמע הטוב והרע

ויחזה אלהיך יחי עמך:

ויצו

conhibetur
Lact chincy
nec componitur

Thema

non
Nipz. Concordo

ככ
Getinguen. Pict

ש
ק
חלת

ויען המלך ויאמר אל האשה
 אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי
 שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא
 אדני המלך: ויאמר המלך היד
 יואב אתך בכל זאת ותען האשה
 ותאמר הו נפשך אדני המלך אם
 בחסורי אש לחמין ולהשמול מכל אשר
 דבר אדני המלך כי עבדך יואב
 הוא צוני והוא שם בפיו שפחתך
 כ את כל הדברים האלה: לבעבור
 סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב
 את הדבר הזה ואדני חכם בחכמת
 מלאך האלהים לדעת את כר
 אשר בארץ: ויאמר המלך
 עשיתי אל יואב הנה נא עשיתי את
 ק הדבר הזה ולך חשב את הנער את
 אבשלום: ויפל יואב אל פניו
 ארצה וישתחו ויכרך את המלך
 ויאמר יואב היום ידע עבדך כי
 מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר
 עבדך עשה המלך את דבר עבדו:
 ק ויקם יואב וילך גשורה ויבא את
 אבשלום ירושלים:
 ויאמר המלך יסב אל ביתו
 ופני לא יראה ויסב אבשלום אל
 ביתו ופני המלך לא ראה:
 כה וכאבשלום לא היה איש
 ופה בכל ישראל לתלר מאד
 מפני רגלו ועד קדקדו לא היה בו
 קום: ובגלחו ארתי ראשו

והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח
 פירכבו עליו ויגלחו ושקל את שער
 ראשו מאתים שקלים באבן המלך:
 ויולדו לאבשלום שלושה בנים
 ובת אחת ושמה תמר היא היתר
 אשה ופת מראה:
 וישב אבשלום בירושלם שנתים
 ימים ופני המלך לא ראה:
 וישלח אבשלום אל יואב לשלח
 אותו אל המלך ולא אכה לבוא
 אליו וישלח עוד שניר ולא אכה
 לבוא: ויאמר אל עבדו ראו ל
 חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים
 לכו והוציאתיה באש ויציתו עבדי והציתוה
 אבשלום את החלקה באש:
 ויקם יואב ויבא אל אבשלום
 הביתה ויאמר אליו למה הציתו
 עבדיך את החלקה אשר לי
 באש: ויאמר אבשלום אל יואב
 הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה
 ואשלחה אתך אל המלך לאמר
 למה באתי מנשור טוב לי עוד אני
 שם ועתה אראה פני המלך ואם
 יש בי עון והמתני: ויבא יואב אל
 המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום
 ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו
 ארצה לפני המלך וישק המלך
 לאבשלום:
 ט ויהי מאחרי כן ויעש לו
 אבשלום מרכבה וסוסים וחמשים

ל יצית
al agri meū
partem
hereditatis

והציתוה

איש רעים לפניו: והשבים אבשלום
ועמד על יד דרך השער והיה כל
האיש אשר יהיה לו ריב לבוא
אל המלך למשפט ויקרא אבשלום
אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר
מאחרי שבטי ישראל עברך:
ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך
טובים ונכחים ושמע אין לך מאת
המלך: ויאמר אבשלום מי יושמני
שפט בארץ ועלי ויבא כל איש אשר
יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו:
והיה בקרב איש להשתחות לו
ושלח ארתי ידו והחזיק לו ונשק
לו: ועש אבשלום כדבר הזה
לכל ישראל אשר יבאו למשפט
אל המלך ויגנב אבשלום את לב
אנשי ישראל:
ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר
אבשלום אל המלך אלכרה נא
ואשלם את נדרי אשר נדרתי
ליהוה בחברון: כי נדר נדר עברך
בשבתי כגשור בארם לאמר אם
ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועברתי
את יהוה: ויאמר לו המלך לך
בשלום ויקם וילך חברונה:
וישלח אבשלום מרגלים בכל
שבטי ישראל לאמר בשמעכם את
קול השופר ואמרתם מלך אבשלום
בחברון: ואת אבשלום הלכו
מאתים איש מירושלם קראים

ה

ישוב

ק

י

והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר:
וישלח אבשלום את אחיתפל
חגילני יועץ הוד מעירו מגלה
בזבחו ארם הזבחים והיה הקשר
אמץ והעם הולך ורכ את אבשלום:
ויבא המניד אל דוד לאמר היה
לב איש ישראל אחרי אבשלום:
ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו
בירושלם קומו ונברחה כי לא
תהיה לנו פליטה מפני אבשלם
מהרו ללכת פן ימהר והשגנו
והדחים עלינו את הרעה והכה העיר
לפי חרב: ויאמרו עבדי המלך אל
המלך ככל אשר יבחר אנני המלך
הנה עברך: ויצא המלך וכל
ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר
נשים פלגשים לשמר הכית:
ויצא המלך וכל העם ברגליו
ויעמרו בית המרחק: וכל עבדיו
עברים על ידו וכל הכרתי וכל
הפלתי וכל הגתים שש מאות איש
אשר באו ברגלו מנת עברים על
פני המלך: ויאמר המלך אל אתו
הגת למה תלך גם אתה אתנו שוב
ושבעס המלך כי נכרי אתה וגם
גלה אתה למקום: תסול פואך
והיום אנועך עמנו ללכת ואני
הולך ער אשר אני הולך שוב
והשב את אחיך עמך חסד ואמת:
ויען אתי ארם המלך ויאמר חי
יהוה

כ

ולא

מגלה

מ

כ

כער

ק

כ

אני

כתיב יהוה וחי ארני המלך כי אם במקום ולא קרו אשר יהיה שם ארני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך: ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי חנתי וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו: וכל הארץ בזכים קול גדול וכל העם עברו והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברו על פני דרך את המדבר: והנה גם צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ועל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר:

כה

ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נהריו: ואם כה יאמר לא תפצתי כך הנני יעשרה לי כאשר טוב בעיני: ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבר העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם: ראו אנכי בערכות מתמהמה בעברות המדבר עד ק בוא דבר מעמכם להניד לי: וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ל ירושלם וישבו שם: ודוד עלה במעלה חיותים עלה ובזכה וראש לו חפזותו חולך יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו

discecalaty 2 זיהו 2
opromoni
aprom capic.
tugo חסיה
tace.

עלה ובכה: ודוד הניד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סבל נא את עצת אחיתפל יהוה: ויחי דוד בא ער הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארצי קרוע בתנתו וארמה על ראשו: ויאמר לו דוד אם עברת אתי וחית עלי למשא: ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אחי: עבר אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל:

Stalisk
facio

Arachin

disipali
775

והלוא עמך שם צדוק ואביתר לה הכהנים ויהיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך הניד לצדוק ולאביתר הכהנים: הנה שם עמס שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו: ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלם:

י וידוד עבר מעט מהראש

והנה ציבא נער מפיכשת לקראתו וצמר חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולחלם וחקיץ וחלם לאכל הנערים והיון לשחות היעף במדבר: ויאמר המלך ואיה כן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה

lugni atonens

vna pass
ansuru
anas
atru

lastu

עמית *facit* *intra*

וישב בירושלם כי אמר היום ישיבו
 לי בית ישראל את ממלכות אבי :
 ויאמר המלך לצבא הנה לך
 כל אשר למפיבשר ויאמר ציבא
 השתחית אמצא חן בעיניך אדני
 המלך : וכן המלך דוד ער
 בחורים והנה משש איש יוצא
 ממשפחת בית שאור ושמו שמעי
 בן גרא יצא יצוא ומקלל :
 ויסקל באבנים את דוד ואת כל
 עבדי המלך דוד וכל העם וכל
 הנזכרים מימינו ומשמאלו : וכה
 אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים
 ואיש הכלועל : השיב עליך יהוה
 כל דמי בית שאול אשר מלכת
 תיו חתתו ויתן יהוה את המלוכה ביד
 ק אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש
 דמים אתה : ויאמר אבישי בן
 צרויה אל המלך למה יקלל הכלב
 המת הזה את אדני המלך אעברה
 נא ואסירה את ראשו :
 ויאמר המלך מה לי ולכם בני
 כח צרויה כי יקל וכי יהוה אמר לו
 ק קלל את דוד ומי אמר מדוע עשית
 כן : ויאמר דוד אל אבישי ואל
 כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי
 מבקש את נפשי ואף כי עתה בן
 הומני הנחו לו ויקלל כי אמר לו
 בעיני יהוה : אולי יראה יהוה בעוני
 ס והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו

היום הזה : וילך דוד ואנשיו בדרך
 ושמעו הלך בצלע החר לעמתו הלוך
 ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר
 בעפר : ויבא המלך וכל העם
 אשר אתו עיפוס וינפש שם :
 ואבשלום וכל העם איש
 ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו :
 והיה כאשר בא חושי הארכי רעה
 דוד אל אבשלום ויאמר חושי
 אל אבשלום יחי המלך יחי המלך :
 ויאמר אבשלום אל חושי זה
 חסדך את רעך למר לא הלכת
 את רעך : ויאמר חושי אל
 אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם
 הזה וכל איש ישראל לא אחז
 ואתו אשב : והשניר למי אני
 אעבד הלוא לפני בנך כאשר עבדתי
 לפני אביך בן אהיה לפניך :
 ויאמר אבשלום אל אחיתפל
 הכו לכם עצה מה נעשה :
 ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא
 אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור
 הכיור ושמע כל ישראל כי
 נבאשת את אביך וחזקו ידי כל
 אשר אתך : ויסו לאבשלום
 האהל ער תג ויבא אבשלום
 אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל :
 ונצת אחיתפל אשר יעץ בימים
 ההם כאשר ישאר : בדבר איש
 תאלהים בן כל עצת אחיתפל גם
 לדוד

Handwritten marginal notes in the left margin.

Handwritten marginal notes in the right margin.

לְרוֹד גַּם לְאַבְשָׁלוֹם׃
 וַיֹּאמֶר אַחִיתֹּפֶל אֶל-אַבְשָׁלוֹם
 אַבְחָרָה נָא שְׁנַיִם-עָשָׂר אֲלָף אִישׁ
 וְאַקִּימָה וְאַרְדָּפָה אַחֲרֵי-רוֹד הַלַּיְלָה׃
 וְאַבּוֹא עֲלָיו וְהוּא יִגַע וְרַפָּה יָדַיִם
 וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-
 אִתּוֹ וְהִכִּיתִי אֶת-הַמֶּלֶךְ לְבָדוֹ׃
 וְאַשִּׁיבָה כָּל-הָעָם אֵלַיךְ כְּשׁוֹב הַכָּל
 הָאִישׁ אֲשֶׁר-אַתָּה מִבְּקֶשׁ כָּל-הָעָם
 יִהְיֶה שְׁלוֹם׃ וַיִּשְׂרַח הַדָּבָר בְּעֵינָיו
 אַבְשָׁלוֹם וּבְעֵינָיו כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קְרָא
 נָא גַם לְחוּשֵׁי הָאָרֶץ וְנִשְׁמָעָה
 מִה-בְּפִיו גַּם-הוּא׃ וַיָּבֹא חוּשֵׁי אֶל-
 אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו
 לֵאמֹר כַּדְּבַר הַזֶּה דַּבֵּר אַחִיתֹּפֶל
 הַנְּעִשֶׂה אֶת-דְּבָרֹךְ אֲשֶׁן אֶתְּרָה
 דְּבַר׃ וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל-
 אַבְשָׁלוֹם לֹא-טוֹבָה הַעֲשֶׂה אֲשֶׁר-
 יַעַץ אַחִיתֹּפֶל בַּפֶּעַם הַזֹּאת׃ וַיֹּאמֶר
 חוּשֵׁי אֶתְּךָ יָדַעְתָּ אֶת-אַבְיָד וְאֶת-
 אֲנָשָׁיו כִּי גִבֹרִים הֵמָּה וּמְרֵי נֶפֶשׁ
 הֵמָּה כְּרוֹב שְׂכּוּל בַּשָּׂדֶה וְאַבְיָד אִישׁ
 מִלְחָמָה וְלֹא יִלֵּן אֶת-הָעָם׃ הִנֵּה
 עִתָּה הוּא יִנְחָמָה בְּאַחֲרֵי הַפְּחָתִים
 אוֹ בְּאַחַד הַמְּקוֹמֹת וְהִיָּה כִּנְפֹל
 בָּהֶם בְּתַחֲלָה וְשָׁמַע שָׁמַע וַיֹּאמֶר
 הִיָּתָה מִנְּפֹרֶה בְּעַם אֲשֶׁר אַחֲרָיו
 אַבְשָׁלוֹם וְהוּא גַם-כֵּן חָיִל אֲשֶׁר לְכֹו
 כָּלֵב הָאָרֶץ הַמָּס וּפָס כִּי-וָדַע כָּל-

יִשְׂרָאֵל כִּי גִבֹר אַבְיָד וּבְנֵי-חָיִל אֲשֶׁר
 אִתּוֹ׃ כִּי יַעֲצֵתִי הָאֶסְפִּי יֹאסֵף עֲלַיְךָ
 כָּל-יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד-בְּאֵר שֶׁבַע
 כְּחֹל אֲשֶׁר-עַל-הַיָּם לְרֹב וּפְנִיךָ
 הַלְכִים בְּקֶרֶב׃ וּבִאֵנוּ אֵלָיו בְּאַחַת
 חַמְסוֹמֹת אֲשֶׁר נִמְצְאָה שָׁם וְנַחֲנוּ עֲלָיו
 כְּאֲשֶׁר יָפַל הַטָּל עַל-הָאָרֶמֶח וְלֹא-
 נִוָּתַר בּוֹ וּבְכָל-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-אִתּוֹ
 גַּם-אַחֲרָיו׃ וְאִם-אֶל-עִיר יֹאסֵף
 וְהִשִּׁיאוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר הַהִיא
 חֲבָלִים וְסַחֲכָנוּ אֹתוֹ עַד-הַנְּחַל עַד
 אֲשֶׁר לֹא-נִמְצְאָה שָׁם גַּם-צָרוּר׃
 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל-
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָרָה עֲצַת חוּשֵׁי
 הָאָרֶץ מֵעֲצַת אַחִיתֹּפֶל וְהִזֵּה צוּה
 לְהַפֵּר אֶת-עֲצַת אַחִיתֹּפֶל הַטוֹבָה
 לְבַעֲבוֹר הַבֵּיָא יִהְיֶה עַל-אַבְשָׁלוֹם
 אֶת-הָרֵעָה׃ וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל-טו
 צְדוֹק וְאֶל-אַבִּיתָר הַכֹּהֲנִים כְּזֹאת
 וּכְזֹאת יַעַץ אַחִיתֹּפֶל אֶת-אַבְשָׁלוֹם
 וְאֵת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּכְזֹאת וּכְזֹאת
 יַעֲצֵתִי אֲנִי׃ וְעִתָּה שְׁלַחוּ מִהָרָה
 וְהַגִּידוּ לְרוֹד לֵאמֹר אֶל-תֵּלֵן הַלַּיְלָה
 בְּעִבְרוֹת הַמִּדְבָּר וְגַם עִבֹר תַּעֲבֹר בְּעִרְבוֹת
 פֶּן יִבְלַע לְמַלְךְךָ וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר
 אִתּוֹ׃ וַיִּהְיוּנָתָן וְאַחִימֵלֵךְ עֹמְדִים בְּעֵין
 רֵגֶל וְהִלְכָה הַשִּׁפְחָה וְהַגִּידָה לָהֶם וְהֵם
 יָלְכוּ וְהַגִּידוּ לְמַלְךְךָ דוֹד כִּי לֹא יוֹכְלוּ
 לְחַרְאוֹת לָבוֹא הָעִירָה׃
 וַיֵּרָא אֹתָם גַּעַר וַיִּנְדַּךְ לְאַבְשָׁלוֹם וַיִּלְכְּו

Sed hoc anfulo

*small. curvatur
אבנ
magis
absolutely
grain, highly*

*for Paul
absorbent
fur*

videtur int. mch

שְׁנֵיהֶם מֵהָרָה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־אִישׁ
 בְּבַחֲרֵיהֶם וְלוֹ כֶּבֶד בַּחֲצֵרוֹ וַיִּרְרוּ
 שָׁם וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתַּפְרֹשׂ אֶת־
 הַמֶּסֶךְ עַל־פְּנֵי הַפֶּאֶר וַתִּשְׁמַח עֲלָיו
 הַרְפוּת וְלֹא גֹדַע דָּבָר וַיָּבֹאוּ
 עִבְדֵי אֲבִשְׁלוֹם אֶל־הָאִשָּׁה הַבֵּיתָה
 וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אַחֲמִיעֶץ וַיְהִינְתָּן
 וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה עִבְרוּ מִיכַל
 הַמַּיִם וַיִּבְקְשׂוּ וְלֹא מָצְאוּ וַיֵּשְׁבוּ
 יְרוּשָׁלַם וַיְהִי אַחֲרָיו לְכַתֵּם וַיַּעֲלוּ
 מֵהַבְּאֵר וַיֵּלְכוּ וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קוּמוּ וְעִבְרוּ מֵהָרָה
 אֶת־הַמַּיִם כִּי־כִכְרָה יַעֲץ עֲלֵיכֶם
 אַחֲתִיפֹל וַיִּקַּם דָּוִד וְכָל־הָעָם
 אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן עַד־אוֹר
 הַבֶּקֶר עַד־אֲחַד לֹא נִעְדַר אֲשֶׁר לֹא־
 עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן וַאֲחִיתֹפֵל רָאָה כִּי
 לֹא־נַעֲשִׂיתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־
 חַמְמוֹר וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עֵירוֹ
 וַיִּצַן אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֹק וַיִּמָּר וַיִּקְבַּר
 בְּקִבְרֵי אָבִיו וְדָוִד בָּא מִחֲנִימָה וְאֲבִשְׁלוֹם עָבַר
 אֶת־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 כַּח עָפוּ וְאֶת־עַמְשָׁא שֵׁם אֲבִשְׁלוֹם
 תַּחַת יוֹאָב עַל־הַצְּבָא וְעַמְשָׁא בֶן־
 אִישׁ וּשְׁמוֹ יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר־
 בָּא אֶל־אֲכִינֹל בַּת־נָחַשׁ אַחֲוֵת
 צְרוּיָה אִם יוֹאָב וַיְחַן יִשְׂרָאֵל
 וְאֲכִשְׁלוֹם אֶרֶץ הַנְּלָעַד וַיְהִי
 כִּבְּוֹא דָּוִד מִחֲנִימָה וּשְׁבִי בֶן־נָחַשׁ
 גְּדוֹלָת

מִרְבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וּמְכִיר בֶן־עַמְיָאֵל
 מְלוֹא דָּבָר וּבְרֹזֵלִי הַנְּלָעַדִי מְרַגְלִים
 מִשְׁכָּב וּסְפוֹת וְכָלִי יוֹצֵר וְחַטּוּם
 וְשִׁעְרִים וְקַמָּה וְקָלִי וְפוֹל וְעַדְשִׁים
 וְקָלִי וְדָבָשׁ וְחַמְאָה וְצֹאן וְשִׁפּוֹת
 בְּקָר הַגִּישׁוֹ לְדָוִד וְלָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ
 לֶאֱכֹל כִּי אָמְרוּ הָעָם רַעֲב וְעֵינָי וְצַמָּא
 בְּמִדְבָּר יַח וַיִּפְקַד
 דָּוִד אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשֶׁם עֲלֵיהֶם
 שְׁרֵי אֲלָפִים וְשְׁרֵי מֵאוֹת וַיִּשְׁלַח
 דָּוִד אֶת־הָעָם הַשְּׁלִשִׁית בְּיַד יוֹאָב
 וְהַשְּׁלִשִׁית בְּיַד אֲבִישׁוֹ בֶן־צְרוּיָה אַחִיו
 יוֹאָב וְהַשְּׁלִשִׁית בְּיַד אֲתִי הַנְּתִי
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם יֵצֵא אֲצַנֵּם
 אֲנִי עִמָּכֶם וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא כִּי
 אִם־נָוִם נָוִם לֹא יִשְׁיֹמוּ אֲלוֹנֵנו לָב
 וְאִם־יָמְתוּ חֲצִינוּ לֹא יִשְׁיֹמוּ אֲלוֹנֵנו לָב
 כִּי־עָתָה כְּמִנּוּ עֲשֵׂרָה אֲלָפִים וְעָתָה
 טוֹב כִּי־תִהְיֶה לָנוּ מַעִיר לְעִזּוֹר וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב
 בְּעֵינֵיכֶם אַעֲשֶׂה וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ אֶל־
 יַד הַשָּׁעַר וְכָל־הָעָם יָצְאוּ לַמְּאוֹת
 וְלֹאֲלָפִים וַיִּצַּן הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָב וְאֶת־
 אֲבִישׁוֹ וְאֶת־אֲתִי לֵאמֹר לֹא־אֲמַלִּי
 לְנַעַר לְאֲבִשְׁלוֹם וְכָל־הָעָם שָׁמְעוּ
 בְּצֹאת הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַשָּׂרִים עַל־
 דָּבַר אֲבִשְׁלוֹם וַיִּצַּא הָעָם הַשָּׂרָת
 לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה הַמֶּלֶחֶמָה
 בֵּינֵהֶם אֲפָרַיִם וַיִּגְּבּוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל
 לִפְנֵי עִבְדֵי דָּוִד וְתִהְיֶה שָׁם הַמִּנְפָּרָה
 גְּדוֹלָת

*velum
997
antico
latino*
*מ יכיל
vadu, 42,
potau*
*High Strango
La det 50
Annoyl. 11*

שכנ
שכנ
שכנ

שמואל ב

רו

גדולה ביזם תהוא עשרים אלף ; ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביזם תהוא ; ויקרא אבשלום לפני עבדיו רוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עברו וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלהו ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא חפיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף ותגרת אחת ; ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך וארת אבישיו ואת אתי לאמר שמרו מי בנער כנפשו באבשלום ; או עשיתי כנפשו שקל וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד ; ויאמר יואב לא בן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים ככפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה ; ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימתהו ; ויתקע יואב בשפר וישב העם מדרך אחרי ישראל כי השך יואב את העם ; ויקחו את אבשלום וישלכו אתו

כיער אל תפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו ; ואבשלם לקח ויצב לו בחיו ארץ מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן חסר יוד בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת ער שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה ; ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד אבינו ; ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביזם אחר ותיזם הנה לא תבשר כי על בן המלך מת ; ויאמר יואב בן קרי לכושי לך הנד למלך אשר ראיתה ולא וישתחו כושי ליואב וירץ ; ויסף עוד כתיב אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשרה מצאת ; ויהי מה ארוץ ויאמר לו רויץ וירץ אחימעץ דרך הכבר ויעבר את הפושי ורוד יושב בין שני השערים וילך הצפרה אל נג השער אל החומה וישא את עינו וירא והנה איש רץ לבדו ; ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרבו ; וירא כה הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנרה איש רץ

ק
da n...
ק
vocat...

prova nuy
non...
bon...
baule...
hith...
an...
Ben...
mean...
חל...
חל...

לכרו ויאמר המלך גם זה מבשר :
 ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת
 הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק
 ויאמר המלך איש טוב ורח ואל
 בשורה טובה יבוא ויקרא אחימעץ
 ויאמר אל המלך שלום וישתחו
 למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך
 יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים
 אשר נשאו את ידם באדני המלך :
 ויאמר המלך שלום לנער
 לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי
 החמון הנדול לשלח ארתי עבד
 המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי
 מה : ויאמר המלך סב התוצב כה
 ויסב ויעמד והנה הכושי בא ויאמר
 הכושי יתבשר אדני המלך כר שפמך
 יהוה היום מיד כל הקמים עליך :
 ויאמר המלך אל הכושי
 השלום לנער לאבשלום ויאמר
 הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך
 וכל אשר קמו עליך לרעה : יש
 וירגז המלך ויעל על עליית
 השער ויכך וכה אמר בלכתו בני
 אבשלום בני בני אבשלום מי יתן
 מותי אני תחתיך אבשלום בני בני :
 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאפל
 על אבשלום :
 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל
 לכל העם כר שמע העם ביום ההוא
 לאמר נעצב המלך על בנו ויתגנב

ex libris
 quatuor. 11. 11. 11.
 fol. 277. 278.
 Gran. Mus.

facto ad
 S. Sch. v. 11. 11.

העם ביום ההוא לכוא העיר כאשר
 יתגנב העם הנכלמים בנוסם
 במלחמה : ותמלך לאש את פניו
 ויועק המלך קול גדול בני אבשלום
 אבשלום בני בני :
 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר
 חובשת היום את פני כל עבדך
 הממלטים את נפשך היום ואת
 נפש בניך ובנותיך ונפש נשיך ונפש
 פלנשיך : לאהבה ארתי שניך
 ולשנא את אהביך כו הנדת היום
 כי אין לך שרים ועבדים כו ידעתי
 היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום
 מתים כו כראו ישר בעיניך : ועתה
 קום צא ודבר על לב עבדך כו
 ביהוה נשבעתי כו אינך יוצא אם
 ילוי איש אתך הלי לך ורעה לך
 זאת מפל הרעה אשר באה עליך
 מנעריך ער עתה :
 ויקם המלך וישב בשער וכל
 העם הגידו לאמר הנה המלך יושב
 בשער ויבא כל העם לפני המלך
 וישראל גם איש לאהלו :
 והיו כל העם נדון בכל שבטי
 ישראל לאמר המלך אהצילנו מכף
 איבינו והוא מלשנו מכף פלשתים
 ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום
 : ואבשלום אשר משחנו עלינו מת
 במלחמה ועתה למה אתם מחרשים
 להשיב את המלך :
 והמלך

וידע

וידע
 וידע
 וידע

וידע

וידע

וידע

וידע

וידע

וידע

וידע

וידע

והמלך דוד שלח אל צדוק ואל
 אביתר הכהנים לאמר דברו אר
 זקנו יהודה לאמר למה תהיו אחרנים
 להשיב את המלך אל ביתו ודבר
 כל ישראל בא אל המלך אל ביתו
 אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה
 תהיו אחרנים להשיב את המלך
 ולעמשה תמרו הלוא עצמי ובשרי
 אהיה כה יעשה לי אלהים וכה יוסף
 אם לא שר צבא תהיה לפני כל
 הימים תחת יואב ויש את לבב
 כל איש יהודה כאיש אחר וישלחו
 אל המלך שוב אתה וכל עבדך
 וישב המלך ויבא עד תירדן ויהודה
 בא הגלגלה ללכת לקראת המלך
 להעביר את המלך את תירדן
 וימהר שמעי בן גרא בן הימיני
 אשר מבחורים וירד עם איש יהודה
 לקראת המלך דוד ואלף איש
 עמו מבנימין וציבא נער בית שאול
 וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו
 אתו וצלתו תירדן לפני המלך
 ועברה העברה לעביר את בית
 המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעו
 בן גרא נפל לפני המלך בעברו
 בירדן ויאמר אל המלך אל יחשב
 לי אדני עון ואל תזכר את אשר
 העוה עבדך כיום אשר יצא אדני
 המלך מירושלם לשום המלך אל
 לבו כי ידע עבדך כי אני הטאתי

והנח באתי היום ראשון לכל בית
 יוסף לרדת לקראת אדני המלך
 ויען אבישי בן צרויה ויאמר
 חתחת זאת לא יומת שמעי כי קלל
 את משית יהוה ויאמר דוד מה
 לי ולכם בני צרויה כי תחיו לי היום
 לשטן היום וימת איש בישראל כי
 הלוא ידעתי כי היום אני מלך על
 ישראל ויאמר המלך אל שמעי
 לא תמות וישבע לו המלך
 ומפיבשת בן שאור ירד
 לקראת המלך ולא עשרה רגליו
 ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא
 כבס למן היום לכת המלך עד היום
 אשר בא בשלום ויהי פי בא
 ירושלם לקראת המלך ויאמר לו
 המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת
 ויאמר אדני המלך עבדו רמני כר
 אמר עבדך אחבשר לי החמור
 וארכב עליה ואלך ארץ המלך כי
 פסח עבדך וירגל בעבדך אל
 אדני המלך ואדני המלך כמלאך
 האלהים ועשה חטוב בעיניך
 כי לא היה כר בית אבי כי אם
 אנשי מות לאדני המלך ותשת את
 עבדך באכלי שלחנק ומה יש לי
 עוד צדקה ולועק עוד אל המלך
 ויאמר לו המלך למר הדבר
 עוד דברך אמרתי אתה וציבא
 תחלקו את השדרה ויאמר

my laum non aptaurat

decepit

accusavit obtraca רבא

transp. 2. חל
 transp. 2. h. transfer
 Et transiit pontu seu manu
 ad trajiciendū

עמו וכל עם יהודה ויעבירו את העב
 המלך וגם חצי עם ישראל :
 ותנה כל איש ישראל באים אל
 המלך ויאמרו אל המלך מדוע
 נבנוך אחינו איש יהודה ויעברו
 את המלך ואת ביתו את הירדן
 וכל אנשי דוד עמו : ויען כל איש
 יהודה על איש ישראל כי קרוב
 המלך אלי ולמה זה חרה לך על
 הרבר הזה האכול אכלנו מן המלך
 אם נשאת נשא לנו :
 ויען איש ישראל את איש
 יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך
 וגם בדוד אני מסך ומדוע תקלתני
 ולא תיה רברי ראשון לילחשבו
 ארתי מלכי ויקש דברי איש יהודה
 מדבר איש ישראל :
 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע
 בן בכרי איש ימיני ויתקע בשופר
 ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה
 לנו בכך ישי איש לאחלוי ישראל :
 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד
 אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה
 דבקו במלכם מן הירדן ועד
 ירושלים : ויבא דוד אל ביתו
 וירושלים ויקח המלך את עשר נשים
 פלגשים אשר הניח לשמור הבית
 ויתנם בירת משמרת ויכלכלם
 ואליהם לא בא ותחיינה צרות עד
 יום מתן אלמנות חיות :
 ויאמר *viduare vita*

במבשת אל המלך גם את הכל
 יקה אחרי אשר בא אדני המלך
 בשלום אל ביתו :
 ל וברזלי הגלעד ירד מרגלים ויעברו
 הירדן את המלך הירדן לשלחו את בירדן :
 וברזלי זקן מאד בן שמונים שנה
 והוא כלכל את המלך בשוכתו
 במחנים כי איש גדול הוא מאד :
 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר
 אתי וכל בלתי אתה עברי בירושלים :
 ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי
 שני חי כי אעלה ארתי המלך
 ירושלים : בן שמונים שנה אנכי
 היום חרעתי בין טוב לרע אם
 יטעם עבדך את אשר אכל ואת
 אשר אשתחא אם אשמע עוד בקול
 שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד
 לה למשא אל אדני המלך : כמעט יעבר
 עבדך את הירדן את המלך ולמה
 יגמלני המלך הנמולה הזאת : ושב
 נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי
 ואמי וחנה עבדך כמהם יעבר עם
 אדני המלך ועשה לו את אשר
 טוב בעיניך : ויאמר המלך אתי יעבר
 כמהם ואני אעשה לו ארתי הטוב
 בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה
 לך : ויעבר כל העם את הירדן
 והמלך עבר וישק המלך לברזלי
 ויברכהו וישב למקמו :
 ויעבר המלך הגלגלה וכמתו עבר

*lum morantur
 vlt in Ref
 dicitur
 vlt*

animum

*reuerfatur quaf
 a 210 fol kal
 can. 1: ubi marcu
 fol 107
 clamaam*

von manibus
manibus hic. v. 11. 12.

*m. Qual
remittit m
in staph-a
תורה קבד
m. Olan. Elgu
aufere nigra*

claus. N.

*absc. 11
175*

agger

*Actu in manibus
11
11*

*4. sic
K. f. 11. 11. 11*

11. 11. 11. 11. 11

Mohr

כַּאֲשֶׁר הִנַּח מִן־הַמַּסְלָךְ עֵבֶר כָּל־
אִישׁ אַחֲרֵי יוֹאֵב לְרֹדֵף אַחֲרָיו שִׁבְעַת
בְּנֵי־בְכָרָיו: וַיַּעֲבֹר בְּכָל־שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה וּבֵית מַעֲכָה וְכָל־
הַכְּרִים וַיִּקְלְחוּ וַיָּבֵאוּ אֶף־אַחֲרָיו: וַיִּקְהָלוּ
וַיָּבֵאוּ וַיַּצְרוּ עָלָיו כְּאֲבֵלָה בֵּית
הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁפְּכוּ סִלְלָה אֶל־הָעִיר
וַתַּעֲמֵד בַּחַל וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתָּהּ
יֹאֵב מִשְׁחִיתָם לְחַפְּלֵי הַחוֹמֹת:
וַתִּקְרָא אִשָּׁה חַכְמָה מִן־הָעִיר שְׁמֹעַ
שְׁמֹעַ אָמְרוּ נָא אֵל־יֹאֵב קִרְב־עַד־
הִנֵּה וְאִרְבֵּה אֵלֶיךָ: וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁרָה הָאֵתָּה יֹאֵב וַיֹּאמֶר
אֲנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע דְּבָרֵי אִמְתֶּךָ
וַיֹּאמֶר שְׁמַע אֲנִכִי: וַתֹּאמֶר לֵאמֹר
דְּבַר יְדִבְרֵי כְּרָאשׁוֹנָה לֵאמֹר שְׂאוּל
יִשְׂאֲלוּ בְּאֵבֶר וְכֵן חֲתַמּוּ: אֲנִכִי
שְׁלַמִּי אֲמוּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָרָה מִבְּקֵשׁ
לְהַמִּית עִיר וְאָם בְּיִשְׂרָאֵל לְמַח תִּבְלַע
נְחֹלֶת יְהוָה: וַיַּעַן יוֹאֵב וַיֹּאמֶר חֲלִילָה
חֲלִילָה לִי אִם־אֲבֹלַע וְאִם־אֲשַׁחִית:
לֹא־כֵן תִּדְבַּר כִּי אִישׁ מֵהָר אֲפָרִים
שִׁבְעַת בְּנֵי־בְכָרָיו שְׁמוֹ נִשְׂא יְדֹ בַּמַּלְךְ
בְּדוֹד תִּנּוּ אֹתוֹ לְבָדוֹ וְאַל־כָּח מֵעַל
הָעִיר וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל־יֹאֵב
הִנֵּה רֹאשׁוֹ מִשְׁלַךְ אֵלֶיךָ בְּעַד הַחוֹמֹת
וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל־כָּל־הָעָם
בְּחַכְמָתָהּ וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁ שִׁבְעַת
בְּנֵי־בְכָרָיו וַיִּשְׁלְכוּ אֶרֶץ־יֹאֵב
וַיִּתְקַע בַּשָּׂפָר וַיִּפְצֹו מֵעַל הָעִיר אִישׁ

וַיֹּאמֶר הַמַּלְךְ אֶל־עַמְשָׁא הוֹעֵק־לִי
אֶת־אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאֵתָּה
הָ פֶה עֹמֵד: וַיִּלֶךְ עַמְשָׁא לְהוֹעִיק אֶת־
וַיְחַוֶּה יְהוּדָה וַיִּיחַר מִן־הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יַעֲדוּ:
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישׁוּ *Struk m. fardard
11. 11. 11. 11. 11*
עֵתָה יָרַע לָנוּ שִׁבְעַת בְּנֵי־בְכָרָיִם
אֲבִשְׁלוֹם אֲתָחָּךְ אֶת־עַבְדֵי אֲדֹנָיְךָ
וְרֹדֵף אַחֲרָיו פֶּן־מַצֵּא לֹו עֵרִים
בְּחִסְרוֹ בְּצָרוֹת וְהִצִּיל עֵינָיו: וַיַּצֵּאוּ אַחֲרָיו
אֲנָשֵׁי יוֹאֵב וַתִּכְרְתֵי וְהַפְּלִיתִי וְכָל־
הַנְּבוֹרִים וַיַּצֵּאוּ מִירוּשָׁלַם לְרֹדֵף
אַחֲרָיו שִׁבְעַת בְּנֵי־בְכָרָיו: הֵם עַם־הָאֲבֵן
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּנִבְעוֹן וְעַמְשָׁא בָּא
לִפְנֵיהֶם זִוְיָב חֲנוּר מְדוּ לְבָשׁוּ
וְעָלוּ וְעָלוּ חֲנוּר תְּרַב מַצְמֶרֶת עַל־מַתְנֵי *11. 11. 11. 11. 11*
בְּתַעֲרָה וְהוּא יָצָא וְתַפֵּל: וַיֹּאמֶר
יֹאֵב לְעַמְשָׁא הַשְּׁלוֹם אֲתָחָּךְ אֲחִי
הָזֶה וְתַחֲזוּ יַד־יָמִין יוֹאֵב בְּזֻקַן עַמְשָׁא
לְנִשְׁק־לוֹ: וְעַמְשָׁא לֹא־נִשְׁמַר *11. 11. 11. 11. 11*
בְּחַרְבֵי אֲשֶׁר בְּיַד־יֹאֵב וַיִּכְהוּ בָּהּ
אִין לַח אֶל־הַחֶמֶשׁ וַיִּשְׁפֹךְ מֵעִיר אֶרֶץ וְלֹא־
קוֹסְטָא שָׂנָה לוֹ וַיִּמְרָת וַיֹּאֵב וְאֲבִישׁוּ אֲחִיו
קוּיִנְטָא רֹדֵף אַחֲרָיו שִׁבְעַת בְּנֵי־בְכָרָיו: וְאִישׁ
עָמֵד עָלָיו מִנְעָרֵי יוֹאֵב וַיֹּאמֶר מִי
אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיוֹאֵב וְכִי אֲשֶׁר לְדוֹד
אַחֲרָיו יוֹאֵב: וְעַמְשָׁא מִתְגַּלֵּל בְּדָם
בְּתוֹךְ הַמַּסְלָחָה וַיִּרְאֵה אִישׁ כִּי־עָמֵד
כָּל־הָעָם וַיִּסַּב אֶת־עַמְשָׁא מִן־
הַמַּסְלָחָה תִּשְׂרָה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בִּנְיָר
כַּאֲשֶׁר רָאָה כָּל־הָעָם עָלָיו וְעָמֵד:

לאחליו ויואב שב ירושלם אר
 המלך: ויואב אר כל
 הצבא ישראל ובניה בן יהוידע
 חכרתי על הכר י ועל הפלתי:
 ק ואדרם על חמס ויהושפט בן
 ושוא אחילוד המזכיר: ושוא ספר
 ק וצדוק ואביתר כהנים: וגם עירא
 היוארי היה כהן לדוד:
 כא ויהי רעב בימי דוד שלש
 שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד
 פסקא את פני יהוה ויאמר יהוה אל
 שאול ואל בית הדמים על אשר
 חמית את הנבענים: ויקרא המלך
 לנבענים ויאמר אליהם והנבענים
 לא מבני ישראל המה כי אם מיתר
 האמרי ובני ישראל נשבעו להם
 ויבקש שאול להכתם בקנאותו לבני
 ישראל ויהודה: ויאמר דוד אל
 הנבענים מה אעשה לכם ובמרה
 אכפר וברכו את נחלת יהוה:
 לבו ויאמרו לו הנבענים אין לי כסף
 ק וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו
 איש להמית בישראל ויאמר מה
 ה אתם אמרים אעשה לכם: ויאמרו
 אל המלך האיש אשר כלנו ואשר
 דמה לנו נשמרנו מהתניב בכל
 ונתן לנו שבעה
 אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת
 שאול בחיר יהוה ויאמר המלך
 אני אתן: ויחמל המלך על

Steph
perpetuum est
infectum
et
et
et
et

amru
ne superbi
oppositi cogitant

quod
pendere y p
clock

מפיבשת בן יחונתן בן שאול על
 שבעת יהוה אשר בניתם בין דוד
 ובין יחונתן בן שאול: ויקח המלך
 את שני בני רצפה בת איה אשר
 ילדה לשאול את ארמני ואר
 מפיבשת ואת חמשת בני מיכל בת
 שאול אשר ילדה לעדריואל בן
 ברזלי המחלתי: ויתנם ביד
 הנבענים ויקעם בחר לפני יהוה
 ויפלו שבעתים יחד והם חמתו בימי יהוה
 קציר בראשנים תחלת קציר וחסהו
 שערים: ותקח רצפה בת איה את בתו
 השק ותטהו לה אל הצור מתחלת
 קציר עד נתך מים עליהם מן
 השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח
 עליהם יומם ואת חית השרה לילה:
 ויגר לדוד את אשר עשתה רצפה
 בת איה פלגש שאול: וילך דוד
 ויקח את עצמות שאול ואת עצמות
 יחונתן בנו מאר בעלי יבש גלעד
 אשר גנבו אתם מרחב בות שן
 אשר תלום שם הפלשתים ביום תלום
 הזות פלשתים את שאול בגלבע:
 ועל משם את עצמות שאול ואת
 עצמות יחונתן בנו ויאספו את
 עצמות המוקעים: ויקברו את פלשתים
 עצמות שאול ויחונתן בנו בארץ
 בנימן בצלע בקבר קיש אביו ועשו לקבר
 כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים
 לארץ אחרי כן:
 ותהו

cyvally
pendere

וְתָהִי עוֹד מִלְחָמָה לְפִלְשְׁתִּים אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד דָּוִד וְעַבְדָּיו עִמּוֹ וַיִּלְחֲמוּ
 וַיִּשְׁבוּ אֶת־פִּלְשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד וַיִּשְׁבוּ
 בְּנֵי אִשָּׁר בְּלוֹדֵי הַרְפָּה וּמִשְׁקֵל
 קִינֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקֵל נְחֹשֶׁת
 וְהָיָה חֲנוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לַהֲכוֹת
 אֶת־דָּוִד וַיַּעַזְרוּ לוֹ אֲבִישׁוּ בֶן־
 צְרוּיָה וַיָּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמָּתֶהוּ אִזּוֹ
 נִשְׁבְּעוּ אַנְשֵׁי־דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא־
 תֵצֵא עוֹד אֲתָנוּ לְמִלְחָמָה וְלֹא
 תִכְפַּח אֶת־נֶר יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי אַחֲרָיו כֵּן וְתָהִי עוֹד הַמִּלְחָמָה
 בְּגֹב עַם־פִּלְשְׁתִּים אִזּוֹ הִכָּה סַבְכִּי
 הַחֲשִׁתִּי אֶת־סָף אִשָּׁר בְּלוֹדֵי הַרְפָּה:
 וְתָהִי עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגֹב
 עַם־פִּלְשְׁתִּים וַיָּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יֵעָרִי
 אֲרָגִים בֵּית הַלְחָמִי אֶת־נְלִית הַבַּתִּי
 וַעַף הֵנִיתוּ כַמְנוֹר אֲרָגִים:

וְתָהִי עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי
 כֹּחַ אִישׁ מְדִינָה וַאֲצַנְעַת יָדָיו וַאֲצַעֲוֹרָת
 מְדוֹן רְגָלָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע
 ק מִסְפָּר וְגַם־הוּא יָלַד לַהֲרַפָּה:
 וַיַּחַרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּכְהוּ וַיְהוֹנָתָן בֶּן־
 שִׁמְעָה שָׁמְעוּ אֹתוֹ דָּוִד אֶת־אַרְבַּעַת
 ק אֱלֹהֵי יַלְדוֹ לַהֲרַפָּה בְּגַת וַיַּפְּלוּ בְיַד־
 דָּוִד וּבְיַד עַבְדָּיו: כֹּכ

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־הַבְּרִי
 הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהוָה אֲתוֹ מִכָּף כָּל־אֵיבָיו
 וּמִכָּף שְׂאוֹל: וַיֹּאמֶר יְהוָה

סְלַעַי וּמַצַּרְתִּי וּמַפְלִטוֹ לִי:
 אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֶסֶה בְּוֹ מִגְּנֵי

וּקְרָן וַיִּשְׁעוּ מִשְׁנֵבֵי וּמִנוֹסֵי
 מִשְׁעֵי־מַחֲמָסִים הַשְׁעֵנִי: מִהַלְלֵל חֲסֵד
 אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֵיבֵי אוֹשַׁע:

כִּי אֶפְפָּנִי מִשְׁבְּרוֹ־מוֹת ה
 נַחְלֵי כְלִיעַל יִבְעַתְנוּ: חֲבִלֹי
 שְׂאוֹל סַבְכִּי קִרְמֵנִי מִקְשֵׁי
 מוֹת: בַּצַּר לִי אֶקְרָא
 יְהוָה וְאֵל־אֱלֹהֵי אֶקְרָא

וַיִּשְׁמַע מֵהִיכָלֹ קוֹלִי וְשׁוֹעַתִּי
 בְּאָזְנוֹ: וְתַנְעֵשׂ וְתַרְעֵשׂ וַיִּתְנַעֵשׂ
 הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם
 יִרְגְּזוּ וַיִּתְנַעֲשׂוּ כִי־חָרָה לוֹ:
 עַל־הָ עֵשֶׂן כְּאֶפֶס וְאֵשׁ מִפּוֹ
 תֹאכַל נַחְלִים בַּעֲרוֹ סַמְנוֹ: כָּצֵר

וַיִּשׂ שָׁמַיִם וַיֵּרֶד וְעַרְפֵל הִחֵת
 רְגָלָיו: וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב
 וַיַּעַף וַיִּרְאֵהוּ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ:
 וַיִּשֶׁת תִּשְׁךְ סַבִּיבְתוֹ סִכּוֹת
 הַשְּׂרֵת־מַיִם עָבִי שַׁחֲקִים:
 מִגְּגָה נִגְדָה בַּעֲרוֹ נַחְלֵי־
 אֵשׁ: יִרְעַם סָךְ־שָׁמַיִם

יְהוָה וְעַלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ:
 וַיִּשְׁלַח הַצִּיּוֹם וַיַּפִּיֵּאס בְּרִק
 וַיְהַמֵּם: וַיִּירָאוּ אֶפְיָקוֹ יָם וַיִּגְלוּ וַהֲיִם
 מַסְדּוֹת תִּבְּל בְּנַעֲרַת יְהוָה
 מִנְּשִׁמַּת רוּחַ אֲפֹ: יִשְׁלַח
 מִמְּרוֹם יִקְחֵנִי וּמִשְׁנֵי מַמַּיִם
 רַבִּים: וַיִּצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי עֵז

יִתֵּן קוֹלוֹ:
 וַיִּשְׁלַח הַצִּיּוֹם וַיַּפִּיֵּאס בְּרִק
 וַיְהַמֵּם: וַיִּירָאוּ אֶפְיָקוֹ יָם וַיִּגְלוּ וַהֲיִם
 מַסְדּוֹת תִּבְּל בְּנַעֲרַת יְהוָה
 מִנְּשִׁמַּת רוּחַ אֲפֹ: יִשְׁלַח
 מִמְּרוֹם יִקְחֵנִי וּמִשְׁנֵי מַמַּיִם
 רַבִּים: וַיִּצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי עֵז

יִתֵּן קוֹלוֹ:
 וַיִּשְׁלַח הַצִּיּוֹם וַיַּפִּיֵּאס בְּרִק
 וַיְהַמֵּם: וַיִּירָאוּ אֶפְיָקוֹ יָם וַיִּגְלוּ וַהֲיִם
 מַסְדּוֹת תִּבְּל בְּנַעֲרַת יְהוָה
 מִנְּשִׁמַּת רוּחַ אֲפֹ: יִשְׁלַח
 מִמְּרוֹם יִקְחֵנִי וּמִשְׁנֵי מַמַּיִם
 רַבִּים: וַיִּצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי עֵז

שׁוֹרֵץ ב

וְשַׁעַד וְעֵנְתָךְ תִּרְבְּנִי: תִּרְחִיב
 צַעְדֵי תַחְתָּנִי וְלֹא מַעְדוֹ
 קַרְסְלוֹי: אֲרַדְפָּה אִיבֵי
 וְאֲשִׁמְדֶם וְלֹא אֲשׁוּב עָדָי
 כְּלַת־: וְאֶכְלֶם וְאֶמְחַצֶם
 וְלֹא יִקְוֶמוּ וְיִפְלוּ תַחְרִי
 רַגְלֵי: וְתוֹרְנֵי חֵיל לְמַלְחָמָה
 תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחְתָּנִי: וְאִיבֵי
 תַּתְּה לִי עֶרְףְּ מִשְׁנֵאֵי וְאֶצְמִיתֶם
 יִשְׁעוּ וְאִין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה
 וְלֹא עֵנֶם: וְאֲשַׁחֶקֶם בַּעֲפֹר־
 אֲרָץ כְּטִישׁ חוֹצוֹת אֲרָקֶם
 אֲרָקֶם: וְתַפְלִטֵנִי מִרִיבֵי
 עַמֵּי תִשְׁמַרְנֵי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם
 לֹא יִרְעֵתִי וְעִבְדֵנִי: בְּנֵי נֹכַח
 יִתְכַחֲשׁוּ לִי לִשְׁמֹעַ אֹזְן
 יִשְׁמְעוּ לִי: בְּנֵי נֹכַח יִבְלוּ
 וְיִחַנְרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֶם: חֵי־יְהוָה
 וּבִרְדֹף צַוְרֵי וְיִרֶם אֱלֹהֵי צוֹר
 יִשְׁעֵי: הָאֵל הַנִּתָּן נִקְמַת לִי
 וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי: וּמוֹצִיא
 מֵאִיבֵי וּמִקְמֵי תְרוֹמַמְנִי
 מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצְלַנִּי:
 עַל־כֵּן אֲוֹדֶךָ יְהוָה בְּנוֹיִם
 וְלִשְׁמֵךְ אֲזַמְרָ: מִגְּדִיל יְשׁוּעוֹת
 מִלְכּוֹ וְעִשְׂרֵי חֶסֶד לְמִשְׁחוֹ
 לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם:
 כֵּן וְאֱלֹהֵי דְבָרֵי דוֹד הָאֲחֵרִינִים
 נֶאֱמַר דוֹד בֶּן־יִשְׁרָאֵל הַזֶּכֶר הַקָּדוֹם
 עַל מִשִׁית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנִעְמִים וְזִמְרוֹת
 נְעִים וְזִמְרוֹת וְזִמְרוֹת וְזִמְרוֹת
 וְזִמְרוֹת וְזִמְרוֹת וְזִמְרוֹת

מִשְׁנֵאֵי כִי אֶמְצֹו מִמֶּנִּי:
 יִקְרַמְנֵי בְיָוִם אִידֵי וַיְחֵי יְהוָה
 מִשְׁעָן לִי: וּצֵא לְפָרְחֶךָ
 אֲתִי וַיְחַלְצֵנִי כִי־תַפֵּץ בִּי:
 יִגְמַלְנִי יְהוָה כַּצַּדִּיקִי כְּבֹר־
 יְדֵי יִשׁוּב לִי: כִּי שִׁמְדַתִּי
 דִּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רִשְׁעֵתִי
 מֵאֱלֹהֵי: כִּי כֹל־מִשְׁפָּטֵי
 לִבְגָדִי וַחֲקַתִּי לֹא־אֶסוּר
 מִמֶּנֶּח: וְאֵהִיהּ p̄fecta q̄ לִי
 וְאֲשַׁתְּמַרְהָ מֵעוֹנֵי: וַיִּשָּׁב
 יְהוָה לִי כַּצַּדִּיקִי כְּבָרִי לִגְדִי
 עֵינָי: עַם־חֲסִיד תִּתְחַסֵּד
 עַם־זְכוֹר תָּמִים תִּתַּמֶּם: עַם־
 נֹכַח תִּתְבַּר וְעַם־עֲקֹשׁ תִּתְבַּר
 תִּתְפַּל: וְאֵת עַם־עֵינֵי תוֹשִׁיעַ
 וְעֵינֶיךָ עַל־רַמִּים תִּשְׁפֹּר:
 כִּי־אֲתַרֵּץ נִירֵי יְהוָה וַיְהוֹה
 וְנִיחָה תִשְׁבִּי: כִּי־בָכָה אֲרוּץ
 זָדוֹד בְּאֱלֹהֵי אֲרָלִים שׁוֹרֵץ:
 הָאֵל תָּמִים דִּרְכּוֹ אֲמַרְתָּ
 יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוֹרֵג לְכָל
 הַחֲסִידִים כּוֹ: כִּי־מִי־אֵל
 מִבְּלַעְדֵי יְהוָה וּמִי צוֹר
 מִבְּלַעְדֵי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל
 דִּרְכֵי מֵעוֹז חֵיל וַיְתַר תָּמִים דִּרְכּוֹ:
 מִשׁוֹה רַגְלֵי כַּאֲיִלוֹת וְעַל
 לַח בְּמַתֵּי יַעֲמִידֵנִי: מִלְמַד יְדֵי
 לְמַלְחָמָה וְנַחַת קֶשֶׁת
 גְּחוֹשֵׁת זֹרְעֵתִי: וְתַתֵּן לִי מִגֵּן

וְשַׁעַד וְעֵנְתָךְ תִּרְבְּנִי: תִּרְחִיב
 צַעְדֵי תַחְתָּנִי וְלֹא מַעְדוֹ
 קַרְסְלוֹי: אֲרַדְפָּה אִיבֵי
 וְאֲשִׁמְדֶם וְלֹא אֲשׁוּב עָדָי
 כְּלַת־: וְאֶכְלֶם וְאֶמְחַצֶם
 וְלֹא יִקְוֶמוּ וְיִפְלוּ תַחְרִי
 רַגְלֵי: וְתוֹרְנֵי חֵיל לְמַלְחָמָה
 תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחְתָּנִי: וְאִיבֵי
 תַּתְּה לִי עֶרְףְּ מִשְׁנֵאֵי וְאֶצְמִיתֶם
 יִשְׁעוּ וְאִין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה
 וְלֹא עֵנֶם: וְאֲשַׁחֶקֶם בַּעֲפֹר־
 אֲרָץ כְּטִישׁ חוֹצוֹת אֲרָקֶם
 אֲרָקֶם: וְתַפְלִטֵנִי מִרִיבֵי
 עַמֵּי תִשְׁמַרְנֵי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם
 לֹא יִרְעֵתִי וְעִבְדֵנִי: בְּנֵי נֹכַח
 יִתְכַחֲשׁוּ לִי לִשְׁמֹעַ אֹזְן
 יִשְׁמְעוּ לִי: בְּנֵי נֹכַח יִבְלוּ
 וְיִחַנְרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֶם: חֵי־יְהוָה
 וּבִרְדֹף צַוְרֵי וְיִרֶם אֱלֹהֵי צוֹר
 יִשְׁעֵי: הָאֵל הַנִּתָּן נִקְמַת לִי
 וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי: וּמוֹצִיא
 מֵאִיבֵי וּמִקְמֵי תְרוֹמַמְנִי
 מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצְלַנִּי:
 עַל־כֵּן אֲוֹדֶךָ יְהוָה בְּנוֹיִם
 וְלִשְׁמֵךְ אֲזַמְרָ: מִגְּדִיל יְשׁוּעוֹת
 מִלְכּוֹ וְעִשְׂרֵי חֶסֶד לְמִשְׁחוֹ
 לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם:
 כֵּן וְאֱלֹהֵי דְבָרֵי דוֹד הָאֲחֵרִינִים
 נֶאֱמַר דוֹד בֶּן־יִשְׁרָאֵל הַזֶּכֶר הַקָּדוֹם
 עַל מִשִׁית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנִעְמִים וְזִמְרוֹת
 נְעִים וְזִמְרוֹת וְזִמְרוֹת וְזִמְרוֹת
 וְזִמְרוֹת וְזִמְרוֹת וְזִמְרוֹת

כ

כה

כרך

כנה

כנה

כנה

כנה

כנה

כנה

כנה

כנה

כנה

כנה

כנה

כנה

וישראל: רוח יהוה דבר בי ומלתו
 על לשוני: אמר אלהי ישראל
 לוי דבר צור ישראל מושל באדם
 צדיק מושל יראת אלהים: וכאור
 בקר יורה שמש בקר לא עבדת
 מננה ממטר דשא מארץ: כילא
 כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם
 לוי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעו
 וכל חפץ כי לא יצמיח: ובלועל
 בקוץ מנר כלהם כי לא ביד יקחו:
 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ
 חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת:
 אלה שמות הנזכרים אשר
 לדוד ושב בשבת תחבמנו ראש
 השלשי הוא עדינו העצנו ער
 שמנה מאות חלל בפעם אחד:
 ואחרו אלעזר בן הדוד בן אחיהו
 בשלשה גברים עם דוד בחרפם
 בפלשתים נאספו שם למלחמה
 ויעלו איש ושראל: הוא קס ויוד
 בפלשתים עדי כי יגעה ודו ותדבק
 ודו אל התרב ויעש יהוה תשועה
 גדולה ביום ההוא והעם ישבו
 אחריו אך לפשת: ואחרו
 שמה בן אנא הררי ויאספו פלשתים
 לחיה ותהי שם חלקת השדה
 מלאה עדשים והעם נס מפני
 פלשתים: ויתיצב בתוך החלקה
 ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה
 תשועה גדולה: וירדו שלשים

מהשלשים ראש ויבאו אל קציר
 אל דוד אל מערה עדלם וחית
 פלשתים חנה בעמק רפאים: ודוד
 אז במצודה ומצב פלשתים אז בית
 לחם: ויתאווה דוד ויאמר מי ישקני
 מים מבאר בית לחם אשר בשער:
 ויבקעו שלשת הנזכרים במחנה
 פלשתים וישאבו מים מבאר בית
 לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל
 דוד ולא אבה לשתותם ויסק אתם
 ליהוה: ויאמר חלילה לוי יהוה
 מעשתי זאת הרם האנשים החלכים
 בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה
 עשו שלשת הנזכרים:
 ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא
 ראש השלשי והוא עורר את חניתו השלשה
 על שלש מאות חלל ולו שם
 בשלשה מן השלשה הכי נכבד ויתו
 לחם לשר ועד השלשה לא בא:
 ובניחו בן יהוידע בן אוש הו
 רב פעלים מקצאל הוא הכה את
 שני ארמל מואב והוא ירד והכה
 את האריה בתוך חבאר ביום הארי
 השלג: והוא הכה את איש מצרי
 אשר מראה וביד המצרי חנית וירד יתיר א
 אליו בשבט ויגול את החנית מיד איש
 המצרי וייהרגהו בחניתו:
 אלה עשה בניהו בן
 יהוידע ולו שם בשלשה הנזכרים:
 מן השלשים נכבד ואל השלשה

inpon Meftu
odollan
quonh
Natio
putahim
ad portam
 מר
 ק
libavit
in
stipul. fut.
ut non faciam
ego, a non
facere mi
louant
 ק
numinosa
celebrat.
an qua, nunq.
 ק
Cabuel
 ק
Spectabilis
 ק
rapuit
 ק

לאֵבָא וישִׁמְחוּ דוד אֶל־מִשְׁמַעְתּוֹ׃
 עֲשֵׂה אֵל אַחֲרֵי יוֹאֵב בְּשִׁלְשִׁים
 אֶלְחָנָן בֶּן־דָּרוֹ בֵּית לַחֶם׃ שִׁמְחָה
 הַחֲרָדִי אֵלִיקָא הַחֲרָדִי׃ חֶלֶץ הַפְּלִטִי
 עִירָא בֶן־עֵקֶשׁ הַתְּקֵעִי׃ אֲבִיעֹזֵר
 חֲעֲנַתִּי מִבְּנֵי הַחֲשִׁתִּי׃ צִלְמוֹן
 הָאֲחִחִי מִהַרִּי הַגְּטוּפִתִּי׃ חֶלֶב בֶּן־
 בַּעֲנָה הַגְּטוּפִתִּי אֲתִי בֶן־רִיבִי מִגְּבֻעַת
 בְּנֵי בְנִמְזָן׃ בְּנֵיהוּ פִרְעַתְנִי הָיִי
 מִנְחָלִי גַעֲשׂ׃ אֲבִי עַל־פִּי הָעֵרְכִתִּי
 עֲזֻמֹּת הַבְּרַחֲמִי׃ אֶל־יִחְבָּא
 הַשְּׁעֵלְכֵנִי בְּנֵי יִשָּׁן יְהוֹנָתָן׃ שִׁמְחָה
 הַהַרְרִי אַחִיאֵס בֶּן־שָׁרָר הָאֲרָרִי׃
 אֶל־יִפְלֹט בֶּן־אַחֲסָנִי בֶן־הַמַּעֲכָתִי
 אֶל־עֵס בֶּן־אַחִיתָּפֶל הַגְּלָנִי׃
 חָצְרוֹ הַכְּרַמְלִי פַעְרוֹ הָאֲרָפִי׃ יִגְאֵל
 בֶּן־נָתָן מִצִּבְחַת בְּנֵי הַגְּרִי׃ צֶלֶק
 חֲצִירִי הַעֲמֹנִי נַחְרִי הַכְּאֲרָתִי נִשְׂאִי בְּלִי
 יוֹאֵב בֶּן־צִרְיֹנָה׃ עִירָא הִיתְרִי גִרְבִּי
 יִתִּיר יוֹד הַיִּמְרִי׃ אֹרִיָה הַחֲתִי כָּל שְׁלִשִׁים
 וְשִׁבְעָה׃ דַּבְּכֹר
 וַיֹּסֵף אַף־יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסַּח
 אֶת־דָּוִד כִּהְיָא לֵאמֹר לֶךְ מִנָּה אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֶל־יֹאֵב שֶׁר־הַחִיל אֲשֶׁר־אֲתוֹ
 שׁוֹט נָא כְּכֹל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּן
 וְעַד־בָּאֵר שִׁבְעַת וּפְקְדוֹ אֶרֶץ־הָעַם
 וַיִּדְעַתִּי אֶת־מִסְפַּר הָעַם׃ וַיֹּאמֶר
 יוֹאֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֵף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 צֶלֶק הָעַם כִּהְיָ וְכִהְיָ מֵאָה פְעָמִים

Nomen propria

numera

Leaf perambula

24

compositum ipsum

ועֲנֵי אֲדֹנָי־הַמֶּלֶךְ רְאוּרֹת וְאֲנִי
 הַמֶּלֶךְ לִמָּה חֶפֶץ בְּדַבַּר הַזֶּה׃
 וַיַּחֲזֹק דָּבַר הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאֵב וְעַל שְׂרֵי
 הַחִיל וַיֵּצֵא יוֹאֵב וְשְׂרֵי הַחִיל לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־הָעַם אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
 וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בְּעֹרֹעֵר
 יַמִּין הָעִיר אֲשֶׁר כְּתוּב הַנִּחַל הַזֶּה
 וְאֶל־יְעֹזֵר׃ וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדִים וְאֶת־
 אֶרֶץ תְּחַתִּים חֲרָשִׁי וַיָּבֹאוּ דְנָה יַעֲזִי
 וְסִכִּיב אֶל־צִירְוֹן׃ וַיָּבֹאוּ מִכְּעֵר־צֹר
 וְכָל־עָרֵי הַחִי וְהַכְּנַעֲנִי וַיֵּצְאוּ אֶל־
 גִּבְעַת יְהוּדָה בָּאֵר שִׁבְעַת׃ וַיִּשְׁטוּ כְּכֹל־
 הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תְּשַׁעַת חֲרָשִׁים
 וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלַם׃ וַיִּתֵּן יוֹאֵב אֶת־
 מִסְפַּר מִפְּקֹד־הָעַם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַחֲתִי
 יִשְׂרָאֵל שִׁמְחָה מֵאֹרֶת אֶלֶף אִישׁ־
 חִיל שֶׁלֶף הָרַב וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמִשָּׁה־
 מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ׃ וַיָּדָב לִב־דָּוִד
 אֶת־וְאֶת־חֲרָשִׁי כִּן סִפֵּר אֶת־הָעַם
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה חֲטָאתִי מֵאֵד
 אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הֶעֱבֵר־נָא
 אֶת־עֵינֶיךָ עַל־עַבְדְּךָ כִּי נִסְפַלְתִּי מֵאֵד׃
 וַיִּקַּם דָּוִד בְּבִקְרָא
 וַדְּבַר יְהוָה חִיה אֶל־גִּד הַנְּבִיא חוּה
 דָּוִד לֵאמֹר׃ חֲלוּד וּדְבַרְתִּי אֶל־דָּוִד
 כִּהְיָ אָמַר יְהוָה שְׁלֹשׁ אֲנִכִּי נוֹטֵל עֲלֶיךָ
 בְּחַר לֶךְ אַחַת מֵהֶם וְאֶעֱשֶׂה לְךָ־
 וַיִּבְרָךְ גִּד אֶת־דָּוִד וַיִּבְרָךְ לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
 חֲתִיבֹא לְךָ שִׁבְעַת־שָׁנִים רַעֲבֹ
 בְּאֶרֶץ־צָר וְאִם־שְׁלֹשָׁה חֲרָשִׁים נִסְפַּד
 לִפְנֵי־

נפילת ה קמפ
Lana formae
perfectae, cui talis qd u' q' c' choro fol 70

לפני ציוק והוא רדף ואם
 היות שלשת ימים דבר כארצך
 עתה דע וראיה מו אשיב
 שליחי דבר: ויאמר דוד אל
 נד צר לי מאד נפלר נא ביד
 יהוה בידים רחמו וביד אדם
 אל אפלה: ויתן יהוה
 דבר בישראל כחבקר ועד עת
 מועד וימרת מן העם מדן ועד
 באר שבע שבעים אלף איש:
 וישלח ידו המלאך
 ירושלה לשחתה וינחם יהוה אל
 הרעה ויאמר למלאך המשחית
 בעם רב עתה הרף ידך ומלאך
 הארונה יהוה הירח עם גרן האורנה
 חיבסי: ויאמר דוד אל
 יהוה בראתו את המלאך
 חמכה בעם ויאמר חנה אנכי
 השאתי ואנכי העויתו ואלה הצאן
 מר עשו תהינא ידך בוי ובבית
 אבי: ויבא נד אל דוד
 ביום ההוא ויאמר לו עלה
 ארונה תקם ליהוה מזבח בגרן ארניה
 חיבסי: ויער דוד ברבר

נד כאשר צוה וחקר:
 וישקף ארונה וירא את
 המלך ואת עבדיו עבדים עליו
 ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו
 ארצה: ויאמר ארונה מדוע
 באת ארני המלך אל עבדו
 ויאמר דוד לקנות מעמך את
 הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר
 המנפה מעל העם:
 ויאמר ארונה אל דוד יקח
 ויעל ארני המלך הטוב בעיני ראה
 חבקר לעלה וחמרגים וכלי חבקר
 לעצים: הכל נתן ארונה
 המלך למלך ויאמר ארונה אל
 המלך יהוה אלהיך ירצך: placeo
 ויאמר המלך אל ארונה לא
 ביקנו אקנה מאותך במחיר ולא
 אעלה ליהוה אלהי עלות חנם
 ויקן דוד את הגרן ואת חבקר
 בכסף שקלים חמשים:
 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
 עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ
 ותעצר המנפה מעל
 ישראל: חוק

Accidatur
2i primaver
plaga
Cecidit

יו
P
Eulocastri

ת תיר
ע תר

prop' haly et
curatus
deponit

כנס הפסוקים של זה הכפר אלף וחמש מאות וששה וסימנו אור
 וסדריו לד וחציו ולאשה עגל מרבק

I. Reg.

ספר דוד וקן בא בימים ויכסחו בגגרים
 שלישי ולא יחס לו: ויאמרו לו עבריו
 יבקשו לאדני המלך נערה בתולה
 ועמרה לפני המלך ותהי לו
 סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני
 המלך: ויבקשו נערה יפה בכל
 צבול ישראל וימצאו ארז אבישג
 השונמית ויבאו אתה למלך:
 והנערה יפה עד מאד ותהי למלך
 סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה:
 ואדניה בן חנית מתנשא לאמר
 אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים
 וחמשים איש רצים לפניו: ולא
 עצבו אביו מימיו לאמר מדוע
 בכרה עשית וגם הוא טוב תאר
 מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום:
 ויחיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם
 אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה:
 וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע
 ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים

Calphay
 חתום
 adu q
 Calvat
 חתום
 adu q
 profue

fit
 שרית
 cleuauit

Com pue

isubane

אשר לרוד לא היו עם אדניהו:
 ויזכרה אדניהו צאן ובקר ומרוא
 עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל
 ויקרא ארז כל אחיו בני המלך
 ולכל אנשי יהודה עבדה המלך:
 ואת נתן הנביא ובניהו ואת
 הגבורים ואת שלמה אחיו לא
 קרא: ויאמר נתן אל בית שבע אם
 שלמה לאמר הלא שמעת בן מלך
 אדניהו בן חנית ואדנינו דוד לא
 ידע: ועתה לכי אעצך נא עצה
 ומלטי את נפשך ואת נפש בנך
 שלמה: לכו ובאנו אל המלך דוד
 ואמרת אליו הלא אתר אדני
 המלך נשבעת לאמתך לאמר כי
 שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב
 על כסא ומדוע מלך אדניהו:
 הנה עורך מדברת שם עם המלך
 ואני אבוא אחריך ומלאתי את
 דברך: ותבא בת שבע אל המלך
 חחררה

החזרתי והמלך זקן מאד ואבשג
 השונמיות משרת את המלך:
 ותקד בת־שבע ותשתחו^ל למלך
 ויאמר המלך מה לך: ותאמר לו
 אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
 לאמתך כי שלמה בנד ימלך אחרי
 והוא ישב על־כסאי: ועתה הנה
 אדניה מלך ועתה אדני המלך לא
 ידעת: ויזבח שזר ומריא
 וצאן לרב ויקרא לכה־בני המלך
 ולאביתר הכהן וליצב שר הצבא
 ולשלמה עבדך לא קרא: ואתה
 אדני המלך עיני כל־ישראל עליך
 להגיד להם מי ישב על־כסא אדני
 המלך אחרי: והיה כשכב אדני
 המלך עם־אבתיו והייתי אני ובני
 שלמה חטאים: וחנח עזרני
 מדברת עם־המלך ונתן הנביא באו
 ויצדו למלך לאמר הנה נתן הנביא
 ויבא לפני המלך וישתחו למלך
 על־אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני
 המלך אתה אמרת אדניהו ימלך
 אחרי והוא ישב על־כסאי: כי
 ידר היום ויזבח שזר ומריא וצאן
 לרב ויקרא לכל־בני המלך ולשרי
 הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים
 ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך
 אדניהו: ולי אני עבדך ולצדוק
 הכהן ולכניהו בן־יהוידע ולשלמה
 עבדך לא קרא: אם מאת

מאת
 a dno
 fol 354

אדני המלך נחירי הדבר הזה ולא
 חודעת את עבדיך מי ישב על־כסא ותול:
 אדני המלך אחרי: ויען המלך
 דוד ויאמר קראו לי לבר־שבע
 ותבא לפני המלך ותעמד לפני
 המלך: וישבע המלך ויאמר חי
 יהוה אשר־פרח את־נפשי מכל־
 צרה: כי כאשר נשבעתי לך
 ביהוה אלהי ישראל לאמר כי
 שלמה בנד ימלך אחרי והוא ישב
 על־כסאי תחתי כי כן אעשה היום
 הזה: ותקד בת־שבע אפים ארץ
 ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
 המלך דוד לעלם: ויאמרו המלך
 דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן
 הנביא ולכניהו בן־יהוידע ויבאו
 לפני המלך: ויאמר המלך להם
 קחו עמכם ארת עברי אדניכם
 ותרכבתם את־שלמה בני ער
 הפרדה אשר־לי והורדתם אתו
 על־גחון: ומשח אתו שם צדוק
 הכהן ונתן הנביא למלך על־ישראל
 ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך
 שלמה: ועליתם אחריו ויבא
 וישב על־כסאי והוא ימלך תחתי
 ואתו צויתי להיות נגיד על־ישראל
 ועל־יהודה: ויען בניהו בן־
 יהוידע את־המלך ויאמר אמן בן
 יאמר יהוה אלהי אדני המלך:
 כאשר חיה יהוה עם־אדני המלך

פרר
 מלה
 אל
 ק

לה

יהיה בן יחי' עם שלמה ויגדל את כסאו
 ק כסא אדני המלך דוד: וירד
 צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן
 יהוידע והכרתיו והפלתו וירכבו את
 שלמה על פרת המלך דוד וילכו
 אתו על גיחון: ויקח צדוק הכהן
 את קרן השמן מן האהל וימשח
 את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו
 מ כל העם יח המלך שלמה ויעלו כל
 העם אחיו והעם מחללים בחללים
 ושמים שמחה גדולה ותבקע
 הארץ בקולם: וישמע אדניהו וכל
 הקראים אשר אתו ותם כלו לאכל
 וישמע יואב את קול השופר ויאמר
 מדוע קול הקרית הזמה: עורנו
 מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן
 בא ויאמר אדניהו בא בני איש חיר
 אהה וטוב תבשר: ויען יונתן ויאמר
 לאדניהו אבא אדנינו המלך דוד
 חמליך את שלמה: וישלח אתו
 המלך ארץ צדוק הכהן ואת נתן
 הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתיו
 והפלתו וירכבו אתו על פרת
 המלך: וימשחו אתו צדוק הכהן
 ונתן הנביא למלך בגיחון ויעלו משם
 שמחים ותהם הקרית הוא הקול
 אשר שמעתם: וגם ישב שלמה על
 כסא המלוכה: וגם באו עבדי המלך
 אלהים לכרך את אדנינו המלך דוד לאמר
 ק ישיב אלהיך את שם שלמה

verbis tumultu ante

veruntamen

יטב

משמך ויגדל את כסאו מכסאך
 וישתחו המלך על המשכב: וגם
 ככר אמר המלך כרוך יהוה אלהי
 ישראל אשר נתן היום ישוב ער
 כסאי ועיני ראות: ויחררו ויקמו כל
 הקראים אשר לאדניהו וילכו איש
 לדרכו: ואדניהו ירא מפני שלמה
 ויקס וילך ויחזק בקרנות המזבח:
 ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו
 ירא את המלך שלמה וחנה אחו
 בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום
 המלך שלמה אם ימית את עבדו
 בחרב: ויאמר שלמה אם יהיה
 לבן חיל לא יפל משערתו ארצה
 ואם רעה תמצא בו ומת:
 וישלח המלך שלמה וירחו מעל
 המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה
 ויאמר לו שלמה לך לבייתך:
 ב ויקרבו ימי דוד למות
 ויצו את שלמה בנו לאמר: אנכי
 חלך כדרך כל הארץ ותוקת והיית
 לאיש: ושמת את אר-משמתו
 יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר
 חקתיו ומצותיו ומשפטיו ועדותיו
 כפתוב כתורת משה למען תשפיל
 את כל אשר תעשה ואר כל
 אשר תפנה שם: למען יקום יהוה
 את דברו אשר דבר עלי לאמר
 אם ישמרו בניך אר-דרכם ללכת
 לפני באמרת בכל לבבם ובכל
 נפשם

נפשם לאמר לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל: וגם אתה ידעת
ה את אשר עשה לי יואב בן צרויה
אשר עשה לשני שרי צבאות
וישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן
יתר ויתרנס וישם דמו מלחמה
בשלם ויתן דמו מלחמה בהגרתו
אשר במתניו ובנעלו אשר בגוליו:
ועשית כחכמתך ולא תורר שיבתו
בשלם שאל: ולבני ברזל הגלעדו
תעשר חסד והיו באכלי שלחנך
כיבן קרבו אלי בכרחי מפני
אבשלום אחיך: והנה עמך שמעי
בן נרא בן הימיני מנחרים והוא
קללני קללה נמרצת ביום לכתו
מחנים והוא ירד לקראתי הורדן
ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמותך
בחרב: ועתה אל תנקחו בי איש
חכם אתה וידעת את אשר תעשה
לו והורדת את שיבתו בדם שאול:
וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר
דוד: והימים אשר מלך
דוד על ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים ובירושלם
מלך שלשים ושלש שנים:
ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן
מלכתו מאר: ויבא
אדניהו בן חגית אל בית שבע אם
שלמה ותאמר השלום באך ויאמר
שלום: ויאמר דבר לו אליך

translatio en l'edyt
versu ca

En fador
accator

felic adurat
makem

hale

ותאמר דבר: ויאמר את ידעת כי
לו היתה המלוכה ועלי שמו כל
ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה
ותחיו לאחיבי מיהוה היתה לו:
ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך
אל תשבי ארץ פני ותאמר אליו ל
חסד דבר: ויאמר אמרו נא לשלמה
המלך כי לא ישוב את פניך ויתן
לי את אבישג השונמית לאשה:
ותאמר בת שבע טוב אנכי ארכך
עליך אל המלך: ותבא ברת
שבע אל המלך שלמה לדבר לו
על אדניהו ויקם המלך לקראתה
וישתחו לה וישב על כסאו וישם
כסא לאם המלך ותשב לימינו:
ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי ב
שאלת מאתך אל תשב את פני
וואמר לה המלך שאלו אמי כי לא
אשוב את פניך: ותאמר יתן את
אבישג השונמית לאדניהו אחיך
לאשה: ויען המלך שלמה ויאמר
לאמו ולמה את שאלת את אבישג
השונמית לאדניהו ושאלי לו את
המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני
ולו ולאכיתר הכהן וליואב בן
צרויה: וישבע המלך שלמה ביהוה
לאמר כה יעשר לי אלהים וכת
יוסיף פי בנפשו דבר אדניהו את
דבר הזה: ועתה חי יהוה אשר
הכינני ויושיבני על כסא דוד אבי
בני

ואשר עשה לי בית כאשר דבר בי
היום יוסת אדניהו: וישלח המלך
שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע
בו ויאמר: ולאביתר הכהן אמר
המלך ענתת לך על שדיך כי איש
מות אתה וכיום הזה לא אמיתך כי
נשאת את ארון אדני יהוה לפני
דוד אבי וכי התענית בכל אשר
התענה אבי: ויגרש שלמה את
אביתר מהיור: כהן ליהוה למלא
את דבר יהוה אשר דבר על בית
עליו בשילה:

*incurrit in eum
interfecit*

*משם
in Amathoth
היה*

*pellu et dura
affligit se.
Sicut latini per*

והשמעה באה ער יואב כי יואב
נטה אחרי אדניהו ואחרי אנשלו
לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה
ויחזק בקרנות המזבח: ויגד למלך
שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה
וחנה אצל המזבח וישלח שלמה
את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע
בו: ויבא בניהו אל אהל יהוה
ויאמר אליו כה אמר המלך צא
ויאמר: לא כרפה אמות וישב בניהו
אצל המלך דבר לאמר כה דבר
יואב וכה ענני: ויאמר לו המלך
עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו
והסירת דמי הנס אשר שפך יואב
מעליו ומעל ביר אבי: והשיב
יהוה את דמו על ראשו אשר פגע
בשני אנשים צדקים וטבים ממנו
ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את

ל

אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת
עמשא בן יתר שר צבא יהודה:
ושבו דמיהם כראש יואב וכראש
זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו
ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם
יהוה: ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע
בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר:
ויתן המלך את בניהו בן יהוידע לה
תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן
נתן המלך תחת אביתר: וישלח
המלך ויקרא לשמעו ויאמר לו בנה
לה בית בירושלם וישבת שם ולא
תצא משם אנה ואנה: והיה
ביום צאתך ועברת את נחל קדרון
ידע תדע פי מות תמורת דם יהוה
בראשך: ויאמר שמעי למלך
טוב חרבר כאשר דבר אדני המלך
כן ועשה עבדך וישב שמעי ב
בירושלם ימים רבים:

ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני
עבדים לשמעו אל אכיש בן מלכת
מלך גת ויגידו לשמעו לאמר הנה
עבדיך בנת: ויקם שמעי ויחבש
את חמרו וילך גתה אל אכיש
לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא
את עבדיו מנת:
ויגד לשלמה כי הלך
שמעי מירושלם גת וישב: וישלח
המלך ויקרא לשמעו ויאמר אלי
הלוא השבעתיך ביהוה ואער כף
לאמר

לאמר ביום צאתך והלכת אנר
 ואנר ידע תדע כי מורת תמות
 ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי:
 ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה
 ואת המצוות אשר צויתי עליך:
 ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת
 את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר
 עשית לדוד אבי והשיב יהוה את
 רעתך בראשך: והמלך שלמה
 ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה
 עד עולם: ויצו המלך את בניו
 בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת
 והממלכה נכונת ביד שלמה:
 ויתחתן שלמה את
 פרעה מלך מצרים ויקח את בת
 פרעה ויביאה אל עיר דוד עד בלתו
 לבנות את ביתו ואת בירת יהוה
 ואת חומת ירושלים סביב: רק
 העם מזבחים בזמנות כילא נבנה
 בית לשם יהוה עד הימים ההם:
 ויאהב שלמה את יהוה ללכת
 בחקות דוד אביו רק בזמור הוא
 מזבח ומקטיר: וילך המלך
 גבענה לזבח שם כי היא הבמרה
 הגדולה אלף עלות ועלר שלמה
 על המזבח ההוא:
 בגבעון נראה יהוה אל שלמה
 בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל
 מה אתן לך: ויאמר שלמה אתה
 עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול

כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה
 ובישרת לבב עמך ותשמר לו את
 החסד הגדול הזה ויתתך לו כן ישב
 על כסאו כיום הזה: ועתה יהוה
 אלהי אתה המלכת ארץ עבדך
 תחרת דוד אבי ואנכי נער קטן לא
 ארע צאח ובא: ועבדך בתוך
 עמך אשר בחרת עם רב אשר לא
 ימנר ולא יספר מרוב: ונתת
 לעבדך לב שמע לשפט את עמך
 להבין בין טוב לרע כי מי יוכל
 לשפט את עמך הכבד הזה: וישב
 הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה
 את הדבר הזה: ויאמר אלהים
 אליו וען אשר שאלת ארץ הדבר
 הזה ולא שאלת לך ימים רבים
 ולא שאלת לך עשר ולא שאלת
 נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע
 משפט: הנה עשיתי כדברך הנתי
 נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך
 לא היה לפניך ואחריו לא יקום
 כמוך: וגם אשר לא שאלת נתתי
 לך גם עשר גם כבוד אשר לא
 היה כמוך איש במלכים כל ימיו:
 ואם יתלך בדרכי לשמר חקי ומצותי
 כאשר הלך דוד אביך והארכתני
 את ימיו: ויקץ שלמה והנה
 חלום ויבוא ירושלים ויעמד לפניו
 ארון ברית יהוה ויעל עלות ויעש
 שלמים ויעש משתה לכל עבדיו:

מלאים
 טו
 קל ו פ
 חזק
 e uigil

או תבאנה שתיים נשים וזו אל-
 המלך ותעמדה לפניו: ותאמר
 האשה האחת בי אדני אני והאשה
 הזאת ישבור בבי רתי אחד ואלד
 עמה בבירתי: והי ביום השלישי
 ללדתי וחלד גם האשה הזאת
 ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבירתי
 זולתי שתיים אנחנו בכית: וימת בן
 האשה הזאת לילה אשר שכבה
 עליו: ותקם בתוך הלילה ותקח
 ארבע בני מאצלי ואמתך ישנה ו
 ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת
 השכיבה בחיקי: ואקם בכקר
 להניק את בני וחנה מת ואתבונן
 אליו בכקר וחנה לא היה בני אשר
 זלדתי: ותאמר האשה האחרת לא
 כי בני חתי ובגד המת וזאת אמרת
 לא כי בגד המת ובני חתי ותדרנה
 לפני המלך: ויאמר המלך וזאת
 אמרת זה בני חתי ובגד המת וזאת
 אמרת לא כי בגד המת ובני חתי:
 ויאמר המלך קחו לר-
 חרב ויביאו חרב לפני המלך:
 ויאמר המלך גזרו את הילד חתי
 לשנים ותנו את החצי לאחת ואת
 החצי לאחת: ותאמר האשה אשר-
 בנה חתי אל המלך כי נכמרו
 דחמיה על בנה ותאמר בי אדני
 תנו לזה את הילוד חתי והמת אל-
 תמותהו וזאת אמרת גם לי גם לך
 וזאת אמרת גם לי גם לך

כ

כח

ג. ז. ז.

כ. ח. ז. ז.
 m. c. a. l. i. s. t. a.

q. u. o. d. u. d. e. i. n. t. e. r. f. e. c. i. t. u. r.
 e. n. d. u. d. u. m. i. n. t. e. r. f. e. c. i. t. u. r.
 r. e.

n. u. m. e. r. u. s. n. e. c. m. e. n. t. e. u. n. d. e. a. l. i. e. n. i. s. d. e. f. e. c. i. t.

לא יהיה גזרוניען המלך ויאמר תנו
 לה ארת הילוד חתי והמרת לא
 תמותהו היא אמו: וישמעו כל
 ישראל את המשפט אשר שפט המלך
 ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת
 אלהים בקרבן לעשות משפט:
 ד והיה המלך שלמה מלך על-
 כל ישראל: ואלה השרים אשר
 לו ועזריהו בן צרוק הכהן:
 אליהרף ואחיה בני שישא ספרים
 והושפט בן אחילוד המזכיר:
 ובניהו בן יהוידע על חצבא ועדוק
 ואביתר כתנים: ועזריהו בן נתן על-
 הנצבים וזכור בן נתן כהן קרע
 המלך: ואחישר על הבית ואדנירם
 בן עבדא על המס:
 ולשלמה שנים עשר נצבים על כל-
 ישראל וכלכלו את המלך ואת
 ביתו חוש בשנה יהיה על אחד
 לכלכל: ואלה שמותם
 בן חור בחר אפרים: בן דקר במקץ
 ובשעלבים ובית שמש ואילון בית
 חנוך בן חסר בארבות לו שכבה וכל-
 ארץ חפר: בן אביגרב כל נפת
 דאר שפת ברת שלמה חיתח לו
 לאשה: בענא בן אחילוד תענך
 ומגרו וכל בית שאן אשר אצ-
 צרתנה מתחת לירעאל מבית שאן
 עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם:
 בן זכר ברמות גלעד לו חות ואור

affidendi

quidam

quidam

quidam

P

בן מנשה אשר בנלעד לו חבר
 ארנב אשר בנשן ששים ערים
 גדלות חומה וברית נחשת: אחינדב
 בן עדוא מתנימ: אחימעץ
 בנפתלי גם הוא לקח את בשמת
 בת שלמה לאשה: בענא בן חושי
 באשר ובעלור: יחושפט בן
 פרוח בוששבר: שמעי בן אלה
 כ כנימון: גבר בן ארי בארץ גלעד
 ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך
 הפשן ונציב אחר אשר בארץ:
 יהודה וישראל רבום בחול אשר
 על הים לרב אכלים ושתים ושמתים:
 ושלמה היה מושל בכל המלכות
 מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול
 מצרים מצרים מנחה ועברים את
 שלמה כל ימי חייו: ויהי לחם
 שלמה ליום אחד שלשים כר סלח
 וששים כר קמה: עשרה בקר
 פראים ועטרים בקר רעי ומאה צאן
 לבד מאיל וצביו ויחמור וברברי
 אבוסים: כי הוא ררה בכל עבר
 הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכו
 עבר הנהר ושלוס היה לו מבר
 עבריו מסביב: וישב יהודה וישראל
 לבטח איש תחת תחת תאנתו
 מרן ועד באר שבע כל ימי שלמה:
 ויהי לשלמה ארבעים
 אלף ארות סוסים למרכבו ושנים
 עשר אלף פרשים: וכלכלו

profecty
annua
statu
Natus
R.

כ"ו
א"כ
Sagitt

park
ב"ח

ארק Carpsie
אלרה stabul
ארוס plur
ארות Zog

הנצבים האלה את המלך שלמה
 ואת כל חקרב אל שלחן המלך
 שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר:
 והשערים וחתבן לסוסים ולרכש
 יבאו אל המקום אשר יתיח שם
 איש כמשפטו: ויתן אלהים
 חכמה לשלמה ותבונה תרבה מאד
 ורחב לב בחול אשר על שפת הים:
 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל
 בני קדם ומכל חכמת מצרים:
 ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי
 והימן וכלכל וידרע בני מחול ויחיי
 שמו בכל הגוים סביב: וידבר
 שלשת אלפים משל ויחי שירו
 חמשה ואלף: וידבר על העצים
 מן הארז אשר בלבנון ועל האזוב
 אשר יצא בקיר וידבר על החכמה
 ועל העוף ועל הרמש ועל הרגים:
 ויבאו מכל העמים לשמע את
 חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ
 אשר שמעו את חכמתו:
 ה וישלח חירם
 מלך צור את עבדו אל שלמה
 כי שמע כי אתו משחו למלך תחת
 אכיהו כי אהב היה חירם לדוד
 כל הימים: וישלח שלמה
 אל חירם לאמר:
 אתה ידעת את דוד אבלי כי
 לא יכל לבנות בית לשם יהוה
 אלהיו מפני חמלחמה אשר סבבה

impugnare
decorat.
mulus
aquis
us

chalest

domi daret mianar sub arduo pedem tu

רגליו

ק

ה

occulto

עֲרַתְתָּ יְהוָה אִתְּם חַחַת בַּפּוֹת רַגְלֹו;
 וְעַתָּה הִנֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסְכֵּיב
 אֵין שֵׁטֶן וְאֵין פִּנְעָרָע; וְהִנְנִי אֹמֵר
 לְבָנוֹת בֵּית לִשְׁם יְהוָה אֱלֹהֵי כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בְּנֶךָ
 אֲשֶׁר אֲתָן תַּחֲתֶיךָ עַל־כִּסְאֶךָ הוֹאֵל
 יִכְנַח הַבַּיִת לִשְׁמִי; וְעַתָּה צוּה
 וַיִּכְרַתְוּ לִי אַרְזִים מִן־הַלְּבָנוֹן וְעֲבָדֵי
 יִהְיוּ עִם־עֲבָדֶיךָ וְשִׂכָר עֲבָדֶיךָ אֲתָן
 לָךְ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי אֲתָה יֹדַעַת
 בִּי אֵין בְּנֵי אִישׁ יֹדַע לְכַרַת עֲצִים
 בְּצִדְנִים; וַיְהִי בִשְׁמַע חִירָם אֶת־
 דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר
 בְּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן־
 חַכְמֹה עַל־הָעַם הַרֵב הַזֶּה; וַיִּשְׁלַח
 חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שְׁמַעְתִּי אֶת־
 אֲשֶׁר־שַׁלַּחְתָּ אֵלַי אֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־
 כָּל־חֲפֻצְךָ בְּעֵצֵי אַרְזִים וּבְעֵצֵי
 בְרוֹשִׁים; וְעֲבָדֵי יָרְדֵן מִן־הַלְּבָנוֹן יִמְה
 וְאֲנִי אֲשׁוּמֵם הַכְּרוֹת בַּיָּם עַד־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח אֵלַי וְנִפְצַתִּים שֵׁם
 וְאַתָּה תִּשָּׂא וְאַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת־חֲפֻצֵי
 לְתֵת לְחֵם בֵּיתִי; וַיְהִי חִירָם נֹתֵן
 לְשְׁלֹמֹה עֲצֵי אַרְזִים וְעֵצֵי בְרוֹשִׁים
 כָּל־חֲפֻצֹו; וְשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם
 עֲשָׂרִים אֶלֶף כֶּר חֲטָיִם מִכֶּלֶת לְבֵיתוֹ
 וְעֲשָׂרִים כֶּר שֶׁמֶן כְּתִית כֹּה־יִתֵּן
 שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁנָה בְּשָׁנָה;
 וַיְהוֶה נָתַן חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ וַיְהִי שְׁלֹם בֵּין חִירָם

*ab extra Steph.
 di mittere signum
 ad mare
 rakes
 לנרות
 לנר
 Spang. 22
 Ped. idem
 ad: spang.*

calam

וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרַתוּ בְרִית שְׁנֵיתָם;
 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסַּלְמֵת יִשְׂרָאֵל
 וַיְהִי חֲמֵס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ;
 וַיִּשְׁלַחֵם לְכַנּוֹנֵת עֲשָׂרֵת אֶלְפִים
 בַּחֹדֶשׁ הַלְּיָפוֹרֶת חֹדֶשׁ יִהְיוּ בְּלִכְנוֹן
 שָׁנִים חֹדְשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאֲדָנִים עַל־
 זָמֵם; וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה
 שִׁבְעִים אֶלֶף נִשְׂא סָבֵל וְשִׁמְנִים אֶלֶף
 חֲצֵב כְּהֵר; לְכֹד מְשָׁרֵי הַנְּצִיבִים
 לְשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל־הַמְּלֹאכָה שְׁלֹשֶׁת
 אֶלְפִים וְשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת הָרִדִים כְּעֵם
 הָעֲשִׂים בְּמֹלְאכָה;
 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעֵהוּ
 אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יָקָרוֹת לְיִסֵּד
 הַבַּיִת אֲבָנֵי גִזְיָה; וַיִּפְסְלוּ בְנֵי
 שְׁלֹמֹה וּבְנֵי חִירָם וְהַגְּבִלִים וּבְנֵי
 הָעֲצִים וְהָאֲבָנִים לְבַנּוֹת הַבַּיִת;
 וַיְהִי בִשְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְאַרְבַּע מְאוֹרֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּשָׁנָה
 הַרְבִּיעִית בַּחֹדֶשׁ זֹו הוֹאֵל הַחֹדֶשׁ
 הַשְּׁנִי לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן
 הַבַּיִת לַיהוָה; וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שְׁשִׁים אַמָּה
 אֶרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים רַחְבּוֹ וְשִׁלְשִׁים אַמָּה
 קוֹמָתוֹ; וְהָאוֹלָם עַל־פְּנֵי הַיְבֵל
 הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אֶרְכּוֹ עַל־פְּנֵי
 רַחֲב הַבַּיִת עֶשֶׂר אַמָּה רַחְבּוֹ עַל־
 פְּנֵי הַבַּיִת; וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוֹנֵי שְׁקִיפִים
 אֲטָמִים; וַיִּבֶן עַל־קִיר הַבַּיִת יְצוֹן
 הָעֵצֵי *clausu*
 סָבִיב *clausu*
Substructa. Sola. Strata. Tabulata.

רכ

מכלים

דביר

*Palatum
ad perforationem
ad latus domus
Oraculo
Sculptura fundam. m. s.
Sculptura
f. m. s. m. s. m. s.
Glypticus
Cubitus
em. sic
laxavit*

*Spagularum
Altyre Lanuar
Clavis auro
Cuba m.
מגן
ברתוקן
Carmar*

*a summi
ante*

castra eadem

a trigie panti

וּבֵן אָרְזֵי עֶשְׂרִים אֲמָה מִדְּפֹתַי שְׂוִחַתִּי
הַבַּיִת בְּצִלְעוֹרֵי אָרוֹם מִן הַקְּרַקָּע
עַד הַקִּירוֹת וַיִּבֶן לוֹ מַבֵּית לַדְּבַר
לְקֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים וְאַרְבַּעִים בָּאֲמָה
הָיָה הַבַּיִת הוּא הַהֵיכָל לִפְנֵי וְאַרְזוֹ
אֲרָה הַבַּיִת פְּנִימָה מִקְּלַעַת פַּקְעִים
וּפְטוֹרֵי צְעִיִם הַכּוֹל אֲרָזוֹ אֵין אֶבֶן
נִרְאָה וְדָבִיר בְּתוֹךְ הַבַּיִת מִפְּנִימָה
הַכֵּן לִתְנֵן שֵׁס אֶת אֲרָזוֹן בְּרִיחַ
יְהוָה וְלִפְנֵי הַדְּבִיר עֶשְׂרִים אֲמָה
אֶרֶךְ וְעֶשְׂרִים אֲמָה רֹחַב וְעֶשְׂרִים
אֲמָה קוֹמָתוֹ וַיַּצַּח וְזָח סֹגוֹר וַיַּצַּח
מִזְבַּח אֲרָזוֹ וַיַּצַּח שְׁלָמָה אֶת
הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָח סֹגוֹר וַיַּעֲבַר
בְּרִיתוֹ קוֹרֵר זָח לִפְנֵי הַדְּבִיר וַיַּצַּח
זָח וְאֶת כָּל הַבַּיִת צֶפֶה זָח
עַד תֵּם כָּל הַבַּיִת וְכָל הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לַדְּבִיר צֶפֶה זָח וַיַּעֲבַר
בְּדָבִיר שְׁנֵי כְרוֹבִים עֲצֵי שָׁמֶן עֶשֶׂר
אֲמוֹת קוֹמָתוֹ וְחֲמֵשׁ אֲמוֹת כַּנֶּף
הַכְּרוֹב הָאֶחָד וְחֲמֵשׁ אֲמוֹת כַּנֶּף
הַכְּרוֹב הַשֵּׁנִי עֶשֶׂר אֲמוֹת מִקְּצוֹת
כַּנְפָיו וְעַד קְצוֹת כַּנְפָיו וְעֶשֶׂר
בָּאֲמָה הַכְּרוֹב הַשֵּׁנִי מֵרֵאשִׁית אֶתָּה
וּקְצֵב אֶחָד לְשְׁנֵי הַכְּרוֹבִים
קוֹמַת הַכְּרוֹב הָאֶחָד עֶשֶׂר בָּאֲמָה
וְכֵן הַכְּרוֹב הַשֵּׁנִי וַיִּתֵּן אֵת הַכְּרוֹבִים
בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרֹשׂ אֶת
כַּנְפֵי הַכְּרוֹבִים וַתִּגַּע כַּנֶּף הָאֶחָד בְּקִיר
וּכַנֶּף הַכְּרוֹב הַשֵּׁנִי בְּעֶזְרֵת בְּקִיר

ח סָבִיב אֶת קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב
לְהִיכֹל וּלְדַבֵּר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב
תְּצוֹעַ הַתְּחַלְּוֹנָה חֲמֵשׁ בָּאֲמָה
רְחֹבָה וְהַתְּיֹכֹנָה שֵׁשׁ בָּאֲמָה רְחֹבָה
וְהַשְּׁלִישִׁית שֶׁבַע בָּאֲמָה רְחֹבָה כֹּחַ
מְנַרְעוֹת תֵּן לִבְיֹרֵי סָבִיב הוֹצֵחַ
לְבִלְתִּי אֵחָד בְּקִירוֹת הַבַּיִת וְהַבַּיִת
בְּחֻכּוֹתוֹ אֶבֶן שְׁלָמָה מִסַּע נִכְנַח
וּמְקוֹבוֹת וְהַגְּדוֹן כָּל בְּלִי בְרוֹל לֹא
נִשְׁמַע בְּבַיִת בְּחֻכּוֹתוֹ פֶּתַח חֲצֵלַע
חֲתִיכוֹנָה אֶל פֶּתַח הַבַּיִת הַיְּמָנִי
וְבָלוֹלִים יַעֲלוּ עַל הַתְּיֹכֹנָה וּמֵן
הַתְּיֹכֹנָה אֶל חַשְׁלָשִׁים וַיִּבֶן אֶת
הַבַּיִת וַיְכַלּוֹ וַיִּסָּפֵן אֶת הַבַּיִת זָבִים
וְשָׂדַדַת בָּאָרוֹם וַיִּבֶן אֶת חֲצֵלַע
עַל כָּל הַבַּיִת חֲמֵשׁ אֲמוֹת קוֹמָתוֹ
וַיֵּאחֲזֵן אֶת הַבַּיִת בְּעֵצֵי אָרוֹם
וַיְהִי דָבִיר וְהוּא אֶל שְׁלָמָה
לֵאמֹר הַבַּיִת הוּא אֲשֶׁר אֶתָּה
בְּנָה אֶם תֵּלֵךְ בְּחַקְתִּי וְאֶת מִשְׁפְּטֵי
תִּעֲשֶׂה וְשִׁמְרַת אֶת כָּל מִצְוֹתַי
לֵלֶכֶת בֵּהֶם וְהַקִּימְתִּי אֶת דְּבִיר
אֶתָּךְ אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי אֶל דָּוִד אַבְיָךְ
וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֲעֻזֵב
אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וַיִּבֶן שְׁלָמָה אֶת הַבַּיִת וַיְכַלּוֹ
וַיִּבֶן אֶת קִירוֹת הַבַּיִת מִכִּיּוֹתָם
בְּצִלְעוֹת אָרוֹם מִקְּרַקָּע הַבַּיִת עַד
קִירוֹת חֲסָפֵן צֶפֶה עַץ מְבִירָו וַיַּצַּח
אֶת קְרַקָּע הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת בְּרוֹשִׁים

*ad perforationem
ad latus domus
Oraculo
Sculptura fundam. m. s.
Sculptura
f. m. s. m. s. m. s.
Glypticus
Cubitus
em. sic
laxavit
Spagularum
Altyre Lanuar
Clavis auro
Cuba m.
מגן
ברתוקן
Carmar
a summi
ante
castra eadem
a trigie panti*

trahit

אֲשֵׁנִי וּכְנָפֵיהֶם אֶל־תּוֹךְ חַבֵּית נָנַעַת
כִּנְף אֶל־כִּנְף וְיִצַף אֶת־הַכְּרוּבִים
וְהָבִי וְאֶת־כָּל־קִירוֹת הַבַּיִת מִסָּבִיב
קָלַע פְּחוּתֵי מְקַלְעוֹת כְּרוּבִים ו
זַמְרוֹרֵי וּפְטוּרֵי צָצִים מִלְּפָנִים
וְלַחֲצֹנָיִם וְאֶת־קַרְקַע הַבַּיִת צִפֵּה וְהָבִי
לְפָנֶיהָ וְלַחֲצֹנָיִם וְאֶת־פֶּתַח הַדְּבִיר
עֲשֵׂה דִלְתוֹת עֲצֵי שֵׁמֶן הָאֵיל מְזוּזוֹת
חַמְשִׁית וְשֵׁתֵי דִלְתוֹת עֲצֵי־שֵׁמֶן
וְקָלַע עֲלֵיהֶם מְקַלְעוֹת כְּרוּבִים
וְתַמְרֹת וּפְטוּרֵי צָצִים וְצִפֵּה וְהָבִי וִירַד
עַל־הַכְּרוּבִים וְעַל־הַתַּמְרוֹת אֶת־
הַזֵּהָב וְכֵן עֲשֵׂה לְפֶתַח הַחֵיכַל
מְזוּזוֹת עֲצֵי־שֵׁמֶן מֵאֵרֶי רַבְעִית
וְשֵׁתֵי דִלְתוֹרֵי עֲצֵי כְּרוּשִׁים שְׁנַיִם
צֵלְעֵים הַדְּלֵת הָאֶחָת גְּלִילִים וְשְׁנַיִם
קִלְעִים הַדְּלֵת הַשְּׁנִיית גְּלִילִים וְקָלַע
כְּרוּבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צָצִים וְצִפֵּה
וְהָבִי מִיִּשְׂרָאֵל עַל־הַמַּחֲקָה וְיִבְנֶה אֶת־
הַחֲצַר הַפְּנִימִית שֶׁל־שֵׁה טוֹרֵי גְזֵרֵי
וְטוֹר כִּרְתֹת אֲרוֹמִים כְּשָׁנֵה הַרְּבִיעִית
יִסַּד בַּיִת יְהוָה בִּירַח זוֹ וּבִשְׁנֵה
הָאֶחָת עֶשְׂרֵה בִירַח בּוֹל הוּא הַחֲדָשׁ
הַשְּׁמִינִי בַּלַּח הַבִּירָה לְכָל־דְּבָרָיו
וְלְכָל־מִשְׁפָּטוֹ וַיִּבְנְהוּ שְׁבַע שָׁנִים
וְיָבִי וְאֶת־בַּיִתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שֶׁל־שׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְכַל אֶת־כָּל־בַּיִתוֹ וַיְכַן
אֶת־בַּיִת יְעֹר הַלְּבָנוֹן מֵאֵה אֲמֵרֵי
אֲרָבוֹ וְחַמְשִׁים אֲמֵה רַחְבּוֹ וְשִׁלְשִׁים
אֲמֵה קוֹמָתוֹ עַל־אַרְבַּעַה טוֹרֵי עַמּוּדֵי

אֲרוֹמִים וְכִרְתוֹת אֲרוֹמִים עַל־הַעַמּוּדֵי
וּסְפָן בְּאֵרוֹ מִמַּעַל עַל־הַצְּלֹעוֹת
אֲשֶׁר עַל־הַעַמּוּדִים אַרְבַּעִים וְחַמְשֵׁה
חַמְשֵׁה עֶשֶׂר הַטּוֹר וְשִׁקְפִים שֶׁל־שֵׁה
טוֹרִים וּמְחֹזֵה אֶרֶץ מְחֹזֵה שֶׁל־שׁ
פְּעֻמִּים וְכָל־הַפְּתָחִים וְהַמְזוּזוֹת
רְבַעִים שְׁקָף וּמוֹל מְחֹזֵה אֶל־מְחֹזֵה
שֶׁל־שׁ פְּעֻמִּים וְאֶת אֹלַם הַעַמּוּדִים
עֶשְׂרֵה חַמְשִׁים אֲמֵה אֲרָבוֹ וְשִׁלְשִׁים
אֲמֵה רַחְבּוֹ וְאֹלַם עַל־פְּנֵיהֶם ו
וְעַמּוּדִים וְעַב עַל־פְּנֵיהֶם וְאֹלַם
חֶפְסָא אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט שֵׁם אֵלֶם הַמִּשְׁפָּט
עֶשְׂרֵה וּסְפָן בְּאֵרוֹ מִהַקְּרָקַע עַד־
תַּקְרָקַע וּבַיִתוֹ אֲשֶׁר יֵשֵׁב שֵׁם
חֲצַר הָאֶחָת מִבַּיִת לְאֹלַם כַּמְעַשָּׂה
הַזֶּה הִיָּה וּבַיִת יְעֹשֶׂה לְבַת פְּרֵעָה
אֲשֶׁר לִקַּח שְׁלֹמֹה כְּאוֹלָם הוּא
כָּל־אֵלֵה אֲבָנִים יָקָרַת כְּמַדּוֹת גְּזֵית
מִגְרָדוֹת בִּמְבָרָה מִבַּיִת וּמִחוּץ
וּמִמַּסַּד עַד־הַטַּפְחוֹרֵי וּמִחוּץ עַד־
הַחֲצַר הַגְּדוֹלָה וּמִמַּסַּד אֲבָנִים
יָקָרוֹת אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֲבָנֵי עֶשֶׂר
אַמּוֹת וְאֲבָנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת
וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יָקָרוֹת כְּמַדּוֹת
גְּזֵית וְאֲרוֹמִים וְחֲצַר הַגְּדוֹלָה סָבִיב
שֶׁל־שֵׁה טוֹרִים גְּזֵית וְטוֹר כִּרְתֹת
אֲרוֹמִים וְלַחֲצַר בַּיִת יְהוָה הַפְּנִימִית
וְלְאֵלֶם הַבַּיִת
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח
אֶת־חֵירָם מִצֹּר וְכֵן אֵשֶׁה אֶלְמֶנֶה
הוּא

וְשֵׁתֵי דִלְתוֹרֵי עֲצֵי כְּרוּשִׁים שְׁנַיִם

value
value incho
ad regiam
ad directu Regal
ordine suo ordine regis regis
Sally
צרח
ר חב

הוא ממשנה נפתלי ואביו איש צרי
 חרש נחשת וימלא ארז החכמה
 ואת התכונה ואת הרעת לעשות
 כל מלאכה כנחשרת ויבוא אל
 המלך שלמה ויעש ארז כר
 10 מלאכתו: ויצר את שני העמודים
 נחשת שמנה עשרה אמה קומת
 העמוד האחד וחוט שתיים עשרה
 אמה יסב את העמוד השני: ושתי
 כתורות עשה לתרת על ראשי
 העמודים מצק נחשרת חמש אמות
 קומת הכתרת האחת וחמש אמות
 קומת הכתרת השנייה: שככים
 מעשה שככה גדלים מעשרה
 שרשרות לכתרת אשר על ראש
 העמודים שבעה לכתרת האחרת
 ושבעה לכתרת השנייה: ויעש את
 העמודים ושני טורים סביב על
 השככה האחת לכסות את הכתרת
 אשר על ראש הרמנים וכן עשה
 2 לכתרת השנייה: וכתרת אשר על
 ראש העמודים מעשה שושן באולם
 ארבע אמות: וכתרת על שני
 העמודים גם ממעל מלעמח הבטן
 חשנכה אשר לעבר שככה ותרמונים
 מאתים טורים סביב על הכתרת
 השנייה: ויקס את העמודים לאלם
 ההיכל ויקס ארז העמוד חומני
 ויקרא את שמו ויכן ויקס את העמוד
 השמאלי ויקרא את שמו בעז: ועל

ראש העמודים מעשה שושן ותתם
 מלאכת העמודים:
 ויעש את הים מוצק עשר באמה
 משפתו עד שפתו עגל סביב
 וחמש באמה קומתו וקוה שלשים
 באמה יסב אתו סביב: ופקעיים
 מתחרת לשפתו סביב סבכים אתו
 עשר באמה מקפיים את הים סביב
 שני טורים הפקעיים יפקיים ביעקתו:
 עמר על שני עשר בקר שלשה
 פנים צפונה ושלשה פנים ימנה
 ושלשה פנים דגה ושלשה פנים
 מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל
 אחריהם ביתה: ועביו טפח ושפתו
 כמעשה שפת כוס פרה שושן
 אלפים ברה וכול: ויעש את המכנות עשר
 נחשת ארבע באמה ארך המכונה
 האחרת וארבע באמה רחבה ושלש
 באמה קומתה: וזה מעשרת
 המכונה מסגרות להם ומסגרת בין
 השלבים: ועל המסגרות אשרו
 בין השלבים אריות בקר וכרובים
 ועל השלבים פן ממעל ומתחת
 לאריות ולבקר לנות מעשה מורד:
 וארבעה אופני נחשרת למכונה
 האחת וסרני נחשה וארבעת פעמתיו
 כתפת להם מתחת לבזר הכתפות
 יצקור מעבר אוש ליות: ופיהו
 מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה

perfectio on 77
 fut. high
 ת

betula
 וקו
 ק

כב
 פניו ה

ציקה
 כה

crassitudo vis
 palmi
 עב

dentitudo
 דנט

Gradu, scala,
 clausura

מגדלים
 Gradu, scala, seu
 pro emendatione gra
 datione
 adirectione
 mibus
 abhuc
 חורד
 Declusio, n
 פסוק
 anguli, pedes
 basi, impugna
 כח
 פתיות
 כיר
 Labia, for, cana

וּתְשַׁלֵּם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה
אֶת־קִדְשֵׁי דָוִד אָבִיו אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־
חֶזֶק וְאֶת־הַכֶּלִים נָתַן בְּאַצְרוּרֵי
בֵּית יְהוָה:

ח
אִז וַיִּקְהַל שְׁלֹמֹה אֶת־
זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רֵאשֵׁי הַמְּשׁוֹת
נְשִׂאֵי הָאֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־
אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא
צִיּוֹן וַיִּקְהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל בֵּירַח הָאֲתָנִים בְּחַג
הַיּוֹם הַחֹדֶשׁ חֲשִׁיבֵי: וַיָּבֹאוּ כָל־
זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־
הָאֲרוֹן וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים

ח
וְהַלְוִיִּם וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדְת
יִשְׂרָאֵל הַנוֹעְדִים עָלָיו אֹתוֹ לִפְנֵי
הָאֲרוֹן מִזִּבְחֵי צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא־
יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרַב: וַיָּבֹאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל־
מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קִדְשׁ
הַקֹּדְשִׁים אֶל־תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים:
כִּי הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים כְּנָפֵים אֶל־מְקוֹם
הָאֲרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאֲרוֹן
וְעַל־בְּדָיו מִלְמַעְלָה: וַיֵּאָרִיכוּ
הַכְּרוּבִים וַיֵּרְאוּ רֵאשֵׁי הַכְּרוּבִים מִן־
הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרְאוּ
הַחֹצֵצָה וַיִּתִּיּוּ שֵׁם עַבְדֵי יְהוָה:

אִין בְּאֲרוֹן רֶק שְׁנֵי לַחֹז הָאֲבָנִים
אֲשֶׁר הֵנִיחַ שָׁם מִשְׁרָי בְּחֶרֶב אֲשֶׁר
בְּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים
מִן־הַקֹּדֶשׁ וַהֲעֵנַן מָלֵא אֶת־בַּיִת
יְהוָה: וְלֹא יָכֹלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד
לְשָׁרֵר מִפְּנֵי הָעֵנַן כִּי־מָלֵא כְבוֹד־
יְהוָה אֶת־בַּיִת יְהוָה:

אִז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר
לְשֹׁכֵן בְּעַרְפֵּל: בָּנֵה בְנֵיתִי בֵּית
זָבַל לְךָ מִכֹּזֵן לְשִׁבְחֶךָ עוֹלָמִים:
וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיִּבְרַךְ אֶת־כָּל־
קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
עָמַד: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת־דָּוִד
אָבִי וַיְבַרְכֵהוּ מְלֵא לֵאמֹר: מִן־הַיּוֹם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם לֹא־בִחַרְתִּי בְעִיר מְכֹלֶת
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לְבַנּוֹת בַּיִת לַיהוָה
שְׁמִי שָׁם וַאֲבָחֶר בְּדָוִד לַיהוָה עַל־
עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי עִם־לִבֵּב דָּוִד אָבִי
לְבַנּוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי
יַעַן אֲשֶׁר חִיֵּיתָ עִם־לִבְכֶךָ לְבַנּוֹת בַּיִת
לַשֵּׁם הַטִּיבֵית כִּי חִיֵּיתָ עִם־לִבְכֶךָ:

ד
רֶק אֵתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי־אִם־
בְּנֶךָ הַיּוֹצֵא מִחֲלָצֶיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת
לַשֵּׁם: וַיִּקַּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר
דִּבֶּר וַאֲקַם תַּחַת דָּוִד אָבִיו וַאֲשַׁבֵּי
עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר

led
de 2. mly bei

יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
 ישראל: ואשם שם מקום לארון
 אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם
 אבותינו בהוציאנו אותם מארץ
 מצרים: ויעבד שלמה לפני מוכת
 יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש
 בפני השמים: ויאמר יהוה אלהי
 ישראל אין כמוך אלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת שמר
 הברית והחסד לעבדיך ההלכים
 לפניך בכל לבם: אשר שמרת
 לעבדיך דוד אבי את אשר דברת
 לו ותדבר בפיו וכיך מלאת ביום
 הזה: ועתה יהוה אלהי ישראל
 שמר לעבדיך דוד אבי את אשר
 דברת לו לאמר לא יכרת לך איש
 מלפני ישוב על כסא ישראל רק אם
 ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני
 כאשר הלכת לפני: ועתה אלהי
 יתיר ישראל ואמן נא הברוך אשר דברת
 לעבדיך דוד אבי: כי האמנם ישוב
 אלהים על הארץ הנה השמים ושמי
 השמים לא יכלכלוך אף כי הבית
 הזה אשר בנית: ופנית אל תפלת
 עבדיך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע
 אל הרכה ואל התפלה אשר עבדיך
 מתפלל לפניך היום: לחיות עיניך
 פתחת אל הבית הזה לילה ויום אל
 המקום אשר אמרת יהוה שמי שם
 לשמע אל התפלה אשר יתפלל

כה

וחסרים

עבדיך אל המקום הזה: ושמעת
 אל תחנת עבדי ועמך ישראל אשר
 יתפללו אל המקום הזה ואת
 תשמע אל מקום שבתך אל השמים
 ושמעת וסלחת: את אשר יחטא
 איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו
 ונא אלה לפני מוכתך בבית הזה:
 ואתה תשמע השמים ועשית
 ושפטת את עבדיך להרשיע רשע
 לתת דרכו בראשו ולתצדיק צדיק
 לתת לו כצדקתו:
 בהנני עמך ישראל לפני אויב אשר
 יחטאו לך ושבו אליך וחודו את
 שמך והתפללו והתחננו אליך בבית
 הזה: ואתה תשמע השמים וסלחת
 לחטאת עמך ישראל והשבתם אל
 תאדמה אשר נתת לאבותם:
 ולא יהיה מטר כי יחטאו לך
 והתפללו אל המקום הזה וחודו
 את שמך ומחטאתם ישוּבוּ כי
 תענם: ואתה תשמע השמים
 וסלחת לחטאת עבדיך ועמך
 ישראל כי תורם את הדרך הטובה
 אשר ילכו בה ונתתה מטר על
 ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה:
 רעב כי יהיה בארץ דבר
 כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל
 כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שערו
 כל נגע כל מחלה: כל תפלה
 כל

perally cuts

fugens

de claudis furti est

ad hoc est

in firmo place

חסו

כל תחנה אשר יהיה לכל האדם
 לכל עמך ישראל אשר ידעון איש
 נגע לבבו ופרש כפיו אל הכית הזה:
 ואתה תשמע השמים מכון שבתך
 וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל
 דרכו אשר תרע את לבבו כי אתה
 ירעת לבדך את לבב ככל בני
 האדם: למען יראוך כל חיים
 אשר הם חיים על פני האדמה אשר
 נתתה לאבותינו: וגם אל הנכרי
 אשר לא מעמך ישראל הוא ובא
 מארץ רחוקה למען שמך: כי
 ישמעון את שמך הגדול ואת ירך
 החזקה וזרעך הנשויים ובא והתפלל
 אל הבית הזה: אתה תשמע
 השמים מכון שבתך ועשית ככל
 אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון
 כל עמי הארץ את שמך ליראה
 אתך כעמך ישראל ולרעמי כי
 שמך נקרא על הבית הזה אשר
 בניתו: כי יצא עמך
 למלחמה על איבו בדרך אשר
 תשלחם והתפללו אל יהוה דרך
 העיר אשר בחרת בה והבית אשר
 בניתו לשמך: ושמעת השמים
 את תפלתם ואת תחנונם
 ועשית משפטם: כי יחטאו לך
 כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת
 בם ונתתם לפני אויב ושבותם
 שביהם אל ארץ האויב רחוקה או

קרוכה: והשיבו אל לבם בארץ
 אשר נשבו שם ושבו והתחנונו
 אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
 והעווננו רשענו: ושבו אליך בכל
 לבבם ובכל נפשם בארץ אויביהם
 אשר שבו אתם והתפללו אליך
 דרך ארצם אשר נתתה לאבותם
 העיר אשר בחרת וחבירת אשר
 בנית לשמך: ושמעת השמים מכון בנית
 שבתך את תפלתם ואת תחנונם
 ועשית משפטם: וסלחת לעמך
 אשר חטאו לך ולכל פשעיהם
 אשר פשעו בך ונתתם לרחמיים
 לפני שביהם ורחמום: כי עמך
 ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים
 מתוך כור תברזל: להיות עיניך
 פתוחות אל תחנת עבדך ואל תחנת
 עמך ישראל לשמע אליהם בכל
 קראם אליך: כי אתה הברלתם
 לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר
 דברת ביד משרי עבדך בהוציאך
 את אבותינו ממצרים אדני יהוה:
 ויהי בכלורי שלמה
 לתפלל אל יהוה את כל החפלה
 והתחנה הזאת קם לפני מזבח
 יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות
 השמים: ויעמד ויברך את כל
 קהל ישראל קול גדול לאמר:
 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
 ישראל ככל אשר דבר לא נפל

*Uersio
 Captivitas
 שביהם
 זעזעלבו*

*iii qui captivitas
 a 3 6*

חסר

דבר אחר מכל דברו חטוב אשר
 דבר בוך משר עבדו : יהי יהוה
 אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו
 אל יעזבנו ואל יטשנו : *deservus dei*
 להטור ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו *ad dag 403*
 ומשפטיו אשר צוה את אבותינו :
 ויהיו דברי אלה אשר התחננתו *deprecatus sum*
 לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו
 יומם ולילה לעשות משפט עבדו
 ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו :
 למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה
 הוא האלהים אין עוד : והיה לבבכם *ei non vltra abiq*
 שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו *co est deo*
 ולשמר מצותיו כיום הזה : והמלך
 וכל ישראל עמו זכאים זבח לפני
 יהוה : ויזבח שלמה את זבח
 השלמים אשר זבח ליהוה בקר
 עשרים ושנים אלף וצאן מאה
 ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה *interierunt*
 המלך וכל בני ישראל : ביום ההוא
 קדש המלך את תוך החצר אשר
 לפני בית יהוה כרעשה עם את
 העלה ואת הפנחה וארז חלבי
 השלמים כי מנחה הנחשת אשר
 לפני יהוה קטן מהכיל את העלה *minni qua vs capu*
 ואת הפנחה ואת חלבי השלמים :
 ויעש שלמה בעת ההוא את החג
 וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא
 חמת עד נחל מצרים לפני יהוה

אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים
 ארבעה עשר יום : ביום השמיני שלח
 את העם ויברכו את המלך וילכו
 לאתליהם שמחים וטובי לב על כל
 הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו
 ולישראל עמו : *ט* ויהי
 ככלות שלמה לבנות את בית יהוה
 ואת בית המלך ואת כל חשק
 שלמה אשר חפץ לעשות וירא יהוה
 אל שלמה שנית כאשר נראה אליו
 בנבעון : ויאמר יהוה אליו שמעתו
 את תפלתך ואת תחנונתך אשר
 התחננתה לפני הקדשתי את הבית
 הזה אשר בנתה לשום שמי שם
 ער עולם והיו עיני ולבי שם כל
 הימים : ואתה אם תלך לפני כאשר
 הלך דוד אביך בתם לבב ובישר
 לעשות ככל אשר צויתך חקו
 ומשפטי השמר : והקמתי את כסא
 ממלכתך על ישראל לעלם כאשר
 דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרח
 לך איש מעל כסא ישראל : אם טוב
 תשכון אתם ובניכם מאהרי ולא
 תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי
 לפניכם והלכתם ועברתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם : והכרתו
 את ישראל מעל פני האדמה אשר
 נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי
 לשמוי אשלח מעל בני יהוה ישראל
 למשל ולשנינה בכל העמים :
 וחבית *dictone 370*

לפניו

Et non vltra abiq
co est deo

interierunt

minni qua vs capu

ab introitu
Emach.

מלכים א

והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו
 ושם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה
 ככה לארץ הזאת ולבית הזה:
 ואמרו על אשר עזבו את יהוה
 אלהיהם אשר הוציא את אבתם
 מארץ מצרים ויחזיקו באלהים
 אחרים וישתחו להם ויעבדום על-
 כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה
 הזאת: ויהי מקצה עשרים
 שנה אשר בנה שלמה את שני
 הבתים את בית יהוה ואת בית
 המלך: חירם מלך צרנשא את-
 שלמה בעצי ארזים ובעצי ברזשים
 ובזבב לכל חפצו אז יתן המלך
 שלמה לחירם עשרים עיר בארץ
 חנליל ויוצא חירם מצר לראות את
 הערים אשר נתן לו שלמה ולא
 ישרו בעיניו: ויאמר מה תערים
 האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא
 להם ארץ כבול עד היום הזה:
 וישלח חירם למלך מאה ועשרים
 כפר זהב: וזה דבר המס אשר-
 העלה המלך שלמה לבנות את-
 בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא
 ואת חומת ירושלם ואת חצר ואת-
 מנדו ואת גזר: פרעה מלך מצרים
 עלה וילכד את גזר וישרפה באש
 ואת הפנעני הישב בעיר הרג ויהנה
 שלמים לבתו אשת שלמה ויבן
 שלמה את גזר ואת בית הרן תחתון

שם
שקל
שבלח

שקל
שבלח

ואת בעלת ואת תמר כמדבר תרמור
 בארץ ואת כל ערי המסכנות אשר
 היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת
 ערי הפרשים וארני חשק שלמה
 אשר חשק לבנות בירושלם ו
 ובלבנון ובכל ארץ משלתו: כל
 העם הנותר מן האמורי החתי הפרזי
 החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל
 חמה: בניהם אשר נותרו אחריתם כ
 בארץ אשר לא יכלו בני ישראל
 להחריםם ויעלם שלמה למס עבד
 עד היום הזה: ומבני ישראל לא
 נתן שלמה עבד כו חם אנשי
 המלחמה ועבדיו ושיריו ושלשיו
 ושירי רכבו ופרשיו:
 אלה שרי הנצבים אשר על-
 המלאכה לשלמה חמשים וחמש
 מאות הודים בעם העשויים
 במלאכה: אך בת פרעה עלתה
 מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה
 אז בנה את המלוא: והעלת
 שלמה שלש פעמים בשנה עלות
 ושלמים על חמובת אשר בנה
 ליהוה וחקטיר אתו אשר לפני יהוה
 ושלם את הקיור: ואני עשה
 חמלך שלמה בעציון נכר אשר
 את אילות על שפת ים סוף בארץ
 ארום: וישלח חירם באני את
 עבדיו אנשי אניורת ירעי חים עם
 עבדיו שלמה: ויבאו אופיר

Armana
Apheca
Thofar
Armanolana

fuldant? hua

dominushun
רדק

Ailath

ophir

Debera

ויקחו משם זהב ארבע מאות
ועשרים כפר ויבאו אל המלך
שלמה:

ומלכת שבא שמעת את שמע
שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו
בחידות: ותבא ירושלמה בחיל
כבד מאד נמלים נשאים בשמים
וזהב רב מאד ואבן יקרר: ותבא
אל שלמה ותדבר אליו אר- כל
אשר היה עם לבנה: ויגד לה
שלמה את כל דבריה לא היה
דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד
לה: ותרא מלכת שבא את כל

2 per fam.
ex vider fustal
" luc curio
jul 126
ד א ק
ה
שפיט
ה ערך
7 2 du d al. aut
2

חכמת שלמה והבירה אשר בנה:
ומאכל שלחנו ומושב עבריו ומעמרו
משרתיו מלבשיהם ומשקיו ועלתו
אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה
עוד רוח: ותאמר אל המלך
אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי
על דבריך ועל חכמתך: ולא
האמנתי לדברים עד אשר באתי
ותראינני עיני והנה לא הגד לי
החצי הוספת חכמה ושוב אר-
השמועה אשר שמעתי: אשרי
אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים
לפניך תמיד השמעים את חכמתך:
יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ
בך לתתך על כסא ישראל באהבת
יחזה את ישראל לעלם וישימך
למלך לעשות משפט וצדקה:

ותתן למלך מאה ועשרים כפר זהב
ובשמים הרבה מאד ואבן יקרר לא
בא בפשם התורה עוד לרב אשר

נתנה מלכת שבא למלך שלמה:
וגם אני חירם אשר נשא זהב
מאופיר הביא מאופיר עצי אלמנים
הרבה מאד ואבן יקרר: ויעש
המלך את עצי האלמנים מסעד
לבית יהוה ולבית המלך וכנרות
ונבלים לשרים לא בא כן עצי
אלמנים ולא נראה עד היום הזה:
ותמלך שלמה נתן למלכת שבא
את כל חפצה אשר שאלה מלכד
אשר נתן לה כיד המלך שלמה
ותפן ותלך לארצה היא ועברתו:

ויהי משקל הזהב אשר בא
לשלמה בשנה אחת שש מאות
ששים ושש כפר זהב: לבר מאנשי
התרים ומסחר הכלים וכל מלכו
הערב ופחות הארץ: ויעש המלך
שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש
מאות זהב יעלה על הצנה האחת:
ושלש מאות מגנים זהב שחוט
שלשת מנים זהב יעלה על המגן
האחת ויתנם המלך בית יער הלכנון
ויעש המלך כסא שן
גדול ויצפהו זהב מופו: שש מעלות
לכסה וראש עגול לכסה מאחוריו
וידת מזה ומזה אל מקום השבת
ושנים אריות עמדים אצל הידות:
ושנים

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

clara שנה בית נשא
שנת נשאת
שנת נשאת

מלכים א

דב

ב ושנים עשר ארזים עמרים שם על
שש הפעלות מזה ומזה לא נעשה
בן לכל ממלכות וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל כלי בית
יער חלבנון זהב סגור אין כסף לא
נחשב בימי שלמה למאומה: כי
אני תרשיש למלך בים עם אני
חורס אחת לשלש שנים תבוא אני
תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים
וקפים ותפנים ויגדל המלך שלמה
מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה:
וכל הארץ מבקשים את פני שלמה
לשמע ארץ חכמתו אשר נתן
אלהים בלבו: והמה מביאים
איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב
ושלמות ונשק ובשמים סוסים
ופרדים דבר שנה בשנתו:
ויאסף שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערו
הרכב ועם המלך בירושלם:
ויתן המלך ארץ חכסף בירושלם
באבנים ואת הארזים נתן בשקמים
אשר בשפלה לרב: ומוצא הסוסים
אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי
המלך יקחו מקוה במחיר: ותעלה
ותצא מרכב ממצרים בשש
מאות כסף וסוס בחמשים ומאה
וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם
בירם וציוא: ו

והמלך שלמה אהב נשים נכריות
רבות ואת בת פרעה מואביות
עמוניות אדמית צדנית חתיות: מן
חבזים אשר אמר יהוה אל בני
ישראל לא תבאו בהם והם לא
יבאו בככם אכן יטו ארץ לבבכם
אחרי אלהיהם בהם רבק שלמה
לאהבה: ויהי לו נשים שרות שבע
מאורז ופילגשים שלש מאות ויטו
נשיו את לבו: ויהי לעת זקנת
שלמה נשיו הטו ארץ לבבו אחרי
אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם
עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו:
וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי ה
צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים:
ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא
מלא אחרי יהוה כדוד אביו: אז
יבגרו שלמה במרו לכמוש שקץ
מואב בהר אשר על פני ירושלם
ולמלך שקץ בני עמון: וכן עשה
לכל נשיו הנכריות מקטירות
ומזבחורז לאלהיהן: ויתאנף יהוה
בשלמה כי נטרו לבבו מעם יהוה
אלהי ישראל הנראה אליו פעמים:
וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי
לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר
ארו אשר צוה יהוה: ויאמר
יהוה לשלמה יען אשר היתת
זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי
אשר צויתני עליך קרע אקבע את

alienigenas

Lyriat

in sensu

Melch
Abominatio
abominatio

fugam
clama

Uu appam
allura vicu

הממלכה מעליוך ונתתיה לעבדך:
אך בימיו לא אעשנה למען דוד
אביך מיד בנג אקרענת: רק ארת
בל הממלכה לא אקרע שבט אחר
אתן לבנג למען דוד עבדי ולמען
ירושלם אשר בחרתי:

ויקם יהוה וישטן לשלמה את הדר
הארמי מורע המלך הוא בארום:
ויהי בהיות דוד את ארום בעלות
יואב שר הצבא לקבר את החללים
ויך כל זכר בארום: פו ששת
חדשים ישב שם יואב וכל ישראל
עד הכרית כל זכר בארום: ויברח

אדר הוא ואנשים ארמיים מעבדי
אביו אתו לכוא מצרים והדר נער
קטן: ויקמו ממדון ויבאו פארן ויקחו
אנשים עם מפארן ויבאו מצרים
אל פרעה מלך מצרים ויתן לו
בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו:

וימצא הדר חן בעיני פרעה מאד
ויתן לו אשה את אחורת אשתו
כן היה אחורת תחפנים הנכירה: ותלד
שמו לו אחורת תחפנים ארת ננכת בנו
ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה
ויהי ננכת בית פרעה בתוך בני פרעה

והדר שמע כמצרים כי שכב דוד
עם אכתיו וכי מת יואב שר הצבא
ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואלך
אל ארצי: ויאמר לו פרעה כי
מה אתה חסר עמי והנך מבקש

ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח
תשלחני: ויקם אלהים לו שטן את
רוזן בן אלירע אשר ברח מאר
הדר עור מלך צובה ארניו: ויקפץ
עליו אנשים ויהי שר גדוד כהרג
דוד אתם וילכו במשק וישבו בה
וימלכו בדמשק: ויהי שטן לישראל

כר יבו שלמה ואת הרעה אשר
הדר ויקץ בישראל וימלך על ארמו
וירבעם בן נבט אפרתי מן
הצדרה ושם אמו צרועה אשה
אלמנה עבד לשלמה וירם יד
במלך: וזה הרבר אשר הרום יד
במלך שלמה פנה את המלוא סגר

את פרץ עיר דוד אביו: והאיש
ירבעם נפור חיל וירא שלמה את
הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד
אתו לכל סבל בית יוסף:

ויהי בעת ההיא וירבעם וצא
מירושלם וימצא אתו אחיה השילט
הנביא בדרך ותוא מתכסה בשלמה
חדשה ושניהם לבדם בשרה:
ויתפש אחיה בשלמה החרשת
אשר עליו ויקרעה שנים עשר
קרעים: ויאמר לירבעם קח

לך עשרה קרעים כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני קרע את
הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים: והשבט האחר
יהיה לו למען עבדי דוד ולמען
ירושלם

Ulmari
10 Edm. cum

טו
Mat in Reg. cum
de Reg. cum in
plur.

ל' כתיב
אלף

Nada

numm

ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל
 שבטי ישראל: יען אשר עזבני
 וישתחוו לעשתרות אלהי צדנין
 לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי
 בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות
 הישר בעיני וחקתי ומשפט כדוד
 אביו: ולא אקח את כל הממלכה
 מידו כי נשיא אשתכחו כל ימי חייו
 למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו
 אשר שמר מצותי וחקתי: ולקחתי
 המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את
 עשרת השבטים: ולכנז אתן שבט
 אחד למען היורש ניר לדוד עבדי
 כל הימים לפני בירושלם העיר
 אשר בחרתי לי לשום שמי שם:
 ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאווה
 נפשך והיית מלך על ישראל:
 ברפין ויהי אם תשמע את כל אשר אצוּך
 והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני
 לשמור חקתי ומצותי כאשר עשרה
 דוד עבדי והייתי עמך ובנתי לך
 בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתו
 לך את ישראל: ואעלה את זרע
 דוד למען זאת אך לא כל הימים:
 ויבקש שלמה לחמית את ירבעם
 וזקם ירבעם ויברח מצרים אל
 שישק מלך מצרים ויהי במצרים
 ערמות שלמה: ויתר דברי שלמה
 וכל אשר עשה וחכמתו הלא הם
 כתבים על ספר דברי שלמה:

והימים אשר מלך שלמה בירושלם
 על כל ישראל ארבעים שנה: וישב
 שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד
 אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:
 וב יולך רחבעם שכס בני שכס
 בא כל ישראל לחמליך אתו:
 ויהי כשמעו ירבעם בן נבט והוא
 עודנו במצרים אשר ברח מפני
 שלמה המלך וישב ירבעם במצרים:
 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם
 וכל קהל ישראל וידברו אל
 רחבעם לאמר: איך הקשרה
 את עלנו ואתח עתה הקל מעבדת
 איך תקשה ומעלו חכבר אשר
 נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אליהם
 לכו עוד שלשה ימים ושובו
 אלי וילכו העם: ויועץ המלך
 רחבעם ארז הזקנים אשר היו
 עמדים את פני שלמה אביו בהיותו
 חי לאמר איך אתם נועצים להשיב
 ארז העם הנה דבר: וידבר אליו וידברו
 לאמר אם היום תהיה עבד לעם הנה
 ועבדתם ועניתם ודברת אליהם
 דברים טובים והיו לך עבדים כל
 הימים: ויעזב את עצר הזקנים
 אשר יעצחו ויועץ את הילדים אשר
 גדלו אתו אשר העמרים לפניו:
 ויאמר אליהם מה אתם נועצים
 ונשיב דבר את העם הנה אשר דברו
 אלי לאמר הקל מן העל אשר

Roboram

leser fac

uign

fuu nigh aatig
Communis
anflum

quomodo cofulch
respondam uolui

potioni con
lectu digni est

Adrian

י נתן אביך עלינו: וידברו אליו
 תלדים אשר גדלו אתו לאמר כה-
 תאמר לעם הזה אשר דברו אליך
 לאמר אביך הכביר ארץ עלינו
 ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם
 קטני עבה ממתני אביו: ועתה אבי
 העמים עליכם על כבוד ואני אוסיף
 על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים
 ואני אוסר אתכם בעקרבים: *duply parca*
 ויבא *crasser*
 ק ביום השלישי כאשר דבר המלך
 לאמר שובו אלי ביום השלישי:
 ויען המלך ארץ העם קשה ויעזב
 את עצרת הוקנים אשר יעצחו:
 וידבר אליהם בעצת תלדדים לאמר
 אבי הכביר ארץ עלכם ואני אוסיף
 על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים
 ואני אוסר אתכם בעקרבים:
 ויא שמע המלך אל העם כי היתה
 ט סבה מעם יהוה למען הקים ארץ
 דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה
 השילני אל ירבעם בן נבט: וירא
 כל ישראל כי לא שמע המלך
 אלהם וישבו העם את המלך דבר
 לאמר מה לנו חלק ברוד ולא נחלה
 בכן ישי לאהליך ישראל עתה
 ראוי ביהוד וילך ישראל
 לאחליו: ובני ישראל הישבים בערי
 יהודה וימלך עליהם רחבעם:
 וישלח המלך

tanuvar

duply parca
crasser

onco on y

surpion

טו

causavit a Deo

230

רחבעם את אדרם אשר על חמס
 וירגמו כל ישראל בו אבן וימרו
 והמלך רחבעם החאמץ לעלות
 במרפבה לנוס ירושלים: ויפשעו
 ישראל בבית דוד עד היום הזה:
 ויהי כשמע כר ישראל
 כו שב רבעם וישלחו ויקראו אתו
 אל הערה וימליכו אתו על כל
 ישראל לא היה אתרי בירת דוד
 זולתי שבט יהודה לבדו: ויבאו
 ק רחבעם ירושלים ויקהל את כל בית
 יהודה וארץ שבט בנימן מאר
 ושכנים אלף בחור עשה מלחמה
 להלחם עם בירת ישראל להשיב
 את המלוכה לרחבעם בן שלמה:
 ויהי דבר האלהים
 אל שמעיה איש האלהים לאמר:
 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך
 יהודה ואל כל בית יהודה ובנימן
 ויתר העם לאמר: כה אמר יהוה
 לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם
 בני ישראל שובו איש לביתו כי
 מאתי נהיית הרבר הזה וישמעו את
 דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה:
 ויבן ירבעם את שכם בחר
 כח אפרים וישב בה ויצא משם ויבן
 את פנואר: ויאמר ירבעם
 בלבו עתה תשוב הממלכה לבית
 דוד: אם יעלה העם הזה לעשות
 זבחים בבית יהוה בירושלים
 ושב

כ

ויבא

ק

כח

כד
כח
ס

וּשְׁבַל לֵב חָעַם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנָיָם אֶל־
 רַחֲבֵעַם מֶלֶךְ יְהוּדָה וַחֲרָגְנִי וּשְׁבֹנו
 אֶל־רַחֲבֵעַם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַיֹּעֵץ
 הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֲנָלִי זֶהָב וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים רַב־לִבָּם מַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם
 הִנֵּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיִּשֶׂם אֶת־הָאֶחָד
 בְּכֵית אֵל וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּרָן׃

וַיְהִי דְבַר־הַזֶּה לְחַטָּאת וַיִּלְכּוּ הָעָם
 לְפָנֵי הָאֶחָד עַד־הַיּוֹם׃

וַיַּעַשׂ אֶת־בַּיִת בְּמִזְרַת וַיַּעַשׂ כַּהֲנָיִם
 מִקְצֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי׃

וַיַּעַשׂ יִרְבְּעָם חֹג בְּחֹדֶשׁ הַשָּׁמַיִם
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ כַּחַג אֲשֶׁר
 בִּיחֻדָּה וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ כֶּן עָשָׂה
 בְּבַיִת־אֵל לִזְבַּח לְעֲנָלִים אֲשֶׁר־עָשָׂה
 וַחֲעֻמִּיד בְּבַיִת־אֵל אֶת־כַּתְּנֵי הַכְּמוֹת
 אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־

עָשָׂה בְּבַיִת־אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
 בַּחֹדֶשׁ הַשָּׁמַיִם בְּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר־בָּדָא
 מִלְּבָד וַיַּעַשׂ חֹג לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ יג

וַחֲנָה אִישׁ אֱלֹהִים בְּאִמִּיהוּדָה
 דְּבַר יְחֻזָּה אֶל־בַּיִת אֵל וַיִּרְבְּעֵם
 עָמַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ וַיִּקְרָא
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ דְּבַר יְחֻזָּה וַיֹּאמֶר מִזְבֵּחַ
 מִזְבֵּחַ כַּהֲ אָמַר יְחֻזָּה הִנֵּה־כֵן נֹלַד
 לְבַיִת־דָּוִד וְאֲשִׁיחוּ שְׁמוֹ זֶבַח עֲלֶיךָ
 אֶת־כַּתְּנֵי הַכְּמוֹת הַמִּקְטִירִים עֲלֶיךָ
 וַעֲצָמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עֲלֶיךָ׃ וַנִּתְּן

בַּיּוֹם הַהוּא מִזְבֵּחַ לֵאמֹר זֶה הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר דְּבַר יְחֻזָּה הִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע
 וְנִשְׁפָּךְ הַדָּשָׁן אֲשֶׁר־עָלָיו׃

וַיְהִי כִשְׁמַע־הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אִישׁ־
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 בְּכֵית אֵל וַיִּשְׁלַח יִרְבְּעָם אֶת־יָדוֹ מֵעַל
 הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר תִּפְשִׁהוּ וּתְיַבֵּשׁ יָדוֹ
 אֲשֶׁר־שָׁלַח עָלָיו וְלֹא יִכָּל לְהַשִּׁיבָה

אֵלָיו׃ וַהַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע וַיִּשְׁפָּךְ הַדָּשָׁן
 מִן־הַמִּזְבֵּחַ כַּמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ־

הָאֱלֹהִים דְּבַר יְחֻזָּה׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ
 וַיֹּאמֶר אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים חַל־נָא
 אֶת־פְּנֵי יְחֻזָּה אֱלֹהֶיךָ וְהַתְּפַלֵּל בְּעַדִּי
 וּתְשִׁב יְדֵי אֱלֹהֵי וַיַּחֲרֵא־אִישׁ הָאֱלֹהִים
 אֶרֶץ־פְּנֵי יְחֻזָּה וּתְשִׁב יַד־הַמֶּלֶךְ
 אֵלָיו וַתְּהִי כַּבְּרָאשִׁית׃ וַיִּדְבַר
 הַמֶּלֶךְ אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּצֶה־אֶתִּי

תְּבִיתָה וּסְעִידָה וְאֶתְּנָה לְךָ מַתָּן׃
 וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ
 אִם־תִּתֵּן לִי אֶת־חֲצֵי כִיתְךָ לֹא אֶבְאֵ
 עִמָּךְ וְלֹא־אֶכֹּל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתֶּה
 מִיַּם בְּמִקְוֵי הַזֶּה׃ כִּי־כֵן צִוָּה
 אֶתִּי דְבַר יְחֻזָּה לֵאמֹר לֹא תֵאכַל־

לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתֶּה מִיַּם וְלֹא תִשׁוּב
 בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ
 אַחֵר וְלֹא־שָׁב בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּאָה
 אֶל־בַּיִת־אֵל׃ וַנִּבְנִי אַחֵר
 זָקָן יֹשֵׁב בְּבַיִת־אֵל וַיָּבֹאוּ בָנָיו וַיִּסְפְּרוּ
 לוֹ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשָׂה אִישׁ־
 הָאֱלֹהִים׃ הַיּוֹם בְּכֵית־אֵל אֶת־

apprehensus ariet.

Imp.
 ק"ה
 אצט"ה
 cum 2:7
 Deprecat.

fulvi. pradic
 Imp. ob 7 Tarq
 21 m ja. bl 68
 7 21a pm: ob
 accumb. u. g. u. u. u.
 Absol: תתפ
 2:7
 ob 7 Tar
 .. m:

כדא
 fmg.
 e. u. u. l. r.

מלכו
 ס

הדברים אשר דבר אלהים
ויוספרום לאביהם: וידבר אלהים
אביהם איזה הדרך הלך ויראו בניו
את הדרך אשר הלך איש האלהים
אשר בא מיהודה: ויאמר אל בניו
חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור
וירכב עליו: וילך אחרי איש

האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה
ויאמר אליו האתה איש האלהים
אשר בא מיהודה ויאמר אני:
ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל
לחם: ויאמר לא אוכל לשוב אתך
ולבוא אתך ולא אוכל לחם ולא
אשתה אתך מים במקום הזה:

כי דבר אלו בדבר יהוה לא תאכל
לחם ולא תשתה שם מים לא
תשוב ללכת בדרך אשר הלכת
בה: ויאמר לו גם אני נביא כמוך
ומלאך דבר אלו בדבר יהוה לאמר
השבתה אתך אל ביתך ויאכל לחם

מינשו וישת מים בחש לו: וישב אתו
אלויו ויאכל לחם בביתו וישת מים: ויהי
הם יושבים אל השלחן

כסא ויהי דבר יהוה אל-

ב הנביא אשר השיבו: ויקרא אל-
איש האלהים אשר בא מיהודה
לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי
יהוה ולא שמרת את המצוה אשר
צוה יהוה אליך: ותשב ותאכל
לחם ותשת מים במקום אשר דבר

אליך אל האכל לחם ואל תשת
מים לא תבוא נבלתך אל קבר
אבתך: ויהי אחרי אכלו לחם
ואחרי שתותו ויחבשו לו החמור
לנביא אשר השיבו: וילך וימצאוהו

אריה בדרך וימיתו ותהי נבלתו
משלכת בדרך ותחמור עמו אלה
והאריה עמד אצל הנבלה: והנה
אנשים עברים ויראו את הנבלה
משלכת בדרך ואת האריה עמד
אצל הנבלה ויבאו וידברו בעור
אשר הנביא הזקן ישב בה: וישמע
הנביא אשר השיבו מן הדרך

וילך וימצא את נבלתו משלכת
בדרך ותחמור והאריה עמדי אצל
הנבלה לא אוכל האריה את
הנבלה ולא שבר את החמור וישא
הנביא את נבלת איש האלהים
וינחחו את החמור וישיבוהו ויבא
אל עיר הנביא תזמן לספר ולקברו:

וינח את נבלתו בקברו ויפסרו
עליו הוי אחי: ויהי אחרי קברו אתו
וילך וימצא את נבלתו משלכת
בדרך ותחמור והאריה עמדי אצל
הנבלה לא אוכל האריה את
הנבלה ולא שבר את החמור וישא
הנביא את נבלת איש האלהים
וינחחו את החמור וישיבוהו ויבא
אל עיר הנביא תזמן לספר ולקברו:

וינח את נבלתו בקברו ויפסרו
עליו הוי אחי: ויהי אחרי קברו אתו
וילך וימצא את נבלתו משלכת
בדרך ותחמור והאריה עמדי אצל
הנבלה לא אוכל האריה את
הנבלה ולא שבר את החמור וישא
הנביא את נבלת איש האלהים
וינחחו את החמור וישיבוהו ויבא
אל עיר הנביא תזמן לספר ולקברו:

חניו

אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר
 הרמתך מתוך העם ואהנך נגיד על
 עמי ישראל: ואקרע את הממלכה
 מבית דוד ואהנה לך ולא היית
 בעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר
 הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק
 הישר בעיני: ^{male fact} ותרע לעשור
 מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה
 לך אלהים אחרים ומסכות
 להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך:
 לכן הנני מביא רעה אל בית
 ירבעם והכרתי לירבעם משתן
 בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי
 אחרי בית ירבעם כאשר יבער
 הגלגל עד תמו: ^{ad perficium}
 חמת לירבעם בעיר ואכלו הכלבים
 וחמת בשדה ואכלו עוף השמים כי
 יהוה דבר: ואת קומי לכי לביתך
 בבאה רגליך העירה ומת הילר:
 וספרו לו כל ישראל וקברו
 אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל
 קבר יען נמצא בו דבר טוב אל
 יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם:
 והקים יהוה לו מלך על ישראל
 אשר יכרות את בית ירבעם זה חיוס
 ומר גם עתה: ^{Et sic loc. tempore} והפכה יהוה
 את ישראל כאשר ינוד הקנה במים
 ונתש את ישראל מעל האדמה
 הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם
 וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו
^{flumen}

*Exflatus Dei
ad rem purificandam
me
me purificandam
Corps tuum*

Spingentur

*mundabit
et uran*

*in novis hinc amand
in aqua*

הניחו את עצמתי: כיהיה יהוה
 הדבר אשר קרא בדבר יהוה על
 המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי
 המזבחות אשר בערי שמרון: ^{Sanctus}
 אחד הדבר הזה לא
 שב ירבעם מדרך הרעה וישב ויעש
 מקצות העם כהני כמורת החפץ
 ימלא את ידו ויוזי כהני במזבחות ויהי
 בדבר הזה לתפארת בית ירבעם
 ולהכחיד ולהשמיד מעל פני
 האדמה: יוד בעת ההיא
 חלה אביה בן ירבעם: ויאמר
 ירבעם לאשתו קומי נא והשתנות
 ולא ידעו בראתי אשר ירבעם
 והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא
 הוא דבר עלי למלך על העם הזה:
 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים
 ובקקק דבש ובאת אליו הוא יגיד
 לך מה יהיה לגער: ותעש כן אשת
 ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית
 אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי
 קמו עיניו משובו: <sup>Caligant
estis
tant</sup>
 והוה אמר אל אחיהו הנה אשת
 ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל
 בנה כי חלה הוא פנה וכזה תדבר
 אליה ויהי כבאה והיא מתנברה:
 ויהי כשמע אחיהו את קול רגליו
 באה כפתח ויאמר באי אשת ירבעם
 למה זה את מתנברה ואנכי שלוח
 אליך קשה: לכי אמרי לירבעם כה

fama

99

Crustulum

Canis

*cedant
ostentis*

200

את

*Caligant
estis
tant*

lucor

propter

את אשר יהם מכעיסים את יהוה :
 ויתן את ישראל בגלל חטאות
 ירבעם אשר הטא ואשר החטיא
 את ישראל : ותקם אשת ירבעם
 ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף
 הבית והנער מרג : ויקברו אתו
 ויספרו לו כל ישראל כדבר יהוה
 אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא :
 ויתר דברי ירבעם אשר גלחם ואשר
 מלך הנם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל :

והימים אשר מלך ירבעם עשרים
 ושתים שנה וישכב עם אבתו
 וימלך נרב בנו תחתיו :

ורחבעם בן שלמה מלך
 ביחודה בן ארבעים ואחת שנה
 רחבעם במלכו ושבוע עשרה שנה
 מלך בירושלם העיר אשר פתח
 יהוה לשוים את שמו שם מכל
 שבטי ישראל ושם אמו נעמח
 העמנית : ויעש יהודה הרע בעיני
 יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו
 אבתם בחטאתם אשר חטאו :

ויבנו גם המה להם במות ומצבות
 ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת
 כל עץ רענן : וגם קדש היה
 בארץ עשו ככל המעבת הגוים אשר
 חוריש יהוה מפני בני ישראל :

ויהי בשנה החמישית למלך
 רחבעם עלה שושק מלך מצרים

כי יע
בדע ק
אלה
אלה
אלה
אלה

כה
 שושק

ק

על ירושלם : ויקח את אצור
 בית יהוה ואת אוצרות בית חמלך
 ואת הכל לקח ויקח את כל מגני
 הזהב אשר עשה שלמה : ויעש
 חמלך רחבעם תחתם מגני נחשת
 והפקיד על יד שרי הרצים השמרים
 פתח בית חמלך : ויהי מדי בא

המלך בירג יהוה ישאום הרצים
 והשיכום אל תא הרצים : ויתר
 דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא
 המה כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי יהודה : ומלחמה היתה ל
 בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים :
 וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר
 עם אבתו בעיר דוד ושם אמו
 נעמח העמנית וימלך אביה בנו
 תחתיו : טו

ובשנת שמונה עשרה למלך ירבעם
 בן נבט מלך אבים על יהודה :
 שלש שנים מלך בירושלם ושם
 אמו מעכה בת אבישלום : וילך
 בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו
 ולא היה לבכו שלם עם יהוה אלהיו
 כלבב דוד אביו : כי למען דוד נתן
 יהוה אלהיו לו ניר בירושלם לתקים
 את בנו אחריו ולהעמיד את
 ירושלם : אשר עשה דוד את גישר
 בעיני יהוה ולא סר מכל אשר
 צוהו כל ימי חייו רק כדבר אוריה
 החתי : ומלחמה היתה בין רחבעם
 ובין

מלכים א

רכט

ובין ירבעם כל ימיתיו ויתר
דבריו אכיס וכל אשר עשה הלוא
הס כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ומלחמה היתה בין
אכיס ובין ירבעם וישכב אכיס
עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד
וימלך אסא בנו תחתיו

ובשנת עשרים לירבעם מלך
ישראל מלך אסא על יהודה
וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת אכישלום

ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד
אביו ויעבר הקדשים מן הארץ
ויסר את כל הגלולים אשר עשו
אבתיו וגם את מעכה אמו ויסרה
מגבורה אשר עשתה מפלצת
לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה
וישרף בנחל קדרון והבמות לא

סדורק לבב אסא היה שלם עם
יהוה כל ימיו ויבא את קדשי
וקדשו אכיו וקדשו ביר יהוה כסף וזהב
וכליו ומלחמה היתה בין אסא
ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם
ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה

ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא
ובא לאסא מלך יהודה ויקח אסא
את כל הכסף והזהב הנותרים
באוצרות בית יהוה ואת אוצרות
חמלך בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם
המלך אסא אל בן הרד בן טברמן

בן חזיון מלך ארם הישב ברמשק
לאמר ברית ביני וביניך בין
אבי ובין אביך הנה שלחתי לך
שחר כסף וזהב לך הפרר את
בריתך את בעשא מלך ישראל

ויעלה מעליו וישמע בן הרד אל
המלך אסא וישלח ארתי שרי
החילים אשר לו על ערי ישראל ויך
ארתי עיון ואת דין ואת אכל בית
מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתליו ויחי בשמע בעשא ויחדל

מבנות את הרמה וישב בתרצה
והמלך אסא השמיע את כל יהודה
אין נקי וישאו את אכני הרמה ואת
עציה אשר בנה בעשא ויבן בס
המלך אסא את נבע בנימן ואת
המצפה ויתר כל דבריו אסא
וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים
אשר בנה הלא הסה כתובים

על ספר דברי הימים למלכי יהודה
רק לעת זקנתו הלה את רגליו
וישכב אסא עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
יהושפט בנו תחתיו

ונדב בן ירבעם מלך על
ישראל בשנת שתים לאסא מלך
יהודה וימלך על ישראל שנתים
ויעש הרע בעיני יהוה וילך
בדרך אכיו וכחטאתו אשר התשיא
את ישראל ויקשר עליו בעשא

del. h. m. 217
217

Abraham

murant

deus in oculis
in et hinc
lapidat

tempore Seny

Horri culum, l. d. m.

Sanctitate

Sancti 17 p. 100

et m. 17
p. 100

Sancti

Sancti

Sancti

בן אחיה לביר יששכר ויבחו
בעשא בגנתון אשר לפלשתים
ונרב וכל ישראל צרים על גנתון :
וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא
מלך יהודה ומלך תחתיו : ויהי
כמלכו חכה את כל בית ירבעם
לא חשאייר כל נשמה לירבעם עד
חשמו כדבר יהוח אשר דבר ביר
עבדו אחיה השילוני : על חטאות
ירבעם אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל בכעסו אשר הכעים
את יהוח אלהי ישראל : ויתר
דברי נרב וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל : ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל
כל ימיהם : יו
בשנת שלש לאסא מלך יהודה
מלך בעשא בן אחיה על כל
ישראל בתרצה עשרים וארבע שנהו
ויעש הרע בעיני יהוח וילך בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את
ישראל :
ויהי דבר יהוח ארל יחוא
בן חנני על בעשא לאמר : יען
אשר הרימתיך מן העפר ואתנך
נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך
ירבעם ותחטא את עמי ישראל
להכעיסני בחטאתם : חנני מבעיר
אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתו
חות

obstant

microfilm in

לחוד

כף

ל

י

ה dom tam
tollam
tollam
נער

את ביתך כבית ירבעם בן נבט :
המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים
והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים :
ויתר דברי בעשא ואשר עשר
וגבורתו הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל :
וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר
בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו :
וגם כיד יהוא בן חנני הנביא
דבר יהוח היה אל בעשא ואל ביתו
ועל כל הרעה אשר עשה בעיני
יהוח להכעיסו במעשה ידיו להיות
כבית ירבעם ועל אשר חכה אתו :
בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך אלר בן
בעשא על ישראל בתרצה שנים :
ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית
הרכב והוא בתרצה שת שבור
בית ארצא אשר על הבית בתרצה :
ויבא זמרי ויבחו וימתהו בשנת
עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו : ויהי כמלכו
כשביתו על כסאו חכה את כל
בית בעשא לא השאיר לו משתין
בקיר וגאליו ורעהו : וישמר זמרי
את כל בית בעשא כדבר יהוח
אשר דבר אל בעשא ביד יחוא
הנביא : אל כל חטאות בעשא
וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר
חטאו את ישראל להכעיס את
יהוח

יהוה אלהי ישראל כחבליהם :
 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה
 הלא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל :
 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא
 מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים
 בתרצה וחמס הנים על זבתון אשר
 לפלשתים : וישמע העם החנים
 לאמר קשר זמרי וגם הכה אר
 המלך ומלכו כל ישראל את עמרי
 שר צבא על ישראל ביום ההוא
 במחנה : ויעלה עמרי וכל ישראל
 עמו מנפתון ויצרו על תרצה :
 והיו כראות זמרי כי נלכדה העיר
 ויבא אל ארמון בית המלך וישרף
 עליו את בית מלך באש וימרו :
 על חטאתיו אשר חטא לעשות
 הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירכעם
 ובחטאתו אשר עשה להחטיא
 את ישראל : ויתר דברי זמרי
 וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל : אז יחלק העם
 ישראל לחצי חצי העם היה אחרי
 תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי
 עכרי : ויחזק העם אשר אחרי
 עמרי את העם אשר אחרי תבני
 בן גינת וימת תבני ומלך עמרי :
 בשנת שלשים
 ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך

כח

עמרי על ישראל שתים עשרה
 שנה בתרצה מלך שש שנים :
 ויקן את החר שמרון מאת שמר לחוד
 בככרים כסף ויבן את החר ויקרא סגול
 את שם העיר אשר בנה על שם
 שמר אדני החר שמרון : ויעשה
 עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל
 אשר לפניו : וילך בכל דרך ירכעם
 כן נכט ובחטאתיו אשר החטיא שאתו
 את ישראל להכעיס את יהוה אלהי
 ישראל כחבליהם : ויתר דברי
 עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה
 הלא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל : וישכב ל
 עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון
 וימלך אחאב בנו תחתיו :
 ואחאב בן עמרי
 מלך על ישראל בשנת שלשים
 ושמנה שנה לאסא מלך יהודה
 וימלך אחאב בן עמרי על ישראל
 בשמרון עשרים ושתים שנה : ויעש
 אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה
 מכל אשר לפניו : והיה הנקל לכתו
 בחטאות ירכעם כן נכט ויקח אשה
 את איזבל בת אתבעל מלך צדנים
 וילך ויעבד את תבעל וישחחו לו :
 ויקם מזבח לבעל בית הפעל
 אשר בנה בשמרון : ויעש אחאב
 את תאשרה ויוסף אחאב לעשות
 להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל

part: in high:
 error: 45 p
 ce non sufficit ut
 ambulare, vel
 hinc fuit.
 servavit
 palach. h. h. f. y

placuit 24
loye 22
placuit

מלכים א

מלכו ישראל אשר היו לפניו: בימיו
בנה הואל בית האלו ארת יריחה
ובשגוב באבירם בכרו יסדה ובשגיב צעירו
הציב דלתיה בדבר יהוה אשר דבר
בד יהושע פן נון:
ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד
אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל
אשר עמדת לפניו אם יהיה השנים
האלה טל ומטר כי אם לפי דברי:
ויהי דבר יהוה אליו לאמר:
לך מור ופנית לך קדמה ונלתרת
בנחל כרית אשר על פני הירדן:
והיה מתנחל תשתה ואת הערבים
צויתי לכלכלך שם: וילך ויעש
כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית
אשר על פני הירדן: והערבים
מביאים לו לחם ובשר בכקר ולחם
ובשר בערב ומן הנחל ישתה:
ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא
חיה גשם בארץ:
ויהי דבר יהוה אליו לאמר: קום
לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם
הנה צויתי שם אשר אלמנה
לכלכלך: ויקם וילך צרפתה ויבא
אל פתח העיר וחנה שם אשר
אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה
ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי
ואשתה: ותלך לקחת ויקרא אליה
ויאמר לקחי נא לי פת לחם בירך:
ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש

ובשגוב
פניו
פניו
פניו

Eleas
thebites

mi eni aspectu

u si m ut verb

M

מ

מ

Scripta Schenura

Colligens
Re. Col. Long. W. P.
Pial. part ut
Pod.

in Lybia foras

לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכר
ומעט שמן בצפחת והנני מקששת
שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי
ולבני ואכלנחו ומתנו: ויאמר
אליהו אליהו אל תיראו באי עשו
כדברך אך עש לי משם ענה קטנה
בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך
תעשי באחרנח:
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן
לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם
על פני הארמה: ותלך ותעשה
כדבר אליהו ותאכר הוא והוא
וביתה ימים: כד הקמח לא כלתה
וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה
אשר דבר ביד אליהו:
ויהי אחר הדברים האלה
חלה בן לאשה בעלת הבית ויהי
חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה
בו נשמת: ותאמר אל אליהו
מה לי וילך איש האלהים באת אלי
להזכיר את עוני ולהמיר את
בני: ויאמר אליהו תני לי את בנך
ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליו
אשר הוא ישב שם וישכבהו על
מטתו: ויקרא אל יהוה ויאמר
יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר
אני מתנזר עמה הרעות לחמיר
את בנה: ויתמרד על הילד שלש
פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר
יהוה

חד
Hiffad. u. Nat

יהוה אלהי תשב נא נפש הילד
 הזה על קרבן: וישמע יהוה בקול
 אליהו ותשב נפש הילד על קרבן
 ויהי: ויקח אליהו את הילד וירדהו
 מן העליה חפיתיה ויתנהו לאמו
 ויאמר אליהו ראי חי בנך: ותאמר
 האשה אר אליהו עתה זה ידעתי
 כי איש אלהים אתה ודבר יהוה
 בפיק אמרתי: ¹⁰ ויהי ימים רבים
 ודבר יהוה היה אל-
 אליהו בשנה השלושית לאמר לך
 הראה אל אחאב ואחנה מטר על-
 פני האדמה: וילך אליהו להראות
 אל אחאב והרעב חזק בשמרון:
 ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על-
 חפיר ועבדיו היה ירא את יהוה
 מאד: ויהי בחכרית איובל את נביאי
 יהוה ויקח עבדיו מאר נביאים
 ויחיואם חמשים איש במערה
 וכלכלם לחם ומים: ויאמר אחאב
 אל עבדיו לך בארץ אל כל מעוני
 המים ואל כל הנחלים אולי נמצא
 חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית
 מן בהמה: ויחלקו לחם את הארץ
 לעבר בה אחאב הלך בדרך אחר
 לבדו ועבדיו הלך בדרך אחר
 לבדו: ויהי עבדיו בדרך וחנה
 אליהו לקראתו ויפרהו ויפל על פניו
 ויאמר האתה זה אדני אליהו:
 ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה

אליהו: ויאמר מה חפיתני פיר
 אתה נתן את עבדך ביד אחאב
 להמיתני: חיו יהוה אלהיך אסייש
 גוי וממלכה אשר לא שלח אדני
 שם לבקשך ואמרו אין והשביע את
 חממלכה ואת הנזי בילא ימצאכה:
 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך
 הנה אליהו: והיה אני אלך מאתך
 ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע
 זמאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך
 והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי:
 הלא הגד לאדני את אשר עשיתי
 כחרג איובל את נביאי יהוה ואחפא
 מנביאי יהוה מאה איש חמשים
 חמשים איש במערה ואכלכלם לחם
 ומים: ועתה אתה אמר לך אמר
 לאדניך הנה אליהו והרגני: ויאמר
 אליהו חיו יהוה צבאות אשר עמדתו
 לפניו כי חיים אראה אליו: וילך
 עבדיו לקראת אחאב ויגד לו
 וילך אחאב לקראת אליהו: ויהי
 כראות אחאב אר אליהו ויאמר
 אחאב אליו האתה זה עבר ישראל:
 ויאמר לא עברתי את ישראל כי אם
 אתה ובית אביך בעובכם את מצות
 יהוה ותלך אחרי הפעלים: ועתה
 שלח קבץ אלי את כל ישראל אל-
 הר חפרמל ואת נביאי הפעל ארבע
 מאות וחמשים ונביאי האשרה
 ארבע מאות אכלי שלחן איובל:

adheruit

scm abli

ad hoc quem

scm abli

scm abli

ante quem

urbani

collige

Luci

ב וישלח אחאב בכל בני ישראל
 ויקץ את הנביאים אל הר הכרמל
 ויגש אליהו אל כל העם ויאמר
 ערמתי אתם פסחים על שתי
 הסעפים אם יהוה האלהים לכו
 אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא
 ענו העם אתו דבר ויאמר אליהו
 אל העם אני נותרתי בביא ליהוה
 לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות
 וחמשים איש ויתנולנו שנים
 פרים ויבחרו להם הפר האחד
 וינתהו וישומו על העצים ואש לא
 ישומו ואני אעשה את הפר האחד
 ונתתי על העצים ואש לא אשאם
 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא
 בשם יהוה והיה האלהים אשר
 יענה באש הוא האלהים ויען כל
 העם ויאמרו טוב הדבר ויאמר
 אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם
 הפר האחד ועשו ראשונה כי אתם
 הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש
 לא תשימו ויקחו את הפר
 אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם
 הבעל מתקמר ועד הצהרים לאמר
 הבעל עננו ואין קול ואין עננה
 ויפסחו על המזבח אשר עשה
 והיו בצתרים ויהתל בהם אליהו
 ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים
 הוא כי שית וכי שיג לו וכי דרך לו
 אולי ישן הוא ויקץ
 וישן הוא ויקץ

claudicans
argutabentur. pinto
ramo q'uo
coquatur
scopulo
respiciunt
fructus cadunt
primus
Salvatorum
lydcha
missit
Septimo
35
Aut. v. v. v. v. v.

427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

ויקראו בקול גדול ויתגדרו
 כמשפטם בחרבות וברמחים עד
 שבך דם עליהם ויהי כענר
 הצתרים ויתנבאו עד לעלות המנחה
 ואין קול ואין ענה ואין קשב
 ויאמר אליהו לכל העם גשו אליו
 וישו כל העם אליו וירפא את
 מזבח יהוה החרוס ויקח אליהו
 שתים עשרה אבנים כמספר
 שבטו בני יעקב אשר היה דבר
 יהוה אליו לאמר ישראל יהוה שמך
 ויבנה ארץ האבנים מזבח בשם
 יהוה ויעש תעלה בבית סאתים ועד
 סביב למזבח ויערך את העצים
 וינתח את הפר וישם על העצים
 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים
 ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר
 שגו וישנו ויאמר שלשו וישלוש
 וילכו המים סביב למזבח וגם את
 התעלה מלא מים והיו
 בעלות המנחה ויש אליהו תנבא
 ויאמר יהוה אלהי אברהם ויצחק
 וישראל היום יודע כי אתה אלהים
 בישראל ואני עבדך וכדברך ויהוה
 עשיתי את כל הדברים האלה
 ענני יהוה ענני וידעו העם הוה כי
 אתה יהוה האלהים ואתה הסבת
 את לבם אחרנית ותפל אש
 יהוה ותאכל את מעלה ואת העצים
 ואת האבנים ואת העפר ואת
 המים

Lambos in aqua

המים אשר בתעלה לחכה: וירא
 כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו
 יהוה הוא האלהים יהוה הוא
 האלהים: ויאמר אליהו לחם תפשו
 את נביאי הגעל איש אל ימלט
 מהם ויתפשו ויורדס אליהו אל
 נחל קישון וישחטם שם:
 ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל
 ושתה כיקול המון הגשם:
 ויעלה אחאב לאכל ולשתות
 ואליהו עלה אל ראש הכרמל
 ויגתר ארצה וישם פניו בין ברכו:
 ויאמר אל נערו עלה נא הבט הדרך
 אם ויעל ויבט ויאמר אין מאומה
 ויאמר שב שבע פעמים: ויהי
 בשביעית ויאמר הנה עב קטנה
 בכף איש עלה מים ויאמר עלה
 אמר אר אחאב אסר ורד ולא
 יעצרכה הגשם: ויהי ער כה וער
 כה וחשמים התקדדו עבים ורנח
 ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך
 יורעאלה: ויד יהוה היתה אל
 אליהו וישגם מתניו וירץ לפני
 אחאב עד באכה יורעאלה:
 ויגד אחאב לאיזבל
 את כל אשר עשה אליהו ואת כל
 אשר תרג את כל הנביאים בחרב:
 ותשלח איזבל מלאך אל אליהו
 לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון
 בירעת מחר אשים את נפשך

כנפש אחד מהם: וירא ויקם וילך
 אר נפשו ויבא באר שבע אשר
 ליהודה וינח את נערו שם:
 והוא הלך במדבר הדרך יום ויבא
 וישב תחת רתם אחת ושאל את
 נפשו למה ויאמר רב עתה יהוה
 קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי:
 וישכב וישן תחת רתם אחד והנה ה
 זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום
 אכור: ויבט והנה מראשתיו
 ענת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת
 וישב וישכב: וישב מלאך יהוה
 שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי
 רב סמך הדרך: ויקם ויאכל
 וישתה וילך בכח תאכילה התיא
 ארבעים יום וארבעים לילה עד הר
 האלהים הרב: ויבא שם אל
 המערה וילן שם והנה רבר יהוה
 אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו:
 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
 עבאות כי עזבו כריתך בני ישראל
 את מזבחתך הרסו ואת נביאיך
 חרגו בחרב ואותר אני לבד ויבקשו
 אר נפשי לקחתה: ויאמר
 צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה
 יהוה עבר ורוח גדולה וחוק מפרק
 חרים ומשבר סלעים לפני יהוה
 לא ברות יהוה ואחר הרוח רעש
 לא ברעש יהוה:
 ואחר הרעש אש לא באש

Lumpacu

Mic. Pabaly acsi

placenter ערג

copie

Arad קריא

pasu קריא

mentum, carbo

קריא

amulta

zaly zaly קריא

קריא

קריא

distinction

zaly zaly קריא

קריא

rupit קריא

Psal

Continuatio

מה

030

יתוה ואחר האש קול דממה רקה:
 ויהי כשמע אלוחו וילט פניו
 באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה
 והנה אליו קול ויאמר מרה לה פה
 אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה
 אלהי צבאות כ עוכו בריתך בני
 ישראל את מונחתיך הרסו ואת
 נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי
 ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר
 יתוה אליו לך שוב לדרך מדברת
 דמשק ובאת ומשחת ארץ חזאל
 למלך על ארם: ואת יהוא בן
 נמשי תמשח למלך על ישראל
 ואת אלישע בן שפט מאבנר
 מחולה תמשח לנביא תחתיך:
 ויהי הנמלט מחרב חזאל ימית
 יהוא וחנמלט מחרב יהוא ימית
 אלושע: והשארתי בישראל שבעת
 אלפים כל הנבכים אשר לא כרעו
 לבעל וכל הפה אשר לא נשק
 לו: וילך משם וימצא את
 אלישע בן שפט והוא חרש שנים
 עשר צמדים לפניו והוא בשנים
 העשר ויעבר אליהו אליו וישלך
 אדרתו אליו: ויעזב את הבקר
 וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקרה
 כה לאפי ולאמי ואלכרה אחריך
 ויאמר לו לך שוב כי מרה עשיתי
 לך: וישב מאחוריו ויקח את
 צמד הבקר וזנחתו ובכלי הבקר
 יוספר

בשלם הכשר ויתן לעם ויאכלו ויקם
 וילך אחרי אליהו וישרתהו:
 כ וכן הדר מלך ארם
 קבץ את כל חילו ושלשים ושנים
 מלך אתו וסוס ורכב ועל ויצר על
 שמרון וילחם בה: וישלח מלאכים
 אל אחאב מלך ישראל העירה:
 ויאמר לו כה אמר בן הדר בספך
 והכף לי הוא ונשיך ובניך הטובים
 ליהם: ויען מלך ישראל ויאמר
 כדברך אדני המלך לך אני וכר
 אשר לי: וישבו המלאכים
 ויאמרו כה אמר בן הדר לאמר כי
 שלחתי אליך לאמר בספך והכף
 ונשיך ובניך לי תתן: כי אם
 בעת מתר אשלח את עבדי אליך
 וחפשו את ביתך וארצו בתי עבדיך
 וחיה כל מחמד עיניך ושימו בדם
 ולקחו: ויקרא מלך ישראל לכל
 זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי
 רעה זה מבקש כי שלח אליו לנשו
 ולבני ולכספי ולזחבי ולא מנעתי
 ממנו: ויאמרו אליו כל הזקנים
 וכל העם אל תשמע ולוא תאבה:
 ויאמר למלאכי בן הדר אמרו
 לאדני המלך כל אשר שלחת אל
 עבדיך בראשנה אעשה והדבר הזה
 לא אוכל לעשות וילכו המלאכים
 וישבהו דבר: וישלח אליו בן הדר
 ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה
 יוספר

opertus pallis abluendi, 17 4 4

10

araph

reliqu

aravit

uqir

כ

22006

ש' י' ע' ו' מ' ל' כ' א'
Suffragia ק' ד' D
Suffragio plaudo ר' ב' D
Suffragio

accusat

post reditu' ante

plantis

Secundus caput

ה' ש' י' ב' ו' י' ע' ו' מ' ל' כ' א'
ק' ש' ח'

ויספואם ישפך עפר שמרון לשעלים
 לכל העם אשר ברנלי: ויען מלך
 ישראל ויאמר דברו אל יתהלל
 הגר במפתח: ויהי כשמע את הדבר
 הזה והוא שתה הוא יחמלכים
 בסבור: ויאמר אל עבדיו שימו
 ושימו על העיר: והנה נביא אחד
 נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר
 כה אמר יהוה תראית את כל
 ההמון הגדול הזה הנני נתנו בדרך
 היום וירעת כראני יהוה: ויאמר
 אחאב במי ויאמר בה אמר יהוה
 בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאמר
 המלחמה ויאמר אתה: ויפקד את
 נערי שרי המדינות ויהיו מאתים
 שנים ושלשים ואחריהם פקד את
 כל העם כל בני ישראל שבעת
 אלפים: ויצאו בצהרים ובן חדר
 שתה שכור בסכות היא והמלכים
 שלשים ושלשים מלך עזרתו:
 ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה
 וישלח בן חדר ויגידו לו לאמר
 אנשים יצאו משמרון: ויאמר אם
 לשלום יצאו תפשים חיים ואם
 למלחמה יצאו חיים תפסום: ואלה
 יצאו מן העיר נערי שרי המדינות
 ותחיל אשר אחריהם: ויכו איש
 אישו וינסו ארם וירדפו ישראל
 וימלט בן חדר מלך ארם על סוס
 ופרשימו ויצא מלך ישראל ויך את

הסוס ואת הרכב והכח נאדם מבח
 גדולה: ויגש הנביא אל מלך
 ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע
 וראה את אשר תעשה כיו לתשובת
 השנה מלך ארם עלה עליך:
 ועבדי מלך ארם אמרו אליו
 אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו
 ממנו ואולם נלחם אתם במישור
 אם לא נחזק מהם: ואת הדבר
 חזר עשו חסר המלכים איש
 ספקמו ושים פחות תחתיהם: ואתה
 תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך
 וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה
 אותם במישור אם לא נחזק מהם
 וישמע לקלם ויעש כן:
 ויהי לתשובת השנה
 ויפקד בן חדר ארם ויעל
 אפקה למלחמה עם ישראל:
 ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו
 לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם
 בשני חשפיעים וארם מלאו את
 הארץ: ויגש איש האלהים ויאמר
 אל מלך ישראל ויאמר כה אמר
 יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי
 הרים יהוה ולא אלהי עמקיים הוא
 ונתתי את כל ההמון הגדול הזה
 בידך וירעתם כראני יהוה: ויחנו
 אלה נכח אלה שבעת ימים ויהיו
 ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו
 בני ישראל את ארם מאד אלף

רגלי בלם אחר: וינסו הנותרים
אפקה אל העיר ותפל החומה על-
עשרים ושבעה אלף איש הנותרים
ובן הדר גם ויבא אל העיר חדר
בחדר: ויאמרו אליו עבריו הנה
נא שמענו כי מלכו בית ישראל כי-
מלכי חסד הם נשומה נא שקיים
במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל-
מלך ישראל אולי יחיה את נפשך:
ויחזרו שקיים במתניהם וחבלים
בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל
ויאמרו עברך בן הדר אמר תחיה נא
נפשו ויאמר העוהנו חי אחי הוה:
והאנשים ינחשו וימהרו ויתלו
הממנו ויאמרו אחיך בן הדר ויאמר
באו קחחו ויצא אליו בן הדר ויעלתו
על המרפכר: ויאמר אליו
הערים אשר לקח אבי מאת אביך
אשיב וחצורת תשים לך ברמשק
כאשר שם אבי בשמרון ואני
בבניתי אשלחך ויכרת לו ברית
וישלחתו: ואיש אחד מבני
הנביאים אמר אל רעהו בדבר
יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו:
ויאמר לו יען אשר לא שמעת
בקוה יהוה הנך הולך מאתי והנך
האריה וילך מאצלו וימצאחו הארית
ויפחו: וימצא איש אחר
ויאמר הכיני נא ויפחו האיש
הכר ופצע: וילך

ל

נחש
אויגור
עשתי
אפריזאנטר
proprie explorabat
fractura 4 4 11
proprie explorabat
est. 2. 4. 11

percuti mu

le

melioravit

הנביאים ויעמד למלך ארל הדרך
ויתחפש באפר על עיניו: והיו
חמלך עבר והוה צעק אל חמלך
ויאמר עברך יצא בקרב המלחמה
ותנה איש סר ויבא אליו איש ויאמר
שמר את האיש הוה אם תפקד
יפקד והיתה נפשך תחיה נפשו או
כפר כסף תשקול: והיו עברך
עשה הנה וחנה והוא איננו ויאמר
אליו מלך ישראל בן משפטך אתה
תדעת: וימהר ויסר את האפר
מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל
כי מהנביאים הוה: ויאמר אליו
כה אמר יהוה יען שלחת את איש
חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו
ועמך תחת עמו: וילך מלך ישראל
על ביתו סר ועף ויבא שמרנה:
כא והיו אחר הדברים
האלה פרס היה לגבות הזרעאלי
אשר בזרעאל אצל חיכר אחאב
מלך שמרון: וידבר אחאב אל-
נכות לאמר תנה לי אחי פרמך ויהי
לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי
ואתנה לך תחתי פרס טוב ממנו
אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר
זה: ויאמר נכות אל אחאב חלילה
לי מיתות מתתי את נחלת אבתי
לך: ויבא אחאב אל ביתו סר ועף
על ההר אשר דבר אליו נכות
הזרעאלי ויאמר לא אמן לך את
נחלת

melioravit

calat

hinc illuc

Le prophete

Internaciam

placet

le

melioravit

ספר ק

עק

עק

עק

עק

עק

עק

נחלת אבותי וישכב על ספתי ויטב
 ה את פניו ולא אכל לחם: ותבא
 אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה
 זה רוחך סרת ואינך אכל לחם:
 וידבר אליה כדאדבר אל נבות
 הזרעאלי ואמר לו תנה לי את
 כרמך בכסף או אם חפץ אתה
 אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא
 אתן לך את פרמי: ותאמר אליו
 איזבל אשתו אתה עתה מעשר
 מלוכה על ישראל קום אכל לחם
 ויטב לך אני אתן לך את כרם
 נבות הזרעאלי: ותכתב ספרים
 בשם אחאב ותחתם נחתמו ותשלח
 ספרים הספרים אל הזקנים ואל תחרים
 ק אשר בעירו הישיבים את נבות:
 ותכתב בספרים לאמר קראו
 צום והשיבו ארץ נבות בראש
 העם: והשיבו שנים אנשים בני
 בלועל נגדו ויערהו לאמר ברכת
 אלהים ומלך והוציאוהו וסקלחו
 ויקת: ויעשו אנשי עירו הזקנים
 ותחרים אשר הישיבים בעירו כאשר
 שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב
 בספרים אשר שלחה אליהם:
 קראו צום והשיבו את נבות בראש
 העם: ויבאו שני האנשים בני
 בלועל וישבו נגדו ויערהו אנשי
 ברך נבות אלהים ומלך ויצאוהו

מחוץ לעיר ויסקלחו באבנים ויקת:
 וישלחו ארץ איזבל לאמר סקל
 נבות וימר: ויהי כשמע איזבל
 כי סקל נבות ויקת ותאמר איזבל
 אל אחאב קום רש את כרמי נבות
 הזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף
 כי אין נבות חי כי מת: ויהי כשמע
 אחאב כי מת נבות ויקם אחאב
 לדרת אל כרם נבות הזרעאלי
 לרשתו: ויהי דבר
 יהוה אל אליהו התשבי לאמר:
 קום רד לקראת אחאב מלך
 ישראל אשר בשמרון הנה בכרם
 נבות אשר ירד שם לרשתו:
 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
 הרצחה וגם ירשת ודברת אליו
 לאמר כה אמר יהוה במקום אשר
 לקקו הכלבים את דם נבות ילקו
 הכלבים את דמך גם אתה: ויאמר
 אחאב אל אליהו המצאתני אויבי
 ויאמר מצאתי יען תמכרך לעשות
 הרע בעיני יהוה: והנני מביא אליך רעה
 ובערתי אחריך והכרתי לאחאב
 משתיך בקיר ועצור ועוזב בישראל:
 ונתתי ארץ ביתך בבית ירבעם
 בן נבט וכביר בעשא בן אחיה
 אל הבעס אשר הבעסת ותחטא
 את ישראל: וגם לאיזבל דבר יהוה
 לאמר הכלבים יאכלו את איזבל
 בחל זרעאל: ומת לאחאב בעיר

אז
והיה

ב

אחאב

ק

העם

המת

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הַאֲלֹךְ עַל-רַמֹּת
 גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם-אֶחְדֵל וַיֹּאמְרוּ
 עֲלֵה וַיִּתֵּן אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאִין פָּה נְבִיא
 לַיהוָה עוֹד יִגְדַּרְשָׁה מֵאֹתוֹ׃
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשָׁפָט
 עוֹד אִישׁ אֶחָד לְדַרְשָׁתְךָ יִהְיֶה
 מֵאֹתוֹ וְאֲנִי שִׁנְאֵתוֹ כִּי לֹא-יִתְנַבֵּא
 עָלַי טוֹב כִּי אִם-רָע מִיִּכְיָהוּ בֶן-יִמְלָה
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל-יִמְלָה
 כֵּן׃ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-
 סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מְהֵרָה מִיִּכְיָהוּ
 בֶן-יִמְלָה׃ וּמֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
 מֶלֶךְ-יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל-כִּסְאוֹ
 מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים בְּגָרָן פֶּתַח שַׁעַר
 שִׁמְרוֹן וְכָל-הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
 לִפְנֵיהֶם׃ וַיַּעַשׂ לוֹ צְדָקוֹת כֵּן
 כַּנְּעֻנָה קִרְנֵי בְרוֹל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר
 יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנְנַח אֶת-אַרְצֶךָ עַד-
 כְּלוֹתֶם׃ וְכָל-הַנְּבִיאִים נִבְּאִים
 כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רַמֹּת גִּלְעָד וְהִצַּלְתָּ
 וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ
 אֲשֶׁר-הָלַךְ לִקְרֹא מִיִּכְיָהוּ דָבַר אֵלָיו
 לֵאמֹר הִנֵּה-נָא דְבַר יְהוָה הַנְּבִיאִים פֶּתַח
 אַחֵר טוֹב אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהִי נֹאדְבָרְךָ וְנִין
 כִּדְבַר אַחֵר מֵהֵם וּדְבַרְתָּ טוֹב׃
 וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ חִי יְהוָה כִּי אֶת-
 אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלָי אֲתוֹ אֲדַבֵּר׃
 וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֵלָיו מִיִּכְיָהוּ הִנֵּלְךָ אֶל-רַמֹּת גִּלְעָד
 לְמַלְחָמָה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הַאֲלֹךְ עַל-רַמֹּת
 גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם-אֶחְדֵל וַיֹּאמְרוּ
 עֲלֵה וַיִּתֵּן אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאִין פָּה נְבִיא
 לַיהוָה עוֹד יִגְדַּרְשָׁה מֵאֹתוֹ׃
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשָׁפָט
 עוֹד אִישׁ אֶחָד לְדַרְשָׁתְךָ יִהְיֶה
 מֵאֹתוֹ וְאֲנִי שִׁנְאֵתוֹ כִּי לֹא-יִתְנַבֵּא
 עָלַי טוֹב כִּי אִם-רָע מִיִּכְיָהוּ בֶן-יִמְלָה
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל-יִמְלָה
 כֵּן׃ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-
 סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מְהֵרָה מִיִּכְיָהוּ
 בֶן-יִמְלָה׃ וּמֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
 מֶלֶךְ-יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל-כִּסְאוֹ
 מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים בְּגָרָן פֶּתַח שַׁעַר
 שִׁמְרוֹן וְכָל-הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
 לִפְנֵיהֶם׃ וַיַּעַשׂ לוֹ צְדָקוֹת כֵּן
 כַּנְּעֻנָה קִרְנֵי בְרוֹל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר
 יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנְנַח אֶת-אַרְצֶךָ עַד-
 כְּלוֹתֶם׃ וְכָל-הַנְּבִיאִים נִבְּאִים
 כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רַמֹּת גִּלְעָד וְהִצַּלְתָּ
 וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ
 אֲשֶׁר-הָלַךְ לִקְרֹא מִיִּכְיָהוּ דָבַר אֵלָיו
 לֵאמֹר הִנֵּה-נָא דְבַר יְהוָה הַנְּבִיאִים פֶּתַח
 אַחֵר טוֹב אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהִי נֹאדְבָרְךָ וְנִין
 כִּדְבַר אַחֵר מֵהֵם וּדְבַרְתָּ טוֹב׃
 וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ חִי יְהוָה כִּי אֶת-
 אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלָי אֲתוֹ אֲדַבֵּר׃
 וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֵלָיו מִיִּכְיָהוּ הִנֵּלְךָ אֶל-רַמֹּת גִּלְעָד
 לְמַלְחָמָה

מ

mirrauct f.
 קלודי שון
 274
 575
abominabilis
 575

demissivus
lenis lenis

אביא

P

abominabilis
lenis lenis

negligentia
 575
 575
 575
 575

ח

למלחמה אם נחדר ויאמר אליו
 עלה והצלח ונתן יחוח ביד המלך:
 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים
 אני משביעך אשר לא תדבר אלי
 רק אמרת בשם יהוה: ויאמר
 ראיתי את כל ישראל נפצים אל
 ההרים כצאן אשר אין להם רעה
 ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ושובו
 איש לביתו בשלום: ויאמר מלך
 ישראל אל יהושפט הלא אמרת
 אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם
 רע: ויאמר לכן שמע דבר יהוה
 ראיתי את יהוה יושב על כסאו
 וכל צבא השמים עמד עליו מימין
 ומשמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה
 את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד
 ויאמר זה בכה וזה אמר בכה:
 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר
 אני אפתנו ויאמר יהוה אליו כמה:
 ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי
 כל נביאיו ויאמר תפתח וגם תוכל
 צא ועשה כן: ועתה הנה נתן
 יהוה רוח שקר כפי כרל נביאך
 אלה ויהוה דבר עליך רעה:
 ויגש עדמיהו בן כנענה ויכה את
 מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר
 רוח יהוה מאתי לדבר אותך:
 ויאמר מיכיהו הנב ראה ביום ההוא
 אשר תבא חדר בחדר לתחבר:
 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו

טו
ידי
פרי
Ben

והשיבחו אל אמן שר העיר ואל
 ואש בן המלך: ואמרת כה אמר
 המלך שימו את זה בית הפלג
 והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד
 כאי בשלום: ויאמר מיכיהו אם
 שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה
 כי ויאמר שמעו עמים כלם:
 ויעל מלך ישראל ויהושפט
 מלך יהודה רמת גלעד: ויאמר
 מלך ישראל אל יהושפט התחפש
 וכא במלחמה ואתך לבש בגדיך
 ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה
 ומלך ארם צות את שרי הרכב
 אשר לו שלשים ושנים לאמר לא
 תלחמו את קטן ואת גדול כי אם
 את מלך ישראל לבד: ויהי
 כראות שרי הרכב את יהושפט
 ותמח אמרו אך מלך ישראל הוא
 ויסרו עליו להלחם ויועק יהושפט:
 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ל
 ישראל הוא ושובו מאחרי:
 ואיש משך בקשת לתמו ויכה את
 מלך ישראל בין הרבקים ובין
 השריו ויאמר לרכבו הפך ידך
 והוציאני מן המחנה כי התליתי:
 ותעלה תמלחמה ביזם ההוא
 ותמלך היה מעמד במרכבה נכת
 ארם וימת בערב ויצק דם חמבה
 אל חיק הרכב: ויעבר הרגל
 במחנה כבא השמש לאמר איש

Caracem
Ababitis
Angu...

miss habitum

die you me
Conf. rendit
confomendu
ת ק י
יתירי
K. 6
Lynchua
adlast. p. 27

Wesley Harv
Paul in Strich
in vad. cu. vi
L. 15. cu. r. fol. 94
fuchs p. 23
a. Mirand. f. 10
p. 10. Annotat.

או אמר אחזיהו בן אחאב אל-
 יהושפט ילכו עכרי עם עברך
 באניות ולא אכה יהושפט: וישכב
 יהושפט עם אבתיו ויקבר עם-
 אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם
 בנו תחתיו: אחזיהו
 בן אחאב מלך על ישראל בשמרון
 בשנת שבע עשרה ליהושפט
 מלך יהודה וימלך על ישראל
 שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה
 וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך
 ירבעם בן נבט אשר החטיא את-
 ישראל: ויעבד את הפעל וישתחוה
 לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל
 ככל אשר עשה אביו: א

ויפגע

מאבב ישראל
 אחרי מות
 אחאב: ויפל אחזיהו בעד השבכת
 בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח
 מלאכים ויאמר אלחם לנו דרשו
 כבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה
 מחליה: אל
 ומלאך יהוה דבר אל-אלהי התשובו
 קום עליה לקראת מלאכי מלך-
 שמרון ודבר אלהם תמבלי אין
 אלהים בישראל אתם הלכים לדרש
 כבעל זבוב אלהי עקרון: ולכן
 כה אמר יהוה חמטח אשר-עלית
 שם לא תרד מפנה כי מות תמות
 וילך אליה: וישבו המלאכים
 אליו

לה אל-עירו ואיש אל-ארצו: וימת
 המלך ויקרא שמרון ויקברו אר-
 המלך בשמרון: וישטף את הרכב
 על גרכת שמרון וילקו הכלבים
 את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה
 אשר דבר: ויתר דברי אחאב וכל-
 אשר עשה וביח השן אשר בנה
 וכל הערים אשר בנה הלוא הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל: וישכב אחאב עם-
 אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו:

ויהושפט בן
 אסא מלך על יהודה בשנת ארבע
 לאחאב מלך ישראל: יהושפט
 בן שלשים וחמש שנה במלכו
 ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם
 ושם אמו עזובה בת שלחיו: וילך
 בכל דרך אסא אביו לא-סר ממנו
 לעשות הישר בעיני יהוה: אך
 הנמות לא-סרו עוד העם מזבחים
 ומקטרים בצמות: וישלם יהושפט
 עם מלך ישראל: ויתר דברי
 יהושפט ונבורתו אשר עשה ואשר
 נלחם הלוא הם כתובים על-ספר
 דברי הימים למלכי יהודה: ויתר

הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו
 בער מן הארץ: ומלך אין בארזם
 עשר נצב מלך: יהושפט עשר אניות
 תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא
 חלך כיר נשברה אניות בעציון גבר:

merdu

habenas

domy chinaro

ocheruo

Reliquos efformata
 totum
 Peol. Luvu per

capitula

fracta

אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם :
 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו
 ויאמר אלינו לכו שוב אל המלך
 אשר שלח אתכם ודברתם אליו
 כה אמר יהוה המבלי אין אלהים
 בישראל אתה שלח לדרש בבעל
 זבוב אלהי עקרון לכן המטת אשר
 עלית שם לא תרד מפנה כימות
 תמות : וידבר אליהם מה משפט
 האיש אשר עלה לקראתכם וידבר
 אליכם את הדברים האלה :
 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור
 עור אזור במתניו ויאמר אליו
 חתשבי חוג : וישלח אליו שר
 חמשים וחמשי ויעל אליו והנה ישב
 על ראש ההר וידבר אליו איש
 האלהים המלך דבר רד :
 ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים
 ואם איש אלהים אני תרד אש מן
 השמים ותאכל אתך חמשוך
 ותרד אש מן השמים ותאכל אתו
 ואת חמשיו : וישב וישלח אליו
 שר חמשים אחר וחמשיו ויען
 וידבר אליו איש האלהים כה אמר
 המלך מהרה רדה : ויען אליה
 וידבר אליהם אם איש האלהים אני
 תרד אש מן השמים ותאכל אתך
 ואת חמשוך ותרד אש אלהים מן
 השמים ותאכל אתו ואת חמשיו :
 וישב וישלח שר חמשים שלשים

וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים
 השלישי וכרע על ברקו לנגד
 אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש
 האלהים תיקר נא נפשי ונפש
 עבדיך אלה חמשים בעיניך : הנה
 ירדה אש מן השמים ותאכל את
 שני שרי החמשים הראשנים ואת
 חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך :
 וידבר מלאך יהוה אל אליהו
 רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד
 אותו אל המלך : וידבר אליו
 כה אמר יהוה וען אשר שלחת
 מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי
 עקרון המבלי אין אלהים בישראל
 לדרש בדברו לכן המטת אשר
 עלית שם לא תרד מפנה כימות
 תמות : וימת דבר יהוה אשר
 דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו
 בשנת שתיים ליהורם בן יהושפט
 מלך יהודה כי לא היה לו בן : ויתר
 דברי אחזיהו אשר עשה חלואתמה
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל : **ב** ויהי
 כהעלור : יהוה את אליהו בסערת
 השמים וילך אליהו ואלישע מן
 חנבלל : ויאמר אליהו אל אלישע
 שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית
 אל : ויאמר אלישע תי יהוה ותי
 נפשך אם אעזבך וירדו בית אל :
 ויאזו בני הנביאים אשר פית אל

*nah d' spuar
 human p'ch' b' b' b'*

טו

והוא הוה שר החמשים

אל אלישע ויאמרו אליו תודעת כו
 חיוס יהוה לקח את אדניך מעל
 ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו:
 ויאמר לו אליהו אלישע שב
 נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר
 חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך
 ויבאו יריחו: ויגשו בני הנביאים
 אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו
 אליו תודעת כי חיוס יהוה לקח את
 אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני
 ידעתי החשו: ויאמר לו אליהו
 שכ נא פה כי יהוה שלחני הירדנה
 ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם
 אעזבך וילכו שניהם: וחמשים איש
 מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד
 מרחוק ושניהם עמדו על הירדן:
 ויקח אליהו את אדירתו ויגלם
 ויכת את חמיו ויחצו הנה וזנה
 ויעברו שניהם בחרבה: ויהי כעברם
 ואליהו אמר אל אלישע שאל
 מה אעשה לך במרס אלקח מעמך
 ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים
 ברוחך אלי: ויאמר הקשית
 לשאול אם תראה אתי לקח מאתך
 יחילך כן ואם אין לא יחית: ויהי
 תמה הלכום הלך ודבר והנה
 רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין
 שניהם ויעל אליהו בסערת חשמים
 ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי
 רכב ישראל ופרשו ולא ראתו

salu

ה

ה

אדר אדרת נאדר magna

equi auriga edy מן לוד לוד

עור ויחזק בכנפיו ויקרעם לשנים
 קרעים: וירס את אדירת אלהו
 אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על
 שפת הירדן: ויקח את אדירת
 אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את
 חמיו ויאמר אור יהוה אלהו
 אליהו אף הוא ויכה את חמיו
 ויחצו הנה וזנה ויעברו אלישע
 ויראתו בני הנביאים אשר בירחו
 מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו ער
 אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו
 ארצה: ויאמרו אליו הנה נא
 יש את עבדיך חמשים אנשים בני
 חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך
 פן נשא רוח יהוה וישלכתו באחר
 התרום או באחת הנאות ויאמר
 לא תשלחו: ויפצרו בו עד כש
 ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש
 ויבקשו שלשה ימים ולא מצאו:
 וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר
 אלהם הלוא אמרתי אליכם אל
 תלכו: ויאמרו אנשי
 העיר אל אלישע הנה נא מושב
 העיר טוב כאשר אדני ראה וחמיו
 רעים ותארץ משכלתו: ויאמר
 קחו לי צלחית חרשה ושימו שם
 מלח ויקחו אליו: ויצא אל מוצא
 חמיו וישלך שם מלח ויאמר כה
 אמר יהוה רפאתי למים האלה לא
 יהיה שם עוד מות ומשכלת:
 וירפו

לוד

כה

התרום או באחת הנאות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו בו עד כש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאו: וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי אליכם אל תלכו: ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה וחמיו רעים ותארץ משכלתו: ויאמר קחו לי צלחית חרשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: ויצא אל מוצא חמיו וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה שם עוד מות ומשכלת: וירפו

ה

וירפו המים עד תיובת הנה כרב
אלישע אשר דבר :

ויעל משם בית אל וחוא עלה
בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקלו סובבו ויאמרו לו עלה קרח
עלה קרח : ויפן אחרי ויראם
ויקלם בשם יהוה ותצאנה שמים
דבים מן העיר ותבקענה מהם
ארבעים ושני ילדים : וילך משם אל
תר הכרמל ומשם שב שמרון :

ג ויהורם בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה
ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים
עשרה שנה : ויעשה תרע בעיני
יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את
מצבת הבעל אשר עשה אביו :

ד רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל דבק לא סר
ממנה : ומישע מלך מואב היה
נקר וחשיב למלך ישראל מאה
אלף כרים ומאה אלף אילים צמר :

ה ויהי כמורא אחאב ויפשע מלך
מואב במלך ישראל : ויצא המלך
יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד
את כל ישראל : וילך וישלח
אל יהושפט מלך יהודה לאמר
מלך מואב פשע בי התלך אתי אל
מואב למלחמה ויאמר אעלה כמני
במוך בעמי כעמך כסוסי כסוסך :
ויאמר איהוה הדרך נעלה ויאמר

דרך מדבר אדום : וילך מלך

ישראל ומלך יהודה ומלך אדום
ויסבו דרך שכעת ימים ולא הורה

מים למחנה ולכהמה אשר ברגליהם
: ויאמר מלך ישראל אהה כי

קרא יהוה לשלשת המלכים האלה
לתת אותם ביד מואב : ויאמר
יהושפט האין פרה נביא ליהוה
ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד

מעבדי מלך ישראל ויאמר פרה
אלישע בן שפט אשר יצק מים על

ידי אלוהו : ויאמר יהושפט יש אותו
דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל

ויהושפט ומלך אדום : ויאמר
אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך

לך אל נביאי אכיך ואל נביאי אפך
ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא

יהוה לשלשת המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב : ויאמר אלישע

ח יהוה צבאות אשר עמדת לפניו
כי לולי פני יהושפט מלך יהודה

אני נשא אום אביס אליך ואם
אראך : ועתה קחו לי מננן והיה

כננן המננן ותהי עליו יד יהוה :
ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל

הזה נבים ונבים : כי כה אמר בורות
יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם מלאים

ותנחל תהוא ימלא מים ושיתם שים
אתם ומקניכם ובהמתכם :
ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב

Capitulum

apud illum

platen

*locusa
brabus
follar*

בידכם: והפיתם כל עיר מבצר
 וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו
 וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה
 הטובה תכאבו באבנים: ויהי בכפר
 בעלות הסנחה והנה מים באים
 מדרך אדום ותמלא הארץ את
 המים: וכל מואב שמעו כי עלו
 המלכים לחלחם בס ויצעקו מכל
 הגר הגרה ומעלרה ויעמדו על
 הגבול: וישפיעו בכפר והשמש
 ורחה ער המים ויראו מואב מנגד
 את המים ארמם כדם: ויאמרו דם
 זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש
 את רעהו ועתה לשלל מואב:
 ויבאו אר מחנת ישראל ויקמו
 ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם
 ויכרוכה והכות את מואב: והערים
 יחרסו וכל חלקה טובה ישליכו
 איש אבנו ומלאוה וכל מעין
 מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו
 עד השאיר אבנית בקיר חרשת
 ויסקו חקלעים ויכוה: וירא מלך
 מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח
 אותו שבע מאור איש שלף חרב
 להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו:
 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך
 תחמו ויעלחו עלה על החמה ויהי
 קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו
 וישבו לארץ:
 ואשר אחרת מנשי בני

opusculi sup.
 11. d. 2.
 d. 10.
 d. 11.
 d. 12.

cons. balthus ca
 supra

o. c. c. 1. l. i. m. g. N. g. h.
 10. rad. ei. y. p. i.
 d. o. l. e. n. d. o. d. i. s. u. l. a. t.
 l. u. n. i.
 v. e. d. e. t. s. e. c. u. r. i.
 m. i. t. a. l. i. s.

v. e. m. a. n. d. a. n. t. e. s. e. p. i. e. r.
 t. u. m. m. a. s. f. i. l. i. s.

v. e. p. e. n. n. t. e. s. e. t.
 t. r. a. d. i. t.

m. u. s.

הנביאים צעקרו אל איש
 לאמר עבדך אישי מת ואתה ירעת
 כי עבדך חיה ירא את יהוה והנשח
 בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים:
 ויאמר אליה אישע מה אעשה לך
 הגידו לי מה יש לכו בכית ותאמר
 אין לשפחתך כל בכירת כי אם
 אסוד שמן: ויאמר לכו שאלי לך
 כלים מן החוץ מארז כל שכיניו
 כלים רקים אל תמעוטי: וכתת
 וסגרת הדלת בערך ובעד בניך
 ויצקת על כל הכלים האלה והמלא
 חסיעו: ותלך מאתו ותסגר הדלת
 בעדה ובעד בניה הם מנשים אליה
 והיא מיצקת: ויהיו כמלאת הכלים
 ותאמר אר בנה חזישה אלי עוד
 כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד
 השמן: ותבא ותגד לאיש
 האלהים ויאמר לכו מכרי את
 השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי
 תחיי בנותר:
 והיו היום ויעבר אישע אל שונם
 ושם אשה גדולה ותחוק בו לאכל
 לחם ויהי מדי עברו יסר שמר
 לאכל לחם: ותאמר אל אישע
 הנה נא ידעתי כי איש אלהים
 קדוש הוא עבר עלינו תמיד: געשת
 נא עלית קיר קטנה ובשים לושם
 מטה ושלתן וכסא ומנורה והית
 בבאו אלינו יסור שמח: ויהי היום
 ויבא

10

3

מלכים ב

לח ^{motus claudet}

abduco

ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב
 שמה ויאמר אל גיחזי נערו
 קרא לשונמית הזאת ויקרא לה
 ותעמד לפניו ויאמר לו אמר נא
 אליה הנה חררת אליו את כל
 החרדה הזאת מה לעשות לך היש
 לדבר לך אל המלך או אל שר
 הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי
 ישבת ויאמר ומה לעשות לה
 ויאמר גיחזי אכל בן איך לה ואישה
 וקן ויאמר קרא לה ויקרא לה
 ותעמד בפתח ויאמר למועד הזה
 בערתי חיה אתי הבקת בן ותאמר
 אל אדני איש האלהים אל תכונן
 בשפתך ותחר האשר ותלך
 בן למועד הזה בעת חיה אשר דבר
 אליה אלישע ויגדל הילד ויהי
 חיוס ויצא אל אביו אל הקצרים
 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר
 אל הנער שאהו אל אמו
 וישאהו ויבאהו אל אמו וישב על
 ברכיה עד הצהרים ומת ותעל
 ותשפכהו על ספת איש האלהים
 ותסגר בעדו ותצא ותקרא
 אל אישה ותאמר שלחה נא לי
 אחד מן הנערים ואחת האהנות
 וארוצה עד איש האלהים ואשוכה
 ויאמר מרוע אתי הלכתו אליו
 חיוס לא חדש ולא שבת ותאמר
 שלום ותחכש האהון ותאמר

deturbo תרגום

abundat

multip rogan

illudat me corare
facies strig a
frangitly
sua
amare

Sentat

Califado mecuruau

ג יר
pana ex
pandit

alman
comprimi in pod
heruau

pono dlati
emine. ikald
admentum
calif

alq
al qur
caabile 275
fug. 6. t. 11
implerallu
inf 2 d
Solent

pana 73

Balifa

in para sua
cu gluma fediculy

כפו ויגהר עליו ויחס בשר הילד:

וישב וילך בפית אחרת הנח ואחת
זנה ועל ויגהר עליו ויזורר הנער
עד שבע פעמים ויפקח הנער את
עיניו: ויקרא אל בוחיו ויאמר קרא
אל השנמית הזאת ויקראה ותבא
אליו ויאמר שאי בנגד: ותבא ותפל
על רגליו ותשתחו ארצה ותשא
את בנה ותצא:

ואלישע שב הנללה והרעב בארץ
ובני הנכזאים ושבויים לפניו ויאמר
לנערו שפת הסיר הנללה ובשל
נזיר לבני הנכזאים: ויצא אחד
אל השרה ללקט ארת וימצא גפן
שרה וילקט ממנו פקעת שדה מלא
בגדו ויבא ויפלא אל סיר הנזיר כי
לא ידעו: ויצקו לאנשים לאכול
ויהי פאכלים מהנזיר ותמה צעקו
ויאמרו מות בסיר איש האלהים
ולא יכלו לאכל: ויאמר וקחו
קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק
לעם ויכלו ולא היה דבר רע בסיר:
ואיש בא מבעל שלשה
ויבא לאיש האלהים לחם בכורים
עשרים לחם שערים וכרמו
בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו:

ויאמר משרתו מר איתן זה
לפני מאה איש ויאמר תן לעם
ו יאכלו כי כר אמר יהוה אכור
והותר: ויתן לפניתם ויאכלו

ויתרו כדבר יהוה:

ונעמן שר צבא מלך אדם
היה איש גדור לפני אדניו ונשא
פנים כי כבו נתן יהוה תשועה לאדם
והאיש היה נכור חיל מצרע:

ואדם וצאו גדורים וישבו מארץ
ישראל נערו קטנה ותהי לפני
אשת נעמן: ותאמר אל נברתה
אחלו אדני לפני הנביא אשר
בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו:
ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת
וכזאת דברת הנערה אשר מארץ
ישראל: ויאמר מלך ארם לך
כא ואשלחה ספר אל מלך ישראל
וילך ויקח בידו עשר ככר כסף
ושש אלפים זהב ועשר חליפות
בגדים: ויבא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא הספר
הזה אליך הנח שלחתי אליך את
נעמן עבדי ואספתו מצרעתו:

ויהי כקרא מלך ישראל את הספר
ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני
לחמית ולחחיות כי זה שלח אלי
לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא
ודאו כי מתאנה הוא לי: ויתו
כשמעו אלישע איש האלהים כי
קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח
אל חמלך לאמר למר קרעת
בגדיך ובא נא אלי וידע כיוש נביא
בישראל: ויבא נעמן בסוסו
וברכבו

וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע:
 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר
 הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן
 וישב בשרך לך וטהר: ויקצף
 נעמן וילך ויאמר הנה אמרתו אליו
 וצא וצא ועמד וקרא בשם יהוה
 אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף
 אמונה המצורע: הלא טוב אכלה ופרפר
 נחרות דמשק מכל מימי ישראל
 הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן
 וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו
 אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא
 דבר אליך הלוא תעשרה ואף כר
 אמר אליך רחץ וטהר: וירד
 ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר
 איש האלהים וישב בשרו כבשר
 נער קטן ויטהר: וישב אל איש
 האלהים הוה וכל מחנהו ויבא
 ויעמד לפניו ויאמר חנה נא ידעתי
 כי אין אלהים בכל הארץ כי את
 ישראל ועתה קח נא ברכה מאת
 עבדך: ויאמר חי יהוה אשר עמדתו
 לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת
 וימאן: ויאמר נעמן ולא יתן נא
 לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי
 לוא יעשה עוד עבדך עליו ויבא
 לאלהים אחרים כי אם ליהוה:
 לדבר הזה ושלח יהוה לעבדך בבוא
 אדני בית רמון להשתחוות שמה
 והוא נשען על ידיו והשתחויתו בית

רמון בהשתחויתו בית רמון ושלח נא כתוב
 יהוה לעבדך בדבר הזה: ויאמר לו ולא קרי
 לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ:
 ויאמר נחזי נער אלישע
 איש האלהים הנתי חשך אדני את
 נעמן הארמי הזה מקחת מידו את
 אשר הביא חי יהוה כראס רצתי
 אחריו ולקחתי מאתו מאומה: וירדף
 נחזי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ
 אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו
 ויאמר השלום: ויאמר שלום אדני
 שלחני לאמר הנה עתרה זה באו
 אלו שני נערים מהר אפרים מבני
 הנביאים חנה נא להם ככר כסף
 ושתי חליפות בגדים: ויאמר נעמן
 הוצל קח ככרים ויפדץ בו ויצר
 ככרים כסף בשני חרטים ושתי
 חליפות בגדים ויתן אל שני נערו
 וישאו לפניו: ויבא אל העפל ויקח
 מידם ויפקד בבית וישלח את
 האנשים וילכו: והוא בא ויעמד
 אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן
 נחזי ויאמר לא חלך עבדך אנה
 ואנה: ויאמר אליו לא לבי חלך
 כאשר הפך איש מעל סרפבתו
 לקראתך תעת לקחת את הכסף
 ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן
 ובקר ועבדים ושפחות: וצרעת נעמן
 תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא
 מלפניו מצרע כשילג:

millians terra
 כדריק
 ככר הקני
in triplici

lego צד
uasi, melius se
legunt
colunt חרט
locali
usque, clivus
repente

כה
 מאין
 ק

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֶל־אֱלֹשֶׁעַ
הִנֵּה־נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָנַחְנוּ יֹשְׁבִים
שָׁם לִפְנֵיךָ צַר מִמֶּנּוּ נִלְכֶה־נָא עַד־
הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶת־
וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם מְקוֹם לְשִׁבְת שָׁם
וַיֹּאמֶר לָבוֹ: וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוּאֵל נָא
וְלֶךְ אֶת־עַבְדֶּיךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲלֶיךָ:
וַיֵּלֶךְ אִתָּם וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיַּגִּירוּ
תַעֲצִים: וַיְהִי הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה
וְאֶת־הַפְּרוֹל נָפַל אֶל־הַמַּיִם וַיַּצַּעַק
וַיֹּאמֶר אַתָּה אֲדֹנָי וְהוּא שְׂאוּל:
וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אַנְתָּ נָפַל
וַיִּרְאֶהוּ אֶת־הַמָּקוֹם וַיִּקְצַב עֵץ וַיִּשְׁלַךְ
שָׁמָּה וַיִּצֵּץ הַפְּרוֹל: וַיֹּאמֶר תֵּרַם לָךְ
וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחֵהוּ:
וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה נֹלְחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ
אֶל־עַבְדָּיו לֵאמֹר אֶל־מְקוֹם פְּלָנִי
אֶלְמָנִי תַחֲנַתִּי: וַיִּשְׁלַח אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הִשְׁמַר מֵעַבַר הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־שָׁם
אֲרָם נֹחֲתִים: וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ אִישׁ־
הָאֱלֹהִים וְחֹזְהִירָה וְנִשְׁמַר־שָׁם לֹא־
אֶחָת וְלֹא שְׂתִים: וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ
אֲרָם עַל־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־
עַבְדָּיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַגִּידוּ
לִי מִי מִשְׁלָנוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵעַבְדָּיו לֹא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
כִּי־אֱלֹשֶׁעַ הִנְבִּיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל
יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרִים

*habem. mascha
eueni קריק*

*Coederunt ligna
הן קריק*

*oam-i
fluyt ווי
972
incedit ad foveam*

Calla pman

*in infiditate
dentib. Nam
a*

*defunde כח
הר הקריק
Splenduce. mo
nat.
prochi רעו
agr. turbae*

אֲשֶׁר תִּדְבַר בַּחֲדָר מִשְׁכַּנְךָ:
וַיֹּאמֶר לָבוֹ וּרְאוּ אֵיכָה הוּא וְאִשְׁלַח
וַאֲקַחְהוּ וַיַּגִּד לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְדַתְּנוּ
וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה סוּסִים וּרְכָב וְחֵיל בָּכָר
וַיָּבֹאוּ לִילָה וַיִּקְפוּ עַל־הָעִיר:
וַיִּשְׁכְּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים לְקוֹם
וַיִּצֵּא וְהִנֵּה חֵיל סוֹכֵב אֶת־הָעִיר
וְסוּס וּרְכָב וַיֹּאמֶר נַעֲרוּ אֲלֵינוּ אַתָּה
אֲדֹנָי אֵיכָה נַעֲשֶׂה־: וַיֹּאמֶר אֶל־
תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנּוּ מֵאֲשֶׁר
אוֹתָם: וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹשֶׁעַ וַיֹּאמֶר
יְהוָה פַּק־נָא אֶת־עֵינָיו וּרְאֵה־
וַיַּפְקַח יְתוֹה אֲרָם עֵינָיו הִנֵּה וַיִּרְאֵה
וְהִנֵּה חֵהָר מֵלֹא סוּסִים וּרְכָב אֲשֶׁר
סָבִיבֵת אֱלֹשֶׁעַ: וַיִּרְדּוּ אֲלֵינוּ וַיִּתְפַּלֵּל
אֱלֹשֶׁעַ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר הֵךְ נָא אֶת־
חַזְוֵי חֹזֵת בַּסְּנוּרִים וַיִּכְּם בַּסְּנוּרִים
כְּדָבַר אֱלֹשֶׁעַ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֱלֹשֶׁעַ לֹא־זֶה תִּרְדֶּךָ וְלֹא־זֶה הָעִיר
לָבוֹ אַחֲרָי וְאוֹלִיכֶרָה אֶתְכֶם אֶל־
הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקָשׁוּן וַיֵּלֶךְ אוֹתָם
שְׁמֵרוֹנָה: וַיְהִי כִּבְנֵאִם שְׁמֵרוֹן וַיֹּאמֶר
אֱלֹשֶׁעַ יְהוָה פַּק־אֶת־עֵינֵי אֱלֹהִים
וּרְאוּ וַיַּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינָיהֶם וַיִּרְאוּ
וְהִנֵּה בַתּוֹךְ שְׁמֵרוֹן: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱלֹשֶׁעַ כִּרְאֹתוֹ אוֹתָם
הֲאֵכָה אֵכָה אֲבִי: וַיֹּאמֶר לֹא תִפַּח
הָאִשׁ שְׂבִית בַּחֲרֹבֶךָ וּבְקִשְׁתְּךָ
אֶתְּחַ מִכָּה שִׁים לַחֵם וּמַיִם לַפְּנֵתָם
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וַיִּלְכוּ אֶל־אֲרִיָּהִם:
וַיִּכְרַח

תק
לח
מא
גרו

כ
הריו
ק

ל

תקן ויכרה להם ברה גדולה ויאכלו לחם וישתו וישלחם וילכו אל ארניהם מאכל ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא גדול בארץ ישראל:

ויהי אחרי כן ויקפץ בן הדר מלך ארם את כל מתנהו ויעל ויצר על שמרון ויהי רעב גדול בשמרון

כח והנה צרים עליה עד חיות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב הריונים חריונים בחמשה כסף ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה

צעקה אליו לאמר הושיעה ארני המלך ויאמר אל וזשעך יהיה מאין אושיעך חמן הגרן או מן תיקב ויאמר לה המלך מה לך ותאמר

האשה הזאת אמרה אלי תנו את בנך ונאכלנו חיום ואת בני נאכל מחר ובשר את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית ויאמר כה ועשה לי אלהים וכח וסיף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו חיום ואלישע ישב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו במרם ויאמר אליו והוא אמר אל הזקנים תראיתם כי שלח בן

המרצח הנה לחסור את ראשי ראוי כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: עודנו מדבר עם ותנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהנות עוד: ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה פעתו

מחר סאה סלג בשקל וסאתים שיערים בשקל בשער שמרון ויען השלוש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היתה חרבר הנה ויאמר חנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל:

וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו: אם אמרנו נכונת העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לבו זנפלה אל מחנה ארם אם יחיו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש ואדני השמיעו את מחנה ארם קול רכב וקול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל ארם מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקוסו

Statut abfolv
Regimur
Mortis

Statut abfolv
Regimur
Mortis

Casavari

dance mortuor
nos inf. 200

videtur a leg
irmani, ab dag
li 97 200

fugiamus
400 200

Sepasius
200 200

mercator
duo

וינסו בנישף ויעזבו את אלהיהם
 ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה
 כאשר הוא וינסו אל נפשם: ויבאו
 המצרעים האלה עד קצה המחנה
 ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו
 וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו
 ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחד
 וישאו משם וילכו ויטמנו: ויאמרו
 איש אל רעהו לא-כן אנחנו עשים
 היום הזה יום-בשרה הוא ואנחנו
 מחשיבים וחכינו עד-אור חפקר
 ומצאנו עוון ועתה לכו ונבארה
 ונגידה בית המלך: ויבאו ויקראו
 אל-שער העיר ויגידו להם לאמר
 באנו אל-מתנה ארם והנה אין-שם
 איש וקול אדם כי-אם הסוס אסור
 והחמור אסור ואחלים כאשר-מה:
 ויקרא השערים ויגידו ביר-המלך
 פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר
 אל-עבדיו אנידה-נא לכם את-
 אשר-עשו לנו ארם ידעו כידעבים
 אנחנו ויצאו מן המחנה לתחבה
 בשדה בהשרה לאמר כי-יצאו מן-העיר
 ונתפשם חיים ואל-העיר נבא:
 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו-נא
 חמשה מן הסוסים הנשארים אשר
 חמוץ נשארו-בה הנם ככר-החמוץ
 ישראל אשר נשארו-בה הנם ככל-
 חמוץ ישראל אשר-תמו ונשלחו-
 ונראה: ויקחו שני דכב סוסים

*Si felix...
 1048 Part. a
 1160 1161
 1162 1163*

חכה

consumpt

וישלח המלך אחרי מחנה-ארם
 לאמר לכו וראו: וילכו אחריהם
 עד-הירדן והנה כל-הדרך מלאה
 בגדים ובליים אשר-השליכו ארם
 כהחפזם וישבו הפלאכים ויגדו
 למלך: ויצא העם ויבזו את מתנה-
 ארם ויהי סאה-סלת בשקל וסאתים
 שערים בשקל כדבר יהוה: והמלך
 הפקיד את השליש אשר-נשען על-
 ידו על השער וירמסוהו העם בשער
 וימרו כאשר-דבר איש האלוהים
 אשר-דבר בדרך-המלך אליו:
 והיה כדבר איש האלהים אל-המלך
 לאמר סאתים שערים בשקל וסאה-
 סלת בשקל יהיה פעת סחר בשער
 שמרון: ויען השליש את-איש
 האלהים ויאמר והנה יהוה עשה
 ארבות בשמים היתה כדבר-הוה
 ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא
 תאכל: ויהי-לו כן וירמסו אתו
 העם בשער וימת:
 ואלישע דבר אל-האשה אשר-
 החיה את-בנה לאמר קומי ולכי אתי
 וביתך וגורי באשר תגורי כי-קרא
 יהוה לרעב וגם-בא אל הארץ שבע
 שנים: ותקם האשה ותעש כדבר
 איש האלהים ותלך היא וביתה
 ותגר בארץ פלשתים שבע שנים:
 והיה מקצה שבע שנים ותשב
 האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק
 אל

10

סוה
 1048

אפוא
 1048

ב

א
 1048

ל
 1048

אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתָהּ וְאֶל־שָׂרָה׃
וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל־נָחוּ גַעַר אִישׁ־
הָאֱלֹהִים לֵאמֹר סִפְרָה נָא לִי אֵת כָּל־
הַנְּדָלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים׃ וַיְהִי
הוּא־מִסְפָּר לַמֶּלֶךְ אֶת־אֲשֶׁר תְּחִיָּה
אֶת־הַמֶּת וְהַנָּחַה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תְּחִיָּה
אֶת־בְּנֵיהָ צַעֲקַת אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־
בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר נָחוּ אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ וְאֵת הָאִשָּׁה וְהַבְּנֵיהָ אֲשֶׁר־
תְּחִיָּה אֱלֹהִים׃ וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לְאִשָּׁה
וְהַסִּפְרָה לֹא וַיִּתֵּן לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס
אֶחָד לֵאמֹר חֲשִׁיב אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
לָהּ וְאֵת כָּל־תְּבוּאֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם
עֹבְדָה אֶת־הָאָרֶץ וְעַד־עַתָּה׃

וַיָּבֹא אֱלֹהִים דְּמַשְׁק
וּבֶן־חֶרֶד מֶלֶךְ אַרֶם הָלַח וַיִּגְדֹּל לֹא
לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד־הַנָּחַ׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־חֻזַּאֵל קַח בְּיָדְךָ
מִנְחָה וְלֵךְ לִקְרֹאת אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְדַרְשֵׁת אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר
הַאֲחִיָּה מַחְלִי זֶה׃ וַיִּלֶךְ חֻזַּאֵל
לִקְרֹאתוֹ וַיִּקַּח מִנְחָתוֹ בִּירוֹ וְכָל־טוֹב
דְּמַשְׁק מִשָּׂא אַרְבָּעִים נָמֶל וַיָּבֹא
וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיֹּאמֶר בְּנֶךְ בֶּן־חֶרֶד
מֶלֶךְ אַרֶם שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר
הַאֲחִיָּה מַחְלִי זֶה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֱלֹהִים לֵךְ אִמְרָה לֹא חַיָּה תְּחִיָּה
וְהִרְאֵנִי יְהוָה כִּי מוֹת יָמוּת׃ וַיַּעֲמֵד
אֶת־פָּנָיו וַיִּשֶׁם עַד־בֶּשֶׂת וַיִּבֶךְ אִישׁ
הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר חֻזַּאֵל מְדוּעַ אֲדֹנָי

בָּכָה וַיֹּאמֶר כִּי יָדַעְתִּי אֶת־אֲשֶׁר־
תַּעֲשֶׂה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל רַעָה מִבְּצָרֵיהֶם
תִּשְׁלַח בָּאִשׁ וּבַחֲרִיָּהם כְּתוֹרֵב תְּהַרְגֵם
וְעַל־לִיָּהֶם תִּרְשָׁשׁ וְהִרְתִּיהֶם תִּבְקַע׃
וַיֹּאמֶר חֻזַּאֵל כִּי מִה עֲבָדְךָ חֲכָלֵב
כִּי יַעֲשֶׂה הַרְבֵּה הַנְּדָלוֹת הַזֶּה וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים הִרְאֵנִי יְהוָה אֵתְךָ מֶלֶךְ עַל־
אַרְס׃ וַיִּלֶךְ מֵאֵת אֱלֹהִים וַיָּבֹא
אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ אִמְרָה לֵךְ
אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אִמְרָה לִי חַיָּה תְּחִיָּה׃

וַיְחִי מִמְחַרְרֵת וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ וַיִּסְבֵּל
בְּמִיּוֹם וַיִּפְרֹשׁ עַל־פָּנָיו וַיָּמוּת
וַיִּמְלֹךְ חֻזַּאֵל תְּחִיָּה׃
וּבִשְׁנַת חֲמִשׁ לַיּוֹרָם בֶּן־אַחַב מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֶׁפֶט מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
יְהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשֶׁפֶט מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכוּתוֹ
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם׃ וַיִּלֶךְ
בְּיָדְךָ מַלְכוּת יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר עָשׂוֹ
בֵּית אַחַב כִּי נָתַתְּ אַחַב הָיִתָה לֹא
לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע כְּעֵינֵי יְהוָה׃

וְלֹא־אָבָה יְהוָה לְהִשְׁתַּיִת אֶת־
יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ כְּאֲשֶׁר אָמַר
לֹא לָתֵת לוֹ נִיר לְבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃
בְּיָמָיו פָּשַׁע אֲדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה
וַיִּמְלְכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ וַיַּעֲבֹר יוֹרָם בֶּן־
צְעִירָה וְכָל־הַרְכָּב עִמּוֹ וַיְחִי הוּא
קָם לַיְלָה וַיִּכַּח אֶת־אֲדוֹם הַסַּבִּיב
אֵלָיו וְאֵת שָׂרֵי הַרְכָּב וַיִּגְסֵם הַעַם
לְאֵהָלָיו׃ וַיִּפְשַׁע אֲדוֹם מִתַּחַת

Collidat

stragulum

יר-יהודה ער היום הזה או תפגע
 לבנה בעת החיא: ויתר דברי יורם
 וכל אשר עשה הלא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
 וישב יורם עם אבתיו ויקבר
 עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו
 כה בנן תחתיו: בשנת שתיים
 עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך
 ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך
 יהודה: בן עשרים ושתיים שנה
 אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך
 בירושלם ושם אמו עתליהו ברת
 עמרי מלך ישראל: וילך בדרך
 בירת אחאב ויעש הרע בעיני יהוה
 כבירת אחאב כי תתן בית אחאב
 הוא: וילך את יורם בן אחאב
 למלחמה עם חואל מלך ארם
 ברמות גלעד ויכו ארמים את יורם:
 וישב יורם חמלך להתרפא ב
 בירעאל מן המכים אשר יכתו
 ארמים ברמה בהלחמו את חואל
 מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך
 יהודה ירד לראות את יורם בן
 אחאב בירעאל כי חלה הוא:
 ואל ישע הנביא

קרא לאחז מבני הנביאים ויאמר
 לו חגר מתנדק וקח פך השמן הזה
 בדרך ולך רמת גלעד: וכאת שמה
 וראה שם יהוא בן יהושפט בן
 נמשי ובאת והקמתו מתנדק אחיו

Luba

Genes

*הפני מנחם
הפני מנחם*

*ad hunc
pulsant*

וחבואת אתו חדר בחדרו: ולקחת
 פך השמן ויצקת על ראשו ואכרת
 כה אמר יהוה משחתך למלך אל כספר
 ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא
 תחפת: וילך הנער הנביא
 רמת גלעד: ויבא והנה שרי החיל ה
 ישיבים ויאמר דבר לי אליך השר
 ויאמר יהוא אל מי מפלנו ויאמר
 אליך השר: ויקם ויבא הפתיה ויצק
 השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר
 והוה אלהי ישראל משחתך למלך
 אל עם יהוה אל ישראל: והפיתיה
 את בית אחאב ארניך ונקמתו דמי
 עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה
 מיר אובל: ואבד כל בית אחאב
 והכרתו לאחאב משתיין בקיר ועצור
 ועוזב בישראל: ונתתי ארתי בית
 אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית
 בעשא בן אחיה: את אובל יאכלו
 הכלבים בחלק יורעאל ואין קבר
 ויפתח הדלה וינס: ויהוא יצא אל
 עבדי ארניו ויאמר לו השלוס מדוע
 בא המשנע הזה אליך ויאמר
 אליו הם אתם ירעתם את האיש ואת
 שיחו: ויאמרו שקר הגרני
 לנו ויאמר כואר וכזאת אמר אלי
 לאמר כה אמר יהוה משחתך
 למלך אל ישראל: וימהרו ויקחו
 איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם
 המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו
 מלך

ט

לחג
P

ע
פ

ב

מלך יהוא : ויתקשר יהוא בן
 יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם
 חיה שמר ברמור גלעד הוא וכל
 ישראל מפני חזאל מלך ארם :
 וישב יהורם חמלך להתרפא
 בירעאל מן המכים אשר יפהו
 ארפיים בהלחמו את חזאל מלך
 ארם ויאמר יהוא איש נפשכם
 לחגוד אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד
 בירעאל : וירכב יהוא וילך
 וירעאלה בן יורם שבב שמה
 ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את
 יורם : ותצפה עמו על המגדל
 בירעאל וירא את שפעת יהוא
 בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר
 יהורם קח רכבו ושלח לקראתם
 ויאמר השלום : וילך רכב הפוס
 לקראתו ויאמר כה אמר המלך
 השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום
 סב אל אחרי ויצד הצפה לאמר
 בא המלאך ער הס ולא שב :
 וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם
 ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר
 יהוא מה לך ולשלום סב אל
 אחרי : ויצד הצפה לאמר בא ער
 אליהם ולא שב והמנהג כמנהג
 יהוא בן נמשי כי בשנעון ינהג :
 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו
 ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו
 מלך יהודה איש ברכבו ויצאו

לקראת יהוא ומצאהו בחלקת
 נכות הירעאלו : ויהי כראות יהורם
 ארם יהוא ויאמר השלום יהוא
 ויאמר מה השלום ער זונני אויבלי
 אמר וכשפיה הרבים : ויהפך יהורם
 ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה
 אחזיהו : ויהוא מלא ידו בקשר ויך
 את יהורם בן זרעו ויצא החצו
 מלכו ויכרע ברכבו : ויאמר אל
 כה בדרך שלשה שא השלכהו בחלקת
 שדה נכורת הירעאלו כי זכר אני
 ואתה את רכבים צמדים אתרי
 אחאב אביו ויהיה נשא עליו ארם
 המשא הזה : אס לא את דמי נכות
 וארם דמי בניו ראיתי אמש נאם
 יהוא ושלמתי לך בחלקה הזאת
 נאם יתוה ועתה שא השלכהו
 בחלקה כדבר יהוא ואחזיה מלך
 יהודה ראה וינס דרך ביר חנן
 וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו
 הכהו אל המרכבה במעלה גור
 אשר את יבלעם וינס מגדו וימת
 שם : וירכבו אתו עבדיו ירושלמה
 ויקברו אתו בקברתו עם אבותיו
 בעיר דוד : ובשנת אחת
 עשרה שנה ליהורם בן אחאב מלך
 אחזיה על יהודה : ויבוא יהוא
 וירעאלה ואויבלי שמעה ותשם כפוף
 עיניה ותישב את ראשה ותשקף
 בעד החלון : ויהוא בא בשער

adhuc feruatur

*veneficia
fratru
etiam*

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

etiam

Lamba

ותאמר השלום ומרי הרג אדניו :
 וישא פניו אל החלון ויאמר מואתו
 מי וישקיפו אליו שנים שלשה
 סריסים ויאמר שמטוהו ושמטוהו
 וזו מדמה אל הקיר ואל הסוסים
 וירמסנה : ויבא ויאכל וישת ויאמר
 פקדו נא ארני הארוורה הזאת
 וקברוה כי בת מלך היא : וילכו
 לקברה ולא מצאו נה כי אס
 הנלגלת והרגלים וכפות הירוס :
 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה
 הוצא אשר דבר ביד עבדו אליהו
 חתשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו
 הכלבים את בשר אוזבל :
 והיתה וחת נבלת אוזבל כדמן על פני
 השדה בחלק יזרעאל אשר לא
 יאמרו זאת אוזבל :
 ולאחאב שבעים בניו בשמרון
 ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון
 אל שרי יזרעאל הזקנים ואל
 האמנים אחאב לאמר : ועתה
 בכא הספר הזה אליכם ואחכם בני
 אדניכם ואתכם הרכב והסוסים
 ועיר מבצר ותקשק : וראיתם הטוב
 וחישר מבני אדניכם ושמטם על
 פסא אביו והלחמו על בית אדניכם :
 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני
 חמלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד
 ה אנחנו וישלח אשר על הבית ואשר
 על העיר וחזקנים והאמנים אל

duo in hinc omni
ch
prout
aspar
pro
paris
fat
accipit
partly

לה

והיתה

ק

מתדבר

והוא

הוא

הוא

הוא

יהוה : לאמר עבדיך אנחנו וכו'
 אשר תאמר אלינו נעשר לא
 נמלך איש הטוב בעיניך עשר :
 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר
 אס לי אתם ולקלו אתם שמעים
 קחו את ראשי אנשי בני אדניכם
 ובאו אלו כעת מחר יזרעאלה ובני
 המלך שבעים איש את גדולי העיר
 מגדלים אותם : והיו בכא הספר
 אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו
 שבעים איש ושימו ארד ראשיהם
 בירימים וישלחו אליו יזרעאלה : רלנו
 ויבא המלך אך ויגד לו לאמר הביאו
 ראשי בני המלך ויאמר שימו אותם
 שני צברים פתח השער עד הכקר :
 ויהי בכקר ויצא ויעמד ויאמר אל
 כל העם צדקים אתם הנה אני
 קשרתי על אדני ואהרגו ומי חקת
 את כל אלה : דעו אפוא כי לא
 יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר
 יהוה על בית אחאב ויהוה עשר
 את אשר דבר ביד עבדו אליהו :
 ויך יהוא את כל הנשארים לבית
 אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו
 ובהניו עד בלתו השאיר לו שריר :
 ויבא וילך שמרון הוא בית
 עקר הרעים בדרך : והוא מצא את
 אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי
 אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד
 לשלום בני המלך ובני הנבירה :
 ויאמר

חכר

וי

כ

למ

למ

למ

למ

וַיֹּאמֶר תַּפְשׂוּם הַיּוֹם וַיִּתְּפְשׂוּם חַיִּים
וַיִּשְׁחַטּוּם אֶל-בּוֹר בַּיִת עֶקֶד אַרְבַּעַיִם
וּשְׁנַיִם אִישׁ וְלֹא הִשְׁאִיר אִישׁ מֵהֶם:

וַיֵּלֶךְ מֶשֶׁם וַיִּמְצֵא אֶת-יְהוֹנָדָב
טו בֶן-דָּכָן לְקִרְיָתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵי הַיֵּשׁ אֲרִי לְבַכְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי
לָבָבִי עִם-לְבַבְךָ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב וַיֵּשׁ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶת-יְדָיָךְ וַיִּתֵּן רִירוֹ וַיַּעֲלֵהוּ
אֱלֹהֵי אֵל הַמֶּרְפֶּכֶת: וַיֹּאמֶר לְכֵה
אִתִּי וְדַאֲרֵה בְּקִנְיַתִּי לַיהוָה וַיִּרְכְּבוּ
אֹתוֹ בְּרִכְבּוֹ: וַיָּבֹא שְׁמֶרֶז וַיֵּךְ
אֶת-כָּל הַנְּשָׂאִים לְאַחַב בְּשֶׁמֶרֶז
עַד-חַשְׁמִידוֹ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

וַיִּקְבֹץ יְהוָה אֶת-כָּל-הָעָם וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אַחַב עֶבֶד אֶת-הַכְּעַל מַעַט
וְהוּא יַעֲבֹדֵנוּ הַרְבֵּה:

וַעֲתָה כָל-נְבִיאֵי הַכְּעַל כָּל-עַבְדֵי
זָכַל-כְּהַנְיֹו קְרָאוּ אֱלֹהֵי אִישׁ אֶל-יַעֲקֹד
כִּי זָכַח גְּדוֹל לִי לַכְּעַל כָּל-אֲשֶׁר-
יַעֲקֹד לֹא יִחִיָּה וַיְהוּא עֹשֶׂה בְּעַקְבָּה

לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת-עַבְדֵי הַכְּעַל:
וַיֹּאמֶר יְהוָה קְדָשׁוּ עֲצָרָה לַכְּעַל
וַיִּקְרָאוּ: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּכָל-יִשְׂרָאֵל
וַיָּבֹאוּ כָל-עַבְדֵי הַכְּעַל וְלֹא-נִשְׂאָר
אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-בָא וַיָּבֹאוּ בַיִת הַכְּעַל

וַיִּמְלֵא בַיִת הַכְּעַל פֶּה-לְפֶה:
וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרֵי-עַל-הַמִּלְחָמָה הוֹצֵא
לְבוֹשׁ לְכָל עַבְדֵי הַכְּעַל וַיֵּצֵא לְהֵם
חֲמִלְבוֹשׁ: וַיָּבֹא יְהוָה וַיְהוֹנָדָב בֶּן-

רִכָּב בַּיִת הַכְּעַל וַיֹּאמֶר לְעַבְדֵי הַכְּעַל
חַפְשׂוּ וְרָאוּ פֶן-יִשְׁפֹּחַ עִמָּכֶם מֵעַבְדֵי
יְהוָה כִּי אִם-עַבְדֵי הַכְּעַל לְבָרֶם:

וַיָּבֹאוּ לַעֲשׂוֹת זָכָיִים וְעֵלּוֹת וַיְהוּא
שֵׁם-לוֹ בַּחוּץ שְׁמֵנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר
הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִמְלֵט מִן-הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עֲלֵי-יְדֵיכֶם נַפְשׁוֹ
תַּחַת נַפְשׁוֹ: וַיְחִי בְּכַלְתּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּת
הַעֲלָח וַיֹּאמֶר יְהוָה לְרָצִים וְלִשְׁלִישִׁים
בָּאוּ הַכּוֹס אִישׁ אֶל-יֵצֵא וַיָּפּוּס לְפִי
חָרָב וַיִּשְׁלַכוּ הָרָצִים וְהַשְּׁלִישִׁים
וַיִּלְכוּ עַד-עִיר בַּיִת הַכְּעַל: וַיֵּצֵאוּ
אֶת-מַצְבוֹת בַּיִת-הַכְּעַל וַיִּשְׂרְפוּהָ:

וַיִּתְּצוּ אֶת-מַצְבַּת הַכְּעַל וַיִּתְּצוּ אֶת-
בַּיִת הַכְּעַל וַיִּשְׁמְחוּ לְמַחְרָאוֹת עַד-
חַיִּים: וַיִּשְׁמַד יְהוָה אֶת-הַכְּעַל

מִיִּשְׂרָאֵל: רֵק חֲטָאֵי יַרְבְּעָם בֶּן-
נֹכַח אֲשֶׁר חֲטָאֵהוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא-
סָר וַיְהוּא מֵאַחֲרֵיהֶם עַגְלֵי הַזֶּהָב
אֲשֶׁר בַּיִת-אֵל וְאֲשֶׁר בְּדָן:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוָה יֵעַן אֲשֶׁר-
לִי חֲטִיבֹת לַעֲשׂוֹת חַיִּים בְּעֵינַי כָּל-
אֲשֶׁר בְּלִבִּי עֲשִׂיתִי לְבִירַת אַחַב
בְּנֵי רַבְעִים יֹשְׁבוּ לָךְ עַד-כִּסֵּא
יִשְׂרָאֵל: וַיְהוּא לֹא שָׁמַד לְלִכְרַת
בְּתוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-
לְבָבוֹ לֹא סָר מֵעַל חַטָּאוֹת יַרְבְּעָם
אֲשֶׁר חֲטָאֵהוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל: בַּיָּמִים
הָהֵם חָחַל יְהוָה לְקַצֹּרֵת בְּיִשְׂרָאֵל

וַיִּכַּס חוּזָאֵל בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל: מִן-

Scrutinium

*dimis
lame
253
כתיב
כתיב
ק*

fol. 410 verso

*Copie fidèle
française
1898*

ותבוא דרך מבוא תפוסים בית
 המלך ותומת שם ויכרת יהוידע את
 הכרית בין יהוה ובין המלך ובין
 העם להנות לעם ליהוה ובין המלך
 ובין העם ויבאו כל עם הארץ בית
 הפעל ויתצחו את מונבתו ואר
 צלמו שברו היטב ואר מתן כהן
 הפעל הרגו לפני אמונתות ושם
 הכהן פקדת על בית יהוה ויקח את
 שרי המאות ואת הכריות ואת הרצים
 ואת כל עם הארץ וירדו את המלך
 מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים
 בית המלך וישב על כסא המלכים:
 ב וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה
 ואת עת ליהוה המיתו בחרב בית
 המלך מלך: כן שבע שנים יהואש
 במלכו: יב בשנת שבע
 ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה
 מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר
 שבע: ויעש יהואש הישר בעיני
 יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע
 הכהן: רק הנמות לא סרו עוד
 העם מונבים ומקטרים בכמורת:
 יח ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף
 הקדשים אשר יבא בית יהוה כסף
 עובר איש כסף נפשות ערבו כל
 כסף אשר יעלה על לב איש להבוא
 בית יהוה: יקחו להם הכהנים
 איש מאת מכרו והם יחזקו את ברוך
 הבית לכל אשר ימצא שם ברוך:

ויהי בשנת עשרים ושלוש
 שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים
 את ברוך הבית: ויקרא המלך
 יהואש ליהוידע הכהן
 ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם
 מהזקים את ברוך הבית ועתה אל
 תקחו כסף מאת מכריכם כי לברוך
 הבית תתנהו: ויאתו הכהנים
 לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי
 חזק את ברוך הבית: ויקח יהוידע
 הכהן ארון אחד ויקב חר ברלתו
 ויתן אתו אצל המזבח בלמין כבא מימין
 איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים
 שמרי הסף את כל הכסף המובא
 בית יהוה: ויהי כראותם כי רב
 הכסף בארון ויעל ספר המלך
 והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף
 הנמצא בית יהוה: ונתנו
 את הכסף המתכן על יד עשי
 המלאכה הבקדים בית יהוה ויציאחו
 לחרשי העץ ולבנים העשים
 ביר יהוה: ולגדרים ולחצבי
 האבן ולקנורת עצים ואבני מחצב
 לחזק את ברוך בית יהוה ולכל אשר
 יצא על הבית לחזקה ואך לא ועשת
 ביר יהוה ספות כסף מזמרות
 מזרקות חצרות כל כלי זהב וכלי
 כסף מן הכסף המובא בית יהוה:
 כן לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו
 את בית יהוה: ולא יתשבו את

a nosis sibi
 זכר עפר
 per hunc fuit
 de quo ecclesiam
 aequi euasit

הכר
 זכר עפר

expensam a
 expensam a
 דוד
 Paul in Bala
 P. sectione P

ק בדר
 Mem 77
 inq. Commentarij
 lapides expensam

fulvus

קב
 Spasfer

Sancti barth

leudo
 opibus
 prochi
 77

Himat 77
 Paphos Rima 77

Benjamin

תל קל
deprobaty ca

חֲאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף עַל־
 זָדָם לְתַרְתֵּי לַעֲשׂוֹי הַמֶּלֶךְ אֲכָרָה כִּי
 בְּאֵמֶנָה הֵם עֹשִׂים׃ כֶּסֶף אֲשֶׁם וּכְסֶף
 חֲטָאוֹת לֹא יוּבֵא בֵּית יְהוָה לִכְתָּנִים
 יִהְיוּ׃ אִזּוּ יַעֲלֶה חֹזֶאֱל
 מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּלְחֶם עַל־נֶת וַיִּלְכְּדָהּ
 וַיֵּשֶׁם חֹזֶאֱל פְּנֵיו לַעֲלוֹת עַל־יְרוּשָׁלַם
 וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶת־
 כָּל־הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר־הִקְדִּישׁוּ
 יְהוֹשָׁפָט וַיְהוּדִים וַאֲחֻזִּיהוּ אֲבֹתָיו
 מִלְּכֵי יְהוּדָה וְאֶת־קִדְשׁוֹ וְאֶת־כָּל־
 הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֶצְרוֹת בֵּית־יְהוָה
 וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְחֹזֶאֱל מֶלֶךְ
 כ אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלַם וַיִּתֵּר
 דְּבָרָיו יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְוֵא־
 הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיִּקְמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ
 קֶשֶׁר וַיִּכּוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֵּית מִלָּא הַיָּרֵד
 סָלָא׃ וַיִּזְכָּר בֶּן־שִׁמְעֵת וַיְהוֹזִכֵר
 בֶּן־שֹׁמֵר עֲבָדָיו חֲבָהוּ וַיֹּמְרוּ וַיִּקְבְּרוּ
 אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דוֹד וַיִּמְלֶךְ
 אֲמַצְיָה בֶּן־תַּחְתָּיו׃ יג
 בְּשַׁנַּת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ
 בֶּן־אֲחֻזִּיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יְהוֹאָחָז
 בֶּן־יְהוֹאָשׁ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שִׁבְעַת
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
 יְהוָה וַיִּלְךְ אַחַר חֲטָאוֹת יְרֻבְעָם בֶּן־
 נְבַט אֲשֶׁר־חֲחַטִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־
 סָר מִמֶּנָּח׃ וַיַּחַד אִף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
 וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֹזֶאֱל מֶלֶךְ־אֲרָם וּבְיַד

delect

q

כ

in defectu Sella

lacher

בֶּן־הַרְדֵּי בֶן־חֹזֶאֱל כָּל־הַיָּמִים׃ וַיַּחַל
 יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵי
 יְהוָה כִּי רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי־
 לַחַץ אַתֶּם מֶלֶךְ אֲרָם׃ וַיִּתֵּן יְהוָה
 לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיִּצְאוּ מִתַּחַת יַד־
 אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶחְלֵיהֶם
 כְּתַמּוֹר־שְׁלֹשׁוֹם׃ אַךְ לֹא־סָרוּ
 מִחֲטָאוֹת בֵּית־יְרֻבְעָם אֲשֶׁר־חֲחַטִּיא
 אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּהַ הַלֵּךְ וּגַם הֲאִשְׁרָה
 עִמָּהּ בְּשִׁמְרוֹן׃ כִּי לֹא הִשְׁאִיר
 לְיְהוֹאָחָז עֵם כִּי אִם־חֲמִשִּׁים פְּרָשִׁים
 וְעֶשְׂרֵה רֶכֶב וְעֶשְׂרֵת אֲלָפוֹת רַגְלִי
 כִּי אֲנָדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּשְׁמַם בְּעַפְרָיִם
 לְדָשׁוּ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הַלְוֵא־הֵם כְּתוּבִים
 עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ
 בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְלֶךְ יוֹאָשׁ בֶּן־תַּחְתָּיו׃
 בְּשַׁנַּת שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַע שָׁנָה
 לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יְהוֹאָשׁ בֶּן־
 יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שִׁשׁ
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 לֹא סָר מִכָּל־חֲטָאוֹת יְרֻבְעָם בֶּן־
 נְבַט אֲשֶׁר־חֲחַטִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּהַ
 הַלֵּךְ׃ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נָלַח עִם
 אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַלְוֵא־הֵם
 כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם־
 אֲבֹתָיו וַיְרַכְעֵם יֹשֵׁב עַל־בְּסֹאֵל וַיִּקְבְּרוּ
 יוֹאָשׁ

מלכים ב פסוק יד
לרוב פסוק יד

מלכים ב רמה

וַיֹּאֶשׁ בְּשִׁמְרוֹן עִם מַלְכוּת יִשְׂרָאֵל :
וְאֵלּוּשָׁע חָלַה אֶת חֵלּוֹ
אֲשֶׁר וּמֹת בֶּן וַיֵּרֵד אֵלָיו וַיֹּאֶשׁ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֶךְ עַל פָּנָיו וַיֹּאמֶר אֲבִי
אָבִי רֵכֶב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו : וַיֹּאמֶר
לוֹ אֵלּוּשָׁע קַח קֶשֶׁר וַחֲצִים וַיִּקַּח
יְהוֹאָשׁ אֵלָיו קֶשֶׁת וַחֲצִים : וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל הֲרַכְכְּ יָדְךָ עַל־הַקֶּשֶׁת
וַיִּרְכֶּב יָדוֹ וַיִּשֶׂם אֵלּוּשָׁע יָדָיו עַל יְדֵי
הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר פָּתַח הַחֲלוֹן קַדְמָה
וַיִּפְתַּח וַיֹּאמֶר אֵלּוּשָׁע יִרְהוּיֹר וַיֹּאמֶר
חַץ תְּשׁוּעָה לַיהוָה וַחֵץ תְּשׁוּעָה
בְּאָרֶם וְהַבֵּית אֶת אָרֶם בְּאַפְּךָ עַד־
בְּלָרָה : וַיֹּאמֶר קַח הַחֲצִים וַיִּקַּח
וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הֵךְ אֶרְצָה
יָדְךָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים וַיַּעַמְד :
וַיִּקְצַץ עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
לְהַכֹּזֵר חַמֵּשׁ אִוֶּשֶׁשׁ פַּעֲמִים אִן
הַבַּיִת אֶת אָרֶם עַד בְּלָרָה וְעָתָה
שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים תִּכַּח אֶת אָרֶם :
וַיֹּמְרָ אֵלּוּשָׁע וַיַּקְבְּרֵהוּ וַגְּרֹדֵי
מוֹאֵב וּבָאוּ בְּאֶרֶץ בֶּאֱשֶׁנָּה :
וַיְהִי חַמֵּשׁ קִבְרִים אִישׁ וַהֲנִה רָאוּ אֶת
הַגְּרֹד וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקִבְרֵי
אֵלּוּשָׁע וַיִּלֵּךְ וַיָּנֹעַ חָאִישׁ בְּעִמְמוֹרָה
אֵלּוּשָׁע וַיְהִי וַיִּקַּם עַל־רַגְלָיו :
וַחֲזַל מֶלֶךְ אָרֶם לַחֵץ אֶת יִשְׂרָאֵל
כִּי יָמָו יְהוֹאָחָז :
וַיִּחַן יְהוָה אֶת־ם וַיַּרְחֲמֵם וַיַּפֵּן אֲלֵיהֶם
לִמְעַן בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹתָם וַיַּחֲקַ

וַיַּעֲקֹב וְלֹא אָבָה הִשְׁחִיתוֹ וְלֹא־
הִשְׁלִיכֵם מֵעַד פָּנָיו עַד עָתָה : וַיָּמָת
חֲזַל מֶלֶךְ אָרֶם וַיִּמְלֹךְ בֶּן־הַדָּר
בֶּנֶן תַּחְתָּיו : וַיֹּשֶׁב יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז כֶּחֵן
וַיִּקַּח אֶת־הָעָרִים מִיַּד בֶּן־הַדָּר בֶּן־
חֲזַל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אֲבִיו
בְּמִלְחָמָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים תִּכְחוּ וַיֹּאֶשׁ
וַיֹּשֶׁב אֶת־עָרֵי יִשְׂרָאֵל : יד
בְּשִׁנְיֹת שָׁתַּיִם לַיֹּאֶשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲמָצִיָּהוּ בֶן־יְהוֹאֶשׁ
מֶלֶךְ יְהוּדָה : בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ
שָׁנָה הָיָה בְּמִלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְתַשְׁעֵי
שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ
יְהוּעֲדִין מִבִּירוּשָׁלַם : וַיַּעַשׂ הָיִשְׂרָאֵל יָתִיר וְיָד
בְּעֵינָיו יְהוָה רַק לֹא כָּדֹד אֲבִיו כְּכֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָשׁ אֲבִיו עֲשָׂה : רָק
הַכַּמּוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מִזְבְּחֵי
וּמִקְטָרִים בְּבִמְזֹרָה : וַיְהִי כֹאֲשֶׁר ח
חִזְקָה הַמְּמַלְכָה בִּירוֹ וַיָּד אֶת־עַבְדָּיו
הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אֲבִיו : וְאֶת־
בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא הִמִּית כְּכַתוּב בַּסֵּפֶר
תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
לֹא יוֹמְתוּ אֲבוֹת עַל־בְּנָיִם וּבְנָיִם לֹא־
יוֹמְתוּ עַל־אֲבוֹת כִּי אִם־אִישׁ בְּחַטָּאוֹ
יָמוּת : חוּא תִּכַּח אֶת אָדָם בְּגֵי־יָמָת
הַמַּלְחָה עֶשְׂרֵת אַלְפִים וּתַפֵּשׂ אֶת־ו
הִסְלַע בְּמִלְחָמָה וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ מ ל
וַקְתֹּאֵר עַד חַיִּים הָיָה : ק
אִן שְׁלַח אֲמָצִיָּה מַלְאָכִים אֶל־
יְהוֹאֶשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז בֶּן־יְהוָה מֶלֶךְ

Apperben

ויחיי אמציהו בן יואש מלך יהודה
 וישלח יהואש בן יהואחז מלך
 אמציהו מלך יהודה לאמר החוח
 אשר בלבנון שלח אל הארו אשר
 בלבנון לאמר הנה את בתיך לבני
 לאשר ותעבר חית השרה אשר
 בלבנון ותרמס את החוח : הבה
 הכית את ארום וצשאך לבך הכבד
 ושכ כביתך ולמה תתגרה ברע
 ונמלתה אתה ויהודה עמך : ולא
 שמע אמציהו ויעל יהואש מלך
 ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו
 מלך יהודה כביר שמש אשר
 ליהודה : ויבנף יהודה לפני ישראל
 וינסו איש לאהלו : ואת אמציהו
 מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו
 תפש יהואש מלך ישראל בבית
 שמש ויבאו ירושלים ויפרץ בחומת
 ירושלים בשער אפרים עד שער
 הפנה ארבע מאות אמה : ולקח את
 כל הוחב ותבסף ואת כל הכלים
 הנמצאים בית יהוה ובאוצרות
 בית המלך ואת בני התערבות וישב
 שמונה : ויתר דברי יהואש אשר
 עשה וגבורתו ואשר נלחם עם
 אמציהו מלך יהודה הלוא הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל : וישכב יהואש עם אבתו
 ויקבר בשמדון עם מלכי ישראל
 וימלך ירבעם בנו תחתיו :

Carduus spin
 Cedrus
 betha
 epulans
 leuauu
 p... m...
 pr... M...
 m...
 v. den...
 was capt
 ויבא
 ק
 Angel
 obsid...
 t...
 10
 92

ויחיי אמציהו בן יואש מלך יהודה
 אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך
 ישראל חמש עשרה שנה ויתר דברי
 אמציהו הלוא הם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי יהודה : ויקשרו
 עליו קשר בירושלם וינס לכישר
 וישלחו אחריו לכישה ומיתתו שם :
 וישאו אתו על הפוסים ויקבר
 בירושלם עם אבתו בעיר דוד :
 ויקחו כל עם יהודה את עוריה והוא
 בן שש עשרה שנה וימלכו אתו
 תחת אביו אמציהו : תוא כנה את
 אילת וישבה ליהודה אחרי שכר
 המלך עם אבתו :
 בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו
 בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם
 בן יואש מלך ישראל בשמדון
 ארבעים ואחת שנה : ויעש הרע
 בעיני יהוה לא סר מכל חטאות
 ירבעם בן נבט אשר החטיא את
 ישראל : הוא השיב אר-נבול
 ישראל מלכוא חמת עד ים הערב
 כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר
 ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא
 אשר מנת התפר : כי ראה יהוה
 אר-עני ישראל מרה מאד ואפס
 עצור ואפס עוזב ואין עזר לישראל :
 ולא דבר יהוה למחות את
 שם ישראל מתחת השמים וישועם
 ביד ירבעם בן יואש : ויתר
 דברי

דברי ירבעם וכל אשר עשה
 ונבחרתו אשר נלחם ואשר השיב
 את דמשק ואת חמרת ליהודה
 בישראל הלווא הם כתובים על-
 ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 וישבב ירבעם עם אבתיו עם מלכי
 ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו:
 טו בשנת עשרים ושבע
 שנה לירבעם מלך ישראל מלך
 עוריה בן אמציה מלך יהודה: בן-
 שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים
 ושתים שנה מלך בירושלם ושם
 אמו וכליהו מירושלם: ויעש
 הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
 אמציהו אביו: רק הנמור לא-
 סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 בנמור: ויננע יהוה את המלך
 ויהי מצורע עד יום מתו וישב בבית
 החפשייר ויותם בן חמלך על-
 הכית שפט את עם הארץ: ויתר
 דברי עוריהו וכל אשר עשה הלווא
 הם כתובים על-ספר דברי הימים
 למלכי יהודה: וישבב עוריה
 עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו
 בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו:
 בשנת שלשים ושמונה
 שנה לעוריהו מלך יהודה מלך
 זכריהו בן ירבעם על ישראל
 בשמרון ששה חדשים: ויעש הרע
 בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא

סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר
 החטיא את ישראל: ויקשר עליו
 שלם בן יבש ויבחו קבל עם ומיתתו
 וימלך תחתיו: ויתר דברי זכריה
 הנם כתובים על-ספר דברי הימים
 למלכי ישראל: הוא דבר יהוה
 אשר דבר אר-יחוא לאמר בני
 רביעים ישבו לך על-כסא ישראל
 ויחיקו:

שלום בן יבש מלך בשנת שלשים
 ותשלע שנה לעזיה מלך יהודה
 וימלך ירח ימים בשמרון: ויעל
 מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון
 ויך את שלום בן יבש בשמרון
 ומיתתו וימלך תחתיו: ויתר דברי
 שלום וקשרו אשר קשר הנם
 כתובים על-ספר דברי הימים
 למלכי ישראל:

או יבד מנחם את חפסח ואת כל-
 אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי
 לא פתח ויך את כר-החרותית
 בקע: בשנת שלשים ותשלע
 שנה לעזריה מלך יהודה מלך
 מנחם בן גדי על ישראל עשר
 שנים בשמרון: ויעש הרע
 בעיני יהוה לא-סר מעל הטאור
 ירבעם בן נבט אשר החטיא את-
 ישראל כל ימיו: בא פול מלך-
 אשור על הארץ ויתן מנחם לפור-
 אלף ככר כסף לחיור ידיו אתו

*Coram pupul
 accept. 4 p 7
 Coram 4 p 7*

aromat

*fragmentary
 14611*

*Libertatis
 Solensis*

ב לחחויק הממלכה בידו: ויצא מנחם
 את הכסף על ישראל על כל גבורי
 החיל לתת למלך אשור חמשים
 שקלים כסף לאיש אחר וישב מלך
 אשור ולא עמד שם בארץ: ויתר
 דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא
 הם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי ישראל: וישכב מנחם עם
 אבתיו ומלך פקחיה בנו תחתיו:
 בשנת חמשים שנה לעזריה
 מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם
 על ישראל בשמרון שנתים:
 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
 מחטאות ירבעם בן נבט אשר
 החטיא את ישראל: ויקשר עליו
 פקח בן דמליהו שלישו ויכהו
 חמלך בשמרון בארמון בית מלך את
 ארנב נאת הארזיה ועמו חמשים
 איש מבני גלעדיים וימתהו ומלך
 תחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל
 אשר עשה הנם כתובים על
 ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 בשנת חמשים ושתים שנה
 לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן
 דמליהו על ישראל בשמרון עשרים
 שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא
 סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר
 החטיא את ישראל:
 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת
 פלאסר מלך אשור ויקח את עיון

בה

Haar. Novaku

חמלך

ק

Theophylactus

ואת אכל בית מעכה ואת ינוח
 ואת קדש ואת חצור ואת הנלעל
 ואת הנלילה כל ארץ נפתלי ויגלם
 אשורה: ויקשר קשר הושע בן
 אלרה על פקח בן דמליהו ויכהו
 וימיתהו ומלך תחתיו בשנת עשרים
 ליותם בן עזיה: ויתר דברי פקח
 וכל אשר עשה הנם כתובים על
 ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 בשנת שנים לפקח בן דמליהו
 מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו
 מלך יהודה: בן עשרים וחמש
 שנה היה במלכו ויש עשרה שנה
 מלך בירושלם ושם אמו ירושא
 ברא צדוק: ויעש הישר בעיני
 יהוה ככל אשר עשר עזיהו אביו
 עשרה: דק הבמות לא סר עור ל
 העם מזבחים ומקשרים בבמות הוא
 בנה את שער בית יהוה העליון:
 ויתר דברי יותם וכל אשר
 עשה הלוא הם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי יהודה:
 בימים ההם החל יהוה לתשלית
 ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח
 בן דמליהו: וישכב יותם עם
 אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
 אביו ומלך אחז בנו תחתיו:
 בשנת שבע עשרה
 שנה לפקח בן דמליהו מלך אחז
 בן יותם מלך יהודה: בן עשרים
 שנה

והוא

ל

והוא

ל

יו

שנה

שנה אחו במלכו ושש עשרה שנה
 מלך בירושלם ולא עשרה הישר
 בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו :
 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו
 העביר באש כתעבות הגוים אשר
 חורש יהוה אתם מפני בני ישראל :
 ויחבה ויקטר בכמות ועל הנבעות
 ותחת כל עץ רענן : או יעלה רצק
 מלך ארם ופקח בן דמליהו מלך
 ישראל וירושלם למלחמה ויצו
 על אחו ולא יכלו להלחם :
 בעת ההיא השיב רצק
 מלך ארם את אילת לארם
 וינשל את היהודים מאלוהי
 וארומים באו אילת וישבו שם עד
 היום הזה : וישלח אחו מלאכים
 אל הגלת פלטר מלך אשור לאמר
 עברך ובנה אני עלה יהושעני מכף
 מלך ארם ומכף מלך ישראל
 הקומים עלי : ויקח אחו את
 הכסף ואת הזהב הנמצא בית
 יהוה ובאצרות בית המלך וישלח
 למלך אשור שחר : וישמע אליו
 מלך אשור ויעל מלך אשור אל
 דמשק ויתפשטה זיגלה קיריה ואת
 רצין המירת : וילך המלך אחו
 לקראת הגלת פלאטר מלך אשור
 דומשק וירא את המזבח אשר
 בדמשק וישלח המלך אחו אל
 אוריה הכהן את דמות המזבח ואת

תבניתו לכל מעשהו : ויבן אוריה
 חכהו את המזבח ככל אשר שלח
 המלך אחו מדמשק כן עשה אוריה :
 חכהו עד בוא המלך אחו מדמשק :
 ויבא המלך מדמשק וירא המלך
 את המזבח ויקרב המלך על
 המזבח ויעל עליו : ויתחזק
 ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך
 את נסכו ויזרק את דם השלמים
 אשר לו על המזבח : ואת המזבח
 הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב
 מאת פני הבית מבין המזבח ומבין
 בית יהוה ויתן אתו על ערך המזבח
 צפונה : ויצוהו המלך אחו את
 אוריה הכהן לאמר על המזבח
 תגדול הקטר את עלת הבקר ואת
 מנחת הערב ואת עלת המלך ואת
 מנחתו ואת עלת כל עם הארץ
 ומנחתם ונספיהם וכל דם עלה
 וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח
 הנחשר יהיה לו לבקר : ויעש
 אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך
 אחו : ויקצץ המלך אחו את
 המסגרות הסכנות ויסר מעליהם
 ואת תפיר ואת היס תוריד מעל יתור
 הבקר הנחשר אשר תחתיה ויתן
 אתו על מצפת אכנים : ואת
 מיסך השבת אשר בנו בבית ואת
 מבוא המלך החיצונה הסב בית
 יהוה מפני מלך אשור : ויתר דברי

tracant sup
 clamarat fohio
 laterem
 paumantm
 Straue 937
 mutach Sabbath
 toymen Sabbath
 tepet 937

אחז אשר עשה הלוואה הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
 כ וישכב אחז עם אבתיו ויקבר
 עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו
 בנו תחתיו: *ויהי אחז*
 בשנת שתים עשרה לאחז מלך
 יהודה מלך חושע בן אלה בשמרון *1810*
 על ישראל תשע שנים: ויעש הרע
 בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל
 אשר היו לפניו: עליו עלה
 שלמנאסר מלך אשור ויהי לו חושע
 עבד וישב לו מנחה: *והוא*
 מלך אשור בחושע קשר אשר שלח
 מלאכים אל סווא מלך מצרים ולא
 העלה מנחה למלך אשור כשנה
 בשנה ויעצרוהו מלך אשור ויאסרתו
 בירת כלא: *ויעל מלך אשור*
 בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עלה
 שלש שנים: כשנת התשיעית
 לחושע לכד מלך אשור את
 שמרון ויגל את ישראל אשורח
 וישב אותם בתלח ובחבור נהר
 חזון וערי מדי: *ויהי*
 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה
 אלהיהם המעלה אתם מארץ
 מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים
 ויוראו אלהים אחרים: *וילכו*
 חזונים אשר חורש יהוה מפני בני
 ישראל ומלכי ישראל אשר עשו:
 ויחטאו בני ישראל דברים
 להכעיסו:

אשר לא כן על יהוה אלהיהם
 ויבנו להם במזות בכל עריהם
 ממגדל נזארים עד עיר מבצר:
 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל
 גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן:
 ויקטרו שם בכל במזות כגוים
 אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו
 דברים רעים להכעיס את יהוה:
 ויעבדו חגללים אשר אמר יהוה
 להם לא תעשו את הדבר הזה:
 ויער יהוה בישראל וביהודא כיר
 כרל נביאו כל חוזה לאמר שבו
 מירכיכם הרעים ושמרו מצותי
 חקותי ככל חתורה אשר צויתי
 את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם
 ביד עבדי הנביאים: ולא שמעו
 ויקשו את ערפם כערף אבתם אשר
 לא האמינו ביהוה אלהיהם:
 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר
 כרת את אבתם ואת ערותיו אשר
 העיד בם וילכו אחרי ההבל ויחבלו
 ואחרי חזונים אשר סביבתם אשר
 צוה יהוה אתם לבלתי עשות כחם:
 ויעזבו את כל מצות יהוה
 אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים
 ענלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל
 צבא השמים ויעבדו את הכעל:
 ויעבדו את בנייהם ואת כגותיהם
 באש ויקסמו קסמים וינחשו
 ויתמכרו לעשורת הרע בעיני יהוה
 להכעיסו:

que in tel a pte u cales
 & p m p vid qm Alce fol 130

1810

1811

1812

1813

1814

1815

1816

1817

1818

1819

מלכים ב

רמח

להכעיסו : ויתאנף יהוה מאד
בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר
דק שכט יהודה לבדו : גם יהודה
לא שמר את מצות יהוה אלהיהם
וילכו בחקות ישראל אשר עשו :

ויהא ישראל ככל דרע ישראל
ויענם ויתנם ביד שוסים עד אשר
חשליכם מפניו : כי קרע ישראל
מעל בית דוד ומליכו את ירבעם
בן נבט וירא ירבעם את ישראל

מאחרי יהוה והחטיאם השאר
גדוליה : וילכו בני ישראל ככל
חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו
ממנה : עד אשר חסיר יהוה את
ישראל מעל פניו באשר דבר ביד

כל עבדיו הנכבאים ויגל ישראל
מעל אדמתו אשרה עד תיום הזה :
ויבא מלך אשור מכבל ומפותרה
ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי

שמרון וישבו בעריה :
ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו
את יהוה וישלח יהוה בהם אר
תאריות ויתיו הרגים בהם :

ויאמרו למלך אשור לאמר תנזים
אשר הגלית ותושב בערי שמרון
לא ידעו ארן משפט אלהי הארץ
וישלח בהם ארן האריות והנם
ממיתים אותם באשר אינם ידעים
את משפט אלהי הארץ :

ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה
אחד מהכהנים אשר הגליתם משם
וילכו וישבו שם וידם את משפט
אלהי הארץ : ויבא אחד מהכהנים
אשר הגלו משמרון וישב בבית אל

ויהי מורר אתם איך יראו את
יהוה : ויהיו עשים גזוי אלהיו
ויניחו בבית הבמורת אשר עשו
השמרנים גזוי גזוי בערוהם אשר הם

ישבים שם : ואנשי כבל עשו את
סכות בנות ואנשי בורת עשו את
נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא :

והעוים עשו נכחן וארן תרתק זין רבתי
והספרוים שרפים את בניהם באש
לאדר מלך וענמלך אלה ספרוים : אלהי

ויהיו יראים את יהוה ויעשו לתם
מקצותם בתני במורת ויתיו עשים
לתם בבית הבמורת :

את יהוה חיו יראים ואת אלהיהם
חיו עבדים כמשפט תנזים אשר
הגלו אתם משם : עד תיום הזה
הם עשים כמשפטם חראשנים
אינם יראים את יהוה ואינם עשים
כחקתם וכמשפטם וכתורתם
וכמצות אשר צוה יהוה את בני
יעקב אשר שם שמו ישראל :

ויברת יהוה אתם ברות ויצום לה
לאמר לא תיראו אלהים אחרים
ולא תשתתוו להם ולא תעבדוהם
ולא תוכחולתם : כי אסאת

duccat est

ex parte
impetu
נדיק

M.P.

de nouel
ספרוים

ק

כ

כ

ק

לפי
השנים

כ

ל

יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו ואת החקים ואת המשפטים ותתורה והמצות אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל חיים ולא תיראו אלהים אחרים ותכרית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשוי ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשוי עד היום הזה יח לחושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו הוא הסור את הנמות ושבר את המצבת וכרת את האשרה וכרת נחש תנחשת אשר עשה משה בני ערתימים חתמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן ביחוד אלהי ישראל בשם ואחריו לא היה כמותו בכל מלכי

יהודה ואשר חיו לפניו וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה ויהי יהוה עמו בכל אשר יצא וישכיל וימרד במלך אשור ולא עברו הוא הכה את פלשתים עד ענה ואת זבוליה מפגל נוצרים עד עיר מבצר ויהי בשנת הרבעות למלך חזקיהו היא ה' נח השביעות לחושע בן אלה מלך ישראל שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליו וילכדה סקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיהו היא שנת תשע לחושע מלך ישראל נלכדה שמרון ויגל מלך אשור את ישראל אשרה וינחם כהלח וכחכור נהר צוזן וערי מדי על אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הנצרות ויתפשט וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלושים ככר זהב ויהי חזקיה את כל הכסף הנמצא ביהוה ותו

permi et nechastim

יהוה ובאצרות בית המלך : בעת
 ההוא קצץ חוקיה את דלתות היכל
 יהוה וארץ האמנור אשר צפה
 חוקיה מלך יהודה ויתנם למלך
 אשור : וישלח מלך אשור את
 תרתן וארבע רכסרים ואת רב
 שקה מן לכיש אל המלך חוקיהו
 בחור ככד ירושלים ויעלו ויבאו
 ירושלים ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת
 הפרכה העליונה אשר במסלול
 שדה כוכב : ויקראו אל המלך ויצא
 אליהם אליקים בן חלקיהו אשר
 על הבית ושבנה הספר ויואח בן
 אסף המזכיר : ויאמר אליהם
 רבשקה אמרו נא אל חוקיהו כה
 אמר המלך הגדול מלך אשור מה
 הבטחון הנה אשר בטחת : אמרת
 אך דבר שפתים עצה וגבורה
 למלחמה עתה על מי בטחת בני
 מרדת בני : עתה הנה בטחת לך
 על משענת הקנה הרצוף הנה על
 מצרים אשר יסמך איש עליו ובא
 בכפו ונקמה בן פרעה מלך מצרים
 לכל הכשחים עליו : וכי תאמרון
 אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא
 הוה אשר הסיר חוקיהו ארבע
 במותיו וארבע מזבחתיו ויאמר
 ליהודה ולירושלם לפני המזבח
 כה חורר משתחוו בירושלם : ועתה
 תתערב נא את אדני את מלך אשור

ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל
 לתת לך רכבים עליהם : ואיך
 תשיב את פני פחת אחר עבדי אדני
 הקטנים ותבטח לך על מצרים
 לרכב ולפרשים : עתה המכלעדי
 יהוה עליתי על המקום הזה
 להשחיתו יהוה אמר אלי עלה על
 הארץ הזאת והשחיתה : ויאמר
 אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח
 אל רבשקה דבר נא אל עבדיך
 ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר
 עמנו יהודית באזני העם אשר על
 החמה : ויאמר אליהם רבשקה
 העל אדניך ואליך שלחני אדני
 לדבר את הדברים האלה הלא על
 האנשים חושבים על החמה לאכל
 את חריהם ולשתות את שיניהם צואתם
 עמכם : ויעמד רבשקה ויקרא ק
 בקול גדול יהודית וידבר ויאמר מימי
 שמעו דבר המלך הגדול מלך רגליהם
 אשור : כה אמר המלך אל ישיא ק
 לכם חוקיהו כי לא יוכל להציל
 אתכם מידו : ואל יבטח אתכם
 חוקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו
 יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד
 מלך אשור : אל תשמעו אל
 חוקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו
 אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש
 גפנו ואיש תאנתו ושחו איש מיברו
 ער באו ולקחתי אתכם אל ארץ

*Et quomodo pater
 faciat ante me
 satraem
 mittam
 quando pater
 faciam
 an sine
 vult*

*Secundum
 vnam*

Sed et

*Confidero fecit
 High fac cum
 in vlt. lolo
 vlt. chimo. fol 44
 vlt. gant.*

בארצכם ארץ דגן ותירש ארץ לחם
 וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו
 ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו
 כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו
 החצל הצילו אלהי הגוים איש את
 ארצו מיד מלך אשור : איה אלהי
 חמת וארפד איה אלהי ספרנים הנע
 ועוה כי הצילו את שמרון מידי :
 לה מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו
 את ארצם מידי כי יציל יהוה את
 ירושלם מידי : והחרישו העם ולא
 ענו אתו דבר כי מצות המלך היא
 לאמר לא תענתו : ויבא אליקים
 בן חלקיה אשר על חבית ושכנא
 הספר ויזאח בן אסף הסופר אל
 חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את
 דברי רבשקה :
 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע
 את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית
 יהוה : וישלח את אליקים אשר
 על חבית ושכנא הסופר ואת זקני
 חכהנים מתבססים בשקים אר
 ישעיהו הנביא בן אמוץ : ויאמרו
 אליו כה אמר חזקיהו יום צרה
 ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו
 בנים ער משבר וכח אין לדה :
 אולי ישמע יהוה אלהיך את כל
 דברי רב שקר אשר שלחו מלך
 אשור : אדניו לחרף אלהים חי
 והוכיח בדברים אשר שמע יהוה

*incitavit eum
 dages, fu. 10. 16
 in 5. 1. 6
 107*

*blasphemia, fortuaria
 Spruie (2)
 ad part. fracturam*

אלהיך ונשאת תפלה בער השארית
 הנמצאה : ויבאו עבדי המלך
 חזקיהו אל ישעיהו : ויאמר להם
 ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם
 כה : אמר יהוה אל תירא מפני
 הדברים אשר שמעת אשר גזפו
 נערי מלך אשור אתי : הנני נתן בו
 רוח ושמע שמוערה ושכ לארצו
 והפלתיו בחרב בארצו : וישבר
 שקו וימצא את מלך אשור נלחם
 על לבנה כי שמע כי נסע מלכשו
 וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר
 חנה יצא להלחם אתך וישב וישלח
 מלאכים אל חזקיהו לאמרו :
 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה
 לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה
 בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם
 ביד מלך אשור : הנני אתה
 שמעת את אשר עשו מלכי אשור
 לכל הארצות להחרים ואתה
 תנצל : החצילו אתם אלהי הגוים
 אשר שחתו אבותי את גזון ואת
 חרון ורצף ובני ערן אשר בתל אשרו
 איו מלך חמת וממך ארפד ומלך
 לעיר ספרנים הנע ועוה : ויקח
 חזקיהו את הספרים מיד המלאכים
 ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשחו
 חזקיהו לפני יהוה :
 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר
 יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים
 אתה

110

111

ויהי הוא משתחוה בית נטרך
 אלהיו ואדרמלך ושראצר הכתו
 בחרב והמרה נמלטו ארץ אררט
 וימלך אסרחדן בנו תחתיו :
 ב בימים ההם חלה
 למות חזקיהו ויבא אליו ישעיהו בן
 אמון הנביא ויאמר אליו כה אמר
 יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא
 תחיה : ויסב את פניו אל הקיר
 ויתפלל אל יהוה לאמר : אנה
 יהוה זכר נא ארץ אשר התהלכתי
 לפניך באמת ובלבב שלם וחטוב
 בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול :
 ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכונה
 ודבר יהוה היה אליו לאמר : שוב
 ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה
 אמר יהוה אלהי דוד אבונך שמעתי
 את תפלתך ראיתי את דמעתך
 חנני רפא לך ביום השלישי תעלה
 בית יהוה : והוספתי עלי ימך
 חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור
 אצילך וארץ העיר הזאת וגנותי
 על העיר הזאת למעני ולמען דוד
 עבדי : ויאמר ישעיהו קחו רבלת
 תאנים ויקחו וישמו על השחן ויהי
 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות
 כה ורפא יהוה לי ועליתי ביום
 השלישי בית יהוה : ויאמר ישעיהו
 זה לך האות מארץ יהוה כי יעשה
 יהוה ארץ הדבר אשר דבר הלך

בניו

ק *qualitate
crept
10. ph. 60*

*anief. yodroch
חצר
medicum
an?*

ק

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

הצל עשר מעלורת אם ישוב עשר
 מעלורת : ויאמר יחזקיהו נקל
 לצל לנשות עשר מעלורת לא כי
 ישוב הצל אחרנית עשר מעלורת :
 ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב
 את הצל במעלורת אשר ירדח
 במעלות אהו אחרנית עשר מעלות
 בעת ההיא שלח בראדך בלארן
 בן בלארן מלך כבל ספרים ומנחה
 אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו :
 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את
 כל בית נכתה את הכסף ואת
 הזהב ואת המשמים ואת שמן
 הסוב ואת בית כליו ואת כל אשר כלקח
 נמצא באוצרתיו לא היה דבר אשר ולא
 לא הראם חזקיהו בביתו ובכר
 מסלתו : ויבא ישעיהו הנביא
 אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה
 אמרו האנשים האלה ומאן יבאו
 אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה
 באו מבבל : ויאמר מה ראו בביתך
 ויאמר חזקיהו את כל אשר בבית
 ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם
 באצרתיו : ויאמר ישעיהו אל
 חזקיהו שמע דבר יהוה :
 הנה ימים באים וגשא כל אשר
 כביתך ואשר אצרו אבותיך עד תיום
 הזה כבלה לא יותר דבר אמר יהוה
 ומבניך אשר יצאו ממך אשר
 תוליד יקח ותיו סריסים בחיכר
 מלך

an. vi. lo. gradly. vmbro

*leatn
hal
10
10
10*

*medic
10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

*10
10
10*

מלך בכל : ויאמר חזקיהו אל-
 ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת
 ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה
 ביום ויותר דברי חזקיהו וכל נבורתו
 ואשר עשה אר-הברכה ואת-
 התעלה ויבא את המים הערה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי יהודה : וישב חזקיהו עם-
 אבתי וימלך מנשה בנו תחתיו :
 כא בן שתים עשרה שנה מנשה
 במלכו וחמשים וחמש שנה מלך
 בירושלם ושם אמו הפצי-בה : ויעש
 הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים
 אשר חורש יהוה מפני בני ישראל :
 וישב ויבן את הכמור- אשר אבד
 חזקיהו אביו ויקם מזבחות לפעל
 ויעש אשרה כאשר עשה אחאב
 מלך ישראל וישתחו לכל צבא
 השמים ויעבד אתם : ובנה מזבחות
 כביר- יהוה אשר אמר יהוה
 בירושלם אשים את-שמי ויבן
 מזבחות לכל צבא השמים בשתי
 חצרות בית יהוה : והעביר את-בניו
 באש וענן ונחש ועשה אוב וידענים
 הרבה לעשות הרע בעיני יהוה
 לחכים : וישם את פסל האשרה
 אשר עשה בבית אשר אמר יהוה
 אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה
 ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי
 ישראל אשים את שמי לעולם : ולא

אסיף להניד רגל ישראל מן הארמה
 אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו
 לעשות בכל אשר צויתים ולכל-
 התורה אשר צוה אתם עבדי משה :
 ולא שמעו ויתע- מנשה לעשות
 את הרע מן הגוים אשר השמיד
 יהוה מפני בני ישראל וידבר יהוה
 ביר- עבדיו הנביאים לאמר : יען
 אשר עשה מנשה מלך יהודה
 התעבות האלה הרע מפל אשר-
 עשו האמרי אשר לפניו ונחטיא גם
 את יהודה בגלוליו :
 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל
 הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה
 אשר כל שמעו תצלנה שתי אוניו : שמעה
 ונמיתי על ירושלם את קו
 שמרון ואת משקלת בית אחאב
 ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה
 את הצלחת מטה וחפך על פניה :
 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים
 ביד איביהם והיו לבד ולמשסה
 לכל איביהם : יען אשר עשו את-
 הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן-
 היום אשר יצאו אנתם ממצרים
 ועד היום הזה : וגם דם נקי שפך
 מנשה הרבה מאד עד אשר מלא
 את ירושלם פה לפה לבר מחטאתו
 אשר חטיא את יהודה לעשות
 הרע בעיני יהוה : ויתר דברי מנשה
 וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא

Soduti fringens
erro
התעה

obambra
kinnive
fuit rex
הא?

Scutilla
החית

rapina
dunpust
הדף
שם

aby
peccat
quod peccat
fuit

הלוא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי יהודה : וישכב מנשה
 עם אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא
 וימלך אמון בנו תחתיו :
 בגן עשרים ושתים שנה אמון
 במלכו ושתים שנים מלך בירושלם
 ושם אמו משלמת בת חרוץ סך
 וטבה : ויעש הרע בעיני יהוה כאשר
 עשה מנשה אביו : וילך ככל הדרך
 אשר הלך אביו ויעבד את הגללים
 אשר עבד אביו וישתחו להם :
 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא
 הלך בדרך יהוה : ויקשרו עבדי
 אמון עליו וימיתו את המלך בביתו :
 ויד עם הארץ את כל הקשרים
 על המלך אמון ומליכו עם הארץ
 את יאשיהו בנו תחתיו : ויתר דברי
 אמון אשר עשה הלוא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי יהודה :
 ויקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך
 יאשיהו בנו תחתיו :
 כב בגן שמנה שנה
 יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה
 מלך בירושלם ושם אמו ירדה בת
 עדיה מבצקת : ויעש הישר בעיני
 יהוה וילך ככל דרך דוד אביו
 ולא סר ימין שמאור : ויהי
 בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו
 שלח המלך את שפן בן אצליהו בן
 משלם הספר בירי יהוה לאמר :

כ

כח

Beza

עלה אל חלקיהו הכהן הגדול
 ויתם את הכסף המובא בירי יהוה
 אשר אספו שמרי הסף מאת העם :
 ויתנה על יד עשי המלאכה ח
 המפקדים כבית יהוה ויתנו אתו
 לעשי המלאכה אשר בבית יהוה
 לחזק את ברוך הבית : לחרשים
 ולפנים ולגדרים ולקנורת עצים
 ואבני מחצב לחזק את הבית :
 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן
 על ידם כי באמונה הם עשים :
 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על
 שפן הספר ספר התורה מצאתו
 בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר
 אל שפן ויקראוהו : ויבא שפן הספר
 אל המלך וישב ארס המלך דבר
 ויאמר התיכו עבדיך ארס הכסף
 הנמצא בבית ויהנהו על יד עשי
 המלאכה המפקדים בירי יהוה :
 ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר
 נתן לי חלקיהו הכהן ויקראוהו שפן
 לפני המלך : ויהי כשמע המלך
 את דברי ספר התורה ויקרע את
 בגדיו : ויצו המלך את חלקיהו
 הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת
 עכבור בן מיכיר ואת שפן הספר
 ואת עשיהו עבד המלך לאמר : לבו
 דרשו ארס יהוה בעדו ובעד העם
 ובעד כרס יהודה על דברי הספר
 הנמצא הזה כי גדולה חמרת יהוה
 אשר

addition

אמר

ויתנו

ק

בית

ק

בית

ק

בית

ק

בית

ק

בית

ק

בית

ק

בית

ק

בית

ק

בית

ק

בית

ק

כ
מרה

ט

כ

accensa Mph

מלכים ב

רנכ

אשר היא נצתה בנו על אשר
לא שמעו אבותינו על דברי הספר
הזה לעשות ככל הכתוב עלינו:
וילך חלקיהו הכהן ואחיקם
ועכבור ושפן ועשה אל חלדו
הנביאה אשר שלם בן תקיה בן
חרחם שמר הנגדים והיא ישבת
בבית בירושלם במשנת וידברו אליה:
מחרש ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש אשר שלח
אתכם אלי: כה אמר יהוה הנני
מביא רעה אל המקום הזה ועל
ישביו את כר דברי הספר אשר
קרא מלך יהודה: תחת אשר
עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה
חמתי במקום הזה ולא תכבה:
ואל מלך יהודה השלח אתכם
לדרש ארץ יהוה כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
אשר שמעת: יעזרך לבבך
ותפנעו מפני יהוה בשמעה אשר
דברתי על המקום הזה ועל ישביו
להיות לשמה ולקללה ותקרע את
בגדיך ותכבה לפני וגם אנכי שמעתי
נאם יהוה: לכן חנני אספק אל
אבותיך ונאספת אל קברותיך בשלום
ולא תראינה עיניך בכל הרעה
אשר אני מביא על המקום
הזה וישבו את המלך דבר:

בג וישלח המלך ויאספו אליו
כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך
בית יהוה וכל איש יהודה וכל
ישבי ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם למקטן ועד
גדול ויקרא באזניהם את כל דברי
ספר הכרית הנמצא בבית יהוה:
ויעמד המלך על העמוד ויכרת את
הכרית לפני יהוה ללכת אחר יהוה
ולשמר מצותיו ואר עדותיו ואת
חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים
אר דברי הכרית הזאת הכתבים
על הספר הזה ויעמד כל העם
בבריה: ויצו המלך את חלקיהו
הכהן הגדול ואר כהני המשנה
ואר שמרי הסף להוציא מהכל
יהוה אר כל הכלים העשויים
לבעל ולאשרת ולכל צבא השמים
וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות
קדרון ונשא אר עפרם בירת
אל: והשפיר את הכמרים
אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר
בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם
ואת המקטרים לבעל לשמש
ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים:
ויצא אר האשרה מבירת
יהוה מחוץ לירושלם אל נחל
קדרון וישרף אתה בנחל קדרון
וירק לעפר וישלך את עפרה על
קבר בני העם: ויתן את בתי

torrino cavalle
ager 7.27.4
quos lainfrafeal
Signi i. l. d. d. d.
planora a 4.3
Huaic. vado
fortuna 4.3.2
bona

הקדשים אשר בבית יהוה אשר
 חנשים ארגורו שם בתים לאשרה:
 ויבא את כל הכהנים מערי
 יהודה ויטמא את הבמות אשר
 קטרו שמה הכהנים מנכע עד
 באר שבע ונתץ את במות השערים
 אשר פתח שער יהושע שר העיר
 אשר על שמאור איש בשער
 העיר: אך לא ועלו כהני הבמות
 אל סזפה יהוה בירושלם כי אם
 אכלו מצות בתוך אחיהם:
 וטמא ארץ התפת אשר בני בני
 הנם לבלתי להעביר אנש את בני
 ואת בתו באש למלך: וישבת
 את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה
 לשמש מנא בית יהוה אל לשבת
 נתן מלך הסוסים אשר בפרגרים
 ואת מרכבות השמש שרף באש:
 ואת המזבחות אשר על הגג עלית
 אהו אשר עשו מלכי יהודה ואת
 המזבחות אשר עשה מנשה בשתי
 הצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ
 משם והשליך את עפרם אל נחל
 קדרון: ואת הבמות אשר על
 פני ירושלם אשר מימין לחר
 המשחית אשר בנה שלמה מלך
 ישראל לעשתרת שקץ צידנים
 ולכמול שקץ מואב ולמלכם
 תועבת בני עמון טמא המלך:
 ושפר את המצבות ויכרת את

בן ק

האשרים וימלא את מקומם עצמות
 אדם: ונס את המזבח אשר בבית
 אל הבמה אשר עשה ירבעם בן
 נבט אשר החטיא את ישראל נס
 את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ
 וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף
 אשר: ויפן יאשיהו וירא את
 הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח
 את העצמות מן הקברים וישרף
 על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה
 אשר קרא איש האלהים אשר קרא
 את הדברים האלה: ויאמר
 מה הציון תלו אשר אני ראה
 ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר
 איש האלהים אשר בא מיהודה
 ויקרא את הדברים האלה אשר
 עשית על המזבח בית אל: ויאמר
 הניחו לו איש אר יגע עצמותיו
 וימלטו עצמותיו את עצמות הנביא
 אשר בא משמרון: ונס את כל
 בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר
 עשו מלכי ישראל להכעיס הסור
 יאשיהו ויעש להם ככל המעשים
 אשר עשה בבית אל: ויזבח את
 כל כהני הבמות אשר שם על
 המזבח וישרף את עצמות אדם
 עליהם וישב ירושלם: ויצו המלך
 ארז כר העם לאמר עשו פסח
 ליהוה אלהיכם ככתוב ער ספר
 הכרית הזה: כילא נעשה בפסח
 הזה

הוזה מימי השפטים אשר שפטו את
 ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי
 יהודה כי אם בשמנה עשרה
 שנה למלך ואשיתו נעשרה הפסח
 הוזה ליהוה בירושלם וגם את
 האבות ואת הידענים ואת התרפים
 ואת הגללים ואת כל השקעים
 אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם
 בער ואשיתו למען הקים את דברי
 התורה הכתובים על הספר אשר
 מצא חלקיהו הכהן בירושלם והוזה
 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר
 שב אל יהוה בכל לבבו ובכל
 נפשו ובכרל מאדו ככרל הורת
 משה ואחריו לא קם כמהו
 אך לא שב יהוה מתרון אפו
 תנול אשר חרה אפו ביהודה על
 כל הפעמים אשר חכעיסו מנשה
 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר
 מעל פני כאשר הסירתי את ישראל
 ומאסתי את העיר תזאר אשר
 בחרתי את ירושלם ואת הבית
 אשר אמרתי יהיה שמי שם ויתר
 דבריו ואשיתו וכל אשר עשה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי יהודה בימיו עלה פרעה
 נכה מלך מצרים על מלך אשור
 על נהר פרס וילך המלך ואשיתו
 לקראתו ומיתו במגדו כראתו
 אתו וירכבו עבריו מת ממגדו

כה

ל

ויבואו ירושלם ויקברו בקברתו
 ויקח עם הארץ את יהואחז בן
 ואשיתו ומשחו אתו ומלכו אתו
 תחת אביו בן עשרים
 ושלוש שנה יהואחז במלכו ושלוש
 חדשים מלך בירושלם ושם אמו
 חמוטל בת ירמיהו מלבנה

ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
 עשו אבותיו ויאסרו פרעה נכה
 כרבלה בארץ חמת כמלך בירושלם מחלוק
 ויתן ענש על הארץ מאה כפר
 כסף וכפר זהב ומלך פרעה
 נכה את אלויקים בן ואשיתו תחת
 ואשיתו אביו ויטב את שמו ויהויקים
 ואת יהואחז לקח ויבא מצרים

וימת שם והכסף והזהב נתן לח
 יהויקים לפרעה אך העריך את
 הארץ לתת את הכסף על פי פרעה
 איש בערכו נגש את הכסף ואת
 הזהב את עם הארץ לתת לפרעה
 נכה בן עשרים וחמש
 שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה
 שנה מלך בירושלם ושם אמו זבורה
 בת פדיה מן רומה ויעש הרע
 בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו

בר בימיו עלה
 נכבדנאצר מלך בבל ויהי לו
 יהויקים עבד שלש שנים וישב
 וימרד בו וישלח יהוה בו
 את גדורו כשדים ואר גדורו

King li
no reg
nauit
multa

indixit

אֲרָם וְאֲרָם נָדוּדֵי מוֹאָב וְזֹאת נָדוּדֵי
בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּשְׁלַח בַּיהוָה לְהַאכִּידוֹ
בְּדַבַּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ
הַנְּבִיאִים אֲדָי עַל פִּי יְהוָה הִיתָה
בַּיהוָה לְהַסִּיר מֵעַרְבֵי פְּנֵי כַּחֲסֹאת
מִנְשֵׁה כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וְגַם דָּם
הַנְּקִי אֲשֶׁר שָׁפַךְ וַיִּמְלֵא אֶת יְרוּשָׁלַם
דָּם נְקִי וְלֹא אָבָה יְהוָה לְסַלֵּחַ

וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹנָדָּאִים וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁכַּב
יְהוֹנָדָּאִים עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִן
בְּנוֹ תַחְתָּיו וְלֹא הָסִיף עוֹד מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לְצֵאת מֵאֶרֶץ כְּנִי לִקַּח מֶלֶךְ
כָּל מִנְחַל מִצְרַיִם עַד־נַחַר פְּרָרָה
כָּל אֲשֶׁר הִיתָה לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
בְּן־שִׁמְשֹׁן עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹיָכִין
בְּמַלְכוּתוֹ וּשְׁלֹשִׁים חֳדָשִׁים מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַת־

אֶלְנָתָן מִירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ חֶרֶע בְּעֵינָיו
יְהוָה כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִיו בַּעַת
חַיָּיו עָלָה עַבְדֵי נְכַכְרֵי אֲצֶר מֶלֶךְ־
כָּכָל יְרוּשָׁלַם וְתִבְאָה הָעִיר בְּמַצוֹר
וַיָּבֹא נְכַכְרֵי אֲצֶר מֶלֶךְ־כָּכָל עַל־
הָעִיר וְעַבְדֵי צָרִים עָלֶיהָ וַיֵּצֵא
יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל־מֶלֶךְ כָּכָל
הָאָרֶץ וְאִמּוֹ וְעַבְדָּיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו
וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ כָּכָל בְּשַׁנַּת שְׁמֹנֶה
לְמַלְכוּתוֹ וַיּוֹצֵא מִשָּׁם אֶת־כָּל־אֲזָרוֹת
בֵּית יְהוָה וְאֲזָרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצָץ

ח
ו
עלו

p *circumdata*
et circumscripta
definitio

אֶת־כָּל־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כַּחֲכֹל יְהוָה כְּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה וְהִנְלִיחַ אֶת־כָּל יְהוּשָׁלַם
וְאֶת־כָּל־תְּשׁוּבֵי וְאֶת־כָּל־נְבוּרָיו
הַחִיל עֶשְׂרֵת אֲלָפִים גֹּלְלָה וְכָל־
חֶרֶשׁ וְהַמְּסַנֵּר לֹא נִשְׂאָר וְזֹלָת
דָּלַת עַם־הָאָרֶץ וַיִּגַּל אֶת־יְהוֹיָכִין
בְּכֹלָה וְאֶת־אֵם הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נָשָׁיו
הַמֶּלֶךְ וְאֶת־סָרִיסָיו וְאֶת־אוֹלֵי הָאָרֶץ
הַזֹּלָת גֹּלְלָה מִירוּשָׁלַם בְּכֹלָה וְאֶת
כָּל־אֲנָשָׁיו הַחִיל שְׁבַע־אֲלָפִים
וְהַחֶרֶשׁ וְהַמְּסַנֵּר אֶלֶף הַכֹּל גְּבוּרִים
עָשָׂה מַלְחָמָה וַיָּבִיֵא אֶת־כָּכָל
גֹּלְלַת בְּכֹלָה וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ כָּכָל אֶת־
מִתְנִיָה רְדוֹ תַחְתָּיו וַיִּסַּב אֶת־שְׁמוֹ
צְדַקְיָהוּ בֶן־עֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה
צְדַקְיָהוּ בְּמַלְכוּתוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חַמְטָל חַמְטָל
בַּת־יִרְמְיָהוּ מִלְבָּנָה וַיַּעַשׂ חֶרֶע
בְּעֵינָיו יְהוָה כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹנָדָּאִים
כִּי עַל־אֵף יְהוָה הִיתָה בִּירוּשָׁלַם
וּבַיהוָה עַד־הִשְׁלַכְוּ אֹתָם מֵעַל פְּנֵי
וַיִּמְרָד צְדַקְיָהוּ בְּמֶלֶךְ כָּכָל כֹּהֵן
וַיְהִי בְּשַׁנַּת הַתְּשִׁיעִיר לְמַלְכוּתוֹ
בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ בָּא
נְכַכְרֵי אֲצֶר מֶלֶךְ כָּכָל הוּא וְכָל־חֵילוֹ
עַל־יְרוּשָׁלַם וַיַּחֵן עָלֶיהָ וַיִּבְנֶה עָלֶיהָ
דִּיק סָבִיב וְתִבְאָה הָעִיר בְּמַצוֹר עַד־
עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צְדַקְיָהוּ
כַּתְּשַׁעֲרָה לַחֹדֶשׁ וַיַּחֵק חֶרֶע
בְּעִיר

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

בעיר ולא היה לחם לעם הארץ ;
 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה
 הלולה דרך שער בין התמתיים
 אשר על גן המלך וכשדים על-
 העיר סביב וילך דרך הערבה ;
 וירדפו חיל כשדים אחר המלך
 וישגו אתו בערכות ירחו וכל חילו
 נפצו מעליו ; ויתפשו את המלך
 ויעלו אתו אל מלך בכל רבלתה
 וירדו אתו משפט ; ואר בני
 צדקיהו שחטו לעיניו ואר עיני
 צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים
 ויביאוהו בכל ;

ובחדש החמישי בשבעה לחדש
 היא שנת תשע עשרה שנה
 למלך נבכדנאצר מלך בבל בא
 גבווראדן רב טבחים עבד מלך
 בבל ירושלם ; וישרף את בית
 יהוה ואת בית המלך ואת כל בני
 ירושלם ואת כל בית גדול שרף
 באש ; ואת חומות ירושלם סביב
 נתצו כל חיל כשדים אשר רב
 טבחים ; ואת יתר העם הנשארים
 בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על-
 המלך בכל ואת יתר ההמון הנלה
 גבוור אדן רב טבחים ;

ומדלת הארץ השאיר רב טבחים
 לכרמים ולינבים ; ואת עמודי
 הנחשת אשר בירת יהוה ואר
 המכנות ואר ים הנחשת אשר

בבית יהוה שברו כשדים וישאו את
 נחשתם בבלה ; ואת הסירות ואת
 היעים ואת המזמרות ואת הכפות
 ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו
 בס לקחו ; ואת המחנות ואר
 המזרקות אשר זחב וזחב ואשר כסף
 כסף לקח רב טבחים ; העמודים
 שנים הים האחד והמכנות אשר
 עשרה שלמה לבית יהוה לא היה
 משקל לנחשת כל הכלים האלה ;
 שמנה עשרה אמה קומת העמוד
 האחד וכרתת עליו נחשת וקומת
 הכרתת שלש אמה ושכבה ורמנים אמות
 על הכרתת סביב הכל נחשת
 וכללה לעמוד השני על השכבה ;
 ויקח רב טבחים את שריה כהן
 הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת
 שלשת שמרי הסף ; ומן העיר
 לקח סרים אחד אשר הוא פקיד
 על אנשי המלחמה וחמשה
 אנשים מראי בני המלך אשר
 נמצאו בעיר ואר הספר שר הצבא
 חמצבא את עם הארץ וששים איש
 מעם הארץ הנמצאים בעיר ; ויקח
 אתם גבוור אדן רב טבחים וילך
 אתם על מלך בבל רבלתה ;
 ויך אתם מלך בבל ומיתם ברבלה
 בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו ;
 והעם הנשאר בארץ יהודה
 אשר השאיר נבכדנאצר מלך בבל

Notes

ויפקד עליהם את גדליהו
 בן אחיקם בן שפן :
 וישמעו כל שרי החילים המה
 והאנשים כי הפקיד מלך בכל
 את גדליהו ויבאו אל גדליהו
 חמצפה וישמעאל בן נתניה
 ויוחנן בן קרח ושריה בן
 תנחמית הנטפתי ויאזניהו בן
 חמעכתי המה ואנשיהם : וישבע
 להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר
 להם אל תיראו מעבדי הכשדים
 שבו בארץ ועבדו את מלך בבל
 ויטב לכם : ויהי בחדש השביעי
 בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע
 מורע המלוכה ועשררה אנשים
 אתו ויכו את גדליהו וימת וארז
 היחודים ואת הכשדים אשר היו

כא

חוק ונתחוק

סכום פסוקי דספר מלכים אלף וחמש מאות ושלשים וארבעת
 וסי אהלר וסדריו לה וחציו ויקבץ מלך ישראל
 את הנביאים :

